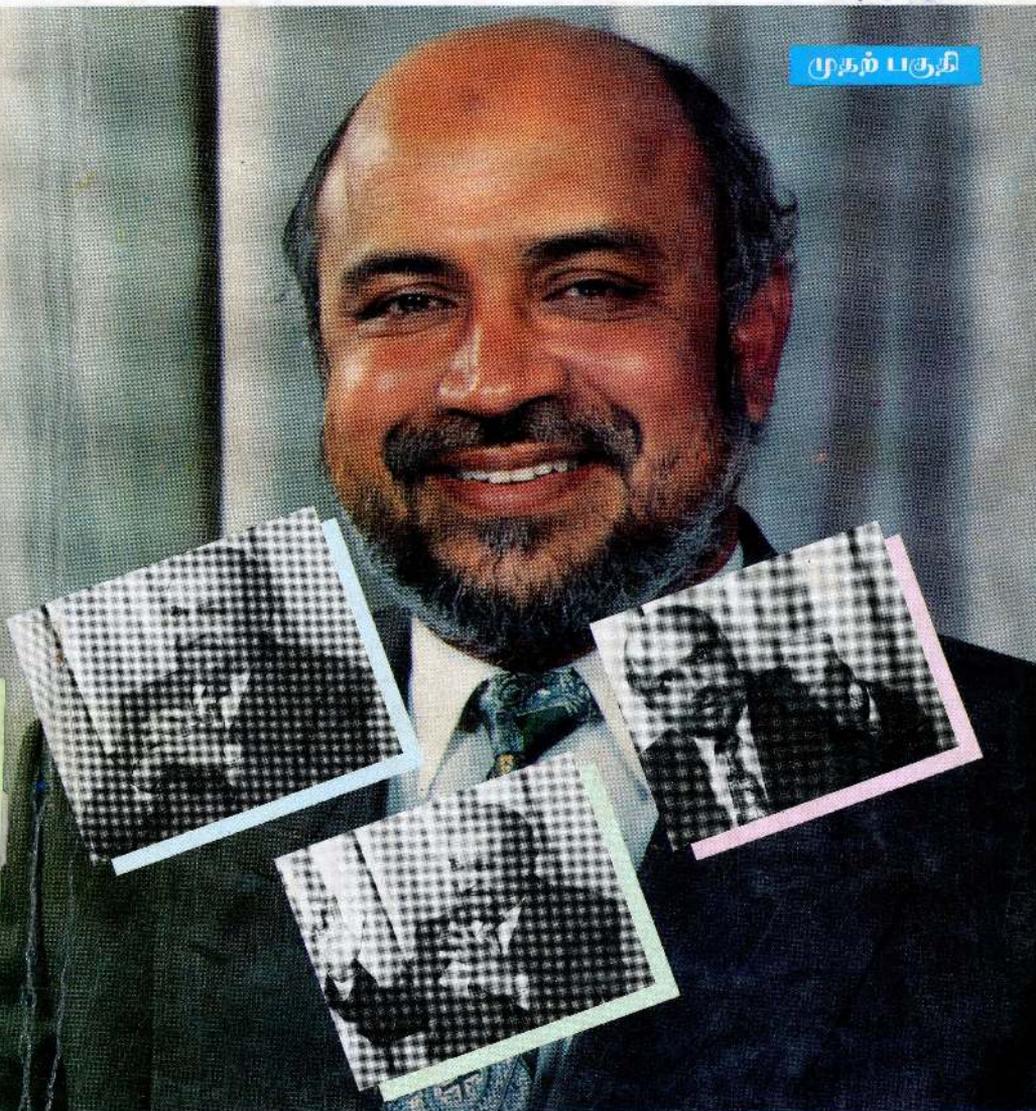

கிழக்கின் இதயம் தேசத்தின் இதயம்!

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசிய தலைவர், துறைமுக அபிவிருத்தி புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சர்.
எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு. 10180

முதற் பகுதி

அனிஸ்டஸ் ஜெயராஜா

எம். ஐ. அஹ்மீக்

FOR REFERENCE
USE ONLY

சம்மந்தூரைப் பிரதேச சபை
Sammethurai Pradeshiyasabha
... ..
அமிர் அலி பொது நூலகம்
AMIR ALI PUBLIC LIBRARY

MIR ALI PUBLIC LIBRARY
PRADESHIYA SABHA
SAMMANTHURAI

BOOK CENTRE
5410
4345
P. O. B.
DAM ST. COLOMBO

2001/04/73

1917

AMERICAN POLICE

AMERICAN POLICE

10180
923

FOR REFERENCE
USE ONLY

கிழக்கின் இதயம் தேசத்தின் உதயம்

R
923
094

-அனிஸ்டல் ஜெயராஜா-

சம்மந்துரைப் பிரதேச சபை
Sammethurai Pradeshiyasabha
அமிர் அலி பொது நூலகம்
AMIR ALI PUBLIC LIBRARY

வெளியீடு :-
புதிய வெளிச்சங்கள்
வெளியீடு - முன்று

AMIR ALI PUBLIC LIBRARY
PRADESHIYA SABHA
SAMMANTHURAI

நூல் :- கிழக்கின் இதயம் தேசத்தின் உதயம்
ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத்
தலைவரும், துறைமுக அபிவிருத்தி,
புனரமைப்பு, புனர்வாழ்வு அமைச்சருமான
எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கை
வரலாறு.

நூலாசிரியர் :- அனீஸ்டஸ் ஜெயராஜா

பதிப்பாசிரியர் :- எஸ். எச். நிஃமத்

வெளியீடு :- புதிய வெளிச்சங்கள் வெளியீடு
ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்
56, வொக்கல் வீதி, கொழும்பு-02.

முதற்பதிப்பு :- 17.05.1998

இரண்டாம் பதிப்பு :- 23.05.1998

அச்சுப்பதிப்பு :- பசிபிக் அச்சகம் (பி) லிமிடெட்
267, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு
கொழும்பு-13. தொலைபேசி : 436273

உரிமை :- புதிய வெளிச்சங்கள் வெளியீடு

படங்கள் உதவி :- ஏ. எல். எம். நயீம்
ருவன் தனசூரிய (தகவல் ஆலோசகர்)
A.M. அப்துல் அஸ்ஸ்
ஆசிரியர் K.L. அபூபக்கர் லெப்பை

விலை :- ரூபா 100/=

வரவுப்பதிவு எண்	10180
வகுப்பு	923

உணர்வுகளும் உண்மைகளும்

கிலங்கை எனும் நேச நாட்டின் பாசக் கரங்களுக்கு விலங்குகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரை ஒருவர் கட்டித்தழுவுவும், முத்தமிட்டுக் கொள்ளவும் விடாதபடிக்கு அந்த 'இனவாத' விலங்குகள் இறுக்கமாகவும் உறுத்தலாகவும் இருக்கின்றன.

சமாதானம் எல்லா மனிதாபிமான இதயங்களிலும் பிரார்த்தனையாகிக் கிடக்கிறது. ஆனால், மனிதாபிமானத்தை வென்றெடுப்பதுதான் இன்று நம்முன் உள்ள பெரும்பணி.

இந்த நாட்டில் மனிதாபிமானத்தை வென்றெடுக்க முடியுமா எனும் கேள்வி, காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி காணாமல் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. இது மனிதாபிமானத்தை வென்றெடுக்கத் துடிப்பவர்களுக்கும் அதை வேரறுக்க காத்திருப்பவர்களுக்குமான போராட்டம்.

இங்கே தலைவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றாமலும் இல்லை; தலைமைத்துவங்கள் வீழ்ச்சியுறாமலும் இல்லை. இதனடிப்படையில், நம்மிடமுள்ள ஒரே நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்பு, மக்களுக்கு இணக்கமான, மனிதாபிமான நிலைப்பாடு கொண்ட தலைமைத்துவங்கள் தோன்றாதா என்பதுதான்.

நமது நாட்டின் துரதிர்ஷ்டம் என்னவென்றால் தலைவர்கள் தமக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களோ இதையே மறுபுறம் திருப்பி, தலைவர்களுக்காக தாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. உண்மையிலேயே நமது நிகழ்வு என்னவென்றால், அநேகமான தலைவர்கள் தமது நலன்கள் குறித்தே கவனமாக இருந்துவிட்டு, மெதுவாக ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து நழுவுவதுதான்.

அப்படியானால் நமக்கான சக்தியமயப்பட்ட தலைவர்களை எங்கே தேடுவது? இந்த தேடல் பொய்யா? அல்ல, மெய்.

மெய்யென்றால் எப்படி அந்த வெளிப்பாட்டை நாம் பெறுவது? கொஞ்சம் பொறுமை வேண்டும்.

இந்த நாட்டில் தலைமைத்துவம் ஒன்றை மக்கள் எப்படி புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்பதற்கான ஆராய்ச்சி இன்னும் நடாத்தப்படவில்லை. அங்ஙனமே அது நடத்தப்படுமேயானால், அது இந்த நாட்டுக்கும், இதன் மக்களுக்கும் நிச்சயம் பயனுள்ளதாகவே இருக்கும்.

எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்கள் தலைமைத்துவப் பாதையில் எப்போது தோன்றினார்? எங்கே தோன்றினார்? என்பதெல்லாம் அப்புறமான வினாக்கள். இப்போதைக்கு அவர் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார், எதைச் சாதித்திருக்கிறார் என்பதுதான் மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. இவை தெரிந்து விட்டால் முன்னரான வினாக்களுக்கும் விடை கிடைத்துவிடும்.

ஒரு தலைவன் குறித்த குற்றங்குறைகளை அதிகம் விமர்சிப்பதைக் காட்டிலும், அவனை தமக்குச் சாதகமான வழியில் இட்டுச் செல்ல வேண்டியது மக்கள் பொறுப்பு. அந்தப் பொறுப்பை மக்கள் சமுதாயமொன்று தட்டிக் கழித்துவிட்டு, "ஐயோ, இவனைல்லாம் தலைவனா?" என்று அபயக்குரல் எழுப்புமானால், அந்தச் சமுதாயம் மக்கள் சமுதாயமாக இருக்கத் தேவையில்லை, மந்தைகள் கூட்டமாகவே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஏனென்றால்—

மந்தைகள் கூட்டம் தமது மேய்ப்பனைக் குறித்து கவலைப்படுவதில்லை. மக்கள் தான் தமது தலைவர்களைக் குறித்து கவலைப்படுகிறார்கள்.

உலக வரலாற்றில் நெருக்கடி மிகுந்த காலகட்டத்தில் உருவாகிவரும் தலைவர்கள் மனவலிமையும், வெற்றிகரமான மூளைவளமும் கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றார்கள். இந்நாட்டின் வரலாற்றில் இத்தகு ஒரு ஒரு தலைமைத்துவம் முதல் தடவையாக எழுந்து வந்திருப்பது கிழக்கிலிருந்துதான்.

கிழக்கிலங்கை இந்நாட்டின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரதேசம். மூவின மக்களும் ஒருமித்து வாழும் தனித்துவம் கொண்ட ஒரே பிரதேசம் கிழக்கிலங்கை மட்டுந்தான். இத்தகு முதன்மை மிக்க கிழக்கிலங்கை தனது வரலாற்றில், தனக்கென சுயப்பிரக்ஞை மிக்க சுயாதீனமான தலைமைத்துவம் ஒன்றை உருவாக்கியிருப்பதன் மூலம் -

குறிப்பாக இந்நாட்டின் சிறுபான்மை இனத்தின் அதிலும் கிழக்கிலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்களின் உணர்வுகளையும் உறவுகளையும் வெளிப்படுத்தத் தக்க நிலை இப்போது தோன்றியிருக்கிறது.

இதுவரை வடக்கின் தலைமைத்துவக் கரங்களால் திருப்பப்படும் சுக்கானின் திசைக்கேற்பவே கிழக்கு செலுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

இப்போது அந்தச் சுக்கானின் பிடி கிழக்கிலங்கையின் கரங்களுக்கே மாறியிருப்பது வரலாற்றின் ஒரு திருப்பு முனையாகும்.

கிழக்குவாழ் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளும், உறவுகளும் எந்தளவுக்கு வடக்கினால் மதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். இனிவருங்காலங்களில், எழுந்து வந்திருக்கும் கிழக்கின் தலைமைத்துவம் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் சுயப்பிரக்ஞை, சுயமான சிந்தனை போக்கு என்ற அம்சங்களில், கிழக்கின் தமிழ் மக்கள் இனிமேல்தான் தமது 'வலிமை' என்னவென்பதையும், தேசத்தின் தேசியப்பிரச்சினையில் தாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை உணரும் வேளையும் தோன்றியிருக்கிறது.

இங்ஙனம் கிழக்கிலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது வலிமை என்னவென்பதை உணரும் பட்சத்தில், தேசத்தின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வில் இது புதிய பரிமாணங்களை உருவாக்கும் என்பதை மறுதலிப்பதற்கில்லை.

இந்நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய 'தினக்குரல்' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன் அவர்களுக்கும், அச்சிட்டு தந்த பகபிக் அச்சகத்திற்கும், இந்நூல் வெளிவருவதில் பெரும் துணையாக இருந்த அன்புள்ளவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்!.

அனிஸ்டஸ் ஜெயராஜா
திருகோணமலை

பதிப்புரை

பிஸ்பில்லாஹிர் ஜம்மாஸிர் ஜஹீம் !

ஒரு வரலாற்று நாயகன் எம். எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தின் ஒரு பாகத்தைக் கொண்ட இந்நூலின் முதற் பதிப்புக்கு வாசகர்கள் அளித்த மகத்தான வரவேற்பு எம்மை பிரமிக்கச் செய்கிறது. நூல் வெளியான இரு தினங்களுக்குள்ளேயே அச்சிடப்பட்ட அனைத்துப் பிரதிகளும் விற்பனையாகிவிட்டமை இந்த நாட்டின் சரித்திரத்தில் முதற் தடவையாக நிகழ்ந்திருக்கும் சாதனையாகும். அவ்வாறே, முதற் பதிப்பு; வெளியாகி ஆறு தினங்களிலேயே இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாவதும் இந்த நாட்டில் முதன் முறையாக நிகழும் சம்பவமாகும் என்பதில் நாம் பெருமையடைகின்றோம். ஒருவேளை இது உலக சாதனையாகவும் இருக்கலாம்.

இந்த நூலின் விற்பனையின் மூலம் கிடைக்கும் எல்லா வருமானங்களும் நற்பணிகளுக்காகவும், விடுதலைப் பாதையில் தொடரும் பயணங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த வகையில் இதன் பதிப்புரிமையை எமக்கு மனமுவந்து வழங்கிய முதற்பதிப்பின் பதிப்பாசிரியரான நிலாப்ரியன் எம். ஐ. தெளஃபீக் அவர்களுக்கு எமது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகளைக் கூறிக் கொள்கின்றோம்.

“புதிய வெளிச்சங்கள்” வெளியீட்டுப் பணியகத்தினால் தற்போது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்திருக்கும் இந்த நூலில் முதற் பதிப்பில் இடம்பெற்ற அச்சுப் பிழைகள் இயன்றவரை திருத்தப்பட்டுள்ளன. முடிந்தவரை எல்லாக் கருத்துப் பிழைகளும் நீக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அடுத்தடுத்த பதிப்புகளில் எல்லா அச்சுப் பிழைகளையும் இல்லாமற் செய்துவிட நிச்சயமாக எத்தனிப்போம்.

முதலாம் பதிப்புக்கு தமிழ் பேசும் வாசக உள்ளங்கள் வழங்கிய வரவேற்பைப் போலவே இந்த இரண்டாம் பதிப்புக்கும் வரவேற்பு வழங்குவார்களென்று நாம் நிச்சயமாகவே எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இந்நூலின் மாபெரும் வெற்றிக்குக் காரணமாகவிருந்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும், எமது அன்பையும், நன்றிகளையும் கூறிக் கொள்கிறோம்.

இன்ஷா அல்லாஹ்..... இந்நூலின் மூன்றாம் பதிப்பில்
மீண்டும் சந்திப்போம் !

- பதிப்பாசிரியர் குழு-

“எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் வரலாறு”

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வரலாறு!

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வரலாறு,

முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாறு!!

முஸ்லிம் அல்லாத நாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு, தமது தனித்துவத்தையும் பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்த முடியும்? வளர்த்தெடுக்கமுடியும்? என்ற கேள்விகளுக்கு பதிலாக முஸ்லிம் அரசியற் தனித்துவத்தை உருவாக்கி அதனூடாக இலங்கை அரசியலில் தடம் பதித்து சாதித்து வழிகாட்டியிருக்கிறார், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவரும், அதன் ஸ்தாபகரும் அமைச்சருமான எம்.எச்.எம் அஷ்ரஃப். பாகிஸ்தானின் சிற்பி முஹம்மதலி ஜின்னாஹ் வின் தலைமுறைக்குப் பின்னர் முஸ்லிம் அல்லாத நாடொன்றில் உருவாகியிருக்கும் தனித்துவமான தலைவர்தான் முஹம்மது அஷ்ரஃப்.

இலங்கையில் பதினைந்து இலட்சம் முஸ்லிம்கள் வாழ்கிறோம். எங்களுக்கு ஓர் அரசியற் தனித்துவம் இருக்கிறது. அதற்கு ஓர் அரசியற் தலைமைத்துவமும் இருக்கிறது. எங்கள் தனித்துவத்தையும், பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்தவும் எங்கள் வாழ்க்கை வளம்பெறவும், வளரவும் உரிமையோடு குரல் கொடுக்க, அரசியற்பலம் இருக்கிறது. இலங்கை முஸ்லிம்களுக்காக உருவான அரசியற் குரல், சமூகவிடுதலைக்காக குரல் கொடுக்கும் அதேவேளை, தேசியப் பிரச்சினைகளுக்காகவும், உலகத்தில் பல்வேறு மேலாதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்படும் நாடுகளுக்காகவும், மக்களுக்காகவும் குரல் எழுப்புகின்றது. அதுமாத்திரமன்றி, முஸ்லிம் அல்லாத நாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு இந்த அரசியற் தனித்துவம் ஓர் ஆதரிசமான வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றது.

முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாக வாழும் அனேகமான நாடுகளில், அங்கு பல்வேறு விதமான மேலாதிக்கத்திற்கும் அடக்கு முறைகளுக்கும் அவர்கள் ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக முஸ்லிம் அல்லாத ஆசிய நாடுகள் பலவற்றில் முஸ்லிம் சிறுபான்மைச் சமூகத்திற்கு எதிரான போக்குகள் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், இதற்கு எதிராக குரல் கொடுத்து தமது உரிமைகளுக்காகப் போராடும் இயக்கங்கள் அந்த நாடுகளில் காணப்பட்டபோதும், இலங்கையில் அந்தக்குரல் அரசியற்கட்சியாக உருவாகி, ஒரு பாராளுமன்ற ஆட்சியை அமைக்கவும் அந்த ஆட்சியில் பங்காளிகளாக அமரவும் முடிந்திருக்கிறது.

அந்தச் சாதனையை, இலங்கையில் நிலைநாட்டியிருப்பவர்தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் முஹம்மது அஷ்ரஃப். இந்தக் கட்சியை, "ஆனா" என்று ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பிருந்தே அவருடன் கூடவே இருந்தேன்— இன்றும் இருக்கிறேன் என்ற உரிமையில் அவரைப்பற்றிய இந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைப் பற்றி எழுதக்கிடைத்தமை குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதேபோல பூவோடு கூடிய நாரும் மணம் பெறுதல்போல எம்.எச்.எம் அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கை வாரலாற்றை எழுதியிருக்கும் திரு. அனிஸ்டஸ் ஜெயராஜா (நூலைவெளியிட்டிருக்கும்) நிலாப்பிரியன் எம். தெளபீக் ஆகியோரும் மணம்பெறலாம்; மகிழ்ச்சியும் பெறலாம்; உயர்ச்சியும் அடையலாம்.

அரசியற் தனித்துவமொன்றை உருவாக்கி, அதை வளர்த்து சமூகத்திற்கும் தேசத்திற்கும் நிழல்தரச் செய்திருக்கும் தியாகங்களைவிட, அந்த விருட்சத்தை பாதுகாக்கவும் வளர்க்கவும் செய்யவேண்டிய தியாகங்கள் தான் இனி கூடுதலாக அவசியமாகின்றது. ஏனெனில் முஸ்லிம் பெயர்பூண்ட நாடுகளில் 'இஸ்லாமிய தனித்துவம்' என்னென்ன பிரச்சினைகளையும், எதிர்ப்புகளையும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறதோ, அதே

பிரச்சினைகளையும் எதிர்ப்புகளையும்தான் முஸ்லிம் அல்லாத நாடுகளிலும் 'முஸ்லிம் பெயர்பூண்ட' அரசியல்வாதிகளால் எதிர் நோக்கவேண்டியிருக்கிறது.

சமூக தேசிய விடுதலைக்கான இந்த நீண்ட பயணத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒரு காலடியை மாத்திரமே எடுத்துவைத்திருக்கிறது. அடுத்த அடியை திடகாத்திரமாக எடுத்துவைத்து, தொடர்ந்து நடந்து செல்லவேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இளைஞர்களுக்கிருக்கிறது. ஏனெனில் எதிர்காலம் அவர்களுக்குரியது. இலங்கையின் வரலாற்றில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒருமைல்கல். இனி அந்த பாதையில் தொடர்ந்து நடந்து செல்வதுதான் உள்ளது. ஆனால் அந்தப்பாதை இன்னும் இலகுவாகவில்லை. ஏனெனில் பேரினவாத 'விஷப்பாம்புகளும்' அதன் குட்டிகளான 'தேன்களும்' அந்தப் பாதையில் குறுக்கே கிடக்கின்றன. அவற்றை எதிர்கொண்டு அகற்றும் போராட்டத்தினூடேதான் நமது பயணம் தொடரவேண்டியிருக்கிறது.

முஸ்லிம் தனித்துவத்தையும் அதன் வாழ்க்கை முறைகளையும் முஸ்லிம் நாடுகளில் வளர்த்தெடுக்கும் அதேவேளை முஸ்லிம் அல்லாத நாடுகளில் வாழும், முஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் அதை உறுதிப்படுத்தவும் வளர்க்கவும் ஒருசில முஸ்லிம் நாடுகளாவது 'இஸ்லாமிய தனித்துவத்தில்' கால் ஊன்றி நிற்பது முஸ்லிம் அல்லாத நாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஓர் ஆரோக்கியமான ஆறுதலாகும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தனித்துவமான 'முகம்' இருப்பதும் 'முகவரி' இருப்பதும் அந்த முகத்தில் இரண்டு கண்களும் ஒரு வாயும் மூக்கும் இருப்பதும் தெரியவந்ததே. 'முஸ்லிம் காங்கிரஸ்' என்ற மூச்சு வெளிப்பட்டபின்புதான்.

முஸ்லிம் சமூகம் சுவாசிப்பதற்கு ஒக்ஸிஜன் சிலிண்டர்களைக் கொண்டு வந்து இறக்கியவரே முஹம்மது அஷ்ரஃப் தான். அதனால்தான் அவரின் வரலாறு முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வரலாறாகின்றது. முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வரலாறு முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாறாகின்றது. இந்த வரலாறு எத்தனை கோணத்திலும் எழுதப்படலாம். இந்த வரலாறு எத்தனை பேராலும் எழுதப்படலாம். இதில் இதை எழுதியவர்களின் பார்வை, ஒரு தனிப்பார்வை, அது அழகாக இருக்கிறது.

மனிதன் மனது வைத்தால் நூல் இழையைக் கூட எ.கா காக மாற்றி சரித்திரம் படைக்கலாம்' என்பதை நிரூபித்துக்காட்டியிருக்கிறார். கிழக்கிலங்கையின் மிருதுவான இதயம் கொண்ட இரும்பு மனிதர் எம்.எச்.எம் அஷ்ரஃப் என்ற ஆசிரியரின் கூற்று அஷ்ரஃபின் அரசியற்சாதனைகளையும், அவரின் கவிதை மனத்தையும் படம்பிடித்துக்காட்டுகிறது.

நாம் அறிந்தவரையில் உலகவரலாற்றில் இதயத்தால் பேசிய அனேக எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் தான் சமூக தேசிய, இனவாக்கப்போராட்டங்களுக்கு தலைமை கொடுத்து அதை வழிநடத்தி அதில் வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையில், கவிஞர்திலகம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களும் முக்கிய இடம்பெறுகிறார். அவரின் கவிதை உள்ளத்திற்கு வகைமாதிரியாக இந்த நூலில் சில இடங்களில் அவரின் கவிதை முகம் பளிச்சிடுகின்றது.

அவரது பள்ளிப்பருவம் தொட்டு... கவிதை, கதை, எழுத்து என்று ஆரம்பித்து சட்டக்கல்லூரி, அரச தரப்பு வழக்கறிஞர், வழக்கறிஞர் என்றெல்லாம் வாழ்ந்து, சமூகமனிதாபிமான தேடல்களில் நாட்டம் கொண்டு, அரசியலில் நுழைந்து அதில் ஜே.ஆர்.பிரேமதாசா, சிறிமாவோ பண்டார நாயகாவுடனான தொடர்புகளை சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்காக பயன்படுத்தி அதில் வெற்றி கண்டபாங்குகள், தமிழ்பேசும் மக்களுக்கான போராட்டம் - அதில் அவரின் பாத்திரம்,

பேரினவாதத்திற்கு எதிரான போர்க்கொடி, முஸ்லிம் அரசியல்தனித்துவத்தின் தோற்றம்... என்று பல்வேறு பார்வைகளில் அவரின் வரலாறு விரிந்து செல்கின்றது. படிப்பதற்கு இலகுவான நடையில் தமிழ், ஆழ்ந்து மிதந்து செல்கின்றது. ஆனால் அது பாதியில் நின்று பின்பு தொடரும் என்ற ஆசிரியர்களின் பின்னூரையோடு பாகம் இரண்டை எதிர்பார்க்கும்படி வேண்டுகோள் விடுத்து நூல் முற்றுப் பெறுகின்றது.

“ஒருதாய் தனது பிள்ளையின் தேவை என்ன? என்பதை அறிந்தவனாக இருக்கிறான்.” “ஒரு தந்தை தனது பிள்ளையின் உருவாக்கம் எது?” என்று தெரிந்தவனாக இருக்கிறான். இவை இரண்டும் இணைந்து பூர்த்தியாகும் போதுதான் அந்தப்பிள்ளையின் எதிர்காலம் பிரகாஷிக்கின்றது. இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு தலைமைத்துவத்தை வழங்கியிருப்பதன் மூலம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் எதிர்கால நம்பிக்கையை மேலும் வலுப்படுத்தியிருப்பது. அஷ்ரஃப் அவர்களின் தனித்துவமாகும்.

இது இந்த நூலாசிரியரின் கூற்றாகும். இதில் நாமும் உடன்படுகிறோம். ஏனெனில் இது இன்றைய யதார்த்தம். தேசமும், சமூகங்களும் தழுவிய உண்மை. ஆயினும் கொஞ்சம் அதற்கு அப்பால் சென்று “இந்தத்தலைமைத்துவம் இன்று சமூக தேசிய எல்லைகளையெல்லாம் கடந்து உயர்ந்த மனிதாபிமானத்தையும் சமாதானத்தையும் தேடும் உன்னதமான சர்வதேச தலைமைத்துவத்திற்குரிய ஆளுமையைப் பெற்றிருக்கின்றது” என்ற சத்தியத்தையும் பதியவிட விரும்புகிறோம்.

100 1/B,

அனந்தமாவத்தை ரோட்.

கொழும்பு -15

-இலங்கைத் தலைமை மருதூர்க்கனி-

முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

முத்த குணைத்தலைவர்

முன்னுரை

மனிதர்களை மனிதர்களாக மதித்துப் பழகும் ஒரு அரசியல் ஜீவியின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப்பதிவுகள் இந்த நூலின் உள்ளடனாக வெளிவருகின்றன.

“இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரிக்க முடியாத அங்கமே முஸ்லிம் சமூகம். முஸ்லிம் சமூகத்தின் உணர்வுகளும் அபிவிருத்திகளும் தமிழினத்தின் எண்ணங்கள், உணர்வுகளிலிருந்து வேறுபட்டவை. எனவே முஸ்லிம் சமூகத்தின் தனித்துவத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும்”

பேரினவாதமும் ஆயுதபலங்களும் ஜனநாயக கேடயமாகியுள்ள ஒரு காலகட்டத்தில் தேசிய இனங்களின் தலைமைத்துவங்கள் உறுதியானவையாகவும், தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்தவையாகவும் இருக்கவேண்டும்.

மக்கள் சக்தியை நெறிப்படுத்த வேண்டிய தலைமைத்துவங்கள் சிதறுண்ட மனப்போக்குள்ள மக்களின் மத்தியில் ஈடாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் முதலாக முஸ்லிம் மக்களை தனி இனமாகக் கருதாது தமிழினத்தின் ஒரு அங்கமாகக் கருதும் எண்ணப்பாங்கு காணப்பட்டது.

“முஸ்லிம்கள் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகமல்ல; தமிழினத்தின் ஒரு அங்கம்; தமிழ் பேசுவதால் நாம் எல்லோரும் தமிழர்கள். தமிழ்பேசும் கிறிஸ்தவர்களைப் போல, தமிழ் பேசும் இஸ்லாமியர்கள்.”

இந்த விதமான கருத்துப் போக்கை மாற்றி முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவத்தை எழுச்சிபெறச் செய்யும் நோக்கோடு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை உருவாக்கியவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப்.

சந்தர்ப்பவாதங்களால் வரலாறு ஒருபோதும் திரிபுடக்கூடாது. வரலாற்றுக் காலம் முதலாக இந்த மண்ணில் வாழ்ந்துவரும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் இனங்கள் இந்த நாட்டின் தேசிய இனங்கள். இவர்களை விகிதாசார அடிப்படையில் கூறு போடும் போக்கு எழுந்தமை ஒரு வெறும் தற்புதுமை வாதம் தான்.

இலங்கை மக்கள் தம்மை இலங்கையர் என அழைக்க முடியாதபடி இன, மத, மொழிக்கூறுபாடுகள் எழுச்சிபெற்ற நிலையில் ஒவ்வொரு இனமும் தனது ஆளுமையையும், பண்பாடுகளையும் புதைந்து போக விடக்கூடாது.

1915ஆம் ஆண்டு சிங்கள, முஸ்லிம் கலவரத்தின்போது முஸ்லிம்கள் ஒரு தனி இனம் அல்ல என்று கூறிய காலம் மலையேறிவிட்டது.

சென்ற நூற்றாண்டில் அரபி பாஷாவின் வருகையோடு முஸ்லிம் மக்களின் வரலாற்றில் ஒரு பாரிய எழுச்சி ஏற்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து சித்தி லெப்பை முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் புதிய சமய, கலாசார அறிவு ஒளியைப்பாய்ச்சினார்.

அக்காலத்தில் சட்ட சபையிலே முஸ்லிம்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை முஸ்லிம் நேசன் என்ற தமது பத்திரிகையின் ஆசிரிய தலையங்கங்களில் வலியுறுத்தினார்.

முஸ்லிம்களின் அரசியல் உரிமை இரண்டாம் தரமானதல்ல. முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஏனைய இனங்களைப் போல் அரசியல் உரிமையும், சட்டசபைப் பிரதிநிதித்துவமும் வேண்டும் என்பதை முதன் முதலாகச் சுட்டிக்காட்டி சித்திலெப்பை வாதாடினார்.

அன்று முதல் இன்றுவரை படிப்படியாக ஒலித்துவந்த முஸ்லிம் இனத் தனித்துவத்தின் முழுவடிவமாக முஸ்லிம் காங்கிரஸும் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் என்ற மனித சக்தியும்

தோன்றியமை ஒரு நீண்ட வரலாறு.

ஒரு இனம் சாரதியற்ற வண்டியைப் போல தலைமைத்துவம் இல்லாமல் ஈடாடக்கூடாது. சிறுபான்மை இனங்கள் அரசியல் வரலாற்றில் சார்ந்து நின்ற கட்சித் தலைமைத்துவங்களின் இனவாதப் போக்குகளால் கயத்தை இழந்த வரலாறு சோகமானது.

சார்ந்து நிற்கும் கட்சிகளின் நலன்களுக்கு முரண்படாத வகையில் தேசிய இனங்கள் குழப்பமடையும் நிலைமை ஒரு ஜனநாயகச் சாபக்கேடாகிப் போயுள்ளது.

இந்த நிலைமையில் இனங்களின் தனித்துவத்தையும், இனகௌரவங்களையும் பேணுவதற்கான இலட்சியங்களின் கூட்டாகத் தலைமைத்துவங்கள் தோன்ற வேண்டும்.

எண்பதுகளில் இயக்கமாக உருவாகிய முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்று தனித்துவம் வாய்ந்த கட்சியாக வேளூன்றியுள்ளது.

பேரினவாதத் தலைமைத்துவங்களில் நம்பிக்கை வைத்த சிறுபான்மை இனங்கள் விழிப்படைந்த வரலாறு சேர். பொன். அருணாசலம் காலம் முதல் நடைபெற்று வருகிறது.

இந்த வரிசையில் தோன்றிய புதியதொரு பரிமாணம் தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற பேரவையின் தோற்றம்.

எமது உரிமைகளை நாமாகவே விழித்துக் கொண்டு பெறவேண்டும் என்ற வேகம் தந்த ஆளுமையுடன் அஷ்ரப் என்ற மனிதன் எழுச்சிபெற்றமை ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகிவிட்டது.

அஷ்ரப் சிறுவயது முதல் கண்டு, கேட்டு உற்று உணர்ந்த ஒவ்வொரு சம்பவமும் நினைவலையாக இந்த நூலிற் கோவைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இது ஒரு சாதாரண மனிதனின் கதையல்ல, ஒரு சமுதாயத்தின் தேவையை உணர்ந்து தன்னைப் பக்குவப்படுத்தி மக்கள் சக்தியை விழிப்படையச் செய்துவரும் ஒரு அமைப்பினது உந்து சக்தியின் கதையாகும்.

ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்க்கை அவனது பட்டறிவுகளினூடாகப் புடமிடப்பட்டமையை வாழ்வுத் தடங்களினூடாகக் காணும் முயற்சிதான் இந்தக் கையடக்கமான நூலின் உள்சரடு.

இன முரண்பாடுகளால் தேசியம் இப்பொழுது மாறிப்போயுள்ளது. இனத்தலைமைத்துவங்கள் விழிப்போடு செயற்படும் போதுதான் தேசிய இனங்களின் மத்தியில் சமநிலையை உருவாக்க முடியும்.

ஐனநாயகம் என்ற பெயரில் கட்சிகள் வெறும் கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகளை நடத்துகின்றன. இன உறவுகள் சகல மட்டங்களிலும் செத்துப்போயுள்ளன.

அரசியலை எல்லாக் கட்சிகளும் வெறும் பேரம் பேகம் அற்பவிடயமாக்கியுள்ள நிலையில் தலைமைத்துவங்கள் உறுதியாகச் செயற்பட வேண்டும்.

அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகப் பட்டுத் தெறிக்கும் அஷ்ரப்பின் கருத்து வெளிப்பாடுகள் சுயநலம் கடந்த இனநலனோடும், தேசிய நலனோடும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன.

ஒரு தலைவன் உருவாகின்றான் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க ஒரு சமுதாயமே தலைவனைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதை இந்த நூலின் மூலம் பவ்வியமாக உணரமுடிகின்றது.

பேரினவாதத்தின் கால்களில் சிறுபான்மையினக் கட்சிகளும் தலைமைத்துவங்களும் விழுந்து கிடக்க வேண்டும் என்ற அவதானத்துடன் இந்த நாட்டை மாறி மாறி ஆளும் கட்சிகள் செயற்படுகின்றன.

சிறுபான்மையின அரசியல்வாதிகள் வரிசையில் தோன்றிய பலர் கழுவுகிற நீரில் நழுவுகிற மீனாகச் செயற்பட்டமை துரதிர்ஷ்டவசமானது.

கொள்கைப் பிடிப்போடு மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடக்காது சமூகத்தின் தேவைகளை உணர்ந்து அவற்றைத் தீர்க்கும் இலட்சியங்களோடு செயற்பட்டவர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

இந்த வரிசையில் எம்.எச்.எம் அஷ்ரபிற்கு இடமுண்டு என்பதை அவரது கடந்தகால அரசியல் நெறி ஒவ்வொன்றும் துலாம்பரமாகக் காட்டுகின்றது.

மனிதன் வாழ்க்கையில் தினமும் சோதனைகளை எதிர்நோக்குகின்றான். தனி மனிதன் மட்டுமல்ல சமுதாயமே சோதனைகளை நோக்குகின்றது.

ஒவ்வொரு சோதனைகளும் தரும் படிப்பினைகள்தான் தன் வாழ்வின் எழுச்சிக்கு இன்றியமையா அத்திவாரம். சோதனைகள் தந்த அனுபவங்களும் திரண்டு வந்த பிரச்சினைகள், முரண்பாடுகளின் முன்னர் போட்ட எதிர்நீச்சல்களும் வெறுமனே சுவாரஸ்யமானவை அல்ல.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற நிறுவனத்தின் கதையும் அஷ்ரப்பின் கதையும் இந்த நூலில் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன.

தனிமனித முயற்சி, தளராத உழைப்பு, உறுதியான சிந்தனைத் தெளிவுடனான முடிவுகள், துன்பம் வந்துற்றபோதும் துவளாத மனித இதயம் என்ற வரிசையில் பல விடயங்கள் ஒவ்வொரு நினைவலையினூடாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

நிரம்பிய தமிழறிவு, பேச்சாற்றல், ஆங்கிலப் புலமை, கூர்மையாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல், அவதானம் என எத்தனையோ செயலாண்மைத் திறனுக்கு இன்றியமையாதவை எல்லாம் அஷ்ரப்பின் துருவித் துருவி நோக்கும் பண்புகளால் வெளிப்பட்டுள்ளமை அவரது ஆளுமைப் பண்பின்

இலட்சணமாகியுள்ளது.

இலக்கிய தாகம் கொண்ட ஒரு கவிஞன் சமூகப் பற்று நிரம்பிய ஒரு அரசியல் தலைவனாக மாறியமையே இந்த நூலை ஒரு அழகிய நடைச்சித்திரமாக எழுத முற்பட்ட அனிஸ்டஸ் ஜெயராஜா வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

நூல் கடலுள் மூழ்கியிருக்கும் பல்கலைக்கழக நூலக வாழ்விலிருந்து விடுபட்டுத் தேசியப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக எண்பத்தி மூன்றுகளின் பின் பணியாற்ற வந்தபொழுது எம்.எச்.எம். அஷ்ரப்பை அவ்வப்போது சந்தித்து மணிக்கணக்காக அளவளாவியமையை இரைமீட்டிப்பார்க்கும் போது இந்த நூலின் ஆளுமையையும், தலைமைத்துவத்தின் எழுச்சியையும் உணரமுடிகின்றது.

எண்பதுகளின் பின்னர் உருவாகிய அரசியல் விளைவுகளை ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியருக்குரிய நடுநிலையோடும், நடைமுறை அரசியல் அவதானிக்கும் பக்குவத்தோடும் கணித்து வந்தமை இந்தக் கிழக்கின் இதயம் இந்த நாட்டு அரசியல் பரிமாணத்தின் புதிய உதயமே என்பதை அனுமதிக்கின்றது.

இந்த நூல் ஒரு அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் வாழ்வுத் தடங்களின் ஊடாகப் பேரினவாத அலைகளுக்கு ஈடு கொடுக்கும் சிறுபான்மையின ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் மனப்பதிவு.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் எதிர்காலச் செல்நெறியை வழிப்படுத்தும் மீகாமனாக எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் தன்னை உருவாக்கிக் கொண்டமை தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல; இது ஒரு காலத்தின் தேவை.

68, எலிஹவுஸ் வீதி,

கொழும்பு-15.

11, சித்திரை, 1998

ஆ. சீவநேசச்செல்வன்

பிரதம ஆசிரியர்

தினக்குரல்.

நன்றிகள்

- ❖ அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜமீல்
(ஆலோசகர்- கலாசார அமைச்சு)
- ❖ அல்ஹாஜ் எம். ரி. எம். ஹஸன் அலி
(சிரேஷ்ட இணைப்புச் செயலாளர், துறைமுக
அபிவிருத்தி புனரமைப்பு, புனர்வாழ்வு அமைச்சு)
- ❖ திரு. ஸ்டான்லி ஜெயராஜ்
(இயக்குனர்- புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சு)
- ❖ எஸ்.எச்.நி.:மத் (ஆசிரிய பீடம்-நவமணி)
- ❖ ஏ.எல்.எம். நயீம் (துறைமுக அபிவிருத்தி,
புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சின் பத்திரிகை
தொடர்புசாதன இணைப்புச் செயலாளர்)
- ❖ ஏ.எம். அப்துல் அஸீஸ்
(பிரதி நிர்வாகச் செயலாளர்- மு.கா. தலைமையகம்,
பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தலைவரின்
மேலதிகச் செயலாளர்)
- ❖ எம்.எம். எம். நூறுல்ஹக்

உடலாலும் உள்ளத்தாலும் புரிந்துணர்வுடன்
ஒத்துழைத்த இதயங்களுக்கு...

அன்று கவிஞனாக எழுந்த பயணம்.....

புதிய பாதை

கவிஞர் எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்

என்பாதை இனிவேறு
நான்

புதிய பாதையொன்றில்

புறப்பட்டேன்

செல்லுகின்றேன்

இதயங்கள் இருக்கின்ற

இனியவர்கள்

செல்லுகின்ற

புதிய அப்பாதையில்

நான்

புறப்பட்டேன்

செல்லுகின்றேன்!

கற்பனாவுடனும் பேசிக்

காலத்தை விரைடிக்கும்

விற்பனனாகளிலிருந்து

வில்லி நான்

செல்லுகின்றேன்!

என்றன் பாதையில்

எத்தனையோ இன்னல்கள்

ஒன்றன்

பின்னொன்றாய்

ஒழுங்காக வந்திடினும்

அத்தனை இன்னல்களையும்

அமைதியுடன்

தாண்டுகின்றேன்

இன்னல்களைத்

தாண்டுகையில்

இரத்தம் வடிகிறது

தடைகளைத்

தாண்டுகையில்

நாடை உடைகிறது

இதயங்கள் இருக்கின்ற

இனியவர்கள்

சொல்லுகின்ற

புதிய அப்பாதையில்

நான்

புறப்பட்டேன்

செல்லுகின்றேன்!

இரத்தம் பெருகிறது

இன்னல் குவிகிறது

ஒங்கி வரும் ஓசையுடன்

ஓடி வரும் டாங்கிகள்

தாங்கி வரும் குண்டுகள்

தடைகளினை அதிகரிக்கும்

எங்களிடம் எதுவுமில்லை

எங்களிடம் இருப்பதுவோ

இதயங்கள் மாத்திரமே

எங்களிடம் எதுவுமில்லை

எங்களிடம் இருப்பதுவோ

இறைசக்தி மாத்திரமே!

ஆயிரம் விமானங்கள்

அணுகுண்டு ஆயுதங்கள்

எங்கள் உயிர்களை

எடுத்துச் சென்றாலும்

அந்த உயிர்களின்

அழகான இதயங்கள்

எங்கள் இயக்கத்தில்

எழுச்சியாயே

தொற்றுவிக்கும்

எங்கள் பாதையில்

இனித்தெளிவு

பிறந்து விடும்!

அந்தப் பாதையிலே

அணிகேர்ந்து

செல்லுகின்றேன்

என்பாதை இனிவேறு

நான்

புதிய பாதையொன்றில்

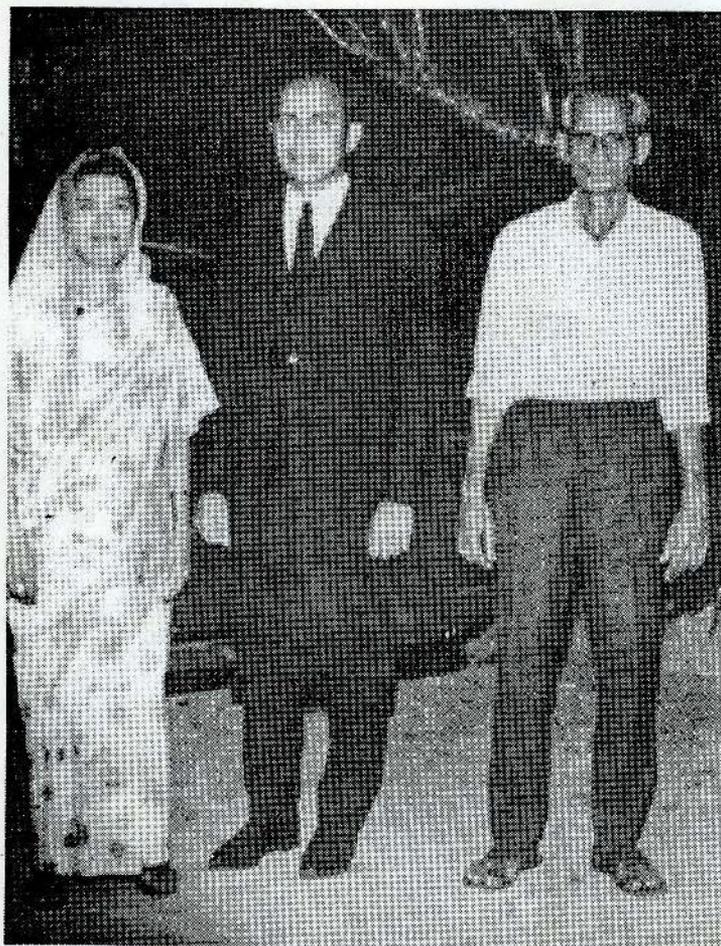
புறப்பட்டேன்

செல்லுகின்றேன்!

நன்கரன் 1975-10-16

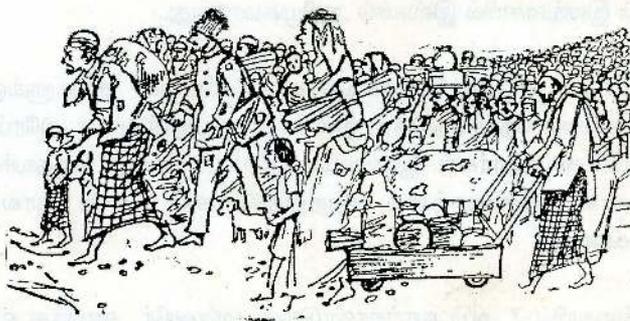
இன்று தலைவனாகத் தொடர்கிறது....

இளமைக் காலம் - தலைமைக் கோலம்

சட்டத்தரணியாக வெளியேறிய தருணம்...
பாசம் எனும் நேசக் கரங்களிடையே தலைவரின்
ஓர் எழில்மிகு தோற்றம்

ஒரு
வரலாற்றின்
ஆரம்பம்

“இஸ்லாம் ஒரு சித்தாந்தம்.
இதைப் பின்பற்றுபவர்கள் தான் முஸ்லிம்கள்
முஸ்லிம்கள் ஒரு இனமல்ல,
அவர்கள் ஒரு சமூகம்”

எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்

ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்,
ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசிய தலைவர்,
திறைமுக அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனர்மைப்பு அமைச்சர்.

யாரிந்த முஸ்லிம்கள்

கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டில், இஸ்லாம் பரவத் தொடங்கிய வேளையே அரேபியத் தீபகற்பத்தில் இருந்து வியாபாரத்திற்காகவும் புனித பாவா ஆதம் மலையை தரிசிப்பதற்காகவும் வந்த அரேபிய முஸ்லிம்கள் மூலம் இலங்கையில் இஸ்லாம் அறிமுகமாகிறது.

ஏற்கனவே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அரேபியர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு சிலரை தேர்ந்தெடுத்து இஸ்லாத்தை அறிந்து வர அரேபியா அனுப்பி வைத்தார்கள். இங்ஙனம் அரேபியா சென்று வந்தவர்கள் மூலமாக இஸ்லாத்தை கற்றறிந்தார்கள் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

இலங்கையில் 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே வாழ்ந்து வந்த துலுக்கர், அரேபியர், பட்டானியர், யவனர் போன்றோர் இஸ்லாத்தை தழுவத் தொடங்கியதும் முஸ்லிம்கள் என அழைக்கப்படும் ஒரு சமூகம் இங்கே உருவாகலாயிற்று.

யாரிந்த முஸ்லிம்கள்? இவர்கள் ஒரு இனமா? அல்ல; இவர்கள் ஒரு சமூகம். தாம் வரித்துக் கொண்டுள்ள சிந்தாந்த ரீதியாகவும் கலாச்சாரத்தின் தனித்தன்மையினாலும் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் ஒரு தனித்த சமூகமாக விளங்குகிறார்கள்.

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் — வாழ்க்கை வரலாறு

இவர்களை இனரீதியில் இனங்கான முற்படுவது வரலாற்றுப் போக்கில் பிறழ்வையே உண்டு பண்ணும்.

அரேபியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த அரேபியர்களான முஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டிலே தான் பெண் கொண்டார்கள். சிங்கள தமிழ் பெண்களை மணந்தார்கள். பறங்கியர்களை மணம் முடித்தவர்களும் உண்டு. இவர்களின் பிள்ளைகள் யாவரும் தந்தை வழியில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டு முஸ்லிம்களாகவே மாறினார்கள்.

முஸ்லிம்களில் எவராவது ஒருவரின் பரம்பரைத் தேடலை தந்தை வழியில் நடத்தினோமேயானால், அது அரேபியரான முஸ்லிம் ஒருவரையே சென்றடையும். இதே நபரின் பரம்பரைத் தேடலை தாய்வழியில் நாடினால், அது இந்நாட்டு இனங்களுக்கிடையிலான இரத்த உறவை வெளிப்படுத்துவதோடு, பௌத்த, இந்து, கிறிஸ்தவ மதங்களிலிருந்து வந்ததான மாற்றத்தையும் காண்பிக்கின்றது.

முஸ்லிம் மக்களை, ஒரு சாரார் சிங்களம் பேசும் முஸ்லிம்களென்றும் இன்னுமொரு சாரார் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களென்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு. ஆனால் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் இஸ்லாம் என்ற சித்தாந்தத்தை பின்பற்றும் ஒரு மக்கள் சமூகம். (இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் மொழி தமிழ்தான் என்ற கொள்கை மேலோங்கி வருவதும், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இதை வலியுறுத்தி வருவதும் இங்கே ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.)

இஸ்லாம் என்பது வெறுமனே ஓர் ஆன்மீக வாதமல்ல. இதையே முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசியத் தலைவரும் அமைச்சருமான அஷ்ரஃப் அவர்களின் கூற்றில் கூறுவதானால்,

"கொள்கை அடிப்படையில் இனங்காணப்பட வேண்டியவர்கள்

முஸ்லிம்கள். இதைக் கோட்பாட்டு ரீதியாக எடுத்துக் கொண்டால், சோஷலிசத்தை பின்பற்றுபவர்கள் சோஷலிஸ்டுகள்; கம்யூனிசத்தை பின்பற்றுபவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்; இவ்விதமாக இஸ்லாம் என்ற சித்தாந்தத்தை பின்பற்றுபவர்கள் முஸ்லிம்கள் ஆவார்;"

அஷ்ரஃப் அவர்களின் கூற்றின் தனித்துவம் எதுவெனக் கண்டால் தனது தலைமைத்துவத்திற்கு முன்பதாக அது பற்றிய தெளிவில் தன்னை நிலைக்க வைத்திருப்பது . உண்மை என்னவென்றால்,

,இதுகாறுமான இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில், அரசியல் ரீதியாக முஸ்லிம் மக்களை இனங்காண்பதிலுள்ள குழப்பத்தை இவர் நீக்கி இருப்பது . இது இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் வரலாற்றுப் போக்கில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்வு. இலங்கையின் அரசியல் பரப்பில் முஸ்லிம் மக்களுக்கான அந்தஸ்து என்ன என்பதை தீர்மானித்திருப்பதுவும் அவரின் முக்கிய பங்களிப்பாகும்.

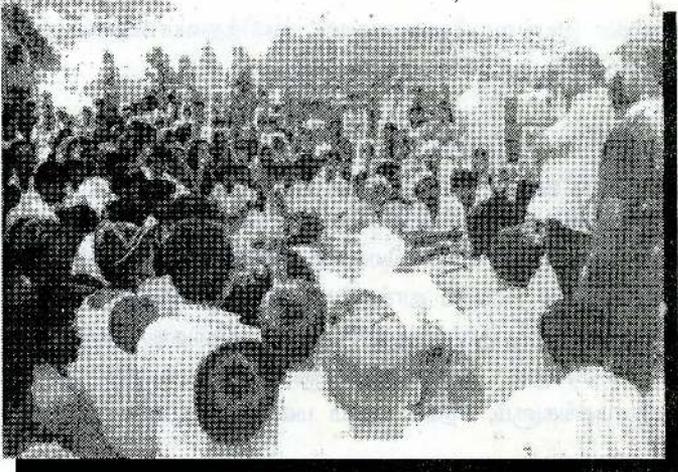
"இஸ்லாம் என்பது வெறுமனே ஆன்மீக தத்துவம் அல்ல. உலக ஆன்மீக வழிகாட்டிகளுள் முஹம்மது நபி (ஸல்) உன்னத இடத்தை வகிக்கின்றார்கள். இதர ஆன்மீகத் தலைவர்களைப் போலவே பெருமானார் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களும் இறைவனையும் மனிதனையும் தொடர்புபடுத்தியவர்கள். ஆனால் அன்னார் ஆன்மீக வழியில் செயற்பட்ட அதே வேளை, ஆன்மீகப் பெறுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் அரசையும் அமைத்து, செயற்படுத்தி வெற்றி கண்டவர்கள். கொள்கை வழியில் கோட்பாடுகளை அமைத்து அரசியல் சித்தாந்தங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் இதற்காக யுத்தங்களையும் புரிந்தார்கள். இதனாலேதான் முஸ்லிம்கள் என்றதும், அவர்கள் அவ்விலட்சியங்கள் இல்லாதவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதை மறந்துவிடலாகாது."

FOR READING USE ONLY

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் - வாழ்க்கை வரலாறு

எனவே தான் முஸ்லிம் மக்களை தனித்த சமூகமாக கருதவேண்டும் என்கிறார் அஷ்ரஃப் அவர்கள்.

மக்களுடன் தலைவன்

மக்களுடன் தலைவன்

சுதந்திரத்தின் பின்

மன்னராட்சி காலத்தில் இந்நாட்டு முஸ்லிம் மக்கள் ஆற்றிய பணிகள் ஒருபுறமிருக்க, அதன் பிற்பாடு இந்நாட்டை மாறி மாறி ஆட்சி செய்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேய ஏகாபத்தியவாதிகளுடன், இஸ்லாம் என்ற தனித்துவத்தினால், எந்தவகையிலும் அவர்களுடன் இணங்கிப் போக முடியாது கண்ட இன்னல்கள் மறுபுறமிருக்க,

சுதந்திர இலங்கையிலும் தனது தனித்துவம் என்ன என்பதை தவறவிட்டது முஸ்லிம் வாழ் சமூகம்.

தேசத்தில் பரந்துபட வாழ்ந்து வரும் முஸ்லிம் மக்களின் தலைமைத்துவமானது, சுதந்திரத்தின் பின்னான அரசியலில் தெளிவில்லாத ஒரு நிலையையே கொண்டிருந்தது. சுதந்திரத்திற்கு முன் முடியரசு நாடான இலங்கை பல்லின மக்களின் தலைமைத்துவங்களின் பாரிய தாக்கத்தையோ முக்கியத்துவத்தையோ வெளிக்காட்டாத நிலவரத்தையே கொண்டிருந்தது. சுதந்திரம் என்ற போர்வைக்குள் முரண்பாடுகளும், மாறுபாடான தனிப்பட்ட குணாம்சங்களும், தேவைகளும் மறைந்திருக்கக் காணப்பட்டன.

வெள்ளையர்களான பொது எதிரியை எதிர்கொள்ளும்போது - இத்தகைய முரண்பாடுகளும் வேறுபாடுகளும் மறைந்திருப்பது இயல்பே.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உவப்பான கல்விமாண்களும் கனவான் களும் தலைவர்களாக விளங்க மக்கள் அதை அடியொட்டிச் செல்லும் பாங்கே பெரும்பாலும் மேலோங்கி நின்றது. தமக்கான தலைவர்களை நிர்ணயிக்கும் சுதந்திரம் மக்களிடம் இல்லாது போனாலும் முடியரசு இலங்கையின் போக்குகளை அரசியல் நிலவரங்களை எந்த வகையிலும் இது பாதிக்கவில்லை. ஆனால்,

சுதந்திரத்தின் பின் இலங்கையின் தலைமைத்துவப் போக்கானது, தனது 'சுயம்' - முரண்பாடுகள், தனிப்பட்ட குணாம்சங்கள், தேவைகள் - எதுவென கட்டம் கட்டமாக வெளிக்காட்ட முனைந்தது. இதுகாறுமான ஏகாதிபத்திய ஆளுமை போய் இனி, நம்மை நாமே ஆளுவோம், என்ற சுதந்திரத்தின் பின்னணியில்தான் அந்தச் சுயம் வெளிப்படலாயிற்று.

இதுவரை வெளிப்படாத போட்டிகளும் பொறாமைகளும் சுதந்திரத்தின் பின் பலமடங்கு பெருகியது. தமது சொந்த நலனுக்காக சந்தர்ப்பவாத அரசியலைக் கொண்டு, மக்களிடையே பேதமனப்பான்மைகளை வளர்க்கவும் தலைமைத்துவங்கள் பின்வாங்கவில்லை.

இந்த அலையில் சிக்குண்டு மூச்சுத்திணறும் நிலைக்கு முஸ்லிம் சமுதாயம் தள்ளப்பட்டதில் ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லை. இதற்கு பிறிதொரு காத்ந்திரமான காரணமும் இருந்தது.

முஸ்லிம் மக்கள் தேசம் பூராவும் பரந்துபட வாழ்ந்ததால் தமக்கென தனியானதோர் தலைமைத்துவத்தை உருவாக்குவதில் குழப்பமே இருந்தது. தமக்கென தலைமைத்துவம் இல்லாததால் அவர்தம் பிரச்சனைகள் குறித்த தீர்விலும் இழுபறிப் போக்கே காணப்பட்டது.

தேசத்தில் முஸ்லிம் மக்களுக்கான 'தேசிய தலைமைத்துவம்'

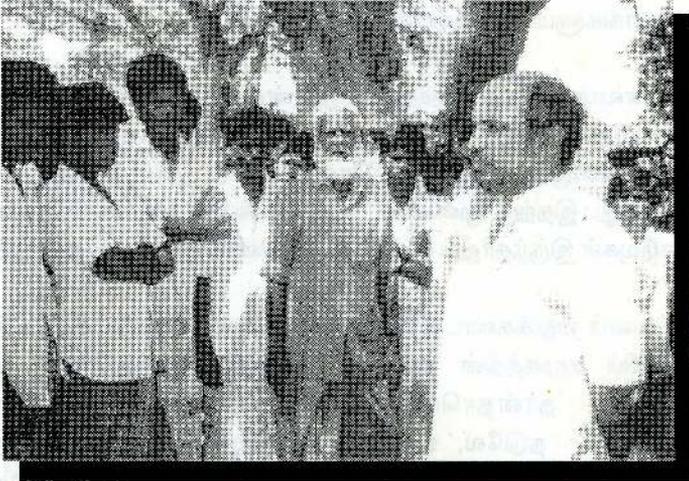
என்பது எப்போதும் தழும்பல் நிலையைக் கொண்டிருந்ததையே காண முடிகிறது. சுதந்திரத்தின் பிற்பட்ட காலகட்டத்தில்தான் இதன் பாதிப்பை உணர முடிகிறது. மாறி மாறி ஆட்சி செய்த பேரினவாதக் கட்சிகளுடன் இணைந்து செயற்படும் 'தயவிலேதான்' தமது மக்களுக்கான 'கவனிப்பை' முஸ்லிம் தலைவர்களால் வழங்க முடிந்தது.

முஸ்லிம் மக்களின் அரசியல் தலைமையானது இரு பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்ததெனக் கூறலாம். வட-கிழக்கைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்; இவர்கள் அரசியல் தலைவர்களாகக் கருதப்படவில்லை. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இணைந்து செயற்படும் பேரினவாத கட்சிகளைச் சேர்ந்த ஏனையோர் முஸ்லிம் தலைவர்களாக இனங்காட்டப்பட்டனர்.

இவர்களிடையேயும் நீறுபூத்த நெருப்பாக இழுபறி இருந்து வந்தது. தெற்கைச் சேர்ந்தவர்களா, வட-கிழக்கைச் சேர்ந்தவர்களா இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களுக்கு தலைவர்களாக விளங்குவது என்பதில்.

பேரினவாதக் கட்சிகளுடன் இணைந்து ஆட்சிப் பொறுப்பில் பங்கேற்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே நாடு பூராவும் பரந்துபட வாழும் முஸ்லிம் மக்களுக்கான 'தலைவர்கள்' எனும் தோற்றம் ஆரம்ப காலந்தொட்டே இருந்து வந்தது. பொதுவாக பேரினவாத சக்திகளுக்கப்பால் எதையும் செயலாற்ற முடியாது என்ற கொள்கைப் போக்கே முஸ்லிம் தலைவர்களிடம் நிலவிவந்தது. தலைவர்களிடம் இத்தகைய போக்கே மேலோங்கி காணப்பட்டதால் முஸ்லிம் மக்களிடமும் இதற்கு மாறுபாடான எண்ணப்பாங்கு இருக்க வில்லை. எந்தவொரு தேவைக்கும் பிரச்சினைக்கும் பேரினவாதச் சக்திகளை வருடிச் செல்லும் போக்கே முதன்மை எனப்பட்டது.

இத்தகு தருணத்தில் தான் முஸ்லிம் மக்களின் சுயமரியாதைக்கான தேடலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபிதத்தை அஷ்ரஃப் அவர்கள் உணரத் தலைப்பட்டார்.

முஸ்லிம் மக்களின் சுயமரியாதைக்கான தேடலில்.....

எழுந்து வரும் புதிய தலைமைத்துவம்:

இங்ஙனமாக வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்கதோர் சமுதாயம் இலங்கையின் அரசியல் பரப்பில் தமக்கென தனியானதோர் தனித்துவமின்றி -தனிக் குரலின்றி அங்கேயும் இங்கேயுமாக அல்லாடிப்பட்ட அனர்த்தங்கள் அனந்தம்.

இந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளத்துக்கும் தம்மை உரப்படுத்தியவர்கள், ஒரு காலகட்டத்தில் ஒன்றுமற்றுப் போன நிலவரங்களும் அவ்வண்ணமே அனந்தம்.

பேரினவாத அலைகளுக்கும் சிறுபான்மைவாதத்தின் சீறலுக்கும் இடையே மிரண்டு கொண்டிருந்த மக்களுக்கு ஆறுதலும் அடைக்கலமும் தருவது யாரென்ற வினா 80 களுக்குப் பின் எழுந்தது. இதற்கு முன்னரே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமான நிகழ்வுகள் இருந்தாலும் 80 களுக்கு பின்னரே இது வலுவடைந்தது.

இங்ஙனம் வலுக்கண்ட வினாவுக்கு பதிலாக, தனிச் சிறப்புடன், முஸ்லிம் சமூகத்தின் தன்மான ஆற்றலுடன், அந்த வினாவுக்கு விடையே 'தான்தானென' துப்பாக்கிகளுக்கும் தோட்டாக் களுக்கும் நடுவே, உயிரை துச்சமென மதித்து எழுந்து நின்றவர்தான் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்கள்; முஸ்லிம் மக்களின் தன்மானத் தலைவன். முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகன்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட தலைமைத்துவங்கள் தோன்றி தமது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும் காந்தியம் அதிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறது.

ஆயுதபலமும் அதிகார ஆளுமையும் தலைமைத்துவமொன்றை வலுப்படுத்திய வேளை, இவை ஏதுமின்றி வெற்றுக் கையசை வினாலும் இரண்டொரு வார்த்தைகளினாலும் மக்கள் சக்தியை நெறிப்படுத்தி வழிநடத்தியவர் மகாத்மா காந்தி.

மக்கள் சக்தியை நெறிப்படுத்துவதுதான் தலைமை ஒன்றின் மகத்தான வெற்றியாகும். பலவிதப்பட்ட மனப்போக்குடைய மக்கள் சமூகம் ஒன்றை, குறித்த இலக்கு நோக்கி செலுத்தி செல்வது அத்தனை சுலபமானதல்ல. அதிலும் ஆயுதபலத்தையும் அதன் தேவையையும் அதிகமாக உணரும் ஒரு தளத்தில் - தேசத்தில், நின்று கொண்டு, மாற்றுச் சக்தி- ஜனநாயக ரீதியில் - ஒன்றை உருவாக்கி மக்களை நெறிப்படுத்துவது என்பது ஒரு நூல் இழை கொண்டு தேரைக் கட்டியிருக்கும் முயற்சி! ஆனால்-

மனிதன் மனது வைத்தால் நூல் இழையைக் கூட எஃகென மாற்றி சரித்திரம் படைக்கலாம் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார், கிழக்கிலங்கையின் மிருதுவான இதயம் கொண்ட இரும்பு மனிதர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்கள்.

ஆயுதபோராட்டங்களை விடுத்து மக்களை ஜனநாயக வழியில் திரட்டி ஆயுதபலத்தையும் அசைக்கலாம்; மாற்றுச்சக்தி அது மக்கள் சக்திதான் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

உள்ளத்து ஒளியின் உணர்வார்ந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு மக்களைத் தம் வசப்படுத்தி அகிம்சை வழியில் மீண்டும் நம்பிக்கை விதைகளை தூவியிருப்பதும் அவரேதான்.

புகைச்சலென இருந்து 70 களுக்குப்பின் நெருப்பென கிளர்ந்தெழுந்த தமிழ் மக்களின் உரிமைப் பிரச்சினைகளுடன், 80 களைத் தொடுவதற்கு முன் முஸ்லிம் சமூகம் பல்வேறு துயரங்களை தேசியரீதியில் சந்தித்தது.

80 களுக்குப் பின் ஆயுத முனைப்போராட்டங்களினால் தமது வாழ்வுக்கான உத்தரவாதம் பிடுங்கியெறியப்பட்டு, தாம் சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்ட போதுதான் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் சமுதாயம் தனது அநாதரவுபட்ட நிலையை தெளிவாக உணரத் தலைப்பட்டது .

இத்தகைய உணர்வு ஒரு வரலாற்றுச் சூறாவளியை உண்டு பண்ணுமென யார் கண்டது?

அந்தச் சூறாவளி முஸ்லிம் மக்களுக்கான ஒரு தேசிய தலைமைத்துவமாக உருவாகும் என கட்டியம் கூறியதும் யார்?

அது வீசத்தான் செய்தது ; உருவாகத்தான் செய்தது. முஸ்லிம் மக்கள் இனி அநாதைகள் அல்ல; அவர்களுக்கு என்று தனித்துவம் உண்டு; சுயமரியாதை உண்டு எனும் ஒரு புதிய வரலாற்றை ஆரம்பித்து வைத்தவர். அந்த மகத்தான மனிதர்; இன்றைய இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் சமூகத்தின் தேசியத் தலைவர்; வரலாறு படைத்த முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசியத் தலைவர்; வேறுயாருமல்ல; எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்கள் தான்.

வரலாற்றில் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்த தலைமைத்துவம் இன்று வீறு நடைபோடுகின்றது. வெற்றிநடை நடக்கிறது. யார் எவரோ என்று சந்தர்ப்பவாத அரசியலுக்கு இதுகாறும் இலக்காகிக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம் மக்களுக்கு, 'நாங்கள் இன்னார்தான்' என்ற அடைமொழி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு தலைவன் உருவாகிறான்.

நம்மாலும் இது முடியுமா? என்று பேரினவாத சக்திகளை இதுவரை நம்பி அல்லாடிக் கொண்டிருந்த மக்களுக்கு “நம்மாலும் முடியும்” என்ற ஆற்றல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எங்கே? எப்படிச் செல்வது? என்று தெரியாமல் மதிமயங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு மக்கள் சமுதாயத்தின் முன்னே புதியதோர் பாதை வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இனிப் பயணம்தான்; இது வரலாற்றுப் பயணம்; தலைவரும் அவர் தம் மக்களும் வரலாறு படைக்கும் சாதனைப் பயணம்!

முஸ்லிம் மக்கள் பற்றிய வரலாற்றுத் தெளிவும் அவர்கள் தேவை என்ன என்பதை அறிந்து ஒரு தாயின் பரிவைக் கொண்டிருத்தலும் தான் அஷ்ரஃப் அவர்களின் தலைமைத்துவ வெற்றி எனலாம். சந்தர்ப்பவாத அரசியலை விடுத்து சிந்திக்க விளைந்ததன் வெளிப்பாடுதான் இன்றைய முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பதை மறுதலிப்பதும் அத்தனை சுலபமானதல்ல.

ஒரு தாய் தனது பிள்ளையின் தேவை என்ன என்பதை அறிந்த வராயிருக்கிறார். ஒரு தந்தை தன் பிள்ளையின் உருவாக்கம் எதுவென்பதை தெரிந்தவராக இருக்கிறார். இவையிரண்டும் இணைந்து பூர்த்தியாகும்போது அப் பிள்ளையின் எதிர்காலம் பிரகாசமாகிறது.

இந்த அம்சங்கள் இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு தலைமைத் துவத்தை வழங்கியிருப்பதன் மூலம் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் எதிர்கால நம்பிக்கையை மேலும் வலுப்படுத்தியிருப்பது அஷ்ரஃப் அவர்களின் தனித்துவம் எனலாம்.

தென்கிழக்கின் தென்றல்கடுகிறது

அன்று விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம் மக்கள் பற்றித் தெரிவித்த கருத்தொன்று—

"முஸ்லிம்கள் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகமல்ல; தமிழினத்தின் ஓர் அங்கமே. தமிழ் பேசுவதால் நாம் எல்லோருமே தமிழர்கள். தமிழ் பேசும் கிறீஸ்தவர்களைப்போல. தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள்."

ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம் வாலிபர்களும் விடுதலைப் புலிகளோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். தமிழ் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன. பொறுப்பான பதவிகள் பலவும் தரப்பட்டன. தமிழ் போராளிகள் முஸ்லிம் பெயர்களைக் கொண்டும் விளங்கினார்கள்.

கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் மக்களின் ஆதரவு இல்லாமல் ஓர் ஆயுதக் கலாசாரம் தோன்றி வளர்ந்திருக்க முடியாது.

"மனச்சாட்சியுள்ள தமிழர்கள் இதை மறுதலிக்க மாட்டார்கள்" என்பது முஸ்லிம் மக்கள் தரப்பிலான அபிப்பிராயம்.

இதற்காக முஸ்லிம்கள் நேரடியாக உதவவில்லை; ஆயுதங்களை அளிக்கவுமில்லை.

சகோதர சமூகம் ஒரு போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறது, இதற்காக நாம் உதவுவேண்டும் என்கிற மனப்பக்குவம் அவர்களிடம் இருந்தது.

அதிகமான தமிழ் இளைஞர்கள் அரபு நாடுகளிலேயே பயிற்சி பெற்றார்கள். பலஸ்தீன, லெபனான் போன்ற நாடுகளுடன் இன்னும் பல இடங்களும் இருந்தன. 'இங்கெல்லாம் இவர்கள் சென்றது' நாம் முஸ்லிம்கள்; எமக்கொரு விடுதலைப் போராட்டம் இருக்கிறது எனும் வெளிப்பாட்டில்தான்.

கிழக்கிலங்கையில் தமிழர் முஸ்லிம்கள் வசிப்பிடப் பகுதிகளை பிரிப்பது ஒரு வீதியோ, அல்லது ஒழுங்கையாகவோ இருக்கும். பொதுவாக இவற்றின் அகலப் பரிமாணம் பத்துப் பதினைந்து அடிக்குள்ளாகத்தான் இருக்கும்.

துவக்க கால போராட்ட நிகழ்வில், இராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது போராளிகள் இலகுவில் பிடிபடமாட்டார்கள். நாலே எட்டில் ஒரு முஸ்லிம் குடிமகனின் இல்லத்தில் இருப்பார்கள். நடவடிக்கை முடிந்து செல்லும் வரை, அங்கேயேதான் உண்டு, குடித்து, உறங்கி விழிப்பது எல்லாம்.....

"அக்கா இண்டைக்கு ஒரு பதினைந்து பார்சல் வேணும்" அவ்வப்போது விடுக்கப்படும் இந்தக் கோரிக்கைகளையும் முஸ்லிம் மக்கள் புறக்கணிப்பதில்லை. சுவையான சமையலுடன் உணவுப் பார்சல்கள் போராடிகளைச் சென்றடையும்.

தீகவாபி குடியேற்றம், புனித பிரதேசத்திட்டம், மகாவலித்திட்டங்கள் என்பவற்றின் மூலம், பலநூறு வருடங்கள் முஸ்லிம் தமிழ் மக்கள் ஆட்சிசெய்த நிலப்பரப்புகள் பறிக்கப்பட்டன.

கரும்புச் செய்கைக்கென கபளீகரம் செய்யப்பட்ட காணிகளுக்காக

நஷ்டஈடுகூட வழங்கப்படவில்லை. சில இடங்களில் சிங்கள மக்கள் முஸ்லிம் மக்களின் வருகையை தடை செய்யவும் செய்தார்கள். இது தவிர கல்வி, வேலைவாய்ப்பு பதவிகள் பரிமாற்றத்திலும் சிங்கள ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து கிடைத்த அடிகள் கணிசமான முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் இயக்கங்களில் சேரச்செய்தது; பயிற்சியும் பெறவைத்தது.

இயக்கங்களிடையே தோன்றி வளர்ந்த முரண்பாடுகளும், 84 களில் அரசு எடுத்த அதிரடி நடவடிக்கையும், இளைஞர்களை ஓடி ஓடியச் செய்தது. இத்தூரதிர்ஷ்டகரமான நிலையை பயன்படுத்திக் காட்டிக்கொடுக்கும் ஒரு சமூகம் உருவானது.

முஸ்லிம்கள் காட்டிக் கொடுப்பவர்கள், தொப்பி பிரட்டிகள் என்று கூறப்படும் கூற்றுக்களை, தமிழர்களுக்குள்ளே நடைபெற்ற காட்டிக் கொடுப்புகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

1989 களில் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த குழந்தையும்மா என்ற 33 வயதுப் பெண் கடத்திச் சென்று கொலை செய்யப்பட்டார். இவர் செய்த குற்றம் என்ன?

புலிப்போராளி ஒருவருக்கு உணவளித்து உறங்கவைத்தார் என்பதே அவர் மீதான குற்றம். மனிதாபிமான ஒரு உதவியின் போதும் ஒருவனை இன்னார்தான் என்று இனங்காணவேண்டுமென்பதில் என்ன நியாயம்!

இவைபோல் ஒன்று இரண்டல்ல நூற்றுக்கணக்கில் கொலைகள், மனிதாபிமானமற்ற ரீதியில் நடந்தன. இங்ஙனம் அநாவசியமாக பலிகொள்ளப்பட்ட உயிர்கள் அனந்தம்.

முஸ்லிம்கள் தாமாக கொடுத்துதவியது ஒரு புறமிருக்க.

அவர்களைக் கொள்ளை அடித்தும், கொடுமைப்படுத்தியும், கொன்றொழித்தும் அபகரிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் எத்தனை எத்தனையோ—

"இரண்டு முஸ்லிம் முதலாளிமாருடன் இரண்டு தமிழ் முதலாளி மாரையும் கடத்திச்சென்றால், கப்பம் கேட்டால் அது நியாயம்—"

வானில் வருபவர்களில் "சோனி எல்லாம் இறங்கு" என்று அழைத்துச் சென்று சுடாமல், வந்த எல்லோரையும் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டிருந்தால் அது நியாயம்—

இதை விடுத்து தனித்து முஸ்லிம்களை மட்டுமே தேடிக்கொல்வதில், நியாயம் என்ன?

குற்றங் குறைகளில்லாத மனிதனும் இல்லை; மானிட சமூகமும் இல்லை. இதற்கப்பால் நின்று நியாயம் ஒன்றைக் கற்பிக்க முயல்வது மானிட நீதிக்கிழைக்கும் துரோகமல்லவா.....?

முஸ்லிம் சமூகத்தின் இந்தக் கேள்வியிலுள்ள நியாயத்தை படிப் படியாகத்தான் காலம் உணர்த்த முடியும்.

1987 களிலான உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தல்களைப் பகிஷ் கரிக்கும்படி பிரபாகரன் அறிக்கை விட்டார்; வட கிழக்கில் எந்தக் கட்சியும் போட்டியிடக் கூடாது.

முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கும் அவர்கள் தடைவிதித்தார்கள். இது குறித்து கருத்துத் தெரிவித்த விடுதலைப் புலிகள்,

"முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை அங்கீகரிக்க முடியாது. முஸ்லிம்கள் தனித்த ஓர் இனமல்ல. இங்ஙனமாக அங்கீகரிக்கப்படாத பட்சத்தில், முஸ்லிம் மக்களுக்கான ஓர் அரசியற் கட்சியையும் நாம் அங்கீகரிக்க முடியாது."

ஆனால், இன்று இந்த அபிப்பிராயத்தில் மாற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. விடுதலைப் புலிகள் இன்று முஸ்லிம் மக்களை தனித்துவமான ஒரு சமசுமமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகை வாயிலாக முஸ்லிம் மக்களுக்கான பேச்சாளர் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்தான் என்பதை இன்று விடுதலைப் புலிகளும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

1914ம் ஆண்டுகளில் தோன்றிய சிங்கள முஸ்லிம் கலவரம் சம்பந்தமாக கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சார்பாக லண்டன் சென்ற சேர் பொன் இராமநாதனும், முஸ்லிம்கள் ஒரு தனித்த இனமல்ல என்ற வாத்தையே முன்வைத்தார்.

முஸ்லிம்களை தமிழினத்தின் ஓர் அங்கம் என்று குறிப்பிடுபவர்கள் அந்த 'அங்கத்தையே' துன்புறுத்துவதும், தூக்கி எறிவதும் எந்த மனப்பாங்கில்!

1920களிலும் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. உயர்நீதிமன்றத்துக்குள் தனது துருக்குத் தொப்பியுடன் உள்ளே நுழைந்த அப்துல் காதர் எனும் சட்டத்தரணிக்கு ஆங்கில நீதிபதியொருவர் தடை விதித்தார். தொப்பியை கழற்றிவிட்டு அல்லது சப்பாத்தை கழற்றிவிட்டு உள்ளே நுழையும் என்று அந்த நீதிபதி அவரை அவமதித்தார்.

இக்கூற்றினால் முஸ்லிம் சமுதாயம் கொதித்தெழுந்தது. ஆங்கிலேய முஸ்லிம் சமூகமும் வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இது முக்கியமானது. "எம்மை மொழியின் அடிப்படையில் இனம் காணவேண்டாமென்று முஸ்லிம் சமூகம் கோருகின்றது."

1954களில் தென்கிழக்கே ஓர் இனக்கலவரம் தோன்றியது. இது வீரமுனைக் கலவரம். இரு தமிழ்க் குடும்பங்களுக்கிடையே இருந்து வந்த போட்டிப் போர்க்குணத்திலும் மதுவெறியினாலுமே இக் கலவரம் விளைந்தது.

இதை தீர்க்கச் சென்ற சீனித்தம்பி விதானையான எம். பி. முகம்மதலி

அவர்கள் தாக்கப்பட்டதன் எதிரொலியாகத்தான் இந்தக் கலவரம் தோன்றியது.

இந்தச் சீனித்தம்பி விதானையார் அந்தக் காலத்தில் இருந்த விதானைமார்களில் மிகச் செல்வாக்கானவரும், கடமையில் மிக நேர்மையானவராகவும். எந்தக் காரியமானாலும் முன்னின்று மக்களுக்குச் சேவை செய்பவராகவும், எதையும் நடுநிலையில் நின்று தீர்க்கக் கூடியவராகவும் இருந்தார். இப்பேர்ப்பட்ட ஒருவர் தாக்கப்பட்டால் எப்படியிருக்கும்.....

இவரைத் தாக்கிய அந்த மாணிக்கன் என்பவன் யார்?

"அவரும் நானும் முதலாம் வகுப்பு முதல், ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மிஷன் பாடசாலையில் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். மிகவும் நல்ல நண்பர்கள் நாங்கள் சிலவேளை ஒன்றாகச் சேர்ந்து விருந்துண்டு இருக்கின்றோம். அவன் நல்ல சண்டியன். பொதுவாக நல்லவன்...." என்பது சீனித்தம்பி விதானையாரின் கூற்று.

அக் கலவரத்தின் பாதிப்புக்களையும், இழப்புக்களையும் அப்பிரதேச முஸ்லிம் பிரமுகர்களும், பெரியவர்களும் சென்று ஈடுசெய்தது மட்டுமல்ல, நடந்துபோன விவகாரங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டதுடன் கதறியழவும் செய்தார்கள்.

சந்தர்ப்பவாதத்தால் வரலாறு திரித்துக் கூறப்படுகின்றது. உண்மைகள் இதுதானென உணர்ந்து தெளியும் தன்மை நமக்கு அவசியம்தேவை. இத்தன்மையே சமூகங்களுக்கிடையே வருங்காலத்தில் இணக்கப்பாட்டை தீர்மானிக்கும்.

இந்திய ராணுவத்தின் நுழைவிலும், விடுதலைப்புலிகளுக்கெதிராக துவந்த யுத்தம் ஆரம்பமானதிலும் அப்பாவி முஸ்லிம்கள் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டார்கள்; இறந்துபட்டார்கள்.

விடுதலைப்புலிகளை காட்டிக் கொடுப்பதோ இதர சக இயக்கங்கள். இந்த இயக்கங்கள் தாக்கினால் முறையிடுவது எவரிடம்? விடுதலைப் புலிகளிடம் முறையிட்டால், அதை அவர்களுடன் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்பார்கள்.

இதை இந்திய இராணுவத்திடம் முறையிடச் சென்றாலோ, தமது நண்பர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

முடிவு-?

மிகவும் சோகமாகத்தானிருக்கும்.

22.8.1989இல் பாரளுமன்ற உறுப்பினரான அஷ்ரஃப் அவர்கள், ஈ.என்.டி.எல்.எஃபினால் மருதமுனையில் தூர்த்தப்பட்டதும் இந்தத் துணிவினால்தான்.

"இங்கே சுடப்பட்டும் துன்புறுத்தப்பட்டும் இறக்கின்றவர்கள் எவரும் அரேபியிலோ, சிங்களத்திலோ கதறுவதில்லை. அவர்கள் கதறுவதெல்லாம் தமிழில்தான். ஐயோ! உம்மா! வாப்பா! என்று. உண்மையில் இவர்கள் யாரைக் கொலை செய்கின்றார்கள் தமிழ் பேசும் மக்களையல்லவா....." என்றும் வினவுகிறார் அஷ்ரஃப்.

சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கெதிராகத் தூக்கப்பட்ட துப்பாக்கி திருப்பி, முஸ்லிம் மக்களக்கெதிராக பிடிக்கப்பட்டது.

பன்னூறுஆண்டுகளாக பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும் போல வளர்ந்த மக்களிடையே பிளவும் பிரச்சனைகளும் தலைதூக்கியது இப்படித்தான்.

அஷ்ரஃப் அவர்கள், தந்தை செல்வாவுக்குப் பின் வந்த தலைமைத்

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் - வாழ்க்கை வரலாறு

துவத்துடன் பழகினார். நட்பாக இருந்தவர். அவர்களின் வேண்டுகோள்களுக்கேற்ப தமிழ் ஈழப் போராட்டத்திற்கும் தோள் கொடுத்தவர்.

"அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் தமிழ் ஈழத்தை பெற்றுத்தராவிட்டால்..... நான் பெற்றுத் தருவேன்" என்று முழங்கியவர்.

தனது சமூகத்தின் தனித்துவத்தை விட்டுக் கொடுக்க முடியாத ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தாம் அவர்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தார். வேறுவழியில்லை. ஏனென்றால் அதுதான் வரலாறு.

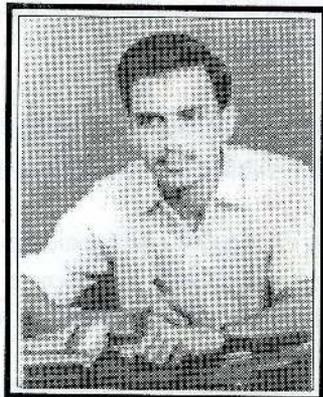
அந்த வரலாறுதான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்!

"ஒரு மனிதனின் பிறப்பினால் அல்லது மொழியினால் தயவுசெய்து அவனை இரண்டாந்தர மகனாக மாற்றாதீர்கள்"

அஷ்ரஃப் இந்தக் கருத்தை 78களிலேயே முன்வைத்தார்.

அதன் பிற்பாடான பொதுவாழ்விலும், இன்று முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் அரசியல் வாழ்விலும், அந்தக் கருத்துக்கு மேலும் அர்த்தம் கொடுத்திருப்பதுதான் அவரின் கதை!

தந்தை செல்வாவின் தனித்துவ அம்சங்களை உள்வாங்கி இருக்கும், ஒரு தமிழ்பேசும் குடிமகனான அஷ்ரஃப் அவர்களை தமிழினம் எந்தளவுக்கு அங்கீகரிக்கும் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கும் தீர்வின் விரைவு!

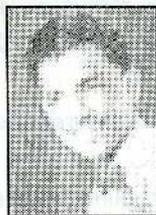
ஒரு தலைவன் உருவாகிறான்

“நாங்கள் இப்போது முனைகளால் பேசுகிறோம்.
என்றைக்கு இதயங்களால் பேச ஆரம்பிக்கின்றோமோ
அன்றைக்கு நமது பிரச்சினைகள் அனைத்தும் தீர்ந்து
போகும்.”

எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்

ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்,
ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசிய தலைவர்,
துறைமுக அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சர்.

பள்ளிப்பருவம் - முதல் வழக்கு.

1958 க்கும் 59 க்கும் இடைப்பட்ட காலம்; கல்முனைக் குடியின் ஆண்கள் பாடசாலை. 4ம் 5ம் வகுப்பு பிரிவுகள் ஒன்றுக்குள் நாங்கள் நுழைகின்றோம்.

அப்போது-

அங்கே ஒரு வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது; அது வகுப்பா சிரியரான முகம்மத்தம்பி அவர்களிடம் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. வழக்கின் விவரம் இதுதான்.

மாணவன் ஒருவனின் இருக்கையில் அஷ்ரஃப் ஊசி குத்தி வைத்து, அது அந்த மாணவனை 'பதம்' பார்த்துவிட்டதாகவும், மாணவனின் அழகையும் முறையீடும் ஆசிரியரை கோபம் கொள்ள வைக்கிறது.

அவர் அஷ்ரஃப்பை அழைத்தார்.

"அஷ்ரஃப் இங்க வா....."

மாணவன் அஷ்ரஃப் எழுந்து வந்தார். வகுப்பில் ஒரே நிசப்தம், நல்ல 'பூசை' விழிப்போகிறது, என்ற எதிர்பார்ப்பு.

"கையை நீட்டு.....".

ஆசிரியரின் கட்டளைக்கு கையை நீட்டுமுன், மாணவரான அஷ்ரஃப் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

"சேர் நான் இவரிடம் ஒரு கேள்வி கேக்கலாமா?"

ஆசிரியருக்கும் அது நியாயமென்றுபட்டது. தீர்ப்புக்கு முன் நியாயமான விசாரணை அவசியமல்லவா.

அஷ்ரஃப் அந்த மாணவன் பக்கம் திரும்பினார்.

"நான் ஊசி குத்தினத நீ கண்டாயா.....?"

"ஓ நான் கண்டனான்...." என்றான் மாணவன். அடுத்து வந்தது அஷ்ரஃப்பின் பதில்.

"கண்டுபோட்டு, பிறகேன் அதுக்குமேல இருக்க வேணும்....."

ஆசிரியருக்கும் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. வழக்கும் வீசப்பட்டுப்போனது. பிற்கால சட்டத்தரணி வாழ்க்கைக்கும், அவரின் வாதத்திறமைக்கும், வரலாற்றில் இச்சம்பவம் கட்டியம் கூறிநிற்கிறது.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் பள்ளிப்பருவம், கல்முனைகுடி ஆண்கள் பாடசாலையான, இன்றைய அல்-அஸ்ஹர் வித்தியாலயத்தில்தான் ஆரம்பமானது.

அஷ்ரஃப் அவர்களே குறிப்பிடுவதைப்போல்;

"நான் கல்வித்துறையில் பெயரளவில் சாதித்ததென்று எதுவுமேயில்லை. வாப்பா ஆசிரியரைச் சந்தித்து கணக்கில் நான் 'வீக்' என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். இதனாலேயே நான் வீக்கான

மாணவனும் அல்ல. வகுப்பில் முதலாவதாக வந்த சந்தர்ப்பங்கள் அநேகம்"

கல்முனைக்குடி அல்-அஸ்ஹர் வித்தியாலயம் சென்று, அஷ்ரஃபீ அவர்கள் அன்று பெற்ற பெறுபேறுகளை கவனிக்கும் போது அந்த உண்மை தெளிவாகிறது. எல்லாப் பாடங்களிலும் சராசரி 65 புள்ளிகளும், ஆங்கிலத்தில் 99 புள்ளிகளும் கிடைத்திருக்கிறது.

பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியரும், பின்னாளில் புலவர் மணியுமான ஆ.மு.ஷரிபுத்தின் அவர்கள், தலைவனின் சிறப்பம்சம் ஒன்றை அன்றே கண்டுபிடித்துவிட்டார். அது அஷ்ரஃபீ அவர்களின் பேச்சாற்றல்.

ஆசிரியர், பெற்றோர், மாணவர் உறவு குறித்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையொன்றை. தலைமை ஆசிரியர் சிறுவன் அஷ்ரஃபீபிடம் பாடமாக்கும்படி கொடுத்தார். எதற்கென்று தெரியாது அஷ்ரஃபீ அவர்களும் அதைப் பாடமாக்கி வைத்துக் கொண்டார்; அடுத்து வந்த பெற்றோர் தின விழாவில் அதை ஸ்பீக்கரில் வெளிப்படுத்தினார். ஆனால், முற்றும் முழுதான ஓர் வரலாற்றுப் பேச்சாக அது அமைந்து விட்டது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் அப்பேச்சு தனியானதோர் தாக்கத்தை சமூகமட்டத்தில் தோற்றுவித்தது. பொதுவாக ஒரு ஆசிரியர், மாணவர்களை தண்டிப்பதென்பது கிராமப்புற மட்டத்தில் பெரும் பிரச்சினையாகவே இருந்தது.

அன்று ஒரு மாணவனின் தவறுக்கு ஆசிரியர் அடித்துவிட்டால், அதற்கு மறுநாள் அந்த மாணவனின் பெற்றோர், பாடசாலை வந்து, சத்தம் வைப்பார்கள்; சிலர் அடிக்கவும் செய்வார்கள். இப்படியான நிலவரத்தில்தான் ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோருக்குமுள்ள

தொடர்பையும், ஆசிரியருக்கும் மாணவனுக்குமுள்ள உறவையும், விளக்கி சிறுவன் அஷ்ரஃபுடைய உரை அமைந்திருந்தது. ஊரில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இது சிறுவனான அஷ்ரஃப் எதிர்பாராதது. ஆனால், தலைமை ஆசிரியர் எதிர்பார்த்தது. குறிப்பாக கேட் முதலியார் எம். எஸ். காரியப்பர் கல்முனை எம்.பியாக இருந்த காலம் அது.

தன்னால் பேச முடியும் என்பதை அஷ்ரஃப் உணர்ந்ததைவிட தனது பேச்சு மக்களிடையே மாற்றத்தை உண்டு பண்ணுகிறது என்கிற விடயந்தான் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது எனலாம். அவரது வெற்றிகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமான பேச்சாற்றல் வெறுமனே மக்களைக் கவராமல், செயல் வீரர்களாக அவர்களை மாற்றியமைக்கவும் அதுவே காரணம்.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் தந்தையார் முஹம்மது ஹுசைன் கல்முனைக்குடியில் ஒரு விதானையார். விதானையார் என்பது அந்தக் காலத்தில் சமூக அந்தஸ்த்துமிக்க பதவி. அரசாங்க அதிபருக்கு அடுத்ததாக விதானையார் இருந்தார். இது வன்னிமைகளுக்கு அடுத்த முக்கிய பதவியாக இருந்து வந்தது. அஷ்ரஃப் அவர்களின் பாட்டனாரும் ஒரு விதானையார் தான். அவரைப் பற்றி ஒரு கவையான கதையும் உண்டு.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் பாட்டனார் சீனி விதானையார். இந்தச் சீனி விதானையார் காலத்தில் 1906 ஆம் ஆண்டு ஒரு கலவரம் நடந்தது. இந்தக் கலவரத்தில் சம்மந்தப்பட்டவர்களை தண்டிக்கவும், அதுபற்றி விசாரணை ஒன்றை நடத்தவும் அரசு அதிபர் வருகை தந்தார்.

அன்று அரசாங்க அதிபர் ஒருவரின் வருகை மன்னனின் வருகைக்கு ஒப்பாக இருக்கும். இவரை வரவேற்பதற்கான ஒத்திகைகளே நான்கு ஐந்து நாட்களுக்கு நடப்பதுண்டு. ஆனால், அரசு அதிபரின்

வருகையின் அன்றும், மக்களிடையே எழுந்த கூச்சலையும் குழப்பத்தையும் அரசு அதிபராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனது, பொலிசும் எதுவும் செய்ய இயலாது தவித்தது.

இத்தருணத்தில் கல்முனைக்குடி கொடியேற்றப்பள்ளிவாசல் மினறாவில் (மேடை) ஏறிய சீனி விதானையார் தனது தோளிலிருந்த துண்டை உதறி, மக்களை அமைதியாக இருக்கப் பணித்தார். கூட்டம் பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கிப் போனது.

அரசு அதிபர் எடுத்த அடுத்த நடவடிக்கை சீனி விதானையாரை கைது செய்ய உத்தரவிட்டதுதான். இந்தளவு மக்களிடம் சக்தி பெற்றுள்ள ஒருவருக்குத் தெரியாமல் ஊரில் எதுவும் நடக்க முடியாது. எனவே இவரைக் கொண்டு குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கலாம் என்பதுதான் அந்தக் கைதின் மர்மம்.

அந்தக் காலத்தில் விதானையார் ஒருவரை ஏதேனும் அலுவல் காரணமாக காணச் செல்லும் மக்கள், வெறுங்கையுடன் போக மாட்டார்கள். ஆகக் குறைந்தது என்று பார்க்கப்போனால் பத்து கோழி முட்டைகளையாவது கொண்டு போவார்கள். இதனால், விதானையார்கள் ரொம்பவும் செழிப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். ஒருபுறம் அரசு சம்பளமும், சலுகைகளும்; மறுபுறம் மக்களின் அன்பளிப்புக்கள்.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் தந்தையார் இதற்கு முற்றிலும் நேர் மாறானவராக இருந்தார். மக்கள் தம் காரியங்களுக்காக எக்காரணம் கொண்டும் அன்பளிப்புக்களை கொண்டுவரக் கூடாது என்பதில் அவர் கண்டிப்பாக இருந்தார்.

இது பிற்காலத்தில் அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கையோடு விளையாடியது. கல்வியைத் தொடர்வதில் பெரும் பணத்தட்டுப் பாட்டை அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அது இனிவருங்கதை.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் குடும்பத்தில் இன்னுமொரு பண்பு மேலோங்கி காணப்பட்டது. அது உறுதியான நேர்மைப் போக்கும், திறந்த மனப்பாங்கும். அஷ்ரஃப் அவர்களின் தகப்பனார், தனது மகனை சுதந்திரமான மனப்பான்மைக்கும், சுயமான எண்ணத் தேடல்களுக்கும், உறுதியான கொள்கைப் போக்கிற்குமே தூண்டினார்.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு மூன்று சகோதரிகள். குடும்பத்தில் ஒரே ஆண்மகவு, குலக்கொழுந்து, அஷ்ரஃப் அவர்கள்தான். இதனால் செல்லமும், செல்வாக்கும் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகம். பொதுவாக எல்லாக் குடும்பங்களிலும் இது பரவலாக காணப்படுகின்ற ஒன்று. பெரும்பாலும் இதை தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை சீரழித்துக் கொண்டவர்கள்தான் அநேகம்.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் அதை எந்தவகையிலும் பங்கப்படுத்தவில்லை. சகோதரிகளின் பாற்பட்ட பொறுப்புணர்வா அல்லது அவரது கலைத்துவ இதயமா அவரைக் கட்டுப்படுத்தியது என்பது ஒருபுறமிருக்க, அதை அவரின் மேலான மானிடப் பண்பாகவே மதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுகாறுமான அவரது வாழ்க்கையின் ஆணிவேராக, அசைக்கவொண்ணா தலைமைத்துவமொன்றை வழங்கியிருக்கும் மேலான மானிடப் பண்பாகவே அது இருக்கிறது..

‘எதற்கும் தயாராயிரு’

வீடு; வீட்டுக்குப் பின்னால் குளம். அமைதியாக இயற்கைச் சூழலில், தொடர்ந்து சில நாட்களாகப் பெய்யும் வெள்ளப் பெருக்குடன், ததும்பிக் கொண்டிருந்தது குளம்.

இதன் கரைகளில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் வள்ளங்கள் இழுத்துவிடப்பட்டிருக்கும். குளிக்கும் துறைகளும் ஆங்காங்கே காணப்படும். அஷ்ரஃப் அவர்களின் வீட்டின் பின்புறமும் ஒரு குளிக்கும் துறை உண்டு.

அஷ்ரஃப் அங்கே குளிக்கச் செல்வார். அற்புதமான இயற்கைக் குளியல். தெளிந்த குளிர்ந்த நீரில் நீந்திக் களிப்பதென்பது எத்தனை இன்பம்!

இது 1960 ம் ஆண்டு; அஷ்ரஃப்புக்கு 11 வயது; 6ம் வகுப்பில் தோற்றம். பாடசாலை மாறியிருந்தார்; கல்முனை பாத்திமா கல்லூரி. அன்று கத்தோலிக்க மிஷனரிப் பாடசாலைகளாக விளங்கியவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. இதுதான் இன்று காட்மேல் பாத்திமா கல்லூரியாக விளங்குகிறது.

இங்கே ஒரு புதிய உலகம் இவருக்கு காத்திருந்தது. இது வரைக்கும்—

ஆலையிலே சோலையிலே,
ஆலம்பாடிச் சந்தையிலே,
கிட்டிப் பொல்லும், பம்பரமும்,
கிறுக்கியடிக்கப்
பாலாறு.... பாலாறு...

என கிராமத்து புழுதி கிளறி, ஒடி விளையாட்டு. கிட்டிப் பொல்லும், கிளித்தட்டும், கட்டைப்பந்தும் நினைவுகளில் இருப்புக் கொள்ள, கிரிக்கெட், ஃபுட்போல், பெட்மின்டன், பாஸ்கட்போல், என்பதான புதிய நாகரீக விளையாட்டுக்கள் சிறுவன் அஷ்ரஃபை பெரிதும் ஆகர்ஷித்தன.

இத்தனைகாலமும் ஒரே சூழலில் பழக்கப்பட்டவருக்கு, இங்கே ஒரு மாறுபட்ட சூழல் வரவேற்புக் கொடுத்தது. இது அவரின் பிற்கால வாழ்க்கையில் இன்னும் அமுந்தப்பட்யக் காரணமாயிற்று.

கிறீஸ்தவர்கள், இந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக கல்வி பயிலும் ஒரு கல்லூரியிலே கல்வி பயின்றது. பிற மதத் தொடர்புகளிலும், அதன்பாற்பட்டவர்கள் மீதான உறவுகளிலும் அவருக்குள் ஒரு தெளிவு பிறந்தது.

அன்றிருந்த கத்தோலிக்க மிஷனரிப் பாடசாலைகளில் ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் அதி சிறப்பாக இருந்தது., ஒழுக்கத்திற்கு பேர்போன கல்லூரியாக அந்தக் காலத்தில் கல்முனை பாத்திமா விளங்கியது.

இங்கேதான் அஷ்ரஃப் அவர்களின் இள இதயத்துள் தலைமைத்துவம் குறித்தான ஓர் எண்ணக்கரு ஆழ உருக் கொண்டது. தனிமனித வாழ்க்கையாலும், அதன் சிந்தனை வடிவங்களாலும் சமூகத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்கலாம் என்பது.

இது ஒரு தலைமைத்துவத்துள் இயற்கையாக எழவேண்டிய சிந்தனை. இச்சிந்தனை எழுத் தொடங்கியதும் அது இயல்பாகவே தன்னை நெறிப்படுத்த ஆரம்பித்துவிடும். இத்தகு சுய நெறியாள்கை என்பது அஷ்ரஃப் அவர்களின் இன்றுவரையான வெற்றிகளின் ரகசியம்.

இத்தன்மை மிக்க தலைமைத்துவங்கள் அத்தனை இலகுவில் அசைந்துவிடாது. அதைச் சுற்றி அலை அலையாக எதிர்ப்புகள் கிளர்ந்து புயலென நகர்ந்து சென்றாலும், நங்கூரமிடப்பட்ட இடத்திலேயே அசையாது காத்திருக்கும்; புயல் ஓய்ந்ததும் மீண்டும் புறப்பட்டுச் செல்லும்.....

இப்பேர்ப்பட்ட தலைவர்களின் குறிவைத்த பயண இலக்கு தவறுவதில்லை.

காந்தீயம் இதனை 20 ம் நூற்றாண்டில் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறது. தன்னையே புடமிடும் தனித்துவப் பாணி அதனுடையது.

ஒருவர் தான் போகும் பாதையில் தலைமை ஒன்றை சந்திப்பது வேறு; தலைமைத்துவம் ஒன்றுக்கே தன்னை தயார்படுத்திச் செல்வது வேறு. இவர்கள் எதிர் கொள்ளவேண்டிய துன்பங்களும் சோதனைகளும் ஏராளம்.

சேறு வாரி வீசப்படும். இதைத் துடைத்தெறிந்தபடியே மக்களை நோக்கிச் செல்லவேண்டும்.

ஒருபக்கம் வேட்டுக்களின் சத்தமும், மறுபக்கம் கொலை அச்சுறுத்தலும் இருக்கும். இதைச் சட்டை செய்யாது இருக்கும் இவர்களது பயணம்.

தோல்விமேல் தோல்வி கண்டும் தமது அயராத உழைப்பால் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகிய ஆபிரகாம்லிங்கன் கறுப்பு மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மாற்றி அமைத்தபோது தமக்கான எதிர்கால 'தீர்ப்புக்' குறித்து அலட்டிக் கொள்ளவில்லை.

பொற்கோயில் தகர்க்கப்படும் வரை, உலகுக்கு என்ன நடப்ப தென்பதே தெரியாமல் இருந்தது. உலக நிருபர்களுடன் இந்திரா காந்தி உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போதே மறுபுறத்தில் காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

இவர்களிடம் எந்தப் பிரச்சினைக்கும் அந்தக் கணத்திலேயே முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் இருக்கும். அது எத்தன்மை வாய்ந்த பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அதன் உடனடித் தீர்வுக்கு எதையும் எதிர்கொள்ள தயார் நிலையில் இருக்கும்.

இத்தகைய தலைமத்துவங்களின் மற்றுமோர் சிறப்பான பண்பு, எந்த நேரத்தில், எப்படியான முடிவுகளை, நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்பது எவருக்குமே தெரியாமல் இருப்பது. இது பண்பட்ட தலைமைத்துவம் ஒன்றுக்குள்ளிருந்து அசாதாரணமாக வெளிப்படும் ஆற்றல்.

அஷ்டரஃப் அவர்களின் தலைமைத்துவப் பாதையில் பரந்து காணப்படும் சிறப்பான அம்சங்களில் இதுவும் ஒன்று.

அட்டா...! நாம் குளக்கரையைவிட்டு வெகுதூரம் வந்துவிட்டோமா....? மழையும் தூறத் தொடங்கிவிட்டதே..... காற்று வீச்சுக் கூட அவ்வளவு நன்றாக இல்லை.....? தோணியை கரைக்கு வாகாக இழுத்துக் கட்டினோமா....? அல்லது.... போட்டிருக்கும் வெள்ளத்திற்கும், இந்தக் காற்றுக்கும் என்னவாகும்.....?

மனப்பதைப்புடன் ஓடி வருகிறோம். ஆம் நினைத்தது சரிதான்.

நீர்ப்பரப்பில் அந்தத் தோணி தனியாய்த் தவிக்கிறது. வெள்ளப் பெருக்கின் போக்கிற்கேற்ப அசைந்து அசைந்து செல்கிறது. கிட்டத்தட்ட ஐம்பது யார் தொலைவுக்கப்பால்..... அதைக் கண்டுவிடுகிறார், அங்கே குளிக்க வந்த சிறுவன் அஷ்ரஃப். பிறகென்ன, ஒரு நீச்சல் போராட்டம். தோணி கரைக்கு கொண்டுவரப்படுகிறது. நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டு மரமொன்றில் பிணைக்கப்படுகிறது.

இது சாரணியத்தின் சிறுவர்களுக்கான 'குருளை' இயக்கத்தில் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்ட சிறுவன் அஷ்ரஃப்பின் செயல் வடிவம்

நமக்கு, அணைக்கட்டின் சிறு துவாரமொன்றை பெரிதுபடவிடாமல், இரவு பூராவும் கடுங்குளிரிலும், பெருமழையிலும் அடைத்து நின்று நாட்டைக் காத்த சிறுவனின் செயல்தான் நினைவுக்கு வருகிறது.

இங்கே செயல்வடிவங்களின் முக்கியத்துவம் மாறுபட்டதாக இருந்தாலும் இலக்கு ஒன்றுதான்.

நம்மைச் சுற்றி கவனிக்கவேண்டும்; பிறருக்கு உதவ வேண்டும்; இது சாரணியம் கற்றுக் கொடுக்கும் பாடம்.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு கல்முனை பாத்திமா கல்லூரியில் அறிமுகமான புதிய அம்சங்களில் இதுவும் ஒன்று. 'எதற்கும் தயாராயிரு' - (Be Prepared) என்ற அதனது சித்தாந்தம், குருளைச் சிறுவனான அஷ்ரஃப் பின் சிந்தைக்குள்ளும் புகுந்துவிட்டது.

விளைவு -

தனிமனித வாழ்க்கையாலும், அதன் சிந்தனை வடிவங்களாலும் சமூகத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்கலாம் என்ற எண்ணக் கரு அஷ்ரஃபின் தளிர் நெஞ்சில் துளிர் விட்டு வேரூன்றிக் கொண்டது. கல்முனை பாத்திமா கல்லூரியில் இவர்களின் குருளை இயக்கத்துக்குப் பொறுப்பாக மிஷனரி பிரதர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்தான் பிரதர் டானியல். இவர் ஒரு பயிற்சியை தனது குருளைச் சிறுவர்களிடம் உருவாக்கினார்

ஒவ்வொருவரையும் ஒரு பயிற்சிக் கொப்பி ஒன்றை வைத்திருக்கச் செய்தார். 'நான் என்ன நல்லது செய்வேன்' என்ற விடயம் சம்பந்தமாக, தினமும் அவர்களால்- குருளைச் சிறார்கள்- செய்ய முடிந்த நற் கருமங்களை அக்கொப்பியில் குறிப்பிடவேண்டும். இந்தக் கொப்பியை அவ்வப்போது அவரிடம் காட்டி கையெழுத்துப் பெறவேண்டும்.

கொப்பியை அந்தந்த தினங்களில் ஒன்றுமே இல்லாமல் வெறுமனே காட்டுவதென்பது சிக்கலான காரியம். குருளைச் சிறுவரான அஷ்ரஃபுக்கு இது வெட்கமாகப்பட்டது. ஆதலால் தினமும், எதைச் செய்யலாம், எப்படிச் செய்யலாம் என்ற நற்காரியங்களுக்குகந்த வாய்ப்புக்களைத் தேடுவதில் முனைப்பாக இருந்தார்.

பாதையில் ஒரு வயோதிபருக்கு உதவுவது; குருடனுக்கு வழிகாட்டுவது; பஸ்ஸில் பயணப்பட்டால் வயோதிபர்களுக்கும், கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்கும் எழுந்து இடங்கொடுப்பது, தெருவில் எவராவது கஷ்டமான பாரங்களைச் சுமந்து சென்றால் அதற்கு உதவுவது; பாதையில் கிடக்கும் குப்பைகளையும், காயப்படுத்தக் கூடிய பொருட்களையும் அப்புறப்படுத்துவது.

இதன் தாக்கத்தையும், கடப்பாட்டையும் அஷ்ரஃப் அவர்களிடம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் காண முடிகிறது. கழுத்து நிறைந்த

மாலைகளுடன் நடந்து போகும் போது அவர் தாம் செல்லும் பாதையிலிருக்கும் இடர்களை குனிந்து அப்புறப்படுத்துவதில் ஒரு சாரணியனுக்கு இருக்கும் அவதானத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த அவதானம் ஒரு சமூகப் பொறுப்புள்ள தலைமைத்துவ மொன்றின் ஆதர்சப் பண்பாடு ஆகும்.

இவற்றின் கருமங்களில் ஒன்றாகத்தான் அன்றைக்கு அடிபட்டுச் சென்ற தோணியை கரைசேர்த்தார். அன்றிரவே தமதறையிலிருந்து தோணிச் சம்பவத்தை கொப்பியில் பதிவுசெய்தார். பின்னாளில் இதையே ஒரு சம்பவமாக பத்திரிகைக்கு எழுதுகையில் -

அனுபவங்கள்

“சுவலயத்திற்கு உதவும் குருகை”

1960ம் ஆண்டு நான் குருகை அணியிலே சேர்ந்தேன். எனது என் பொதுப்பாசியர் ஒன்றை நானும் எம்மை ஆகக் குறைந்தது ஒரு முறையாவது பிரதான உதவ வேண்டுமென்று கட்டினாயிருந்தார். நான்கள் செய்யும் உதவி ஒன்றை நானும் எம்மை குருகை நாடக குழிப்புய்தித்தகத்தில் பதிவுப் படவேண்டும். அதான் அப்போதைய தியதி இப்படியிருக்கும்.

இலங்கைச் சாரணன்
இலங்கைச் சாரணன் நிறுவர்
சங்கத்தின் ஏடு.

மார்ச்—1966

குளத்துக்குக் குளிக்கப் போயிருந்தேன்; வெள்ளப்பெருக்கால் குளம் முழுவதும் நீரினால் நிறைப்பியிருந்தது. காற்று சற்றுக் கடுமையாக வீசத் தொடங்கியது. குளித்துக் கொண்டிருந்த நான் கரையிலே ஒரு

தோணி நிறுத்தப்பட்டிருந்ததை அவதானித்தேன். சிறிதுநேரத்தில் அத்தோணி காற்றின் வேகத்தினால் நீரில் அசைந்து செல்லத் தொடங்கியது. அப்போது 'பிறருக்காகவே நீ வாழவேண்டும்' என்று என் மனச்சாட்சி எனக்கு ஆணையிட்டது. உடனே நான் நீந்திச் சென்று தேனியைக் கஷ்டப்பட்டு ஒருவாறு கரைக்கு கொண்டு வந்தேன். நான் அப்போது இல்லாவிட்டால், அத்தோணி பக்கத்திலிருந்த பிரம்புப் பற்றைக்குள் சிக்கியிருக்கும். உடன் அதை மீட்கச் செல்வோருக்கும் ஆபத்தை விளைவித்திருக்கும். அதனால் பல சொட்டு இரத்தமும் சிந்தவேண்டிய அவலநிலை உருவாகியிருக்கும்.

நான் அப்போது செய்த, என்னா லயே நம்பமுடியாத அத்துணிகரமான உதவிக்கு ஊன்றுகோலாயிருந்த 'குருளை' வாழ்வை நினைக்கும்போது மனம் மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதிக்கின்றது.

வாழ்க குருளை இயக்கம், வளர்க அதன் நற்பயன்கள்.

இது குவலயத்துக்கு உதவும் 'குருளை' எனும் தலைப்பில் சாரணனில் (மார்ச் 1966) பிரசுரமானது

சாரணீயத்தின் தந்தையான பேடர்ன் பவுலின் கூற்றுப்படி "உலகை நீ எப்படிக் காண்கிறாயோ, அதைவிடக் கொஞ்சம் நன்றாக மாற்றிவிட்டுச் செல்"- எனும் அம்சம் சிறுவனாயிருந்த அஷ்ரஃப்பின் மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் இறுகிப் போனது.

சாரணீயத்தின் அடிப்படைக் கருவான, ஒருமுறை சாரணன் எப்போதும் சாரணணாகவே இருப்பான்- இருக்கவேண்டும், என்ற பக்குவம் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்குள் விதைத்த விதை இன்று விருட்சப்பட்டு நிற்கிறது.

அஷ்ரஃப் அவர்களை விமர்சிப்பவர்கள், ஒரு தனித்த முஸ்லிமாக அவரைக் காண நெருங்கி, அப்புறம், "சீச்சீஇந்தப் பழம் புளிக்கும்" என்று திரும்புகிறார்கள். இது பழத்தின் தன்மை புரியாதவர்களின் ஆலாபனம்.

கல்முனை பாத்திமாவில் ஓர் அழகான ஆலயம், சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சிறுவன் அஷ்ரஃப் அங்கே சென்று ஆராதனைகளைக் கவனிப்பார்,

ஆலயத்துக்கு வெளியே ஒரு மாதா சிலை. அதன் முன்பாக ஒரு வட்டத் தடாகம். அதே சூழலில் மஞ்சள் பூக்களை தாங்கி நிற்கும் செடிகள்.

ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தச் சூழல் பிடித்திருந்தது. அவ்வப்போது வகுப்பு இருக்கைகள் அங்கே கொண்டுவரப்பட்டு பாடம் நடக்கும்.

"அங்கேயான மாதா கோவிலும். அந்தத் தடாகச் சூழலும், மஞ்சள் பூக்களைச் சொரியும் மரங்களும். அங்கிருந்து பாடம் படித்தலும். இன்றைக்கும் மறக்கமுடியாத பசுமையான நினைவுகள்" என்று விடுபடமுடியாத பழைய, பசுமையான நினைவுகளிலிருந்து மெல்லக் கடந்து செல்கிறார் அஷ்ரஃப் அவர்கள்.

கல்முனை பாத்திமா கல்லூரியில் கற்கைக் காலம் ஒருவருடந்தான். ஆனால், அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கையில் அதுவும் ஒரு யுகப் பிரவேசந்தான்.

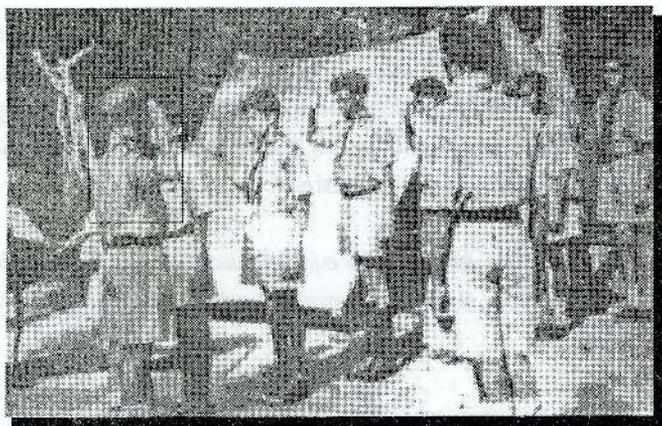
அன்றைய சிறிமா பண்டாரநாயக்க அவர்களின் ஆட்சியில் தனியார் பாடசாலைகள் அனைத்தும் அரச மயப்படுத்தப்பட்டதை, கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் எதிர்த்தன. சில பாடசாலைகள் குறிப்பிட்ட

காலம் முடியிருந்தன,

அஷ்டரஃபின் கல்வி பாதிக்கப்படுவதை விரும்பாத அவரது தந்தை
கல்முனை உவெஸ்லியில் மகனை அனுமதிக்கச் செய்தார்

1961 ம் ஆண்டு, அஷ்டரஃப் அவர்களின் தலைமைத்துவ பயிற்சிப்
பாசறையான உவெஸ்லி அவரை வரவேற்றது.

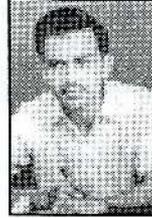
அங்கே போவோமா.....

எதற்கும் தயாராயிரு! (1965)

சுரணியத் தலைவனாக 'மரியாதை' ஏற்கும் தருணம்.....

எம். எச். எம். அக்தர்ஃப் - வாழ்க்கை வரலாறு

பயிற்சிப் பாசறை - கலைத்துவ வாழ்க்கை

"டக்..... டக்..... டக்....."

வகுப்புகளின் வரிசையில் ஒரு முனையில் ஆரம்பிக்கும் இந்தச் சப்தம் அதன் மறு முனையில் தேய்ந்து, மாய்ந்து ஓயும் வரை அங்குள்ள வகுப்புகள் அனைத்திலும் பரிபூரண நிசப்தம் குடிகொண்டிருக்கும்.

மாணவத் தலைவன் ஒருவனின் அடிச்சுவடுகள் எழுப்பும் ஒலிக்கே இத்துனை மரியாதையும் மதிப்பும் இருந்தது. ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை அந்தளவுக்கு அவ்வோசை வலியுறுத்தி நின்றது.

வெறுமனே அச்சத்தினால், தண்டனை கிடைத்துவிடும் என்ற தவிப்பினாலும் எழுந்த மரியாதை அல்ல இது. 'அக்ஷர்ஃப் அண்ணன்' என்ற பாசப்பிணைப்புக்கும், மாணவ மாணவியரிடையே தானே ஓர் ஆதர்சமாக நின்று பெற்றுக் கொண்ட மதிப்புக்கும் கிடைத்த பரிசு அது.

கல்முனை உவெஸ்லி கல்லூரி, 1000 மாணவ மாணவியரை உள்ளடக்கிய ஒரு கலைக்கூடம் இது.

7ம் வகுப்புப் பிரவேசம்.

1961 -1966 வரை அஷ்ரஃப் என்ற மாணவனின் கலைத்துவ வாழ்வுக்கும் ஒரு தலைவனின் ஆளுமைக்குமான பயிற்சிப் பட்டறையாக இது அமைந்தது.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் 10-12 வயதுகளிலேயே கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்து விட்டதாக அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

வினையாட்டுத் துறையில் அவர் காட்டிய ஆர்வத்தை விட இலக்கியத்துறையிலேயே பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டார் என்று அவரது குடும்பத்தவர்களும், பள்ளிக்காலத் தோழர்களும் தெரியப்படுத்துகிறார்கள்.

அவரது சகோதரி ஒருவர் கூற்றுக்கிணங்க இவர் இரவுப் பொழுதுகளில் வெகு நேரம் விழித்திருந்து கவிதை எழுதுவார். இச் சந்தர்ப்பங்களில் வேறு தொந்தரவுகளை விரும்பவுமில்லை, அனுமதிக்கவும் இல்லை.

பின் நாளில் அவருக்கேற்பட்ட துயரங்களை கடந்து செல்ல இந்தக் கலைத்துவ வாழ்க்கை அவருக்கு பேருதவியாயிற்று. கவிதைகளும் இலக்கிய முயற்சிகளுமே அவர்தம் துயரங்களுக்கு வடிகாலாயிற்று.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் கலைத்துவம் எப்பேர்ப்பட்டதென்றால் கவிதை புனைய வேண்டுமென்பதற்காக கவிதையோ, கதை எழுத வேண்டுமென்பதற்காக கதையோ எழுதமாட்டார்.

ஒரு தேவையும் நெருக்கடியும் தோன்றும் பட்சத்தில் அவருக்குள்ளிருந்து அந்தக் கலைத்துவம் ஒரு ஊற்றாகப் பொங்கி வருவதை அவதானிக்கலாம்.

அவர் சட்டத்தரணியாக இருந்த வேளை தம்மிடம் வரும்

வழக்குகளில் இதயத்தை அழுத்தும் விவகாரங்களைப் பற்றியும் கவிதை எழுதுவார்.

பிள்ளைச் செலவுக்காக ஒரு தாய் அவரிடம் வந்தாள். அவளுடைய கணவனிடமிருந்து மாதாந்தம் பதினைந்து ரூபா-அந்தக் காலத்தில்- கிடைக்க வகை செய்தார். மாதாந்தம் இந்தப் பணத்திற்காக தனது ஜீவனோபாய தினத் தொழிலையும் விட்டு வந்து, நீதிமன்றத்தில் அலையும் காட்சி அவரை உறுத்தியது. அதன் பால் அஷ்ரஃப் அவர்களிடமிருந்து பிறந்த கவிதையான 'சட்டமும் நீதியும்' இதயங்களை நெகிழ வைக்கும் தன்மை வாய்ந்தது.

அவருடைய கவிதைகளில் சில ஒரு காவியத்தையே உள்வாங்கியிருக்கும். அவருக்கே பிடித்தமான கவிதைகளில் ஒன்றான 'விற்பதற்கு மனமில்லா விலைமாதின் வரலாறு' அத்தகையது.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் நண்பர் ஒருவர் . சிவபாலன் என்று பெயர். சிவபாலன் இளைஞர். ஒரு சட்டத்தரணி. இவருக்கு அறுகம்பயில் ஒரு கெஸ்ட் ஹவுஸ் இருந்தது. இந்த கெஸ்ட் ஹவுஸில் வைத்து சிலிண்டர் ஒன்று வெடித்து சிவபாலன் அகாலமரணமானார்.

இவர் பற்றிய இரங்கற்பா ஒன்றை அஷ்ரஃப் அவர்கள் எழுதினார். இதை கல்முனை சுவக்காலையில் வைத்துப் பாடினார். அந்த 'நெருப்புக்கென்ன நீ செய்தாய்?' எனும் இரங்கற்பா அங்கு குழுமிருந்த அத்தனை பேரையும் கண்ணீர் விட்டுக் கதறியழ வைத்தது.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் பிரசுரமான முதற் கவிதை 'தாய்' ஒருத்தியைப் பற்றியது.

என்னைப் பெற்ற தாய்
ஏந்தலான தாய்
பத்துமாதம் சுமந்து
பாங்காய் வளர்க்கும் தாய்
காய்ச்சல் வரும் போதும்
கதறியழும் தாய்

இது 16-09-1962இல் தேசிய முரசில் பிரசுரமானது. அப்போது அவருக்கு வயது பதினான்கு.

கல்முனை உவெஸ்லியில் தாம் சேர்ந்த முதல் வருடமே வகுப்பில் இரண்டாம் மாணவனாக வந்தார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டுகளில் வகுப்பு மொனிட்டராகவும், அதைத் தொடர்ந்து மாணவர் தலைவனாகவும் ஆக்கப்பட்டார்.

கல்முனை உவெஸ்லி இந்து கிறிஸ்தவ மாணவ மாணவியரையே பெரும்பான்மையாகக் கொண்டது. முஸ்லிம் மாணவ மணிகளின் தொகை சில பத்தின் மடங்குகளாகவே இருந்தது. கிட்டத்தட்ட நாற்பதுக்கும் நாற்பத்தைந்திற்கும் இடையில் இருந்த முஸ்லிம் மாணவர்களே அங்கே பெரும்பாலும் மாணவர் தலைவர்களாக இருந்தார்கள்.

"தொடர்ச்சியாக நான்கு ஐந்து வருடங்களாக எமது விகிதாசாரமே அங்கு மாணவர் தலைமையில் அதிகமாக இருந்தது. ஆசிரியர்களே மாணவத் தலைவர்களை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இன உணர்வு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. அந்த அம்சம் கிஞ்சித்தும் காணப்படவில்லை. அந்தக் காலகட்டத்தை நினைத்தும் பார்க்கிறேன். மனது ரொம்பவும் வியாகூலப்படுகிறது" என்கிறார் அமைச்சரும் முஸ்லிம் மக்களின் தலைவருமான எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்கள்.

ஆம் ! இன்று தெரிகிறது.....

அவர் முஸ்லிம். இவர் தமிழ். மற்றவர் சிங்களம்..... அன்று போல் என்றைக்கும் இருந்திருக்கக் கூடாதா.....?

கல்முனை உவெஸ்லியில் அஷ்ரஃப் அவர்கள் பல்வேறு தலைமைத் துவப் பொறுப்புகளை வகித்திருக்கிறார்.

சாரணிய இயக்கத் தலைவர்.
கடெட் இயக்கத் தலைவர்.
ஆங்கில இலக்கிய மன்றத் தலைவர்.
முதல்தவீப் படைத் தலைவர்.
தமிழ் மன்றத் தலைவர்.
கலை மன்றத் தலைவர்.
நாடக மன்றத் தலைவர்.
விஞ்ஞான மன்றத் தலைவர்.
கியூரி இல்லத் தலைவர்.
தலைமை மாணவத் தலைவர்.
பாராளுமன்றத் தலைவர் (பிரதமர்).

அன்றைய உவெஸ்லியில் மாணவர் பாராளுமன்றம் இருந்தது. அதற்கெனத் தேர்தல் நடக்கும்.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் கட்சி 'கலை எழுச்சிக் கட்சி.'

தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக கல்லூரியில் இரண்டு அரைநாட்கள் விடுமுறை ஒதுக்கித் தரப்படும். யாரும் யாரையும் தாக்கிப் பேச முடியாது. தமது கொள்கையை மட்டும் எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

இன்றும் அஷ்ரஃப் அவர்களின் மேடைப் பேச்சில் இந்த அம்சம் எள்ளளவும் பிசகாமல் இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

கல்லூரிப் பாராளுமன்றத்தில் இவர்களுக்கு கற்பிக்கும் சி. செபரட்ணம் ஆசிரியரே கவர்னராக இருந்தார். அவர் தமது சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தை நிகழ்த்த எழுகையில் வெளியே பிரித்தானிய பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்கேற்ப இருபத்தியொரு மரியாதை வெடிகள் கூட வெடிக்க வைக்கப்படும்.

விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பெரிய அளவில் ஆர்வங்காட்டாது போனாலும் கணிசமானளவில் பங்கு பற்றினார். தாம் இருந்த 'கியூரி' 'இல்ல'த்தின் தலைவராக அஷ்ரஃப் அவர்களே இருந்தார்.

இறுதி ஆண்டு நிறைவில் கல்லூரி விலகலை முன்னிட்டு தமது சான்றிதழைப் பெற அதிபரிடம் சென்றார். அன்று கல்முனை உவெஸ்லியின் அதிபராக இருந்தவர் எஸ்.ஜே.வில்சன் அவர்கள். அரசியல் பேராசிரியரும் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் மருமகனான எஸ்.ஜே.வில்சன் அவர்களின் சகோதரர் ஓர் எம் .ஏ. பட்டதாரி

அதிபர் அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தார். ஒரு திறமைசாலியான மாணவனுக்கு சான்றிதழ் தருவது பெருமையாகத்தான் இருக்கும். ஆனால்-

"அஷ்ரப் இப்படி இரும்....."

அஷ்ரப் இருந்து கொண்டார்.

"எப்படியப்பா உனக்கு சான்றிதழ் தருவது....?"

மாணவரான அஷ்ரஃப்புக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. எப்படி என்றால்-

"எனக்கு கூச்சமாக இருக்கிறது....." என்று கூறி நிறுத்தினார்.

அஷ்ரஃப் ஒன்றும் புரியாது போனாலும் மென்முறுவலுடன் அமைதியாக இருந்தார்.

"நீ பங்குபற்றியிருக்கும் அத்தனை அம்சங்களையும் வரிசைப்படுத்தி கையெழுத்துப் போட்டால், இந்தக் கல்லூரியில் வேறு மாணவர்களே இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையா என்று மற்றவர்கள் நினைக்கப் போகிறார்கள்..... அதுதான் எனக்கு கூச்சமாக இருக்கிறது...."

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கும் இப்போதுதான் அதன் தாத்தபரியம் புரிந்தது.

கல்லூரியில் எம். ஐ. எம். முஸ்தபா என்பவர் ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை சொந்தமாக நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இவர் தான் கல்முனை முஸ்தபா. பத்திரிகையின் பெயர், முளரி. இதில் இளைஞர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் படைப்புகள் பல வெளியாகின. இது மேலும் உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்தது. தொடர்ந்து தேசிய பத்திரிகைகளுக்கு எழுதவும் தூண்டுகோலாயிற்று.

இதற்கு சம காலத்தில் தான் 'கலைச்சுடர்' எனும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையை கலை எழுச்சிக் கட்சி ஆரம்பித்தது. இது கட்சியின் உத்தியோகப் பத்திரிகை. இந்தப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகவும் சில வருடங்கள் அஷ்ரஃப் அவர்கள் பணியாற்றியதுண்டு.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் கையெழுத்து மிகவும் மோசம். அது சில வேளைகளில் அவராலேயே படிக்க முடியாமல் இருக்கும்.

ஆனால்-

கையெழுத்துப் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு போவதில் பிரச்சினை தோன்றியது. எழுத நம்பிக்கொண்டிருப்

பவர்கள் எவரும் சந்தர்ப்பத்தில் இல்லையென்றால், பத்திரிகையையும் வேளைக்கே கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், இவரே இருந்து எழுதியாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தோன்றியது. இதனால் இரவிரவாக விழித்திருந்து செயற்படவேண்டியிருந்தது.

இதனாலேயே தமது கையெழுத்தை சரிப்படுத்தி அழகாக எழுதவும் தலைங்கங்களை கலைத்துவமாக வரையவும் அஷ்ரஃப் முயன்றார்.

"நம்பியிருந்தவர்கள் எவரும் எழுதமாட்டார்கள். கடைசி நேரத்தில் நானே இரவிரவாக இருந்து எழுதவேண்டி இருந்தது. இதற்காகவே எனது மோசமான கையெழுத்தையும் மனது வைத்து மாற்ற வேண்டி இருந்தது. இப்படியான சில நிர்ப்பந்தங்கள் தேவைகள் என்னை இங்கே பல்வேறு வழிகளில் புடம் போட வைத்தன....."

அஷ்ரஃப் அவர்களின் கூற்றின் உண்மையை அவரது வெற்றிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இவர் தமது கலைத்துவ வாழ்க்கையில் கவிதைகளுக்கு முதற்பரிசாக தங்கப்பதக்கம் பெற்றிருக்கிறார்.

பேச்சுப் போட்டிகளிலும் அவ்வண்ணமே தங்கப்பதக்கங்களை வென்றிருக்கிறார்.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் வரலாற்றில் ரம்ழான் சிந்தனைகளை பத்திரிகைகளில் ஆரம்பித்து வைத்தவர் அஷ்ரஃப் அவர்கள்தான். இவைகள் தொடர்ச்சியாக தினபதி, தினகரனில் வெளிவந்தன.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் படைப்புக்களில் அவரின் இன்றைய செயல் திட்டங்களும் - எண்ணங்களும் அன்றே கருக் கொண்டிருந்தன.

படைப்புகளில் மானிடப் பண்பின்பாற்பட்ட விழுமியங்களும், அதற்கான தேடல்களும், சுதந்திரமான சிந்தனைப் போக்குமே மேலோங்கி நின்றது. அது மாத்திரமல்ல-

முஸ்லிம் மக்களின் சமூகத்தில் பெண்களின் சுதந்திரம் என்பது மிகவும் கட்டுப்பாடானது. அவர்களின் கலைத்துவரீதியிலான வாழ்க்கை அம்சங்களிலும் இந்த இறுக்கம் காணப்படுகின்றது. விளையாட்டுக்களில் மட்டுமல்ல, நடனம், சங்கீதம் முதலான கலை ஈடுபாடுகளிலும் முஸ்லிம் பெண்மக்கள் ஓரங்கட்டப்படுவதும், அல்லது அவர்கள் ஒதுங்கிச் செல்வதும் முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை நடைமுறை.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் தமது மாணவப் பருவத்திலேயே இது பிழை என்று வாதித்தார். இதற்கான தமது எதிர்ப்பையும் பல்வேறு சமயங்களில் வெளிப்படுத்தியும் இருக்கிறார்.

தாம் அமைச்சராகப் பெறுப்பேற்றதின் பின்னர் தமக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவிவிடாத அவர், முஸ்லிம் பெண்களை பாதுகாப்பு துறைக்கு அறிமுகம் செய்திருப்பதில் - தொழில்வாய்ப்புக்களை வழங்கியிருப்பதில், தமது புரட்சிகரமான அன்றைய மாற்று சிந்தனைகளின் தத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்திக் காண்பித்திருக்கிறார்.

எண்ணங்களை செயலுருவுக்கு கொண்டு வருவதில், சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்துவதும், உருவாக்குவதும் அவரது தனிப்பெரும் பணியில், இது இன்னுமொரு தலைமைத்துவப் பணியாகும்.

ஒரு முறை இந்தியாவிலிருந்து பீர் முகம்மது என்பவர் இலங்கை வந்திருந்தார். இவர் ஒரு மார்க்க அறிஞர். 'திருக்குர் ஆனும் திருக்குறளும் போதிக்கும் உண்மை ஒன்றே' எனும் தலைப்பில் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்.

இந்தக் கருத்துகளுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்து மூதூர் மஜீத் (மூதூர் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், அமைச்சருமாவார்.) அறிக்கை ஒன்றை தினபதிக்கு எழுதினார். 19-06-1969ல் பிரசுரமானது.

அஷ்ரஃப் இதற்கொரு கேள்வி எழுப்பினார் பத்திரிகை வாயிலாகவே. அப்போது அவருக்கு வயது இருபது.

'திருக்குர் ஆனை சோசலிசத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பேசலாமா? மூதூர் மஜீத்திடம் கேள்வி' இதையும் தினபதி வெளியிட்டது. இது 1969-06-23ல் பிரசுரமானது.

அதற்கு அன்றைக்கு ஒரு சாதாரண இளைஞரான அஷ்ரஃப் அவர்களின் கேள்விக்கு அமைச்சரான மூதூர் மஜீத் பதில் கொடுத்தார்.

'இஸ்லாமிய சோசலிசம் என்று கூறுவதில் தவறில்லை'

அஷ்ரஃஃபிற்கு மூதூர் மஜீத் பதில். (தினகரன் 01-08-1969)

அஷ்ரஃஃப் இலக்கிய விவாதங்களை அதிகம் விரும்பினார். நிறைவாக இவ்வற்றில் கலந்து கொண்டார். இலக்கியப் போட்டிகளையும் விவாதங்களையும் நண்பர்களுடன் இணைந்து நடாத்துவதிலும் ஆர்வம் காட்டினார்.

கல்முனை உவெஸ்லியில் பிரிதொரு பொறுப்பும் அஷ்ரஃஃபுக்கு வழங்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவம், இந்து சமயப்பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்களும் போதகர்களும் கல்லூரியில் இருந்தார்கள். காலை அசெம்பிளியில் அவரவர் தத்தம் ஆராதனை, வழிபாடுகளை நடத்துவதற்கு இது இலகுவாக இருந்தது. முஸ்லிம் மாணவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கான சமய போதனை என்பது அங்கே

இல்லாததாலும், இஸ்லாமிய மதபோதகர் இல்லாத நிலையில் காலை அசெம்பிளியில் முஸ்லிம் மாணவ மாணவியர்கள் தமது பிரார்த்தனை வழிபாடுகளுக்கு எந்த வழி இல்லாமலும் தனித்து நிற்பார்கள்.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் வளர்ந்த மாணவனாக வந்ததின் அதிபர் இட்ட கட்டளையின் பிரகாரம் அவரே முஸ்லிம் மாணவ மாணவியரை அழைத்துச் சென்று ஓர் ஆலிமாக சமயப் போதனையையும், பிரார்த்தனையையும் நடத்த வேண்டியிருந்தது.

அவர் தன்னை ஒரு இஸ்லாமியனாக உணர்ந்திருந்த அதே வேளை இதர சமயங்களையும் அனுசரித்து செல்லும் மனப்பக்குவம் அவருக்குள் இருந்தது.

கல்லூரி சேர்ச்சுக்குப் போவார். கிறிஸ்தவ பாடல்களைப் படிவார்.

உன்னதமானவரே
உயர் மறைவிலிருக்கின்றார்
அவர் செட்டையின்கீழ்
அடைக்கலம் புகுந்தால்— தன்
சிறகுகளால் மூடுவார்.....

சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் வேளைகளில் பைபிளும் படிப்பார். கிறிஸ்தவம் குறித்து அவரின் ஆழமான சிந்தனை ஒன்றைக் கவனியுங்கள்.

"இறைவன் ஒருவனே என்பதில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் ஒருவன் கிறிஸ்தவனாக இருக்கலாம். ஆனால் ஈசா நபியில் (அலை) – இயேசு கிறிஸ்து மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் ஒருவன் முஸ்லிமாக இருக்க முடியாது."

பிற மத தத்துவங்களையும் அதன் பாற்பட்ட விவரங்களையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார். இன்றைய தகவல்-தொடர்பு அமைச்சரான மங்களசமரவீரவுக்கு எதிராக பௌத்த பிக்குமார் தேங்காய் உடைத்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள்.

இது குறித்து கருத்து தெரிவித்த அஷ்ரஃப் அவர்கள் -

"இவர்கள் சிதற அடித்தது தேங்காய்களை மட்டுமல்ல புத்தரின் சிந்தனைகளையும் தான்" என்றார்.

இறுதியாண்டுப்பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதில் அஷ்ரஃப் மிகவும் சிரமப்பட்டார். பொதுக் காரியங்களும் ஊர் வேலைகளும் அஷ்ரஃப்புக்கு மிகுதியாக இருந்தது. வகுப்பில் தரப்படும் வீட்டு வேலைகளை மட்டுமே செய்வார். இருந்து படிக்க நேரமில்லை. தகப்பனார் கூப்பிட்டு மகனுக்கு சத்தம் போட்டார்.

"என்னமகன் பொதுக்காரியங்களும் ஊர் வேலைகளும் செய்யத்தான் வேணும். அதுக்காக படிப்பைக் கவனிக்காமலா...."

அஷ்ரஃப் அவர்களே குறிப்பிடுவதைப் போல -

"ஜீ. சீ. ஈ/ஓயலில் நான் பாஸ் பண்ணியது ஒரு விபத்து....."

இந்த, 'விபத்தை' நடத்தி முடிப்பது எப்படி என்பதில்தான் பிரச்சனையே எழுந்தது. கல்வியில் முன்னிருந்த தரம் குறைந்து இப்போது மிகவும் பின் தங்கியிருந்தார். இதற்கு முக்கிய காரணம் படிக்காததுதான்.

பாடசாலை விட்டு வந்ததும் முதலில் வகுப்பில் தரப்பட்ட வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதற்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொள்வார். இவற்றைச்

10180

செய்து முடிக்கும் தறுவாயில் நண்பர்கள் வருவார்கள்; புறப்பட்டு விடுவார்.

இனியென்ன..... இலக்கிய விவாதங்களும், பொதுக்காரியங்களும்பொது பொழுது படுத்துவிடும்.... பிறகென்ன.... இரவு நேரமானதும் வந்திருந்து கவிதை எழுதுவார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அஷ்ரஃப் அவர்களின் தனிக் குணாம்சமொன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். பிரளயம் ஒன்று வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தாலும்கூட, தன்பாட்டில் ஒரு பக்கமிருந்து கவிதை எழுத்திக் கொண்டிருப்பார். அவர் கடந்து வந்துகொண்டிருக்கும் அரசியல் அதிர்வுகளுக்கப்பால், எழுந்து நிற்கும் அவரின் தலைமைத்துவம் இதற்கு சான்றாகிறது..

இப்படி வேலைகள் கூடியுள்ள சமயத்தில், இன்னுமொரு பிரச்சனையும் எழுந்தது. அது, அவரது தகப்பனாரின் சுகவீனம். ஆறு மாதங்கள் மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலையில் இருக்கும் படியாயிற்று.

வீட்டின் ஒரே ஆண் துணை அஷ்ரஃப்தான் என்பதால், இரண்டு நாட்களுக்கொரு தடவை ஆஸ்பத்திரிக்கும் போக வேண்டும். இவையெல்லாம் சேர்ந்து கல்வியில் மேலும் குழப்பதை உண்டுபண்ணியது.

"எனது வாழ்க்கையின் மறக்கமுடியாத மிக மோசமான ஒரு காலமாக இது இருந்தது..." என்கிறார்.

அட்மிஷன் பரீட்சை நடந்தது. அஷ்ரஃப்புக்கு ஐந்து பாடங்கள் கணிதத்தில் 18 புள்ளிகள்.

டீச்சர் அஷ்ரஃப்பை கூப்பிட்டுச் சொன்னார்.

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் - வாழ்க்கை வரலாறு

"இங்கபார் அஷ்ரஃப் இந்த டெஸ்டில் எட்டுப் பாடம் பாஸ் பண்ணறவங்களே, அங்க சோதனைக்குப் போய் பெயிலாகி வர்றாங்க உம்மை எப்பிடி அப்பளை பண்ண விடுறது."

அஷ்ரஃப் கெஞ்சினார்.

"டீச்சர் அப்பிடிச் சொல்லாதீங்க. நான் பிரிபெக்ட். மரியாதை போயிடும்... என்னை தயவு பண்ணி அப்பளை பண்ண விடுங்க எப்படியாவது எனட பாடங்கள கவர் பண்ணன்."

கடைசிப் பரீட்சை நடந்தது. (WITHDRAWAL TEST) அஷ்ரஃப்புக்கு நான்கு பாடங்கள். டீச்சர் அஷ்ரஃப்பை கூப்பிட்டனுப்பினார்.

இம்முறை டீச்சர் பேசுவதற்கு முன்னர் அஷ்ரஃப் பேசினார்.

"டீச்சர் தயவு செய்து என்னைத் தடுக்காதீங்க. பெயில் பண்ணினா பரவாயில்ல.. எனக்கொரு சந்தர்ப்பம் குடுங்க".

கல்முனை உவெஸ்லியின் வரலாற்றில் இத்தகைய நிலவரத்தில் வேறு எவருக்குமே தரப்படாத சந்தர்ப்பம் அஷ்ரஃப்புக்கு தரப்பட்டது. டீச்சர் சரி என்றார்; விண்ணப்பிக்க அனுமதித்தார்.

பரீட்சைக்கு இன்னும் ஒரு மாதமே இருந்தது.

அஷ்ரஃப் தூய கணிதத்திற்குப் பதிலாக, எண்கணிதம் எடுக்க யோசித்தார்.

"7ம் வகுப்பில் இருந்து தூய கணிதம் படிச்சிட்டு, இந்த மூன்று கிழமைக்குள்ள எப்படி எண்கணிதம் படிக்கப் போறீரோ" என்று டீச்சர் ஆதங்கப்பட்டார்.

அதற்குக் காரணம் இருந்தது. தூயகணிதத்தின் இருபிரிவுளான கேத்திரகணிதம் அட்சரகணிதம் என்பனவற்றில் அட்சகரணிதம் உள்வாங்கியிருக்கும் எண்கணித அம்சங்களில், திறமையும், ஈடுபாடும் இருந்தது. இதனால் எண்கணிதத்தை எடுத்தால், எல்லாவகையிலும் பாதுகாப்பாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும் என்பது அஷ்ரஃப் அவர்களின் கணிப்பு. அது பின்னர் சரியாகவே இருந்தது. பிற்கால அவரது அரசியல் வாழ்க்கையிலும், மிக நுணுக்கமாக, இனி இல்லையென்ற நெருக்கடியில் தீர்மானித்து எடுக்கப்படும் முடிவுகள் சோடை போனதில்லை. அத்தனையும் கச்சிதமாக அவர் எதிர்பார்த்த பலனை கொடுத்திருக்கின்றன.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு ஒரு அத்யந்த நண்பர். பெயர் ஸ்டான்லி ஜெயராஜ். எண்கணிதத்தில் கெட்டிக்காரர். இவரைக் கொண்டு கொஞ்சம் 'மேலாக' தட்டிப் பார்க்கலாம் என்று நினைத்தார். அஷ்ரஃப் அவர்களின் எண்கணித அறிவை மேலோட்டமாக தட்டிப்பார்த்த ஜெயராஜ்,

"மச்சான் நீ பெயில் பண்ணமாட்டாய். உனக்கு உதவுறன். மணிக்கூடு முன்னால இருக்கும். மூன்று மணித்தியால டெஸ்ட். கொஞ்சம் கவனிச்சு எழுது."

எண்கணிதத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, ஸ்டான்லி ஜெயராஜின் உதவியில் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார். கணக்குப் பாடம் சித்தியில்லையென்றால், முழுப்பரீட்சையுமே சித்தியின்மை என்பதால், எந்தப்பாடத்தில் கெட்டித்தனம் காட்டாவிடினும், கணக்கில் கட்டாயம் சித்தி பெற்றே ஆக வேண்டும் எனும் நிலை ஏற்பட்டது.

அஷ்ரஃப் ஆறு பாடங்கள் எடுத்தால் போதுமென்று டீச்சர் கூறியிருந்தார். இவர் களவாகவும் இன்னுமொரு பாடம் எடுத்தார். ஆக மொத்தம் ஏழு பாடங்கள். அதிர்ஷ்டத்தை பரிசோதிக்க இது தருணமல்ல. இருந்தாலும் பரிசோதிக்க வேண்டி இருந்தது.

ஆகக் குறைந்தது ஆறு பாடங்களில் சாதாரணம் (S) கிடைத்தால் போதும். அதுதான் அவரது எதிர்பார்ப்பும் கூட.

அஷ்ரஃபி அவர்களுக்கு இளமையிலிருந்தே ஒரு குணம். எதிலும் விடாப்பிடியாக முனைந்து நிற்பது. வெற்றியோ தோல்வியோ ஒரு கை பார்த்துவிடலாம் என்பது அவர் போக்கு.

இந்தக் குணந்தான், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவருக்கு வெற்றிகளைக் குவித்திருக்கிறது.

பரீட்சை முடிவுகள் வந்து வெளியாகும் நாள் நெருங்கி விட்டது. ரிசல்ட் ஷீட் கொண்டு வரப்பட்டு எல்லோர் முன்பாகவும் வாசித்து காண்பிக்கப்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பெண்பிள்ளைகளும் இருப்பதால் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு தர்ம சங்கடமான நிலை. மானம் போகும்! அதிலும்,

அஷ்ரஃபிக்குள்ள தலைவலி, தான் ஒரு சீனியர் பிரிபெக்ட் என்பது. பரீட்சை பெயிலானால்....

அஷ்ரஃபி அதை, நினைத்தும், பார்க்க முடியாதளவுக்கு டென்ஷனாக இருந்தார்.

பெறுபேறுகள் வரும் அன்றையதினம் கல்லூரி வந்தார். எப்போதும் போல் நன்றாக உடுத்துக் கொண்டு வந்தார். எந்த நிமிஷமோ என்று மனம் அல்லாடிக் கொண்டிருந்தது. அவருடைய அசத்தலான 'மூட்' அன்று அழுது வடிந்து கொண்டிருந்தது. எவரோடும் அலட்டிக் கொள்ளாமல் அங்குமிங்குமாய் நழுவிக்கொண்டிருந்தார்.

10.30 க்கு செய்தி கிடைத்தது. பரீட்சை முடிவுகள் வந்துவிட்டது. அவ்வளவுதான்.....!

அஷ்ரஃபைக் காணவில்லை. ஒளித்துவிட்டார். உடனே காய்ச்சல் வேறு. வியர்த்து விறுவிறுத்து திக்குமுக்காடிப் போனார்.

தலையெழுத்து! அதை மாற்ற முடியாது என்று பட்டது. அதை சந்திக்க வேண்டும், சந்தித்துத்தான் ஆக வேண்டும். அஷ்ரஃப் மெதுவாக நகர்ந்து வகுப்புக்குள் வந்து கடைசிவரிசையில் அமர்ந்து கொண்டார்.

எப்போதும் வகுப்பில் முதலாவதாக வரும் ஒரு மாணவி. அவளது, ரிசல்ட் முதலாவதாக வாசிக்கப்பட்டது.

ஆறுபாடங்கள், மூன்று திறமைச்சித்தி (3C). மூன்று சாதாரண சித்தி (3S). கணிதம் பெயில்.

ஜி.சி.ஈ.ஓயலில் அவளே சித்தியடையவில்லை. கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்தது அஷ்ரஃப்புக்கு. அவளுக்கே அப்படியென்றால், நான் எம்மாத்திரம்.....

தொடர்ந்து ஒவ்வொருவரினதும் முடிவுகள் வாசிக்கப்பட்டது.

"முஹம்மது ஹுசைன் முஹம்மது அஷ்ரஃப்..... "

"எங்க அஷ்ரஃப்?"

"இங்க இருக்கிறார் அஷ்ரஃப்.....!"

எல்லோர் பார்வையும் அஷ்ரஃப்பின் மேல் படிந்தது.

முள்ளந்தண்டில் ஓடிக் கொண்டிருந்த ஆறு மேலும் பெருக் கெடுத்தது.

"முஹம்மது ஹுசைன் முஹம்மது அஷ்ரஃப்..... ஏழு பாடங்கள்... அதி திறமைச் சித்தி ஒன்று (1D) திறமைச் சித்தி மூன்று (3C), சாதாரண சித்தி மூன்று (3S)"

அஷ்ரஃப் அதிர்ந்து போனார்.

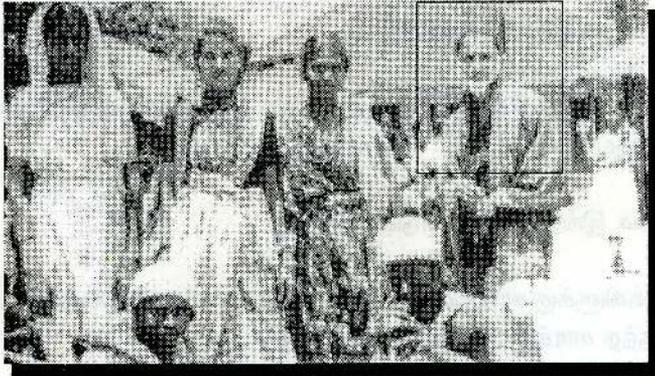
‘விபத்து’ நடந்து.... முடிந்துவிட்டது. மகிழ்ச்சியால் என்ன பேசுவதென்றே புரியவில்லை.

‘அஷ்ரஃப் நீ சாதித்தவிட்டாய்’ என்ற வார்த்தைகள் மட்டும் திண்ணமாக கேட்டது.

மனம் இறக்கைக் கட்டிப் பறந்தது. கிராமத்து பசுமைப்பரப்பில் நீந்தி, வீட்டு முற்றத்தில் வட்டமிட்டு, வாய்பாலைத் தேடியது. ஓடி அணைத்து முத்தமிட்டது. உம்மாவைக் கண்டு அவர் கரங்களுக்குள் முகம் புதைந்தது. திரும்பி வந்து சகோதரிகளின் அணைப்பில் திக்கித் திணறியது.

அஷ்ரஃப் பாஸ் பண்ணிவிட்டார்! அதைத் தொடர்ந்து வந்த வாழ்க்கைப் பரீட்சையில் மட்டுமல்ல, சமூகம் அவருக்கு வைத்த பல்வேறு பரீட்சைகளில் மட்டுமல்ல, அரசியல் பரீட்சையிலும் சித்திகண்டு வெற்றி நடை போடுகிறார்.

இனி வரலாற்றில் வரும் எந்தவொரு பரீட்சைக்கும் முகங்கொடுக்கும் ‘திராணி’ அஷ்ரஃப் அவர்களுக்குள் நிலைத்துவிட்டது. இது அவரது வெற்றியின் படிமம். எழுதப்பட்டு வரும் சரித்திரம்.

பள்ளிவாழ்க்கையில்..... (1965) லினோத உடைப் போட்டியில் ஹாஜியாராக எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் குழல் ஊதுபவர் தலைவரின் அத்தியந்த நண்பரான ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ்

சட்டக்கல்லூரி

சைக்கிளுக்கு காற்றுப் போய்விட்டது. பின் 'கெரியரில்' சாரக்கட்டுகளின் பாரம். இப்படியே தள்ளிக் கொண்டு வீடு போக முடியாது.

அய்யாவுடைய காக்காவின் (எம்.ஐ.எம்.முறைதீன்) சைக்கிள் ரிப்பேர் கடைக்குப் போனால் சரியென்றுபட்டது. அஷ்ரஃப் சைக்கிளை மெதுவாக தள்ளி வந்து ஓர் ஓரப்படுத்தி நிறுத்தினார். காக்கா கடையில் இருந்தார்.

"யாரு..... விதானையார் மகன்தானே.....என்னதம்பி இந்த வெட்டா வெய்யில் நேரத்தில....."

"சாமான்கள் கொஞ்சம் எடுத்துட்டுப் போற வழியில சைக்கிள்ள காத்துப் போய்டு....." என்றார் அஷ்ரஃப்.

"எங்க இங்கால கொண்டுவா தம்பி....."

சைக்கிளுக்கு காற்றடிக்க காக்கா ரெடியானார். சைக்கிள் கெரியரில் இருந்த சாரக் கட்டுகளைக் கவனித்தார்.

"இதென்ன கட்டுகள்....."

"மருதமுனையில் இருந்து சாரங்கள் கொஞ்சம் எடுத்திட்டுப் போறன்....."

"பிஸினஸ் ஏதும் பண்ணிங்களா.....?"

"ஓம் காக்கா.....வீட்ல கொஞ்சம் கஷ்டமாக் கிடக்குநமக்கும் செலவுப்பாட்டுக்கு உதவுமில்ல....."

"நீங்க என்ன தம்பி.....படிக்கக்கூடிய புள்ள நாளக்கி நீ படிச்சி வந்தா நம்ம சமூகத்துக்கும் உதவி ஒத்தாசையா இருக்குமில்லையா....."

அஷ்ரஃப் எதுவும் பேசவில்லை. சைக்கிள் சக்கரங்கள் காற்றேறி பயணத்துக்கு 'ரெடி'யாகிவிட்டது. சைக்கிளை வெளிக் கொணர்ந்தார்.

"காக்கா.....நான் போயிட்டு வாறன்....."

"நீங்க போறது சரி.....இந்த பிஸ்னஸ் கிஸினஸெல்லாம் விட்டுப் போடுங்க.....ஊரு உலகத்துக்கு உதவக்கூடிய பிள்ளை..... கஷ்டநஷ்டமெல்லாம் வரத்தான் செய்யும்.....அதுக்காக படிக்கிறத விட்டுப்போட்டு பைத்தியக்காரத்தனமாக விளையாடாத கிளி....."

எரிக்கும் வெய்யில் வெக்கையில் வார்த்தைகளும் சூடாக இறங்கி இதயத்தை சுட்டது.

சைக்கிளில் ஏறிக் கொண்டார்.

சட்டக்கல்லூரியின் இறுதியாண்டில் அஷ்ரஃப் இருந்தவேளை அது, கல்வியின் வழியில் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்பதா? அல்லது பொருள் தேடும் வழியில் 'வண்டியைச்' செலுத்துவதா? என்ற

இருமுனைப் போராட்டத்தை இந்தச் சம்பவம் தீர்த்துவைத்தது.

எப்படியாவது தான்நல்லதொரு சட்டத்தரணியாக வேண்டுமென்ற உறுதி நெஞ்சில் நங்கூரமிட்டது.

அது ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பந்தான்.

'பிஸினஸ் மேனா'க மாற இருந்த ஒரு மனிதன், மீண்டும் 'தலைவரின்'பாதைக்கு திருப்பப்பட்டது.

அஷ்ரஃப் சட்டக்கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் தருணம்; அவரது செலவுப் பற்றாக்குறை அதிகம். சாப்பாட்டுச் செலவை சமாளிப்பதே பெரிய காரியம்.

அவரோடொத்த மாணவர்களுக்கெல்லாம், ஆயிரம் ஐநூறு என்று செலவுக்குப் பணம் வருகையில்,

அஷ்ரஃப்புக்கு வீட்டிலிருந்து ஏறத்தாழ ரூபா எண்பதோ தொண்ணூறோதான் வந்தது. இது சாப்பாட்டு செலவை சமாளிக்கவே போதுமானதாக இருந்தது.

அஷ்ரஃப் கொள்ளுப்பிட்டியில் இருந்தார். கொள்ளுப்பிட்டியிலிருந்து சட்டக்கல்லூரிக்கு வந்து போகும் பஸ் காசுகூட பல சமயங்களில் இருக்காது. 'நடை'கைகொடுத்தது.

சட்டக்கல்லூரி இறுதியாண்டில் ஊருக்குப் போய்வரும் வேளைகளில், அங்கிருந்து கைத்தறிச் சாரங்களைக் கொண்டுவந்து கொழும்பில் கொடுத்து செலவுக்குப் பணம் தேடினார். எல்லா மாணவர்களும் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணிகளிடம் வேலை பயிலுகையில் அஷ்ரஃப் சாரக் கட்டுகளுடன் புறக்கோட்டை வீதிகளில் அலைந்து திரிந்தார்.

தாம் திரும்பிச் செல்லும்போது மொத்தமாக பணத்தைக் கொடுப்பதும், திரும்பவும் சாரங்களை கொள்வனவு செய்வதுமாக அஷ்ரஃப் அவர்களின் நாணயம் கல்முனைக்குடி கைத்தறியாளர் களுக்கு மிகவும் பிடித்துப்போனது.

கொழும்பு வியாபாரிகளின் நிலை பெரும்பாலும் ஏமாற்றுவது, பணத்துக்கு சாக்குபோக்குச் சொல்லுவதுமாக இருந்தது. அஷ்ரஃப் பை போன்ற நாணயம்மிக்க ஒருவருடன் தொழில் செய்வது அவர்களுக்கு அனுகூலமானது.

அவர்களும் அஷ்ரஃப் பை உற்சாகப்படுத்த இந்த சார வியாபாரம் படிப்படியாக முன்னேற்றமடையத் தொடங்கியது.

கஷ்டங்களும் கரைச்சலும் மிகுந்த சட்டக்கல்லூரி வாழ்க்கைக்குக் ஒரு கும்பிடுபோட்டுவிட்டு, வியாபாரத்தில் இறங்குவதே புத்தி சாலித்தனமாகப்பட்டது.

நல்லவேளையாக சைக்கிள் கடை சம்பவம் நடந்தேறி, வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்துவிட்டது.

கொழும்பு புறக்கோட்டையில் ஒரு கெட்டித்தனமான 'பிஸ்னஸ் மேனாக' இருக்க வேண்டியவர் இன்று ஒரு 'தலைவனாக' திகழ்கிறார்.

வரலாறு தனது காலத்தின் தேவையை அவ்வப்போது பூர்த்தி செய்த வண்ணமே செல்கிறது. உலகில் எத்தனையோ மகான்களும், தலைவர்களும் தோன்றி மறைந்தவண்ணமே இருக்கிறார்கள். காலத்துக்குக் காலம் தோன்றவும் செய்கிறார்கள்.

வரலாறு தனது தேவைக்கேற்ப ஒவ்வொருவரையும் நிர்த்தாரணம்

செய்கிறது. தன்னால் நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டவர்களை தக்க சமயத்தில் உசுப்பி விடுகிறது.

இது இறை சித்தமாகவும் இருக்கும். தனது நோக்கங்களை விடுத்து அப்பால் செல்லாதபடி அவதானமாகவும் அவன் இருக்கிறான்.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு இத்திருப்பம் எழுந்தமானமாக இல்லாமல். இறை நோக்கமாக-வரலாற்றுத் திருப்பமாக அமைந்துவிட்டது. 'நான் படிக்கத்தான்' வேண்டுமென்ற உள்ளுணர்வை உறுதியாக வளர்த்துவிட்டது.

அஷ்ரஃப் பரீட்சையில் பாஸ் பண்ணிவிட்டாலும், கிடைத்த பெறுபேறுகளைக் கொண்டு, எதுவும் செய்யமுடியாத நிலையே அன்று இருந்தது. மீண்டும் ஒரு முறை பரீட்சைக்கு தோற்ற நினைத்தார். கல்லூரிப் படிப்பை மறு ஆண்டுக்கும் தொடர்ந்தார்.

இது 1966 ஆம் ஆண்டு.

அஷ்ரஃப் இங்கே சீனியர் பிரிபெக்ட் - மாணவர் தலைவன். எல்லா மொனிட்டர்களும், மாணவத் தலைவர்களும் அஷ்ரஃப்பின் ஆளுமையில்.

ஆசிரியர்கள் 'ஸ்டாப்' ரூமில் இருந்தாலும், கல்லூரி 'கப்பிப்' பென்றிருக்கும். ஊசி விழுந்தாலும் கேட்கும் நிசப்தம் நிலவும். அஷ்ரஃப்பின் ஒழுக்க ஆளுமை அத்தனை கட்டுப்பாடாக இருந்தது.

மாணவர்களைத் தண்டிக்கும் அதிகாரம் அஷ்ரஃப்புக்கு அதிபரால் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இனிக் கேட்கவும் வேண்டுமா.....

கல்லூரிக்கு ஒரு தடவை இன்ஸ்பெக்டர் வருகை தந்தார். கல்லூரியின் நிசப்தம் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டுப்போனார்.

"என்ன பள்ளிக்கூடம் கலைந்துவிட்டதா" என்று கேட்டிருக்கிறார்.

இந்தத் தடவையும் அஷ்ரஃப் பெரிதாக ஒன்றும் படித்துக் கிழிக்கவில்லை. ஊர் வேலைகளும், விளையாட்டும், தோழர்களுடன் பொழுது போக்குமாக நாட்கள் ஓடி, வருட இறுதியில் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார்.

முன்னர் கிடைத்த அதே பெறுபேறுகள்; தன் மீதே ஒரு வெறுப்புத் தோன்றியது. வாழ்க்கையில் இதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்ற விரக்தி நிலையும் எழுந்தது.

1967 ல் கொழும்புக்குப் பயணமானார். இங்கே ஓர் உறவினரிடம் தங்கினார். அவர்தான் மாவட்ட நீதிபதியான எம்.ஏ.எம்.ஹுசைன்

இருக்கும் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளைக் கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசித்ததில் பூஜ்யமே எஞ்சியது.

அந்தக்காலத்தில் 'இன்டர்நஷனல் எகவுண்டன்ஸி' என்ற ஒருபரீட்சை இருந்தது. இருக்கும் பெறுபேறுகளைக் கொண்டு அந்தப் பரீட்சை எழுதி CIMA யில் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று பட்டது. அதற்கும் வீட்டின் பொருளாதாரம் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே வேலைசெய்து கொண்டு படிப்பதற்காக, வேறுவழியில்லாமல் இழுபறிப்பட்டு, 1967 பெப்ரவரி 04ஆந் திகதி கொழும்பு வந்தார்.

பாணந்துறை மாவட்ட நீதிபதியான எம்.ஏ.எம். ஹுசைன் அவர்கள் அஷ்ரஃப்பை மீண்டும் ஜி.ஸி.ஈ. ஓ.எல். படிப்பதற்காக கொழும்பு அலெக்சான்றா கல்லூரியில் சேர்த்து விட்டார். ஆங்கிலத் தகைமைக்காக அவரே ஆங்கிலத்தை அஷ்ரஃப்புக்கு படிப்பித்தார். பரீட்சையை முன்றாவது முறையாக எழுதிப் பார்க்கும் தருணம் இது.

அஷ்ரஃபுக்கு வெறுப்பாகக் கூட இருந்தது. ஒரேவிதமான பரீட்சைக்கு திரும்பத் திரும்ப முகங்கொடுப்பது. ஆனால், இங்கே ஒரு 'புதினம்' அஷ்ரஃபுக்கு காத்திருந்தது. அதுதான் அலெக்சான்றா முழுக்கமுழுக்க ஆங்கில மீடியம் கொண்ட கல்லூரி என்பது.

கல்முனை உவெஸ்லியின் கல்வியும், ஏலவே அவருக்கு இருந்த ஆங்கில அறிவும் உதவிக்கு வந்தது. ஆக, நான்கு மாதங்களை இருந்தது. பாடங்களைப் படிக்க. பரீட்சையை முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலத்திலேயே எழுத வேண்டும்.

அஷ்ரஃப் துணிச்சலுடன் குதித்தார்; தரையைத் தொட்டதும் மீண்டும் மேலெழும்பத்தான் வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடன்.

1967 டிசம்பரில் பரீட்சை எழுதினார். பரீட்சையில் பாஸ். தூயகணிதத்திலும் சித்தி. இந்தப் பரீட்சை அவருக்குள் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை உருவாக்கியது.

ஆங்கிலத்தில் அவருக்குள்ள புலமை என்னவென்பதை இது திண்ணப்படுத்தியது, அவரது துணிச்சலான பாய்ச்சல் வீண்போகவில்லை. மேலெழுந்து மிதக்க வைத்தது. இலக்கு நோக்கி பயணத்திற்கு தயாராக்கியது.

"ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் நம்பிக்கைதான், என் வாழ்க்கையின் முக்கால்வாசி நம்பிக்கை" என்கிறார் அஷ்ரஃப். வளர்ந்துவரும் இளைய தலைமுறைக்கு அவரது பிறமொழிகளின் அறிவு குறித்த எண்ணக் கருவூலமொன்று.

"ஒரு பாத்திரத்தில் இருக்கும் நீர்தான் மொழி அறிவு என எடுத்துக் கொண்டு, உங்களது திறமை எனும் பந்தை அதில் போடுங்கள். இப்போது நீரை ஊற்ற ஊற்ற பந்து மேலெழும்....."

இது மூன்றாவது பரீட்சை முடிவு. கிடைத்திருக்கும் பெறுபேறுகளில் மீளவும் ஒரு தவிப்புநிலை. அஷ்ரஃப் அலுத்துப் போனார்.

1968ல் ஊர் திரும்பினார். ஊரிலும் 'சும்மா' இருக்க மனம் ஒப்பவில்லை. மீண்டும் ஊர்க்காரியங்களில் இறங்கினார். ஆள் படு பிளி!

தப்லிக் ஜமாத்; இஸ்லாமிய பயிற்சி மன்றம்; கிறிஸ்தவ இந்து இளைஞர்களையும் இணைத்து 'இளைஞர் இறைவழி இயக்கம்' ஒன்றும் ஆரம்பமானது

அஷ்ரஃப்பின் வாழ்க்கையில் இந்தக் காலகட்டம் மிகச் சிறப்பானது. குறிப்பாக 1968-69. அவரை ஒரு 'ப்ளிக் ஃபிகர்' ஆக்கிவிட்டது. இந்தக் காலத்தில்தான் அஷ்ரஃப் - மூதூர் மஜீத் கேள்வி பதில் பத்திரிகை வாயிலாக நடந்தது.

நிறையக் கவிதைகளும், கதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதினார். அவரை நன்கறிந்த இலக்கிய நண்பர் குழு ஒன்று உருவானது. நீலாவணன், மு.சடாட்சரம், ஜீவா ஜீவரத்தினம், சண்முகம் சிவலிங்கம், செ.ஞானரெத்தினம், மருதூர்க் கொத்தன், மருதூர்க்கனி, எம்.ஏ.நுஃமான், ஈழமேகம், அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது, அன்பு முகைன், மருதூர் மஜீத், பாவலர் பஸீல் காரியப்பர் போன்றவர்கள் இதில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையின் (ஆசிரியருக்குக் கடிதம்) பகுதிக்கும் நிறைவாக எழுதினார்.

கவலைகளும் அவரை ஆட்கொள்ளாமல் இல்லை. A/L எடுக்க முடியாதது பெருங் கவலையாகிவிட்டது. எதிலும் ஒரு பட்டப்படிப்போ, பல்கலைக் கழக புகழுகமோ கிட்டாதது மனசை அரித்தது.

பிற்காலத்தில் தாம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகியும்கூட, தமது அரைகுறைக் கல்வியை முழுமைப்படுத்த மனம் விளைந்தது. பல்கலைக்கழகம் சென்றார்.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இது ஒரு புதுக்கதை. புதுமையுந்தான். ஒரு அரசியல்வாதி பல்கலைக்கழகம் சென்று, படித்து, பட்டம்பெற்றது. அஷ்ரஃப்பின் கல்வித்தாகம் என்பது இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கும் ஆதர்சமாகும். அவர் தம் கலைத்தாகமும் இத்தன்மையானதுதான்.

அட்டா, இப்போதல்லவா தெரிகிறது. அரசியல்வாதியாக-சட்டமுதுமாணி- பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து கொண்டே படித்துப் பட்டம் பெற்ற இலங்கையின் முதல் அரசியல்வாதியென்ற பட்டத்தையும் அஷ்ரஃப் அவர்கள் தட்டிக் கொண்டு போயிருப்பது.....

1968 ஆண்டும் இறுதியை நோக்கி விரைந்தது. இந்தத் தடவையும் பரீட்சை எழுதிப்பார்க்கும்படி வீட்டிலுள்ளவர்களின் கோரிக்கை எழுந்தது. அஷ்ரஃபுக்கு மறுப்புச் சொல்லமுடியாது. வாப்பாவுக்குப் பயம். "சரி" என்றார்.

இது நான்காவது பரீட்சை. மூன்று பாடங்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்தார். ஏ பிரிவு ஆங்கிலம்; தூயகணிதம்; ஒருவித்தியாசமாக குடியியல்.

குடியியல் அஷ்ரஃப் இதுவரை படித்திராத ஒரு பாடம். இவருடைய சகோதரி ஒருவர் எட்டாம் வகுப்புவரை குடியியல் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய நோட்ஸ்கள் இருந்தது. குடியியலில் வெளுத்துக்கட்டும் ஒரு தோழரும் அஷ்ரஃபுக்கு தெரிந்தவராக இருந்தார்.

பரீட்சைக்கு முதல் நாள், சகோதரியின் பாடக் குறிப்புகளை மேலோட்டமாக தட்டினார். தோழரைக் கொண்டு சில விசயங்களைத் தெரிந்து கொண்டார். மறுநாள் பரீட்சை எழுதினார். இதிலே ஆச்சரியம் என்ன வென்றால், அஷ்ரஃபுக்கு குடியியலில் திறமைச் சித்தியும், பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த தோழருக்கு சாதாரண சித்தியும் கிடைத்ததுதான்.

ஏ பிரிவு ஆங்கிலம் எழுத மண்டபத்தில் ஆக மூன்றுபேர்தான் இருந்தார்கள். 'எனது இளமைக் கால நினைவுகள்' பற்றி அஷ்ரஃப் கட்டுரை எழுதினார். அது தற்போது கைவசம் இல்லாதது கவலைதான். அதுவும் ஒரு இலக்கிய ஆவணம் அல்லவா!

தூய கணிதத்தில் சாதாரண சித்தி- ஆங்கிலம், ஏ பிரிவில் திறமைச் சித்தி கிடைத்தது. அஷ்ரஃபுக்கு சாதகமாக அமைந்தது. அந்தக் காலத்தில், ஆங்கில மாணவ ஆசிரிய நியமனம் ஒன்றிருந்தது. அதற்கு விண்ணப்பித்தார். போட்டிப் பரீட்சையும் எழுதினார்.

அகஸ்மாத்தாக அந்த முடிவுகள் வரவில்லை. அன்றைக்கு நடந்த அரசாங்க மாற்றங்களும். அரசியல் நிலவரங்களும் அதைக் குழப்பி விட்டன. எப்படியோ அஷ்ரஃப் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியராக மாறும் நிலை தவிர்க்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் கிடைத்த திறமைச் சித்தியுடன் சட்டக் கல்லூரிக்கு விண்ணப்பித்தார். போட்டிப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1970ல் சட்டக்கல்லூரிக்குள் அடிவைத்தார். இதேவேளை வீட்டு நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. நகைகளை அடகு வைத்தே கொழும்பு சட்டக் கல்லூரி வாழ்வை ஆரம்பித்தார்.

காலையில் சட்டக் கல்லூரி வரும் அஷ்ரஃப், மாலை - இரவாகித்தான் அறைக்குத் திரும்புவார். இரவு எட்டு மணிவரை

சட்டக் கல்லூரியின் வாசிகசாலை அஷ்ரஃப்புக்கு புகலிடம் கொடுத்தது. அறிவுப் பசிக்குத் தீனியிட்டது.

சிலசமயங்களில் மதியச் சாப்பாட்டுக்கும் பணம் இருக்காது.

இரவு எட்டுமணியளவில் சட்டக்கல்லூரி வாசிகசாலையை விட்டு வெளியேறும் அஷ்ரஃப், புறக்கோட்டை ஊடாக நடந்து, கோட்டை சதாம் வீதிப் பள்ளிவாசலுக்கு வருவார். அங்கே கைகால் கழுவி தொழுகை முடித்துவிட்டு, அங்கிருந்து நடந்து காலிவீதியூடாக, காலிமுகத்திடலின் கடற்காற்றையும் அனுபவித்து உடலுக்கு பயிற்சியாகவும், மனதிற்கு மகிழ்ச்சியாகவும் எண்ணிக் கொண்டு கொள்ளுப்பிட்டி வருவார்.

கொள்ளுப்பிட்டியில் முகாந்திரம் வீதிக்கு அண்மித்தாக, பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலுக்கு முன்பாக வெலிகம சாப்பாட்டுக் கடை ஒன்று இருந்தது. அஷ்ரஃப்புக்கு அங்கே கணக்கு இருந்தது. சாப்பிட்டு முடித்து கணக்கு எழுதிவிட்டு அறைக்குத் திரும்புவார். அன்றைய நாட்கள் இவ்வண்ணமாகவே ஓடின.

அவரின் இலக்கிய முயற்சிகளும், சமூகத்தின் மீதான அவரது பார்வையும் விசாலப்பட்டது. ஊரில் இருப்பவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் கொழும்பிலிருந்தபடி உதவிக்கரம் நீட்டித் தம்மாலானவற்றைச் செய்தார்.

அமைப்பு ரீதியாக மக்கள் சக்தியை ஒன்றுதிரட்டிச் செயற்படும் ஆற்றல்- (Organizing Capacity) - அஷ்ரஃப் அவர்களிடம் அவரது ஆரம்ப காலகட்டங்களிலேயே மேலோங்கி இருந்தது.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் சட்டக் கல்லூரி நுழைவில் இன்னுமொரு முக்கிய விவகாரத்தை இங்கே சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

அவரின் குடும்பத்தாரைப் பொறுத்தமட்டில் அவரது தகப்பனார் எதிர்பார்த்தது, அஷ்ரஃப் ஒரு டாக்டராக வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால், அஷ்ரஃப்பின் ஆசையோ வேறுவிதமாக இருந்தது.

கல்முனை உவெஸ்லியில் கல்வியிலும் காலத்தில். அங்கே தொழில் வழிகாட்டியென ஒரு பாடம் இருக்கும். இதில், எப்போதும் நீ என்னவாக விரும்புகிறாய்?, என்று கேள்வி வரும். அஷ்ரஃப் எப்போதுமே தனது மனக்கிடக்கையான 'சட்டத்தரணி' என்பதைத் தான் அதில் குறிப்பிடுவார்.

இந்த மனக்கிடக்கையை வெளியில்-பகிரங்கமாக, குடும்பத்தாருக்கு மத்தியில் சொல்ல அஷ்ரஃப்புக்குப் பயம். தகப்பனாருக்கு எதிராக ஒரு வார்த்தை பேசமாட்டார். ஆகவே எந்த வகையிலும் சட்டக் கல்லூரி நுழைவு என்பது-

'அஷ்ரஃப் ஒரு சட்டத்தரணியாவான்' என்ற விடயம், தகப்பனாருக்குப் பிடிக்காத ஒன்றுதான். ஆனாலும் என்ன,

விதியின் அழைப்பு வேறுவிதமாக இருந்தது.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கையில் அவரது எண்ணங்களும் இலட்சியங்களும் குறித்த பாதைநோக்கி ஒரே சீராக பயணப் பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

சட்டக்கல்லூரியின் முதல் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் முதன்மை மாணவனாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஸ்கொலர்ஷிப் கிடைத்தது.

இதில் கிடைத்த ரூபா எழுநூற்றி ஐம்பது அப்போது இருந்த நிலவரத்தில் அவருக்கு பெரிதும் ஆறுதலாக இருந்தது. இதைத் தொடர்ந்து வந்த தேர்விலும் அஷ்ரஃப் முதல் தரத்தில்

சித்தி கண்டார். இது வருடாந்தம் அவருக்கு நானூறு, ஐநூறு என்று வரும் கடன்களை கவர் பண்ணிக் கொண்டு போனது.

சட்டக்கல்லூரியில் இவருடைய வகுப்புப் பிரிவில் மட்டும் மொத்தம் இருநூறுபேர். வயதானவர்களும், இளைஞர்களும் இவர்கள் கலந்திருந்தார்கள்.

சட்டக் கல்லூரிப் பரீட்சையில் சராசரி ஐம்பதுக்கு மேல் புள்ளிகள் எடுத்தால் பாஸ். இதுவே அறுபதுக்கு மேல் எடுத்தால் முதல் தரத்தில் சித்தியாகும். அஷ்ரஃபுக்கு கிடைத்த புள்ளிகள் 69 . இருநூறு பேரினதும் பரீட்சை முடிவுப் பட்டியலில் முதலாவது பெயர் அஷ்ரஃபு தான். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சிறப்பு பரிசும் கிடைத்தது.

சட்டக்கல்லூரியின் அவரது வெற்றிகரமான தேர்வுகளுக்கு காரணம் மனதில் எடுத்துக்கொண்ட உறுதிதான்.

"நான் முதல் வகுப்பில் இருந்து ஐந்தாம் வகுப்புவரை படிக்கவில்லை. ஆறிலிருந்து எஸ்.எஸ்.சி. வரையும் படிக்கவில்லை இனியாவது படிக்கவேண்டும்." என்ற உறுதியான தன்மையும் இடைக்கிடையே மனதை நெருடிச்சென்றது.

ஜனாதிபதி பிரேமதாச அவர்களுக்கெதிராக பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட 'மதிப்பிழப்பு' பிரேரணையை (அஷ்ரஃபு அவர்கள் தமிழுக்கு கொண்டு வந்த புதிய சொற்பிரயோகங்களில் இதுவும் ஒன்று.) ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவர அஷ்ரஃபு அவர்களின் அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்ட அறிவுதான் ஜனாதிபதியவர்களுக்கு கைகொடுத்தது என்பது பலரும் அறியாத ஒன்று.

இதைவெறுமனே ஒரு சம்பவமாக எடுத்தாலும், இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றுப் பரப்பில், காத்திரமான ஓர் அதிர்வை உண்டுபண்ணியதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் சட்ட அறிவை மட்டுமல்ல, மனிதாபிமான குண இயல்புகளையும் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, முன்னணியில் திகழ்ந்தவர்களும், திகழ்பவர்களுமாக பலருண்டு.

நாசுக்காக உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவரின் குற்றங்குறைகளை மட்டும் அவர் மேல் கறையாகப் படியவிட்டு - இன்றும் நைசாக நழுவிச் செல்பவர் பலருண்டு.

அஷ்ரஃப் அவர்களே குறிப்பிடுவதைப்போல்;

"வெளிச்சம் வரும் வரைதான் இருட்டு. சத்தியம் எழுந்து வரும் போது அசத்தியம் இயல்பாகவே மறைந்துவிடும். இது பற்றியெல்லாம் அலட்டிக் கொண்டிருப்பதில் எந்தப் பயனும் இல்லை."

வெறுமனே மனிதர் ஆக்கி வைத்திருக்கும் சட்டங்களை, மட்டும் தனக்கு சாதகப்படுத்தாமல், இயற்கையின் தனித் தன்மையையும் சிந்தைக்கெடுத்த மனிதாபிமான இதயமொன்றின் வெளிப் பாடுதான் இந்தக் கூற்று.

உண்மையும் அதுதானோ.....! !

நமது வாழ்க்கையின் அன்றாட நிகழ்வுகள் மட்டுமல்ல, வரலாற்று சம்பவங்களும் இதை நிரூபணம் செய்கின்றன.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

“வெளிச்சம் வரும்வரைதான் இருட்டு.
சத்தியம் எழுந்துவரும்போது
அசத்தியம் இயல்பாகவே
மறைந்துவிடும்”

எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்

ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்,
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசிய தலைவர்,
துறைமுக அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சர்..

விரக்தியின் விளிம்பில்

1984ம் ஆண்டு.

டிசம்பர் மாதத்தில் ஒரு நாள்.

அஷ்ரஃப் தமது கல்முனை இல்லத்தில் விசீராந்தியாக இருக்கிறார்.
விரக்திநிலை.....!

வெற்றுடம்பில் ஒரு ஒரு சாரக்கட்டு, நாற்காலியில் சாய்ந்தபடி
சிந்தனையில் இருக்கிறார்.

வாசலில் நிழல் தட்டுகிறது.....!

"யாரது.....?"

இருவர் வருகிறார்கள்.

ஏதாவது வழக்கு விவகாரமாக இருக்கவேண்டுமென்று அஷ்ரஃப்
அவர்களின் சட்டத்தரணி மூளை வேலை செய்கின்றது.

"நான் ஹசன் அலி..... இவர் இஸ்மாயில்....."

"இருங்க....."

இருக்கை கொண்டதும் -

ஹசன் அலி என்பவரே பேச்சை ஆரம்பிக்கிறார்.

"நாங்கள் சவுதியில் இன்ஜினியர்களாக தொழில் பார்த்துவிட்டு நாடு திரும்பியிருக்கிறோம்...."

"ஓ அப்படியா....."

அவ்வாறும் கொஞ்சம் ஆச்சரியப்பட்டுப்போனார். இவர்களுக்கென்ன என்னிடம் வேலை.....ஊரில் ஏதாவது சொத்துப் பிரச்சனையோ.....?

"அங்கே வெளியான பத்திரிகை ஒன்றில் உங்களுடைய கட்டுரை ஒன்றைப் படித்தோம்அதான் உங்களை காண வந்தோம்....."

இப்போதுதான்.....

விவகாரம் என்னவென்று விளங்கியது. அவர்களைப் பேசவிட்டு கம்மா இருந்தார்.

இஸ்மாயில் பேசினார்...

"இந்நாட்டு முஸ்லிம்கள் குறித்த உங்கள் கட்டுரை அபாரம் ஆழமான அணுகுமுறை....."

"உங்களுடைய அமைப்பு குறித்தும் நாங்கள் அங்கே வைத்து பேசிக் கொண்டோம். ஆனால், இங்கே வந்து பார்த்தால்.....?"

மற்றவர் தொடர்ந்தார்-

"ஏன்.....?, இப்படியொரு காலத்தின் தேவையான அர்த்தபூஷ்டியான அமைப்பொன்றை மூடி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?"

அஷ்ரஃப் உள்ளூர சிரித்துக் கொண்டார்.

நடப்புக்களின் விவகாரங்கள் இவர்களுக்குத் தெரிய நியாயமில்லை என்று பட்டது.

இப்போது -

அஷ்ரஃப் கதைக்கு வந்தார்.

அந்த நீண்ட சோகக் கதையை கேட்டு அவர்களுக்கே பெருமூச்சு வெளிப்பட்டது. இதை இப்படியே விடக்கூடாது என்ற உறுதிப்பாடு மனங்களில் தோன்றியது.

"சரி. நடந்தது ஒருபக்கம் இருக்கட்டும். இனி என்ன செய்யலாம் என்பதற்கு வருவோம்....."

"மீண்டும் உயிர் கொடுக்கும் வித்தைதான்....."

அஷ்ரஃப்புக்கு சிரிப்பு வந்தது. அவர்களின் ஆர்வத்திற்கு குறுக்கே நிற்க விரும்பவில்லை.

"மருதூர்களினி என்பவரிடம் செல்லுங்கள்..... அவரிடம் இதுகாலவரையிலான விபரங்கள் இருக்கும்....."

கூடவே-

இன்ன இன்ன ஊர்களில் இன்னாரைச் சந்தியுங்கள் என்று விபரங்களும் கொடுத்தார்.

இருவரும் மருதூர்கனி என்பவரைச் சந்தித்தார்கள். அவர் வீட்டுக்குள்ளிருந்து ஒரு சன்லைட் பெட்டியை கொண்டு வந்தார். தூசி படிந்து - அழுக்கடைந்து கிடந்தது.

தூசி தட்டித் திறந்து போது -

"ஜீபூம்மா" என்ற மந்திரத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற பொக்கிஷம் அதற்குள்ளிருந்து வெளிப்படும் என்று யார் கண்டது!

இனிக் கதை -

"சவுதியில் வெளியான பத்திரிகையொன்றில் உங்கள் கட்டுரையைப் படித்தோம்"

பத்தாவது தேசிய மகாநாடு

'வாழ்வேரை வாழ்த்துவோம்' நிகழ்வில் தலைவரிடமிருந்து பரிசு பெறும் கலைக்கப்பட்ட வடகிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினரும், கட்சியின் தேசிய பொருளாளர் எம். ரி. ஹசன் அலி. ஜே. பி.

"இலங்கை முஸ்லிம் சமூகம் சாரதி அற்ற வண்டியைப்போல் இலட்சியமின்றி சென்றுகொண்டிருக்கிறது. சில சுயநல அரசியல்வாதிகள் சமூகத்தின் சிறந்த சக்திகளை சுரண்டுகின்றனர். முஸ்லிம் சமூகப் பிரச்சனை அடிக்கடி எழும் இக்கால கட்டத்தில், அது பற்றி எழுந்து பேசக்கூடிய தன்மானத்தை முஸ்லிம் தலைவர்கள் இழந்துவிட்டனர். அத்தலைவர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சிகளின் நலன்களுக்கு முரண்படாத வரை மாத்திரமே முஸ்லிம் சமூகப் பிரச்சனைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுகின்றனர். இந்நிலையை மாற்றி எந்த சிங்களக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தபோதுங்கூட, நடுநிலையில் நின்று, சிந்தித்து செயற்படக்கூடிய ஒரு பேரியக்கத்தை நாம் கட்டியெழுப்ப....."

வாரீர்!.

வந்து, உங்கள் கருத்துக்களையும் முன் வைப்பீர்! என வேண்டுகோள் விடுத்தன அம் மடல்கள்.

ஆம்!

1981 ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம் 21 ஆந் திகதி காத்தான்குடி பிரதான வீதியிலுள்ள பாலர் பாடசாலையின் மண்டபத்தில் -

'ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்' ஒரு இயக்கமாக உதயமாகிறது.

மக்களின் கதை

1976 களில் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று தேசத்தில் நடக்கிறது.

இது ஆட்சியாளர்களின் அடாவடித்தனங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

புத்தளம் பள்ளிவாசலில் தொழுகையில் இருந்த ஒன்பதுபேர் பொலிசாரினால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள். தேசிய ரீதியில் மக்களை அச்சுறுத்தும் நிகழ்வு ஒன்று. சிறுபான்மையினரை அதிரவைத்த நிகழ்வுகளில் இன்னுமொன்று.

இந்நிகழ்வுக்குச் சற்று முந்திய நாட்களில்தான்-

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில், ஆட்சியாளர்களின் வெறியாட்டத்தில், சில உயிர்கள் பலியாகி இருந்தன.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருந்தான்.

இவைகள் இரண்டும் விசாரணைக்குள்ளாகியிருந்தன. அரசியல் பரப்பில் அதிர்வை உண்டு பண்ணியிருந்தது.

புத்தளம் ஒன்பதுபேர் கடப்பட்டது, ஒரு சம்பவமாக மட்டும் ஓய்ந்து போனது.

அன்றைய அரசாங்கம் -

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சி; இடதுசாரிகளின் முன்னணி.

பிரதமர் - சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க

கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத் - கல்வியமைச்சர்

தகவல் ஒலிபரப்பு பிரதியமைச்சர் - ஏ.எல்.மஜீத்.

அல்ஹாஜ் ஐ.ஏ. காதர்- பிரதி சபாநாயகர்.

நாடாளுமன்றத்தில் இதுதவிர, இன்னும் சில எம்பிகள் முஸ்லிம்களாக இருந்தார்கள்.

பாராளுமன்றத்தில் புத்தளம் சம்பவம் பெரிதாக எதிரொலிக்க வில்லை. எதுவுமே நடக்காத மாதிரி தேசம் தனது அன்றாட அலுவல்களுக்குள் மூழ்கிப்போனது.

இக்காலகட்டம் -

வைத்தியசாலைகளில் மரணிக்கும் முஸ்லிம்களின் மையத்துக்களை உடனடியாக கையளிக்க வேண்டுமென பீட்டர் கெனமன் அவர்களும்-

ரமழான் ஆரம்பத்திலும், மிலாதுன் நபி தினத்திலும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு விடுமுறை வழங்க வேண்டுமென லெஸ்லி குணவர்த்தன அவர்களும் -

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் - வாழ்க்கை வரலாறு

முஸ்லிம் ஆசிரியர் ஒருவர் முஸ்லிம் அல்லாத ஆசிரியர் ஒருவரால் தாக்கப்பட்டதை குசுமா ராஜரட்ண அவர்களும் -

புத்தளம் பள்ளிவாசலில் முஸ்லிம்கள் கடப்பட்ட விவகாரம் தந்தை செல்வா அவர்களாலும் -

பாராளுமன்றத்தில் பேசப்பட்ட காலமது.

அப்புறம் -

இன்று வரைக்கும் புத்தளம் சம்பவத்திற்கு விசாரணையோ விளக்கமோ கிடையாது.

77 களில் ஆட்சிக்கு வந்த ஐ.தே. கட்சி எதற்கெல்லாமோ விசாரணை கமிஷன்களை வைத்தது.

புத்தளம் சம்பவம் -?

முஸ்லிம் சமூகப் பிரச்சனைகளை எடுத்துப் பேச முடியாத பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் அவசியந்தானா? என்ற வினா பரவலாக எழுந்தது.

அஷ்ரஃப் ஓர் இளம் சட்டத்தரணி. சட்டக்கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறிய புதிது. கொழும்பில் பிரக்ஃஸ்.

அவருக்குள்ளும் இவ்வினா எழுந்தது.

முஸ்லிம் அரசியல் ஸ்தாபனம் ஒன்றின் அவசியம் உணரப்பட்ட வேளை அது-

இன்னுமொருவர், எம்.எம். சுஹைர். இவரும் ஓர் இளம் சட்டத்தரணி. இவர்கள் இணைந்து ஒரு குழு உருவானது.

‘கொழும்பு’- முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி’ அது.

இது நடந்தது 76 களின் பிற்பகுதியில். இதே காலப்பகுதியில், கிழக்கிலங்கையிலும் ஒரு முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி.

தலைவர் - பொத்துவில் தொகுதியின் முதலாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், பின்னர், பிரதி அமைச்சருமான முதலியார் இப்ராஹிம் அவர்களின் மருமகன் - பஸீல் ஏ. மஜித்

செயலாளர் - சட்டத்தரணி ஏ.எம். சம்கதீன்.

கொழும்பு முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியை, அஷ்ரஃப் கொஞ்சம் துடிப்புடன் செயற்பட வைத்தார்.

சிறிது காலந்தான் -

அன்று அமுலிலிருந்த அவசரகாலச் சட்டத்தின் தயவில் ‘நான்காவது மாடி’ தரிசனமும் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது.

நிரந்தரமாக ஊருக்குப் போகலாமென்று நினைத்தார்.

தொழிலும் அங்கேயே.

தேசம் -

தேர்தலுக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது - 1977

தேர்தல் சந்தடியில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியின் தூக்கம் கெட்டது.

அஷ்ரஃபை அதன் ஆலோசகராக இணைத்துக் கொண்டது. கொள்கை வகுப்பது; யாப்பு வரைவது; பிரச்சார வேலைகளை மேற்கொள்வது.

அஷ்ரஃபின் வழிநடத்தலில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி தேர்தலுக்கு இறங்க யோசித்தது.

இங்கே -

அனைத்தும் அஷ்ரஃபாக இருந்தது.

அஷ்ரஃபுக்கும் இது ஆர்வமாக இருந்தது.

தனது நண்பர்கள் இருவரை பாராளுமன்றம் அனுப்பி வைப்பதில் ஆசை பிறந்தது.

கல்முனை டாக்டர் முருகேசப்பிள்ளை, ஒரு முறை இதுபற்றிக் குறிப்பிடுகையில் -

"முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி என்றுதான் பேர்! இதின்டமுளையே இந்தப் பையன் தான்" என்பார்.

அஷ்ரஃப் அந்தளவுக்கு பிரபலமாக இருந்தார். முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணிக்கு தன்னை அரசியல் கட்சியாக பதிவு செய்யும் கால அவகாசம் இல்லை. பிறிதொரு கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர

வேண்டியிருந்தது.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தியது. அனைத்துப் பேச்சுவார்த்தைகளிலும் அஷ்ரஃப் பங்குபற்றினார்.

இது- வட்டுக்கோட்டை தீர்மானம் நிறைவேறிய கால கட்டம். தமிழ் ஈழம் அமைப்பதற்கான ஆணையை தமிழ் மக்களிடம் தலைவர்கள் கேட்டு நின்ற காலம். தமிழ்த் தலைவர்கள் தமிழ் ஈழம் வேண்டி நிற்கும் இந் நிலவரத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் நிலைப்பாடு என்ன?—

ஒரு புறம் தேர்தல் அவசரம்.

ஒப்பந்த அடிப்படையில் தேர்தலில் குதிக்கலாம் என்று பட்டது. கொள்கையளவிலேனும் தமிழ் ஈழத்தை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நிலை. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் இவ்வொப்பந்தம் இணைக்கப்பட்டது.

கல்முனை, சம்மாந்துறை, மூதூர், புத்தளம் ஆகிய நான்கு தொகுதிகள் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணிக்கு.

கல்முனை - சட்டத்தரணி சம்கதீன்

சம்மாந்துறை - சட்டத்தரணி ஹாஷிம்

மூதூர் - ஜனாப். மக்கீன்

புத்தளம் - டாக்டர் ஐ.எம். இல்யாஸ்

அஷ்ரஃப் பிரச்சார வேலைகளில் ஈடுபட்டார்.

நட்ட நடு இரவிலும்- தமிழ் மக்களின் இதயங்களைத் தட்டி -

கூட்டங்களில் பேசினார்.

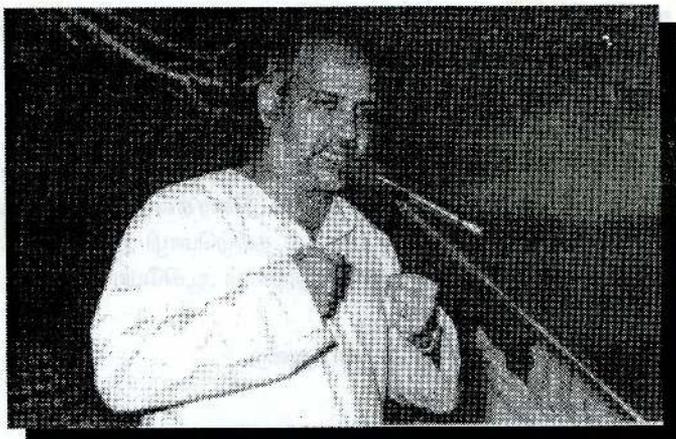
எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் - வாழ்க்கை வரலாறு.

"அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் தமிழ் ஈழத்தை பெற்றுத் தராவிட்டால், நான் பெற்றுத் தருவேன்!..."

அஷ்ரஃபுக்கு -

தமிழ் மக்கள் மத்தியலான செல்வாக்கு செழித்தோங்கி வரும் காலக்குழல் இது.

இத்தகு செல்வாக்கின் மீது பொறாமை கொண்டவர்களால்தான் பின்னாளில், அவரது நேரடி அரசியல் வாழ்க்கையில், சேற்றறை வாரி இறைக்கவும், கொலை அச்சுறுத்தல் விடுக்கவும், மக்கள் மத்தியில் அவர் பற்றிய தப்பான - பொய்யான தகவல்களைப் பரப்பவும் வழிவகுக்கப்பட்டது.

நட்டநடு இரவிலும், தமிழ் மக்களின் இதயங்களை தட்டி.....

தமிழின் காதலன்

அஷ்ரஃப் -

தமிழின் மீதும்,

தமிழ் மக்கள் மீதும்,

இன்று, நேற்று காதல் கொண்டரவல்ல-

அவரது அறிவுப் பருவத்தின் ஆரம்ப காலம் தொடக்கமே அது வளர்ந்து - பெருத்து, விருட்சமானது.

கல்முனை உவெஸ்லியில் அவரது அரசியல் அறிவுக்கு வித்திட்டவர் ஆசிரியர் க. செபரெத்தினம் அவர்கள் தமிழின் மீது காதல் கொண்டு- கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள் என வரைதற்கு ஊக்கமும் உணர்வும் ஊட்டியவர்கள் தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களான க. ஞானரெத்தினம், எஸ். குணரெத்தினம் ஆகியோர்.

அஷ்ரஃபுக்கு பிறந்த ஊர் சம்மாந்துறை.

வளர்ந்த ஊர் கல்முனைக்குடி

பழகிய ஊர் சாய்ந்த மருது.

அவரது உறவினர்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் ஊர் சாய்ந்த மருது.

இவை அனைத்தையும் விடுத்து - கல்முனை, அம்மன் கோவில் வீதியில் - தமிழர்கள் பகுதியில் தமது ஜாகையை அமைத்தார்.

அஷ்ரஃபீ அவர்களுக்கும், அவர் வீட்டாருக்கும் பொழுதுபோக்கு - ஆர்வம் பூஞ்செடிகளை வளர்ப்பது.

அவரது வீட்டுத் தோட்டத்தில் விதம் விதமான பூக்கள் மலரும், வெள்ளைக் கொண்டை மல்லிகைகள் கொத்துக் கொத்தாக பூத்துக் குலுங்கும்.

அதிகாலை வேளையிலும் - அந்தி மாலைப் பொழுதிலும் - அவர் வீட்டுத் தோட்டத்தில் மலர்கள் கொய்யும் மலர்க் கரங்கள் தான் எத்தனை!

இந்த இல்லந்தான் பிற்காலத்தில் தீயிட்டுக் கொழுத்தப்பட்டது.

அவர்கள் கொளுத்தியது இல்லத்தைத்தான். அவரின் தமிழ் இதயத்தை அல்ல!

அஷ்ரஃபீக்கு -

தமிழ் இதயம் மட்டுமல்ல, தமிழ் மூளையும் - பாண்டியத்தியமும் இருந்தது.

1979 களில் -

அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடந்தது.

அஷ்ரஃப் -

அங்கே உரையாற்றினார்.

"தமிழிலுள்ள எல்லா இலக்கிய முயற்சிகளையும் தமிழ் இலக்கியம் என்கிறோம். தமிழ் இலக்கியம் எனும் பெருங் கடலிலிருந்து இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்ற ஒரு புதிய பகுதியை தோற்றுவிப்பது, தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இழைக்கப்படும் பெரும் நஷ்டமாகும். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்ற சொற்றொடரை ஏற்றுக் கொண்டால், நாளைய தமிழ் இலக்கியம், பௌத்த தமிழ் இலக்கியம், கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கியம், சைவ தமிழ் இலக்கியம், வைணவ தமிழ் இலக்கியம், என்ற புதுப்பிரிவுகள் ஏற்பட வழிவகுக்கும். அது மட்டுமன்றி மதப் பிரிவுகள் தமிழ் இலக்கியத்தை பங்கு வைக்கும் போது, இறுதியில் தமிழ் இலக்கியம் என்று சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லாத நிலை கூட ஏற்படலாம்.

மேலும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய தொண்டாற்றிய இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்திற்கு பூரண சொந்தம் கொண்டாட முடியாத நிலையும் ஏற்படும்... இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என நாம் வகுத்துக் கொண்டிருப்பது அறிவு ரீதியாக ஏமாற்றிக் கொள்வதாகவே தோன்றுகிறது. எந்த ஒரு மொழியையும், மதங்களின் பெயரால் நாம் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கக் கூடாது. திருவெம்பாவை, மணிமேகலை போன்ற பேரிலக்கியங்கள் இந்து, பௌத்த மத அடிப்படையில் தோன்றியதற்காக, அவற்றை நாம் இந்து தமிழ் இலக்கியம், பௌத்த தமிழ் இலக்கியம் என்றோ கூறப்போவதில்லை..."

விதியின் வழியே.

தேர்தலில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி தோல்வியைத் தழுவியது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 18 ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியது. சுதந்திரக் கட்சியை விட அதிகப்படியான ஆசனங்கள்.

எதிர்க்கட்சி தலைமைத்துவ ஆசனத்தில் அமரும் தகைமை!

ஆனால் -

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு, தமிழ் மக்கள், தமிழ் ஈழம் அமைப்பதற்கான ஆணையை வழங்கிவிட்டார்கள்.

இனித் தலைவர்களின் பணி -

விதி பார்த்து கொண்டிருந்தது. வரலாறு, காரியம் முடியும் வரை கைகட்டிக் கொண்டது.

தீர்ப்பெழுத வேண்டாமா?

மக்கள் தரப்பில் ஆணை தரப்பட்டு விட்டது.

இனி -

பாராளுமன்றம் செல்வதா? விடுவதா?

பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியிலிருந்து தன் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்த ஒரு சிலரில் அஷ்ரஃபும் ஒருவர்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 1977 பொதுத்தேர்தலுக்கு முகங் கொடுத்தபோது மக்களின் ஆணை கிடைத்தால் தமிழீழம் அமைப்பதற்கான அரசியல் நிர்ணய சபையாக அமர்வதென்ற வாக்குறுதியை அளித்திருந்தன. மக்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாராளுமன்றம் செல்லாமல் தேர்தல் விஞ்ஞானக் கூற்றுக்கமைய தமது போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தனர்.

நாடாளுமன்றத்துக்கு வெளியே இருந்து கொண்டான் போராட்டம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும்.

இந்த நிலைப்பாட்டின் பிரதி பிம்பங்களில் ஒன்றாகத்தான் அப்போது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அரசியல் அதிபர் பீட அங்கத்தவராகவிருந்த அஷ்ரஃப் எனும் இளம் சட்டத்தரணி தொழிற்பட்டார்.

விதி குறுக்கிட்டால் மதி கூட தவறிவிடுகிறதல்லவா...!

தூரதிர்ஷ்டவசமாக—

அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. பாராளுமன்றம் செல்ல வேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் தலைமை வகிக்க வேண்டும், சாதனை படைக்க வேண்டும்.

தமிழ் ஈழியாப்பு வரையப் புறப்பட்டவர்கள் , அதன் உறுதியையே அடகு வைத்தார்கள்.

சரித்திரம் திரும்பும் —

அது திரும்பிப் தாக்கப் போவதை அஷ்ரஃபும் உணர்ந்தார். அதுவரை காத்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இதற்கிடையில் இன்னுமொரு தேர்தல் வந்தது. மற்றுமொரு நெருஞ்சி முள்ளை நெஞ்சில் செருகியது. அது -

1981 ன் மாவட்ட சபைத் தேர்தல்

இந்தக் கட்டத்தில் -

தோல்வி கண்டிருந்த கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி ஒரு தேசியப் பெருங்கட்சியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தீர்மானித்தது.

மு.ஐ. முன்னணியினர் எம். எம். முஸ்தபா, சம்குன், அஷ்ரஃபி ஆகியோருடன் புறப்பட்டு, ரோஸ்மீட் பிளேஸ் வந்து சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்களுடன் பேசினார்கள்.

பதவிக்கு வந்தால் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியின் எண்ணங்கள் செயலுருப் பெற உதவுவதாக அவர் வாக்களித்தார். அந்தக்குழு திரும்பி வந்து, கட்சியின் மத்ய குழுவை கூட்டியிருக்க வேண்டும்.

இன்று வரை அது கூட்டப்படவில்லை. முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியினர் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து விட்டனர். கிழக்கிலங்கையின் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியும் 'அம்போ' என்று ஆனது.

பச்சை, நீலம் நிறங்களைப் பூசிக் கொள்ளாமல், ஒரு கய இயக்கப்பாடு கொண்ட அரசியல் அமைப்பைத் தோற்றவிக்க எண்ணி, கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி, அஷ்ரஃபின் ஊர்

வருகையுடன் ஒங்க்து போனது.

ஆக-

அஷ்ரஃப் இப்போ நடுவழியில் நின்றார்.

இதற்கிடையில் தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக சிறிமா அம்மையார் கிழக்கிலங்கை வந்தார். அவருக்கு முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி வரவேற்பு கொடுத்தது. இந்தச் சுற்றுலாவில் அம்மையாரின் பேச்சுக்களை மொழிபெயர்த்தவர் அஷ்ரஃப்.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி இருந்தாலும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுடனான தொடர்புகளை முற்றாக அறுத்துவிடவில்லை. தேர்தல் ஒப்பந்தம் முடிந்தவுடன், அதன் அதியுயர்பீட அங்கத்தவர்களாக இருவரை இணைத்துக் கொண்டது.

ஒருவர் - பஸில் ஏ.மஜீத்.

மற்றவர் - எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்

இந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தல் சட்டவிதிகளின்படி மக்கள் தம் வாக்குகளால் கட்சிகளை மட்டுமே தெரிவு செய்யலாம். உறுப்பினர்களை கட்சி தீர்மானிக்கும்.

இந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலில் ஒரு திருத்தம் வந்தது. மக்கள் தம் வாக்குகளால் கட்சிகளை மட்டுமே தெரிவு செய்யலாம். உறுப்பினர்களை கட்சி தீர்மானிக்கும்.

தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முஸ்லிம் மக்களின் ஆதரவைக் கேட்டது. முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையான அம்பாறை

மாவட்டத்திற்கு முதன்மை வேட்பாளராக ஒரு முஸ்லிம்மை நியமிக்குமாறு முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி கேட்டது.

அமிர்தலிங்கம், தர்மலிங்கம் கலந்து கொண்ட ஒரு கூட்டத்தில் இக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. பின்னரும், முழுக் கூட்டணி யினரிடமும் இது குறித்து வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

அவர்கள் தரப்பில், இதை முன் வைத்து அம்பாறை மாவட்ட தமிழர்களிடம் செல்வது கடினம் என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

உண்மையில், நிலவரம் என்னவென்றால்

1981ம் ஆண்டின் ஜனத்தொகை கணக்கெடுப்பின் பிரகாரம்

தமிழர்	முஸ்லிம்கள்	சிங்களவர்கள்
19.9	41.5	27.5

என்பதாக மக்கள் தொகை இருந்தது.

சுதந்திரத்தின் பிற்பட்ட அரசியலில், தமிழர் தரப்பின் வேண்டு கோளுக்கேற்ப முஸ்லிம் மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் தலைவர்களுக்கு ஒரு கடப்பாடு இருந்தது. தமிழ் மக்களிடம் இதை எடுத்துச் சொல்லி, அம்பாறை மாவட்டத்தை முஸ்லிம் தரப்புக்கு விட்டுக் கொடுக்க.

இதற்காக பல்வேறு சமாதானங்களும், சால்ஜாப்புகளும் சொல்லப் பட்டன. அவற்றை இங்கே விரித்து விளக்கம் தர இந்நூல் இடமல்ல!

"நாங்கள் நல்ல நண்பர்கள். இதற்காக அவர்களிடம் சண்டைபோட முடியாது. தமிழ் மக்களை தாம் வழி நடத்தி வந்த பாதையிலிருந்து, சரியான வழியில் நடாத்தவும், தமிழ் மக்களுக்குத் தாங்கள் இது

வரை காட்டி வந்த முகங்களை மாற்றிக் கொள்ளவும் தேவையான ஆத்மீக பலம் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. இது அவர்களின் பலவீனம்!"

இருந்தும்—

அஷ்ரஃப் ஒரு கருத்தை முன் வைத்தார்.

"ஓர் இனம் தனது உரிமைக்காக போராடும்போது, தனக்குச் சமமான அல்லது தனக்குச் சிறுபான்மையான இன்னுமொரு இனத்தின் உரிமைகளையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்."

தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி அம்பாறை மாவட்டத்தில் முதன்மை வேட்பாளராக ஆ. வேல்முருகு என்பவரை நியமித்தது.

நெஞ்சில் தைத்த நெருஞ்சி முள்தான். என்ன செய்வது—?

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின், நியாயமற்ற முடிவுக்காக முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி தனது தொடர்புகளை முற்றாக அறுத்துக் கொண்டது.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தொடர்போடு கொஞ்சநஞ்சமிருந்த முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியும் காணாமல் போனது.

1970களில் ஆட்சிக்களத்தில் நின்ற கலாநிதி பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்களால் கிழக்கிலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய சோசலிஸ முன்னணியும் அதன் "தப்புத் தாளங்களால்" தலைவராலேயே ஒதுக்கப்பட்டது.

இதுபற்றி கலாநிதி பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்கள் இப்படிக் குறிப்பிட்டார்.

"ஒரு துறையை கடக்கும் வரை தான் படகு தேவை. கடந்த பிறகு, அதையே தோளில் தூக்கிச் சுமக்கத் தேவையில்லை."

முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணிகளின் கதை சாம்பாரானது. முஸ்லிம் லீக் ஐ.தே. கட்சியுடன் இருந்தது. இது தவிர பல தனிப்பட்ட முஸ்லிம் தலைவர்களும் பேரினவாதக் கட்சிகளின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள்.

புத்தளம் நிகழ்ச்சிக்கு காரணமான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் நட்புக் கொண்டதும், அஷ்ரஃபுக்கு மனதளவில் காயமாகவே இருந்தது.

எல்லாம் குழப்பமாகவும், குப்பைகளாகவும் இருந்தன. எதைப் பிரிப்பது. எப்படி தெளிவு காண்பது என்ற நிலை -? சமீபத்திலும் அஷ்ரஃபும் கூடிப் பேசினார்கள்.

"இதெல்லாம் வேண்டாம். தனித்து நின்று, தனித்துவமாக செயற்பட, முஸ்லிம்களுக்கு தனியானதோர் ஸ்தாபனம் அவசியம்.."

தனக்குத் தெரிந்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும், தான் தனியாகவே இருந்து, அன்றிரவே கடிதங்கள் எழுதினார். அது தான் -

1981 ஆண்டின் செப்டம்பர் மாதத்து இரவு !

குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள் ஒன்று கூடினார்கள். காத்தான்குடியின் முன்னாள் பட்டினசபை முதல்வர் மர்ஹூம் (காலஞ்சென்ற) ஏ. அகம்மது லெவ்வை கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்தார். இதுவரை காலமும் தம் மனத்துள் குமைந்து -குழைந்து உருப்பெற்றுக் கொண்டிருந்த 'அந்த' அமைப்பை அஷ்ரஃப் முன் வைத்தார்.

“ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்”

அமைப்புக்குழுத் தலைவராக அஷ்ரஃப் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

"ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்றைய முஸ்லிம்களின் தவிர்க்க முடியாத ஒருவிளைவாகும். இவ்வியக்கம் முழு முஸ்லிம் சமூகத்தினதும் குரலாக மாறும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை..."

அதே வேளை-

"எமது இயக்கம் ஓர் அரசியல் ஸ்தாபனமோ, அல்லது அரசியல் கட்சியோ அல்ல.... எம்மைவிட முஸ்லிம் லீக்கும், முஸ்லிம் வாஸிப முன்னணியும் அதில் அக்கறை காட்டுகின்றன...." என்றும் அவர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸை ஓர் 'அரசியல் கட்சியாக' முன்னெடுத்துச் செல்லும் நோக்கம் அன்று இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

பிற்பாடு எழுந்த தேசிய அழுத்தங்களே அதை ஓர் அரசியல் கட்சியாக மாறவைத்து, புத்தெழுச்சி பெற வைத்தது என்பது வேறு கதை.

இதன் பிறகு-

இவ்வியக்கம் ஒரு தனிமனித இயக்கமானது.

"சாரதியற்ற வண்டியைப் போல் முஸ்லிம் சமூகம் சென்று கொண்டிருப்பதைத் தவிர்க்க...."

அஷ்ரஃப்பே சாரதியாக ஏறிக் குந்திக் கொண்டார். வேறு வழியில்லை.

சில மாதங்களுக்கொரு தடவை பத்திரிகைகளில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அறிக்கை வரும்.

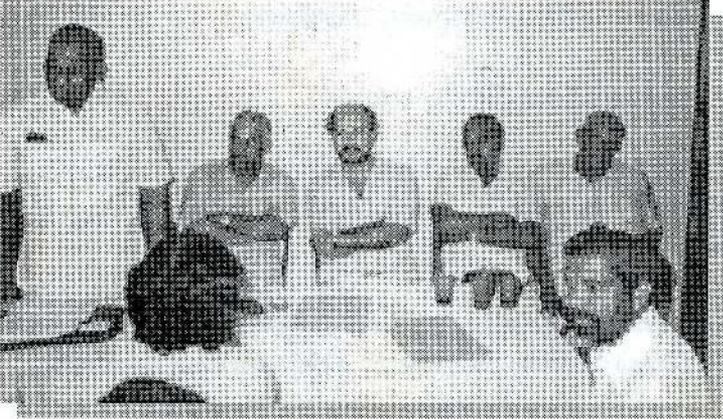
அவரது வீட்டில் இடைக்கிடையே கூட்டங்கள் நடைபெறும்.

தேநீர் அருந்துவார்கள்; சாப்பிடுவார்கள், பேசுவார்கள், எழுந்து போவார்கள், மீண்டும் தொடரும் கூட்டங்கள்..... ஆங்காங்கே வரும் அறிக்கைகள்.....

மெதுவாக, மிக மெதுவாக, மிகமிக மெதுவாக முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் இயக்கம் தனிமனித முயற்சியிலும், அதன் சக்தியிலும், நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸும்

முகிழ்த்து வரும் பிரச்சினைகளும்

பேச்சுவார்த்தையில்.....

அமிர்தலிங்கம், சம்பந்தன், எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்,

பூ. கணேசலிங்கம், சிவசிதம்பரம், ஆ. வேல்முருகு, ஆனந்த சங்கரி

"உயரத்தில்" மனிதன்!

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்றதும், தினகரனும், சிவகுருநாதனும் அதன் முன்னோடிகள் என்பார் அஷ்ரஃப்.

அன்றைய தினகரனின் ஆசிரிய பீடத்தில் இருந்தவர் சிவகுருநாதன்.

இரவுகளில் -

பதினொரு மணி, பன்னிரெண்டு மணிக்கும்-

அஷ்ரஃப் வீட்டுக்கு 'கோல்' வரும்.

"என்னய்லே அஷ்ரஃப் .. ரொம்ப நாளா ஒன்றையும் காணாமே... இப்பிடிப் பிரச்சனை ஒன்றிருக்கு. இதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லும்....." என்பார்.

அவ்வப்போது தேசத்தில் - தம் பிரதேசத்தில்- முஸ்லிம் சமூகத்தில் தோன்றும் பிரச்சினைகளுக்கேற்ப அஷ்ரஃபும் ஏதாவது கூறுவார்.

அது -

மறுநாள் பத்திரிகைகளில் -

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அஷ்ரஃப் கூறுகிறார்....

"இப்படித்தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மக்களிடையே தன்னை நிலைக்கச் செய்தது..."

இந்த இடத்திலிருந்து திரும்பி, அஷ்ரஃப் அவர்களின் வீட்டுப் பக்கம் கொஞ்சம் போய்விட்டு வருவோமா....

இது கல்முனை.

அம்மன் கோயில் வீதி.36ம் இலக்க வளவு.

தெருவிலிருந்து சற்று உள்வாங்கியிருந்தது வீடு.

ஐம்பது அடிக்கும் சற்று உயரத்தில் ஒரு நீர்த்தாங்கி! ஏன் அப்படி-?

வீடு கட்டும் ஆரம்பத்தில், இவரைக் காண வந்திருந்த நெருங்கிய நண்பரொருவருக்கும் இது ஆச்சர்யத்தை தந்தது.

"என்ன! இவ்வளவு உயரத்தில் தண்ணி டாங்க் கட்டுங்கள்.... என்ன விசயம்...!"

"பிறகு ஒரு மூன்று தட்டில் கட்டலாமெண்டு யோசனை. அப்ப இத உடைச்சி மாத்திக்கிட்டு இருக்க ஏலாதே..." என்றார் அஷ்ரஃப் .

அது அஷ்ரஃப் அவர்களின் குடும்ப வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலம். அந்த ஒரு தளவீட்டை கட்டவே தட்டுத்தடுமாறிக் கொண்டிருந்தவர். எதிர்காலத்தில் கட்டப்படவிருக்கும் மூன்று தட்டு வீட்டுக்கு இப்பவே திட்டம் போடுகிறார் என்றால்.....!

முஸ்லிம் காங்கிரஸை முதல் முறையாக அங்குராப்பணம் (1981-09-02) செய்யும் போதும் அஷ்ரஃப் ஒரு 'தீர்க்க தரிசனத்தை' கூறினார்.

"இந்த அமைப்பு, தேசிய ரீதியான அமைப்பாகி, எதிர்காலத்தில் தனது தலைமை அலுவலகத்தை தலைநகரில் உருவாக்கும்."

நண்பர் அசந்து போனர்! என்னே நம்பிக்கை!!

அதுதான் அஷ்ரஃப்!

தன்னம்பிக்கையின் வடிவம்!

அய்யராத உழைப்பு. எதையும் அலட்சியப்படுத்தாத பண்பு. ஆரவாரமில்லாமல், அலுப்புச் சலிப்புக் கொள்ளாமல் முயற்சிகளை படிப்படியாக முன்னெடுத்துச் செல்லும் பாங்கு!

அஷ்ரஃப் அவர்களின் திருமணத்தின்போது கூட 'இனி இவர் எங்க எம்பியா வாரது' என்று கேலி பண்ணியவர்கள் உண்டு.

கிழக்கிலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றைக் கவனித்தோமேயானால் அதில் குடும்பப் பாரம்பரியமும், பிரதேச வாதமும் மேலோங்கி இருப்பதை கவனிக்க முடியும்.

தென்கிழக்கு அரசியலில் இதன் செழுமையை அவதானிக்கலாம். கல்முனைத் தொகுதி தொடர்ச்சியாக முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக காரியப்பர் குடும்பத்தினாலும், சம்மாந்துறை, வன்னிமை குடும்பத்தினராலும், கோலோச்சப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த வகையில் வேறு ஒருவர் ஒரு தொகுதியில் எம்பியாக வருவதென்பது குதிரைக் கொம்பு.

தென்கிழக்கு கிராமங்களுக்கு இடையிலும் வேட்பாளர் ஒருவரை தெரிவு செய்வதில் பலமான பலப்பீட்சை இருந்தது. வேட்பாளர்கள் குடும்பம், கல்வி, பொருளாதார ஆதிக்கம் என்பற்றின் அடிப்படையிலேயே தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

இதனால் ஒருவருக்கு எம்பியாகும் எதிர்பார்ப்பு இருக்குமானால், அவர் பல்வேறு வழிகளில் தமது செல்வாக்கை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எம்பியாகும் ஒருவர் அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவராகவும், அச் சூழலில் பெரும்பாலும் அவரது உறவினர்கள் வசிக்கவும் வேண்டும். திருமணமும் அந்தப் பகுதியிலேயே நடைபெற வேண்டும்.

அஷ்ரஃப் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தான் ஒரு எம்பியாக வேண்டுமென்ற நோக்கமோ அதற்கான அணுகுமுறைகளோ இருக்கவில்லை. கல்முனை அவரது ஊரல்ல. தமது ஜாகையை அங்கே தான் அமைத்துக் கொண்டார். உறவினர்களும் சாய்ந்த மருதுவிலும், சம்மாந்துறையிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலுமே பெரும்பாலும் இருந்தார்கள்.

திருமணமும் தென்கிழக்குக்கு வெளியிலே, கம்பளையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் எதிலும் தான் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்க வேண்டுமென்று விரும்பினார். இவர் உருவாக்கிய முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிற்கால அரசியல் பாதையில் தென்கிழக்கின் இதுகாறுமான பிரதேச வாதம், குடும்பப் பாரம்பரியம் என்பவற்றை உடைத்தெறிந்தது.

இவரது செயல் திட்டங்களை பரிசுதித்தவர்களும் இன்று இவரின் அரவணைப்பில் பல்வேறு பதவிகளிலும் இருக்கிறார்கள்.

இவைகள் அனைத்தும் ஒன்றித்த வடிவமே அஷ்ரஃப்!

அஷ்ரஃப் திருமணமாகியிருந்தார்; மனைவி, மகன் என்ற அளவான குடும்பம்.

டிசெம்பரில் நடந்த சந்திப்பு -

அதைத் தொடர்ந்தும் சந்திப்புக்கள்; காதல் திருமணம். அழைப்பிதழ் கூட இல்லாத எளிமையான திருமணம். கம்பளை பள்ளிவாசலில் சுபம்!

அந்தக் காலத்தில் கிழக்கிலங்கையில் பட்டதாரிகளுக்கும், சட்டத்தரணிகளுக்கும் நல்ல மொளசு. இவர்களுக்குத்தான் ஆகக் கூடிய சீதனம் வழங்கப்பட்டது.

அஷ்ரஃப் அதனைத் தவிர்த்தார். எப்போதும் சமூகத்துக்கு தன்னை ஆதர்சப்படுத்தி வழி நடந்திருப்பதில் அவருக்குத் தெரியாமலே தனது வெற்றிகளுக்கு ஓர் அடித்தளத்தை அமைத்திருக்கிறார் அஷ்ரஃப். தனது தன்னம்பிக்கையின் மீது இல்லறக் கட்டிடத்தை எழுப்பினார்.

இது அவர் கல்முனையில் தொழில் நடத்தும் காலம்.

இவரைத் குறிவைத்து குற்றச்சாட்டுகளும் எழுந்தன.

"அதிகளவில் 'பீஸ்' வாங்கும் சட்டத்தரணி"

இதற்கு இன்னுமொரு பக்கமும் இருந்தது-

பொதுவான மானிட இயல்பின் பிரகாரம், எவரும் தமக்கு சாதகமான பக்கம் எதுவோ அதைத்தான் பற்றிப் பிடிப்பார்கள். ஒருவர் அதிக

‘பீஸ்’ வாங்கியும் மக்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்
என்றால், என்ன காரணம்—

ஒரு கெட்டித்தனமான சட்டத்தரணியை நாடியே வழக்காளிகள்
வருவது சகஜம்,

அஷ்ரஃப் வசதியற்ற எவருக்கும் வழக்காடவில்லை என்று சாதாரண
குடிமகன் ஒருவன் கூறியிருந்தால், அது நிபாயம்.

அப்படி எவரும் இல்லை!

அஷ்ரஃப் அவர்களின் மறுபக்கத்தை பட்டியலிட எதிர்தரப்பு
விரும்பவில்லை போலும்—

ஏனென்றால்—

எத்தனை நாற்றுக்கணக்கான வழக்குகளில் அவர் ‘பீஸ்’
வாங்கவில்லை—

மக்கள் சமூகத்தின் பொதுப்பிரச்சனைகளிலெல்லாம் தமது சட்ட
அறிவை எந்தளவுக்கு பயன்படுத்தினார், என்பதெல்லாம்
வெளிப்படும்.

அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் தமிழ் மக்களின் பேரினவாத ஆட்சி
பறித்தெடுத்த களிமடு/பிலாத்துவட்டை காணிகளை அஷ்ரஃப் தம்
சட்டப்பலத்தால் மீட்டெடுத்தது மட்டுமல்ல, சிங்களக் குடியேற்றத்
திட்டங்களுக்கும் தடைக் கல்லாக இருந்தார்.

சட்டத்தரணி சமீபத்திலும் இக் காணிப்பிரச்சனைகளில் இவருடன்
இணைந்து செயற்பட்டார்.

இதே காலப்பகுதியில், முஸ்லிம் காங்கிரஸ், அம்பாறை மாவட்ட தமிழ்,
முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்நோக்கிய காணிப் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக
ஒரு சர்வகட்சி கருத்தரங்கையும் நடத்தியது.

இதில் ஆளுங்கட்சியான ஐ.தே.கட்சியைச் சேர்ந்த எம்பிகள் எவரும் கலந்து கொள்ளவில்லை.

திரு ஆ. வேல்முருகு, சிவஹீ சிவஞான சிவநேசக்குருக்கள், கேட் முதலியார் எம்.எஸ்.. காரியப்பர், முன்னாள் நீதிபதியான எம்.ஏ.எம்.ஹுசைன், ஜனாப் லத்தீப், சின்னலெவ்வை, ஜனாப் யூ.எல்.எம்.முசைகடன் போன்றவர்களுடன் சட்டத்தரணிகள், எழுத்தாளர்கள், பிரமுகர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

கல்முனையில் ஒரு முறை சூழல் பாதிப்பு பிரச்சனை ஒன்று எழுந்தது. அரிசி ஆலை வைத்திருக்கும் முதலாளிமார்களால் இது வந்தது. அரிசி ஆலைகளிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகள் தகுந்தவிதமாக அப்புறப்படுத்தப்படாமல், சுற்றுப்புறச் சூழலை மாசடையச் செய்தது.

புகையும் கரியும் ஏழை மக்களுக்கு தொல்லை கொடுத்ததுடன் அச் சூழலில் வாழ்ந்து வந்த மக்களின் கிணற்று நீரையும் மாசுபடுத்தி, அவர்களைப் பெரும் துன்பத்துக்குள்ளாக்கியது. இந்த முறைப்பாட்டை அந்த மக்கள் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு முன் வைத்தார்கள்.

புழுக்கள் விளைந்த கிணற்று நீரை பாத்திரங்களில் கொண்டுவந்தார்கள். அதை அஷ்ரஃப் முன் வைத்தார்கள்.

"சேர்! நீங்கள்தான் இதற்கொரு வழிபண்ண வேண்டும்." என்றார்கள் பரிதாபமாக.

அந்த அப்பாவி மக்களின் நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமானது. முதலாளித்தத்துவத்திற்கு எதிராக அதிகார வர்க்கத்திடம் செல்ல முடியாது. அது அடித்து விரட்டும்.

பொறுத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் கொடிய நோய்களை உண்டுபண்ணும், தமது பிள்ளைச் செல்வங்களுக்கும் படுபாதகமான பாதிப்பை உருவாக்கும் இந்த சூழல்பாதிப்பை எத்தனை காலத்திற்குத்தான் பொறுத்துக் கொள்வது. பாதிப்போ வரவர மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது.

அஷ்ரஃப் நினைத்திருந்ததால் பணக்காரர்களை திருப்திப் படுத்தியிருக்கலாம், வேறுவிதமாக செயற்பட்டிருக்கலாம்.

அரிசி ஆலை வைத்திருந்த சகல முதலாளிமார்களுக்கு எதிராகவும் அவர் வழக்கு தாக்கல் செய்தார். அதில் வெற்றிக்கொடியும் நாட்டினார். எத்தகைய ஒரு 'செப்புக் காசம்' அஷ்ரஃப் வாங்கவில்லை என்பது ஊரறிந்த உண்மை! 1969களில் வெளியான தமது 'கரித்துகங்கள்' எனும் கவிதையிலே அஷ்ரஃப் இத் துயரத்தை அழகுற படம் பிடித்துள்ளார்.

இதற்கு எதிராக வாங்கப்பட்ட கோட் உத்தரவுப் பத்திரத்தை அடித்து அவர்களுக்கு விநயோகம் செய்யவும், அந்த மில்களில் ஓட்டவும் எவரும் முன்வராதது முதலாளித்துவத்துக்கு உள்ள மரியாதை என்னவென்பதை சொல்லாமல் சொல்லியது.

அஷ்ரஃப் இதற்கெல்லாம் அசந்துவிடவில்லை. தாமே தெருவுக்கு இறங்கினார். நோட்டீசுகளை ஓட்டித் தள்ளி அதிரடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அதன் ஆரம்ப பாதையில் ஒரு சமூக நலன் ஸ்தாபனமாகவே இம்மாதிரியான பல்வேறு சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கும் முன்னின்று உழைத்தது.

அஷ்ரஃப் தமது பள்ளிப் பருவத்திலேயே அமைப்பு ரீதியாக எதையும் வடிவமைப்பதில் வல்லவராயிருந்தார். சிதறிக் கிடப்பவர்களை ஒருங்கிணைத்து செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அஷ்ரஃப்பின் தனித்துவம் மிளிர்ந்தது.

இந்தப் பயிற்சி அவரது தலைமைத்துவப் பாதைக்கு வெகுவாக கைகொடுத்தது. மக்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முன்னுள்ள ஆயத்தங்களை ஓர் ஒழுங்குபடுத்தி செயல்வடிவத்திற்கு கொண்டுவருவதில் அஷ்ரஃப்புக்கு நிகர் அஷ்ரஃப்தான்.

அஷ்ரஃப் திருமணமாயிருந்தார்;
மனைவி, மகன் என்ற அளவான குடும்பம்

முஸ்லிம் காங்கிரஸும், _____ முகிழ்த்துவரும்பிரச்சனைகளும்.

1981ம் ஆண்டு அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்திசபைத் தேர்தலில் அஷ்ரஃப் ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார்.

"எதிர்காலத்தில் அமைச்சர் ஏ.சீ.எஸ்.ஹமீத், எம்.எச்.முகம்மது, சபாநாயகர் பாக்கீர் மரிக்கார், ஜனாப். ஹலீம் இஷாக் போன்றோரின் இடங்களுக்கு அவர்களுக்கு பின்பும், முஸ்லிம்கள்தான் நியமிக்கப் படுவார்கள் என்ற உறுதியை யாராலும் தரமுடியாது. இந்தச் சூழ்நிலைகளில் இன்னும் பத்து இருபது வருடங்களுக்குள் கிழக்கு மாகாணத்தை தவிரவுள்ள பிரதேசங்களிலிருந்து முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவது முயற் கொம்பாகும்....."

அஷ்ரஃப் அவர்களின் கூற்றிலிருந்த 'பயத்தை' அன்றைய ஜே.ஆர் அரசும் எடுத்துக் காட்டியது.

84களிலான இஸ்ரேலிய நலன் பிரிவின் உருவாக்கத்தில், முஸ்லிம்களின் கடும் எதிர்ப்பை சம்பாதித்தது ஐ. தே. கட்சி. ஆட்சி உறுப்பிலிருந்த முஸ்லிம் தலைவர்களிடமிருந்தும் எதிர்ப்பு முன்கலாக வெளிப்பட்டது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்-

ஜே.ஆர் அற்புதமான ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார்.

"ஐ.தே. கட்சியை விட்டு முஸ்லிம்கள் வெளியேறலாம் அல்லது வெளியேற்றப்படுவார்கள்.... நாங்கள் முடிவெடுத்துவிட்டோம். முஸ்லிம்கள் விரும்பினால் இருக்கலாம்..... கதவும் திறந்தே இருக்கிறது. வெளியே செல்ல....."

ஜே.அர். அரசு தமது ஆட்சிக்காலத்தில் பல்வேறு வழிகளில் முஸ்லிம் மக்களை புண்படுத்தியிருக்கிறது.

அல்ஹாஜ் பாக்கீர் மாக்கார் சபாநாயகர் பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்டு, வேலையில்லா மந்திரியாக்கப்பட்டார். எந்தளவு முக்கியத்துவம் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தளவுக்கு அது இல்லாமலும் ஆக்கப்பட்டது.

குதிரைப் பந்தயம் சம்பந்தப்பட்ட தடை நீக்கச் சட்டம் முஸ்லிம் எம்பிகளின் ஆதரவுடனும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இஸ்லாமிய ஷரீஅத் சட்டங்களை மாற்றும் நடவடிக்கையில் இஸ்லாமியர் அல்லாதவரை பெரும்பான்மையாக கொண்ட கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. இதையும் முஸ்லிம் பிரிநிதிகள் எதிர்க்கவில்லை.

சுவர்ணபூமி, மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம் (82 லான மகாவலி- 'சீ' பிரதேச இணைப்பு) என்பவற்றின் கீழ் முஸ்லிம் மக்களின் பாரம்பரியமிக்க காணிகள் சுவீகரிக்கப்பட்டன.

47ல் எண்பது வீதமாக இருந்த முஸ்லிம் மக்களின் பெரும்பான்மைப் பிரதேசம், 84ல் சிங்களப் பெரும்பான்மை மாவட்டமாக - அம்பாறை-மாறியது.

வீடமைப்பு திட்டத்தின் கீழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எட்டு

விகிதாசாரத்திற்கு தரப்படவேண்டிய எழுபத்திரெண்டாயிரம் வீடுகளுக்கு, பத்தாயிரத்திற்கும் குறைவான வீடுகளே வழங்கப்பட்டிருந்தன.

வட கிழக்கில் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களுக்காக குரல் கொடுக்கவும், ஆட்சி அதிகாரத்தில் முஸ்லிம் தலைவர்கள் என்று எவருமில்லை. ஆக-

இருந்தும் இல்லாத நிலை முஸ்லிம் மக்களுக்கு!

முடிந்தவரை முஸ்லிம் காங்கிரஸ், முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சனையில் முனைப்புடன் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தி போராடியது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற பெயரில், அஷ்ரஃப் என்ற தனிமனிதனின் உழைப்புத்தான் ஒவ்வொன்றையும் முன்னெடுத்துச் சென்றது.

எல்லோரையும் போல, அஷ்ரஃப் அவர்களும் ஆரம்ப காலத்தில் சிங்களத் தலைமைத்துவத்தின் மேல் 'நம்பிக்கை' வைத்திருந்தார். ஆனால் அது எச்சரிக்கையான 'நம்பிக்கை'.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி ஒரு பத்திரிகை வெளியிட்டது. அஷ்ரஃப் அதன் ஆலோசகராக இருந்து செயற்பட்டார். அது ஒரு மாதவெளியீடு. பெயர் 'சமத்துவம்'

அதன் ஆசிரியர் கருத்துப் பகுதியில் அஷ்ரஃப் தமது கருத்துக்களை அழகுற முன்வைப்பார். அவை ஆழமாகவும் இருக்கும்.

சமத்துவம் 78 க்களில் வெளியானது. ஆர்.பிரேமதாசா பிரதமராக பதவியேற்ற புதிது.

‘ஒரு சமூகம் விழிக்கின்றது’ எனும் ஆசிரிய தலையங்கத்தில், பிரதமரின் ஒரு கருத்தை மேற்கோள்காட்டி—

"நீதியும் சுதந்திரமும் உடைய ஒரு ஸ்ரீலங்கா தான் இந்த அரசாங்கத்தின் பிரதிக்கை செய்யப்பட்ட குறிக்கோளாகும்..... எங்கள் பாதைக்கு பத்திரிகைகள் ஒளியூட்டட்டும், எங்கள் காலகளை எங்கள் எதிரிகள் கண்காணிக்கட்டும்....."

அஷ்ரஃப் இப்படி எழுதுகிறார்.

".....நாம் அடிக்கடி இக்காலத்தில் வலியுறுத்துவதற்கிணங்க சிறுபான்மை சமூகங்களின் அடிப்படை உரிமைகள் இதுகாலவரை அரசியலமைப்பின் அடிப்படையிலோ, அல்லது சாதாரண சட்டங்களின் கீழோ இன்னும் பாதுகாக்கப்படவில்லை. எனவே, எமது உரிமைகளை நாமாக விழித்துக் கொண்டு பெறும்வரை, எமக்கிருக்கும் ஒரேயொரு நிவாரணம் சில சிங்கள தலைவர்களின் தனிப்பட்ட ஆளுமையில் நம்பிக்கை வைப்பதுதான்...."

அஷ்ரஃப் அவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஒரு வரிக்கு அழுத்தம் – அர்த்தம் கொடுத்திருக்கிறார்—

"எமது உரிமைகளை நாமாக விழித்துக் கொண்டு பெறும் வரை....."

83 களில் இனக்கலவரம் வெடித்தது.

அதைத்தொடர்ந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாராளுமன்றத்தை விட்டு வெளியேறியது; இந்தியா சென்றது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சனைகளை மட்டும் முன்னெடுத்துச் சென்றது என்பது ஒரு வகையில் சரி; இன்னொருவகையில் தவறு.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் முஸ்லிம் காங்கிரசை எந்தக் காலத்திலும் தனித்த முஸ்லிம் கட்சியாக அதை இனங்காட்டவில்லை. முஸ்லிம் மக்களுக்கான ஓர் அரசியல் கட்சியின் தேவையை உணர்ந்த விதமாக, தேசிய ரீதியில் அதன் கடப்பாடு என்னவென்பதையும் தெளிந்தவராக இருந்தார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை 86 களில் அரசியல் மயப்படுத்தி, தமது உள்ளகக் கிடக்கையை கோட்பாட்டு ரீதியாக முன்வைத்தார் அஷ்ரஃப்.

"ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பேச்சராளராய் ஆவதுடன், இனங்களுக்கிடையிலான பிணக்குகளில் நடுவராகவும் தொழிற்பட்டு, இலங்கையின் இறைமையையும், ஒற்றையாட்சி சம சந்தர்ப்பங்களையும், பரஸ்பர நல்லுறவையும், புரிந்துணர்வையும், அமைதியான வாழ்வையும் பாதுகாப்பதை இலங்கை மக்களிடையே பூரணப்படுத்த உழைக்கும் என்பது உறுதி."

தமது கருத்துக்களை அவர் காலத்துக்குக் காலம் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அதற்காக உழைத்துக் கொண்டு மிருக்கிறார்.

"தமிழ் மக்கள் உரிமைப் போராட்டத்தை முஸ்லிம்கள் ஒருபோதும் எதிர்க்கவில்லை; எதிர்க்கமாட்டார்கள்....."

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றுமும் வளர்ச்சியும்

தமக்கு நியாயமென்றுபட்டதை அவர் துணிவுடன் முன் வைத்துமிருக்கிறார்.

"இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வு முஸ்லிம் மக்களை பாதிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் கூட, அது நாட்டில் நிரந்தர அமைதியை உருவாக்க உதவுமாக இருந்தால், - நிச்சயம் அத்தகைய "தீர்வுக்கு முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆதரவும், ஆசீர்வாதமும் இருக்கும்....."

84களில் சர்வகட்சி மாநாடு.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி நாடு திரும்பியது.

மாநாட்டு நடுவிலே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கிழக்கிலங்கைக்கு ஓர் அரசியல் சுற்றுலா வந்தது.

தமிழர் தலைவர்களை சந்திக்க கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பிரமுகர்களுக்கு அஷ்ரஃப் ஏற்பாடு செய்தார். கல்முனை இல்லத்தில் கூட்டம் நடந்தது.

கூட்டணியில்-

அமிர்தலிங்கம், சிவசிதம்பரம், பட்டிருப்பு முன்னாள் எம்.பி. பூ.கணேசலிங்கம், சம்பந்தன், அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை முன்னாள் உறுப்பினர் ஆ.வேல்முருகு.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அமைப்புக்குழு உறுப்பினர்களுடன் இன்னும் பலரும் கலந்து கொண்டனர். அஷ்ரஃப் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைத்தார்.

"முஸ்லிம் சமூகத்தின் எதிர்கால நலனை கருத்தில் கொண்டு, வட கிழக்கு இணைந்த ஆட்சி அமைப்பு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கைவிடவேண்டும்."

முஸ்லிம் மக்களுக்கான தனி மாகாண கோரிக்கை என்பது இன்று நேற்று எழுந்ததல்ல.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் இன்று முஸ்லிம் மக்களுக்கான தனியானதோர் அரசு நிர்வாகத்தை- மாகாணத்தை கேட்கிறார் என்று அவர் மீது 'இனவாதம்' பூசப்படுகிறது. இது வரலாறு தெரியாதவர்களின் இற்ற கயிறு.

டொனமூர் ஆணைக்குழுவினால் சிபார்சு செய்யப்பட்ட மாகாண

சபையானது, 1940 ம் ஆண்டு சட்டசபையில் விவாதிக்கப்பட்டது.

1959 ம் ஆண்டு திருகோணமலை மாநாட்டில், வட கிழக்கின் தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கான இரு அரசுகள் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தனி முஸ்லிம் அரசு கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தந்தை செல்வா இம் மாநாட்டினை அலங்கரித்தார்.

தந்தை செல்வா அந்தக் காலத்திலேயே முஸ்லிம் மக்களுக்கான தனி மாகாண சபை - அரசு ஒன்றின் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தார்.

இங்கு பேசிய அமிர்தலிங்கம் -

"அம்பாறை மாவட்டத்தை உள்ளடக்கி வட கிழக்கு இணைந்த ஒரு தமிழ் பிரதேசமாக உருவாக்கப்படவேண்டும் என்று நாம் ஒருபோதும் கூறவில்லை.....தமிழ் மக்கள் போல் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் சுய நிர்ணய உரிமை உண்டு. அவர்கள் தாம் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசத்தில் எவ்வித ஆட்சியமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை, தாமே தீர்மானிக்க வேண்டும். இதுதான் எங்கள் கருத்து" என்றார்.

வட கிழக்கு இணைப்பில் பெரிய சிக்கல் இருக்கிறது. கிழக்கு தனிப்படுமானால் முஸ்லிம்களின் விகிதம் 33. வடக்குடன் இணையுமானால், அந்த விகிதாசாரம் 17 ஆகக் குறைகிறது.

உருவாகும் வட-கிழக்கு இணைந்த மாகாணசபையில் முஸ்லிம் மக்களின் 'சமத்துவம்' என்ன என்ற கேள்வி எழுந்தது. தமிழ் ஈழத்தில் முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடும் என்ன?

"தந்தை செல்வா அவர்கள் வழிநடத்தி வந்த தமிழர் விடுதலைப்

போராட்டத்திற்கும், அதன் பின்னர் வந்த தலைமைத்துவம் வழிநடத்தும் போராட்டத்திற்கும் இடையே வித்தியாசம் இருந்தது.

அவரிடம் ஒரு மனச்சுத்தமும், கொள்கைப் பிடிப்பும் இருந்தது. அவர் முன்னெடுத்துச் சென்ற விடுதலைப் போராட்டம், 'தமிழ் பேசும்' மக்களுக்கானது. சுயநிர்ணயம், ஆட்சி உரிமை, நிலப்பங்கீடு அனைத்தும் முஸ்லிம். தமிழ் மக்களுக்கானது."

என்று குறிப்பிடுகிறார் அஷ்ரஃப்.

"அமிர்தலிங்கம் ஆட்களை நான் குறைகூறவில்லை. ஆனால் இவர்களுக்குப் பின்னாலிருந்த சில சக்திகள் இவர்களை சுதந்திரமாக செயற்படவிடவில்லை."

"சட்ட ஏற்பாட்டில் குறையும் விகிதாசாரத்தை நிறைவு செய்யலாம்" என்றார் அமிர்.

"25 வீதம் என்ன.....அதற்கு அதிகமாகவும் கூட்டித் தருகிறோம்" என்று பேசிக் கொண்டே போனார் அமிர்.

சட்டென்று அமிரின் கையை இன்னுமொரு கை ரகசியமாக இறுக்கிப் பிடித்தது.

"அண்ணன் கூட்டுவோம். எத்தனை வீதம் என்று சொல்ல வேண்டாம்....."

இதுதான் உண்மை நிலை!

இந்தச் சுற்றுலாவில் சுதந்திர கட்சி அமைச்சர் ஜனாப் எம்.எம்.முஸ்தபா, முன்னாள் கல்முனை எம்.பி. எம்.சி.அகமட், மசூர்

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மௌலான ஆகியோருடனும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பேசியது.

ஆனால் -

இன்றுவரை வட-கிழக்கு இணைந்த சுயாட்சியில் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் நிலை என்ன என்பதுபோராளிகள் தரப்பிலும் தெளிவுறுத்தப்படாமலே இருக்கின்றது.

ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மத்தியில் வடக்குக் கிழக்கு முஸ்லிம்களின் எதிர்கால நலன்களுக்காக ஒரு தென்கிழக்கு பிராந்திய அலகுக்கு சம்மதித்ததோடு, மட்டக்களப்பு, திருமலை மாவட்ட மக்கள் விரும்பினால் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் பின் பதிய கிழக்கு மாகாணமொன்றை அமைப்பதற்கும் இணங்கியுள்ளது.

₹ ₹ தரஸ் பதிவு Registered as a Newspaper in G. O. 6556 ரூபி ரூபி 2.00

SUATHA
SRI LANKA
100, CHOLLAH ROAD, SINGAPORE

VIRAKESARI

THE PREMIER TAMIL DAILY IN SRI LANKA

வடக்கும், கிழக்கும் இணைந்த சுயாட்சியில் முஸ்லிம்களின் நிலை என்ன என விளக்குங்கள்

தமிழர் கூட்டணிக்கும் போராளிகளுக்கும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அழைப்பு

அந்தந்த பிரச்சினைகள் இணைப்பை எதிர்க்கட்சிகளிடமும் எங்கிறார்

சுயாட்சி போராட்டம்
தமிழர் விடுதலை
கிழக்கு மாகாணம்
வடக்கு மாகாணம்
இணைப்பு

சுயாட்சி போராட்டம்
தமிழர் விடுதலை
கிழக்கு மாகாணம்
வடக்கு மாகாணம்
இணைப்பு

சர்வகட்சி மாநாடும், ஜனநாயக ஜே.ஆரும்

முஸ்லிம்களுக்கென்று ஒரு தனிக்கட்சி இல்லை. முஸ்லிம் மக்கள் சார்பாக சர்வகட்சி மாநாட்டில் பேச எவருமில்லை. முஸ்லிம் இயக்கங்கள் இதுகுறித்து ஜனாதிபதியின் மேன்மைக்கு கடிதங்கள் வரைந்தன. முஸ்லிம்கள் சார்பாக மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள கோரிக்கை விடுத்தன.

அனைத்து இயக்கங்களையும் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். கூப்பிட்டார். எல்லோரும் சேர்ந்து ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி, அந்த அமைப்புக் கூடாக மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள ஆலோசனை வழங்கினார்.

அந்த அமைப்புத்தான் முஸ்லிம் கவுன்சில்.

டாக்டர் எம்.சி.எம்.கலீல், சேர் ராசிக் பரீட், கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத், ஏ.அஸீஸ்.

இந்தக் குழு இன்னும் இருவரையும் இணைத்துக் கொண்டது. ஒருவர் - பாரிஸ்டர் ஏ.எல்.எம்.ஹாஷிம் மற்றவர் - எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப், கிழக்கிலங்கைக்கான நிரந்தரப் பிரதிநிதியாக.

குழுத் தலைவர் - கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத். குழு முதல் நாள் சர்வகட்சி மாநாட்டில் கலந்து கொண்டது.

முஸ்லிம்கள் தரப்பு மாகாண அதிகார அலகை வலியுறுத்தின.

தமிழர் தரப்பு வட கிழக்கு இணைந்த பிரதேசத்தை அதிகார அலகாக்க கேட்டது.

அரசாங்கம் மாவட்ட ரீதியில் அதிகாரப் பகிர்வு என்றது.

மறுநாள்—

பதியுதீன், அஷ்ரஃப் குழு மாநாட்டுக்கு வந்தது. ஏ.எல்.எம். ஹாஷிம் அவர்களைக் காணவில்லை. சுகயீனம் காரணமாக வரவில்லையோ என்று இவர்கள் நினைத்தனர்.

மண்டபத்துள் நுழைந்தால்—

பாரிஸ்டர் ஹாஷிம், இன்னும் இருவருடன் அரச தரப்பில் இருந்தார் முஸ்லிம் லீக் சார்பாக.

ஜே.ஆருக்கு தேவையாக இருந்தது, முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஓர் ஏகோபித்த குரல் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட.

இப்போது முஸ்லிம் லீக் - பாரிஸ்டர் ஹாஷிம் மாவட்ட அலகை ஆமோதித்தார். இங்கே -

பிரித்தானியம் தந்திரத்தை ஜே.ஆர் மிக நயமாகக் கையாண்டார்.

இந்த சர்வகட்சி மாநாட்டில் இன்னுமொரு விசித்திரமும் நடந்தது. இந்திராகாந்தி ஜே.ஆர் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த சமயம். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் சம்மந்தமான இணைப்பு அம்சங்கள் வட்டமேசையிலும் வைக்கப்பட்டது.

ஜே.ஆர் தந்திரமாக ஒரு வேலையைச் செய்தார். ஐ. தே. கட்சியினரைக் கொண்டே தம்மிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கவும் வைத்தார்.

கேள்வியைக் கேட்டவர் சிறில் மத்யு- அற்புதமான ஒரு தேசபக்தன். நேர்மையான ஒரு இனவாதி!

"இந்த இணைப்பு அம்சங்கள் எங்கிருந்து வந்தன?"

ஜே.ஆர் - "எனக்குத் தெரியாது"

மாநாட்டில் இருந்தவர்கள் சிரித்தார்கள். "எங்கேயோ தெருவிலே கைவிடப்பட்டுக் கிடந்த குழந்தையைப் போன்றது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்." என்றார் ஜே.ஆர்.

முதற்தடவையாக ஜனாதிபதி ஜே.ஆருடன் பேச ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அவர் ஜனாதிபதி! அதற்குரிய தகைமை இல்லாமல் எவரும் அவரை இலகுவில் நெருங்க முடியாது. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் குறித்து ஜே.ஆருடன் பேச முடியாமல் போனது அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு இதனால்தான்.

அஷ்ரஃப் அன்று சாமான்யர்!

ஆனால்-

அஷ்ரஃப் எனும் சக்தி பின்னாளில் எவ்விதம் எழுச்சி பெறப்போகிறது என ஊகித்தறிந்திருந்ததால்,

"ஐயா! வாங்க" என இருக்க வைத்துப் பேசியிருப்பார்.

ஜே.ஆர். ஒரு நல்ல ராஜதந்திரி. எதிர்காலம் என்ன என்பதை அனுமானிக்க அவரின் ராஜதந்திரம் இடம் கொடுக்கவில்லை போலும். தேசத்தின் துரதிர்ஷ்டகரமான இருப்புகளாகத்தான் இவை அனைத்தும் முடிந்தன.

இன்று எம்பியாக இருக்கும் எம். எம். சுஹைரூம் அஷ்ரஃப் அவர்களுடன் கூட இருந்தார்.

வட்டமேசை மாநாட்டின் முடிவும் சர்வசன வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு, அதன் பின்னர்தான் அவை தீர்மானிக்கப்படவேண்டும் என்பது ஜே ஆரின் கருத்து.

"சேர்! ஏன் இதை சர்வசன வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறீர்கள் உங்களுக்குத்தான் ஆறுக்கு ஐந்து பெரும்பான்மை இருக்கே.... நல்லதொரு தீர்வை இந் நாட்டுக்கு வழங்கலாம் அல்லவா....."

"ஏன்.....பயப்படறீங்க....." என்றார் ஜே.ஆர்.

"இல்லை சேர் இதை மக்களிடம் கொண்டு சென்றால் அவர்களுக்கு இவை புரியாது. இனவாதிகளும் எதையாவது கிளறி விடுவார்கள். பிரச்சனைகள்தான் உருவாகும்"

ஜேஆர் அஷ்ரஃப் பை பார்த்து விளித்தார்.

"இளைஞனே! இதை எப்போதும் நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் - இருவர் சண்டைபோட்டுக் கொண்டு இரத்தம் சிந்த விரும்பினால், அதை அனுமதிப்பதுதான் ஜனநாயகம்."

மாகாணசபை கோரிக்கையை அரசு அன்றைக்கே ஒத்துக் கொண்டிருந்தால் தமிழர் பக்கமும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும். ஒரு கணிசமான தீர்வை தேசம் நெருங்கியிருக்கும்.

இதற்கு சமகாலத்தில் தான்-

தமிழ் முஸ்லிம் பிரச்சனைகளும், குறிப்பாக 85களில் வலுப்பெறத் தொடங்கின.

ஒரு தடவை-

கல்முனையில் பொலிசுக்கு சற்றுத் தள்ளியிருந்த ஐம்பது அறுபது, யார் தூரத்துக்குள்-

முஸ்லிம் மக்களின் கடைகளை, புலிகள் கொழுத்திக் கொண்டிருந்ததார்கள். இதைத் தடுத்து நிறுத்த பொலிஸ் முனையவில்லை. எவ்வித நடவடிக்கையும் இன்றி சும்மா இருந்தது.

அஷ்ரஃஃப் ஜே ஆருக்கு கோல் எடுத்தார். அது ஜே ஆரின் கொழும்பு அலுவலகம். அலுவலகத்தில் யாரோ மறுமுனையை எடுத்தார்கள். அஷ்ரஃஃப் விபரம் கூறி ஜனாதிபதியுடன் பேசவேண்டும் என்றார். மறுமுனைக்கூடாக ஜேஆரின் குரல்வளம் இங்கே கேட்டது.

ஆனாலும், அவர் இல்லை என்று சொல்லி மறுமுனை சாத்தப்பட்டது. அஷ்ரஃஃப் தொடர்ந்தும் சில தடவைகள் முயன்றார். முடியாமல் போனது.

அஷ்ரஃஃப் சோர்ந்து போய்விடவில்லை. இச்சம்பவம் குறித்து ஜனாதிபதிக்கு கடிதம் எழுதினார்.

11.09.1987

மாண்புமிகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு!

கிறக்கில் நிலவும் பதற்ற நிலை!

கல்முனையில் நேற்றுக்காலை 9.30 அளவில் வெடித்த வன் செயலின் விளைவாகப் பலத்த சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. நினைமையைச் சாதகமாக்கிக் கொண்ட விஷயிகள் பாரிய கொள்ளைச் சம்பவங்களை மேற்கொண்டுள்ளதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. கல்முனை வைத்தியசாலை வளவில் அமைந்திருந்த பள்ளிவாசலும் நேற்றிரவு தாக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

கல்முனையில் நடந்த சம்பவங்களைச் சிறிதாகக் கருதி இலேசாக அவட்சியம் செய்துவிட முடியாது. கடந்த சில தினங்களாக பொத்துவில், மூதூர், ஓட்டமாவடி மற்றும் கல்முனை போன்ற இடங்களில் நடைபெற்று வரும் பல்வேறு சம்பவங்களைக் கூர்ந்து நோக்கும் வல்லமையுடையவர்கள் இச் சம்பவங்களின் பின்னரல், தீய சக்திகள் செயல்படுவதை உணரத் தவறாமட்டார்கள்.

எம்மைப் பொறுத்தவரை, தொடர்ச்சியான இந்தச் சம்பவங்கள் ஒரு பொதுவான வடிவத்தையும் நோக்கத்தையும் கொண்டதாகவே விளங்குகின்றன.

எனவே ஜனநாயக ரீதியாகத் தாபிக்கப்பட்ட அரசியற் கட்சி ஒன்றின் தலைவர் என்ற அடிப்படையில் இந்த விடயத்தை உங்களது உடனடிக் கவனத்திக்கு கொண்டு வருவது எனது கடமையாகும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாத பட்சத்தில், கிழக்கிலங்கை முழுவதும் முஸ்லிம் - தமிழ் இனக் கலவரமொன்றின் கோரப்படியில் சிக்கிவிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். அத்தகையதொரு கலவரம் ஏற்பட்டால் அது இந்த மாகாணத்தின் இரு கண்களான தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களை நிரந்தரமாகவே பிளவுபடுத்தி விடலாம்.

தமிழ், முஸ்லிம் கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தி இத்தகைய விரும்பத் தகாத நோக்கத்தை அடையத் தீய சக்திகள் முயற்சித்து வருவதை நாமறிவோம். இருந்தாலும், இந்த இரு சமூகங்களும் தமக்குள்ளே மோதிக்கொள்வதை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அனுமதிக்க முடியாத என்பதே எமது திட்டவாட்டமான நிலைப்பாடாகும்.

நேற்று எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரபட்சமற்ற புலன் விசாரணையிலிருந்து தெரிவது இதுதான்: கல்முனைப் பொலிசார் மட்டும் தக்க தகுணத்தில் தலையிட்டிருந்தால் அங்கு ஏற்பட்ட அசாதாரண சம்பவங்களையும், கோடிக்கணக்கான பெறுமதியான சொத்திழப்புகளையும் நிச்சயமாகத் தடுத்திருக்கலாம் என்றே நாம் நம்புகிறோம். முதலாவது தீவைப்பு, கல்விச்சக்ச சம்பவம், கல்முனை பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து 50 யார் தூரத்துக்கு அப்பால்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறது. அவ்வாறு ஆரம்பித்த சம்பவங்கள் தொடர்ந்து பரவிக்கொண்டே இருந்தன. இரு மணி நேரம் கழித்துத்தான் கல்முனை பொலிஸ் தனது ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்தது. கல்முனை பொலிஸின் இந்த மந்தநிலை, இயங்காமையே, செயற்பாடின்றமை என்பன மன்னிக்கவே முடியாத வையாகும். இது கல்முனை பொலிஸின் திறமையின்மையையும் அவர்கள் வேண்டுமென்றே தமது கடமையிலிருந்து தவறியதையுமே காட்டுகிறது. என்பதே எமது கருத்தாகும்.

நேற்று பிற்பகல் 1.30 மணியளவில் உங்களது சிரேஷ்ட செயலாளர் திரு.எஸ்.எம். சமரக்கோனின் பணிப்பின் பேரில், ஜெனரல்: சேபால ஆட்டிகலையை - நான் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு சம்பவங்களை விளக்கியதோடு, ஏன் கல்முனை பொலிஸ் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? என்று வினவினேன். இலங்கை - இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானதன் பின்னர் உள்நூர் பொலிஸ் இலங்கையில் நிலைகொண்டுள்ள இந்திய சமாதானப் படைபுடன் இணைந்து செயற்படாது தனித்து சுதந்திரமாகச் செயற்படலாமா? என்ற விடயத்தில் தனக்குத் தெளிவில்லை! என்று திரு. ஆட்டிகலை தெரிவித்தார். இந்திய சமாதானப் படை ஸ்தலத்துக்கு வரத் தாமதித்தமையே கல்முனை பொலிஸ் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியமைக்குக் காரணமாகியிருக்கலாம் என்பதே அவரது பூகமாயிருந்தது.

ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் ஜெனரல் ஆட்டிகலையின் விளக்கத்தை என்னால் ஏற்கமுடியவில்லை. ஏனென்றால் வட கிழக்கில் சமாதானத்துக்குச் சவால்விடும் சந்தர்ப்பங்களில் தலையிட உள்ளூர் பொலிஸுக்குள்ள அதிகாரங்களுக்குச் சமாதான உடன்படிக்கை சமர்த்தி கட்டவில்லையே!

ஜெனரல் ஆட்டிகலையின் பதிலால் குழப்படைந்த நாம், இந்திய உயர்ஸ்தானிகர் திரு.ஜே.என். திக்ஷித்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவரது அலுவலகத்தில் சம்பவங்கள் தொடர்பான அவருடன் கமார் ஒரு மணி நேரம் உரையாடினோம். உள்ளூரில் சமாதானத்தையும், சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதற்கும், இந்திய சமாதானப் படைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை என்று திரு. திக்ஷித் திட்டவட்டமான முறையில் தெளிவுபடுத்தினார். வட - கிழக்கில் சட்டம், ஒழுங்கைச் சரிவர நிலைநாட்ட முடியாத தமது திறமையின்மைக்கும், இயலாமைக்குமான குற்றச்சாட்டை, இலங்கை அரசு எய்திது சுமத்தக்கூடாது என்பதையே என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தியத் தூதுவரது நிலைப்பாடு தெரிவிக்கின்றது.

இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால் கிழக்கில் வாழும் அப்பாவித் தமிழர் - முஸ்லிம்களது பாதுகாப்புக்கான உத்தரவாதத்தை உங்களிடம் நேரடியாகக் கோருவதைத் தவிர எமக்கு மாற்று வழியில்லை. யாருடைய உயிர் உடமை இழக்கப்படுகிறது என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எந்தவிவாகு பிரசையினதும் அப்பாவி யினதும் உயிரும், உடமையும் பறிபோகக்கூடாது என்பதே முக்கியமானதாகும். சமாதானம், சட்டம், ஒழுங்கு என்பன நிலைநாட்டப்பட வேண்டியதே தற்போது அவசரமும் அவசியமானதுமாகும்.

மாண்புமிகு ஜனாதிபதி அவர்களே! இந்தப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் கலவரமடைந்துள்ளார்கள். நேற்றிரவு அவர்கள் அச்சத்தின் காரணமாக இரவைப் பகலாக்கி விழித்திருந்தார்கள். இங்குள்ள அப்பாவித் தமிழ் மக்களால் கூட அமைதியாக வாழ முடியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவேண்டியது எம் கடமையாகும்.

இந்த இரு சமூகங்களிலுமுள்ள சமாதானத்தை நேசிக்கும் சக்திகளிடையே எழுந்துள்ள கேள்வி இதுதான். “நேற்றைய வன்செயல்களின் உச்சக் கட்டத்தில் கல்முனை பொலிஸ் ஏன் வாளாவிருந்தது! மெளனம் சாதித்தது!! இயங்க மறுத்தது!!!” இந்தக் கேள்விக்குத் திருப்திகரமான பதிலொன்று இல்லாததால் நாம் பின்வரும் முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளது. இதற்காக நீங்கள் எம்மை மன்னிக்கவேண்டும்.

1. தக்க சமயத்தில் தலையிட்டுச் சூழ்நிலையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர கல்முனை பொலிஸ் செயற்படாத தன் பின்னணியில் ஒரு திட்டமிட்ட சதியொன்று உள்ளது. கிழக்கு வாழ் தழிற் முஸ்லிம் மக்களிடையே நிரந்தரமான பிளவொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே இந்தச் சதியின் நோக்கமாகும் என்று நாம் நம்புகிறோம். அப்போது தான் சமாதான உடன்படிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள உத்தேச சர்வசன வாக்கெடுப்பின் போது கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தழிற் மக்களுக்கு விரோதமான நிலைப்பாட்டை எடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தே இந்தத் திட்டமிட்ட சதி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
2. நிலைமையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர மேலதிகாரிகளால் எந்த உத்தரவும் கொடுக்கப்படவில்லை. அல்லது (அப்படி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் கூட) கல்முனை பொலிஸ் வேண்டுமென்றே அத்தகைய உத்தரவுகளைச் செயற்படுத்த மறுத்துள்ளது.

கல்முனையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை முற்றிலும் தொடர்பற்ற ஒரு தனியான சம்பவமாகக் கருதி அலட்சியம் செய்து விட முடியாது என்பதை நாம் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். திருமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் சம காலத்தில் நடைபெற்று வரும் இதே சாயலை ஒத்த சம்பவங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது கல்முனைச் சம்பவங்களின் பாரதூரமான தன்மை நன்கு புலனாகும். இவை அனைத்தும் கிழக்கில் நிலவும் முஸ்லிம் தழிற் நல்லுறவை நிரந்தரமாக நீக்கி விடுவதற்காகத் திட்டமிட்டே முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளவை என்பது நன்கு தெளிவாகிறது.

ஆளும் ஐ.தே.கட்சியைச் சேர்ந்த 5 முஸ்லிம் எம்.பி.க்கள் இருந்தும் ஆன பலன் எதுவுமில்லையே என்று மக்கள் அங்கலாய்க்கின்றார்கள்; அழுகிறார்கள். ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கொண்ட அரசைச் சார்ந்த எம்.பி.க்கள் எமக்கிருந்தும் எமது உயிர்கள், உடமைகளுக்கு உரிய பாதுகாப்போ, உத்தரவாதமோ இல்லையே என்று கைசேதப்படுகிறார்கள்.

உங்கள் அரசாங்கத்தினதும், அதனைச் சார்ந்த கிழக்கு எம்.பி.க்களினதும் அசாதாரணமான, அலட்சியமான நடத்தையை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் உரிய வேளையில், உடனடியாக நிலைநாட்டத் தவறி விட்டீர்கள். உயிர்களும், உடமைகளும் இழந்த பின்னர் சட்டம், ஒழுங்கு, சமாதானம் என்பவற்றை எப்படி நிலைநாட்டுவது என்று ஆலோசிப்பதிலே ஆங்காங்கு கலந்துரையாடுவதிலே அர்த்தமேயில்லை. கண்கொட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரமா? கறந்த பால்தான் முனையில் ஏறுமா? அழிவின் பின் கடவை ஞானம் வந்து கற்றுப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது பெறுமதியற்றது. இத்தகைய சம்பவங்கள் இனியும் இடம்பெறாமல் எவ்வாறு தடுக்கலாம் என்பதே இப்போதைய அவசரத் தேவையாகும்.

ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சகல சமூகங்களுக்குமிடையில் இன ஐக்கியத்தையும், புரிந்துணர்வையும் வளர்த்து சமாதானம், அமைதியை நிலைநாட்டத் திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளது. எமது இந்தத் திட சங்கற்பமே அவற்றை அடையப் பின்வரும் வழிவகைகளை முன் வைக்கிறது:

சமாதான உடன்படிக்கை கைச்சாத்தானதன் பின்னர், கிழக்கில் ஏற்பட்ட வன்செயல்கள் பற்றி பாரபட்சமற்ற துரித விசாரணை மேற்கொள்ள முவர்கொண்ட விசாரணை ஆணைக்குழுவை நியமிக்கவேண்டும். இந்த ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவர்களாக ஒரு முஸ்லிமும், ஒரு தமிழரும், தனது பாரபட்சமின்மைக்குப் பிரபல்யம் பெற்ற இளைப்பாறிய உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

2. கிழக்குப் பிராந்திய உதவிப் பொலிஸ் மா அதிபரின் நேரடிக்கண்காணிப்பின் கீழ் கிழக்குப் பிராந்தியத்துக்கு ஒரு தமிழ் பொலிஸ் அத்தியட்சகரும், முஸ்லிம் பொலிஸ் அத்தியட்சகரும் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

3. கிழக்கிலுள்ள மூன்று மாவட்டங்களிலும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரு மேலதிக உதவி பொலிஸ் அத்தியட்சகர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவ்விருவரில் ஒருவர் தயீழராகவும், மற்றவர் முஸ்லிமாகவும் இருக்க வேண்டும்.
4. தயீழ்ப் பெரும்பான்மைப் பிரதேச பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியாகத் தயீழ் பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவருக்கு உதவியாக முஸ்லிம் பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதே போல முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேச பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியாக முஸ்லிம் பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவருக்கு உதவியாக தயீழ் பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
5. 10.09.1987 இல் கல்முனையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களின் போது கல்முனையில் செயற்படாதிருந்த பொலிஸர் அனைவரும் அங்கிருந்து உடனடியாக இடமாற்றம் செய்யப்படுவதோடு அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு பொலிஸ் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
6. கலகங்களுக்குட்பட்ட இடங்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு உடனடியாக விசேட அதிரடிப்படையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் இந்திய சமாதானப் படையினருடன் இணைந்து சமாதானத்தை நிலைநாட்டும்படி பணிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்தக் கடிதத்தின் உள்ளடக்கம் யாவும் உங்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் என்றும் தகுந்த நடவடிக்கை தங்களால் எடுக்கப்படும் என்றும் நாம் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

இப்படிக்கு

உங்கள் உண்மையுள்ள

ஒப்பம்: எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃபீ

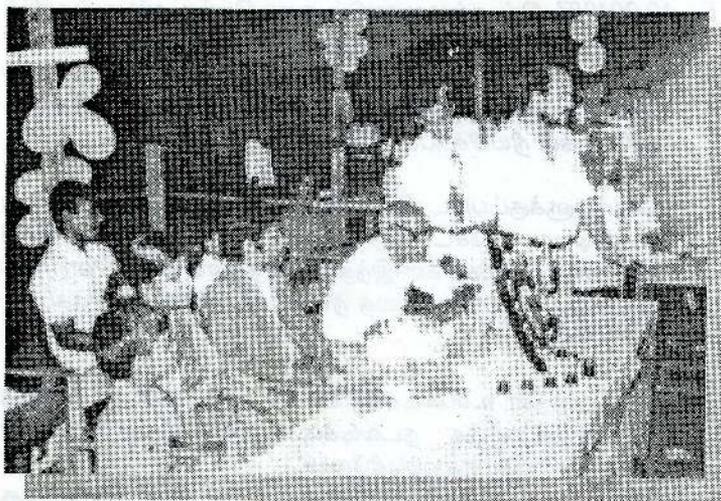
தலைவர்:

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

வட்டமேசை மாநாடும் தோல்வியிலேயே முடிந்தது.

"ஜேஆர் இந்த வட்டமேசை மாநாட்டுக்கு தமது தலைமைத்துவத்தை சரிவர வழங்கவில்லை. அவர் நினைத்திருந்தால் எல்லோரையும் ஒரு முடிவுக்கு வர தூண்டியிருக்கலாம். அவர் தனக்கான தலைவனின் கடப்பாட்டிலிருந்து நழுவினே இருந்தார். மாநாட்டின் தோல்விக்கு அவரே காரணம்..".

அஷ்ரஃப் அவர்களின் இந்தக் கருத்தில் காலத்தின் தரிசனம் இருக்கிறது. இதுதான் உண்மையும்.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் அன்று, கிழக்கிலங்கையில்..
வேனிடொபி அட்போல் கொமினிக்கேஷன் பரிசளிப்பு விழாவில் அதிதியாக...
தமிழ் பேசும் மக்களின் இன ஐக்கியம் பேணும் தலைமைத்துவம்.

அரசியல் அஞ்ஞாதவாசம்

தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சனைகள் வலுத்தன. கலவரங்கள் வெடித்தன.

விஷமிகள் இச்சந்தர்ப்பத்தை சரியாக பயன்படுத்தினார்கள். அத்தனை குற்றச்சாட்டுக்களும் அஷ்ரஃப் நோக்கியே வந்தன. தமிழ் முஸ்லிம் கலவரங்களை தூண்டியவர் அஷ்ரஃப். அவர் தமது கரங்களாலேயே சயனைட் வில்லைகள் கொடுத்து தமிழ் பிரதேச கிணறுகளில் போடவைத்தார். அவருக்குப் பின்னால் ஒரு ஆயுதக் கோஷ்டி இயங்குகிறது.

ஒரு நாள் இரவு; ஒன்றரை மணியிருக்கும்; சாமான்யன்; அவன் ஒரு சிகையலங்காரர்..

அஷ்ரஃப் அவர்களின் வீட்டுக் கதவை தட்டுகிறான். அஷ்ரஃப்!

"ஐயா! உங்களைப் பற்றி இப்பிடி அபாண்டமா எல்லாம் சொல்றாங்களே.... இது ஆண்டவனுக்கே அடுக்குமா...." என்றான்; கதறியழுதான்.

அஷ்ரஃப் ஏற்கனவே மனம் வெதும்பிப் போயிருந்தார்; முற்றாக உடைந்து போனார்.

விரக்தி நிலை; தாங்கவொண்ணா மன உளைச்சல்.

"நானா...?" என்ற ஒரு மனிதாபமான இதயத்தின் அலறல் எவருக்கும் கேட்டிருக்காது.

மறுநாட்காலை-

வீடு, வளவு, தொழில், தன்னைச் சூழவிருந்த மானிட உள்ளங்கள் அனைத்தையும் துறந்து- மனம் மரத்து வெறுங்கையுடன் கொழும்பு பயணமானார்.

இனிமேல்-

பொதுவாழ்க்கைக்கும் நமக்கும் சரிப்பட்டுவராது. அது அவரைப் பொறுத்தவரையில் விஷம்! அதை அவரே சாப்பிட்டு மரணிப்பது வேறு. அதை மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்தான் என்று கூறப்படுகிறதே! தன் சகோதர மக்களையும் சயனைட் கொண்டு கொலை செய்ய முயன்றார் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறது!

இறைவா !

இது யாருடைய நீதிமன்றம்?

இங்கே தரப்படும் தீர்ப்பை நான் யாரிடம் சரிபார்ப்பது!

என் தரப்புக்கு சாட்சிகளே கிடையாதா?

எனக்கு முன்னால் ஒரு கூண்டு!

அங்கே ஏறுபவர்களின் கரங்கள் எல்லாம் என்னைக் குறித்தே

நீட்டப்படுகின்றன. குற்றஞ் சாட்டுகின்றன.

இறைவா-

உன் முறையும் வரும். நீ கூடவா....?

காலம் பதில் கொடுத்தது; உடனடியாக அல்ல; பொறுத்திருந்து. ஊரைவிட்டுப் போனவனை திரும்பவும் அங்கே கூட்டிவந்து தலைவனாக்கியதே!

அது அந்தச் சூத்திரதாரிகளின் முகத்தில் விழுந்த பலமான குத்து! இது போதாதா!

கொழும்புக்கு வந்துவிட்டார்.

துணைவியாருக்கு வாக்குக் கொடுத்தார்.

"இனி உங்களையும் மகளையும் கவனிப்பது எனது கடமை; வாழ்க்கை. இந்தப் பொதுச் சேவையும் பொல்லாப்பும் நமக்கு வேண்டாம்....."

வாழ்க்கை இங்கே கடினமாக இருந்தது. அங்கே ஊரில் காலை எட்டு மணிதொடக்கம் மாலை மூன்று மணிவரைக்கும் மக்கள் கூட்டம்.

வழக்காளிகள் வரிசையாக காத்து நிற்பார்கள். பொருளும் புகழும் வீடு தேடி வந்தது.

இங்கோ-

அல்லாடுகின்ற வாழ்க்கை. ஒவ்வோர் சிறு தொகைக்கும் அலைச்சலும் கரைச்சலுமான வாழ்க்கை, ஆனாலும் இது தவிர்க்க முடியாதது.

மனிதாபிமான இதய மல்லவா—

வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொண்டார். அதை முன்னெடுத்துச் செல்ல தீர்மானித்துக் கொண்டார்; தன்னை திடப்படுத்திக் கொண்டார்.

கல்முனையிலிருந்து வெளியேறி கம்பளைக்கு வந்ததும் வராததுமாக அஷ்ரஃப் அவர்கள் எழுதிய மடல் ஒன்றிலிருந்து —

இம்மடல் கட்சியின் மூத்த துணைத் தலைவரான மருதூரர்களி என்பவருக்கு அன்று எழுதப்பட்டது.

கம்பளை 18.04.85

அன்புள்ள உங்களுக்கு!

பெரும் மனச் சமையுடன் இதை எழுதுகின்றேன். எழுதுவது மிகவும் கஷ்டமாக உள்ளது. பலதடவைகள் முயன்றும் டெலிபோன் தொடர்பு பலிக்கவில்லை.

எல்லா உதவிகளுக்கும் மிக்க நன்றி. உங்களுடன் சேர்ந்து உண்மையிலேயே என்மீது அன்புள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் என்று விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம் போல் உள்ளது! என்ன செய்வது? மனித நெஞ்சங்கள் விஷப் பாம்புகளின் குகையாகவும் இருக்கின்றனவா? அன்றி, மனிதர்களோடுதான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோமா?

முடிந்தால், நான் தந்த துப்புகளை மையமாக வைத்து - தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் திட்டம் தீட்டியது நானேதான் என்ற வதந்தியை கிளப்பிவிட்டிருக்கும் ஆத்மாக்களை, அடையாளம் காணப்பாருங்கள். நடவடிக்கைக்காக அல்ல, அது பாதுகாப்புக்கு உதவலாம்.

கடந்த சில நாட்களாக, எம்.ஏ.நுஃமான்னும், அவருடைய “அவர்களின் சவர்க்கத்தை விட நரகமே நல்லது” என்ற, கவிதையும்தான் என் நீனைவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றது!

மதநெறிகளுடன் தொடர்பில்லாதவர்களுக்கு மதவெறி எப்படி உருவாகின்றது? உண்மையிலேயே இவர்களுக்கு அல்லாஹ் விலும் அவனது தூதர் போதனைகளிலும் நம்பிக்கை இருக்கின்றதா? வழிதவறியவர்களை நெறிப்படுத்துவதுதான் நான் அறிந்த தலைமைத்துவம்! இங்கோ நெறிதவறியவர்களும் வழி தவறியவர்களும் ‘தலைவர்களை’ இட்டுச் செல்கிறார்கள்! கொலை செய்யாதே என்பவன் மடையன். கொலை செய்தவனுக்கு பிணை வழங்கி அவனது விடுதலைக்காக முயற்சிக்கின்றவன் மக்கள் தலைவன்!

பிரதான வீதியால் வரும்போது, காரைதீவுக் கிராமத்தின் ‘வெட்டுமுகம்’ தெரிந்தது! நாங்கள் வெட்கப்படவேண்டும்; இஸ்லாத்தின் பெயரினால் அல்ல, ‘மனிதநாகரிகத்தின் பெயரால்’ பத்திரிகை படித்தேன். 5,000 முஸ்லிம் அகதிகள் என்ற செய்தி. ஆச்சர்யமாக இருந்தது! ‘ஒரு வீட்டில் தலா 100 பேர் வாழ்ந்தாலும் 50 வீடுகளாவது தீப்பற்றியிருக்க வேண்டுமல்லவா? அல்லது இலவசமாக எல்லாம் கிடைக்கும் என்பதற்காக அகதிகள், உருவாக்கப்பட்டனரா? இயலாமையின் முஸ்லிம்களின் தீப்பற்றிய வீடுகளைப் போய் பாருங்கள். புள்ளி விபரங்களையும் அவதானியுங்கள். உங்களால் இந்த சூழ்நிலையில் செய்யக்கூடிய பணி - மருதமுனையின் மனச்சாட்சியையாவது தொடர்ந்து பேணிக் காப்பதே. இயலாமையின் எழுதுங்கள்.

அன்பின்,
அஷ்ரஃப்.

இதற்கிடையில் கிழக்கிலங்கையிலிருந்து வருபவர்கள் பலரும் அவரை சந்தித்துச் செல்வார்கள். அங்குள்ள நடப்புகளைக் கூறுவார்கள்.

அங்கே எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும், முன்னேற்றம் காணாமல் குழப்பமாக இருந்தன. அஷ்ரஃப் அவர்களுடன் இது குறித்தும் பேசுவார்கள். அவர் எல்லாம் கேட்டுவிட்டு ‘சும்மா’ இருந்துவிடுவார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இக்காலகட்டத்தில் அங்குரூப் அவர்கள் எழுச்சிக் குரல் எனும் பத்திரிகைக்கு பேட்டி கொடுத்தார். (01-15-11-86)

கேள்வி: முஸ்லிம்களுக்கென தனிப்பான அரசியல் கட்சி பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்? உங்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா?

பதில்: ஒரு தனிக் கட்சியின் மூலம் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை - இனம் கண்டு - தேசிய மட்டத்துக்கும் சர்வதேச மட்டத்திற்கும் கொண்டுவர முடியும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

இன்று இலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இடம் பிடித்துக் கொண்டது. ஒரு துளி இப்போது பெரு வெள்ளமாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

கேள்வி: வேறு முஸ்லிம் கட்சிகளும் உருவாகலாம் தானே!..

பதில் : நிச்சயமாக , ஆனால் முஸ்லிம்களுக்கான தனியான அரசியல் கட்சி என்ன பெயரை எடுத்தாலும் அதன் இலட்சியத்தையும் வரம்புகளையும், வரையறுத்த பெருமையை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தவிர வேறெவ்வித இயக்கமும் கோரமுடியாது. ஒன்றை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். எங்கள் பணி ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆரம்பமானது. தேர்தலைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் அரசியல் பணிகளை ஆரம்பித்தவர்கள் நாங்கள். இனி ஏற்படுத்தப்படும் அரசியல் கட்சிகள் ஒரு தேர்தலை முன்வைத்து மாத்திரமே ஆரம்பிக்கப்படுமென்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் தேவையில்லை.

கேள்வி: தேர்தலில் போட்டியிட்டால் உங்கள் கட்சிக்கு வெற்றி கிடைக்குமா?

பதில் : அதை நான் எப்படிச் கூற முடியும். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றி எமது இயக்க அங்கத்தவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள். தேர்தல் இல்லாமலேயே மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியுமென்பதை ஏற்கெனவே நாம் நிரூபித்துவிட்டோம். தேர்தல் முடிவுகள் வெற்றி பெற்றாலும் அது எங்கள் பணியையும் பாதையையும் ஒரு போதும் மாற்றமாட்டாது. காளான் கட்சிகளுக்கு வாக்களித்து உண்மையான அரசியல் கட்சியை இனம் காண மக்கள் தவறும் படசத்தில் அதற்கான விளைவுகளை அவர்கள் அனுபவிக்க

ஆயத்தமாக வேண்டும். தேர்தலில் தோல்விபடைவதால் நாம் விரக்தியடைந்து மக்களை விட்டும் ஒதுங்கி விடமாட்டோம். வெற்றியில் மக்களை மறந்து விடவும் மாட்டோம். தேர்தல் வெற்றி எங்கள் இலட்சியமில்லை.

கேள்வி: கல்முனை தானே உங்கள் தாயகம், அப்படியிருக்கையில் கொழும்பிற்கு நீங்கள் புறப்பட்டு வந்ததற்கான காரணங்கள் என்ன?

பதில்: இதற்கான உடனடிக் காரணம் 1985ல் ஏற்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் இனக்கலவரமாகும். இனக்கலவரம் ஏற்பட்டதற்கு குத்திரதாரிகள் யார் என்பது இன்று எல்லோருக்கும் அம்பலமாகி விட்டது. ஆனால் அன்றைய சூழலில் - காழ்ப்புணர்வும் - எரிச்சலும் கொண்டிருந்தவர்கள் இக்கலவரங்களைப் பயன்படுத்தி என்னை ஒழித்துவிடலாம் என்று எண்ணியிருக்க வேண்டும். என்னைப் பற்றி அபாண்டமான கற்பனைக் கதைகளையெல்லாம் கட்டி விட்டார்கள். நான் தான் தமிழர்களைத் தாக்குவதற்கு கருவாஞ்சிக் குடியிலுள்ள அதிரடிப்படைபை அழைக்கச் சென்றதாக கதை ஆரம்பித்தது.

கேள்வி: இப்படியொரு கதைக்காகவா நீங்கள் ஊரைவிட்டு வெளியேற முடிவு செய்தீர்கள்?

பதில்: என்ன அப்படிக்கேட்டுவிட்டீர்கள் அவ்வளவு தூரம் மனவளர்ச்சியற்ற ஒருவனல்ல நான். கல்முனையிலிருந்த கடைகளை திடீரென மூடுவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முடிவு தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பீதியை ஏற்படுத்தியது. காரைதீவில் பாதிக்கப்பட்டு அகதிகளாய் இருந்தவர்களுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு தமிழ் தொண்டர்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள், அவர்கள் என்னுடன் தொலைபேசியில்

அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டிருந்தபோது நான் உரிய ஆலோசனைகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

கேள்வி: யார் உங்களுடன் தொடர்பு கொண்ட தமிழ்தொண்டர்கள்?

பதில்: பலர், குறிப்பாக கல்முனை பிரஜைகள் குழுத்தலைவர் திரு. போல் நல்லநாயகம் - கூட்டணிப் பிரமுகர் திரு. வேல்முருகு, அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த எனது நண்பர் டாக்டர் அருளானந்தராஜா முதலியோர்.

கேள்வி: உங்கள் ஆலோசனைகளில் ஏதாவது அமுலாக்கப்பட்டதா?

பதில்: அநேகமானோர் (முக்கியமானவர்கள், உட்பட) உணர்ச்சி வசப்பட்டிருந்தனர். சரியான முடிவுகளை எடுக்கக் கூடிய குழல் அங்கு நிலவவில்லை - சமாதானம் - அன்பு - இரக்கம், போன்ற பண்புகளின் அடிப்படையில் முடிவுகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென பேசுவதற்கு இரண்டே இரண்டு குரல்கள் தான் இக்கூட்டத்தில் இருந்தன, டாக்டர் ஜெமீலும் நானும் மாத்திரமே. மூடப்பட்ட கல்முனை பஜாரிலுள்ள கடைகளைத் திறப்பதாலேயே ஏற்பட்டுள்ள பீதியை உடனடியாக நீக்க முடியும். ஆகவே இதைச் செய்விப்பதற்காக கல்முனையில் உள்ள வாத்தகர்களை கல்முனை பள்ளிவாசலில் கூட்டமொன்றை ஒழுங்கு செய்ய தூண்டியோறு - நான் திரு. வேல்முருகு மூலம் ஆலோசனை வழங்கியிருந்தேன். அதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற பள்ளிவாசல் கூட்டத்தின் பின்னர் தான் ஊரை விட்டுப் போக வேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன்.

கேள்வி: கல்முனைப் பள்ளி வாசலில் நடந்த கூட்டத்திற்கு நீங்களும் போயிருந்தீர்களா? அங்கு என்ன நடந்தது?

பதில் : அங்கு கலந்து கொள்ள வந்திருந்தோரில் அவ்வாறு பேசினோம். நான் பேசி முடிந்ததும் எனக்குப் பின்னாலிருந்த நண்பரொருவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டவராக நான் தமிழ் பகுதியில் வசிக்கின்றபடியால் தமிழர்களுக்கு பயந்து பேசுகின்றேன் எனக் கூறியது என்னைக் குத்திக் குடைவதைப் போன்றிருந்தது.

கூட்டம் நடைபெற்ற போது சில படித்த பொறுப்புள்ளவர்கள் சமாதானத்தைப் பற்றி நாங்கள் பேச முடியாது. எம்பிமார்தான் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்றனர். கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோதே கூட்ட முடிவுகளைத் திசை திருப்புவதற்காக அப்பட்டமான பொய்களை அல்லாஹ்வின் பள்ளிவாசலுக்குள் இருந்துகொண்டே சிலர் கூறினர். இவற்றால் எனது மனநிலை பாதிக்கப்பட்டது.

காரை தீவத் தமிழர்களை தாக்கியதால் ஏற்பட்ட ஒரு போலியும் தற்காலிகமானதுமான வெற்றியுணர்வு அங்கிருந்தவர்களை சரிபாகச் சிந்திக்கத் தடுத்தது என்றே கூறவேண்டும். காரை தீவத் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி வெகுவினையில் கிழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சிறுபான்மையாய் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்படும் என்பதை என்னால் உணரக் கூடியதாயிருந்தது. அது பற்றி நான் எச்சரிக்கை செய்தேன்.

கல்முனையில் வாழும் தமிழ், முஸ்லிம் இனங்கள் ஒன்றோடொன்று தங்கி வாழ வேண்டுமென்பதை கேட்கும் நிலையில் ஒருவரும் இருக்கவில்லை. அரசியல்வாதிகள் தான், சண்டையிடுவதா சமாதானப்படுவதா என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து யிகைத்து நின்றது. நான் விரக்தியுடன் வீடு போய்விட்டேன்.

கேள்வி: பின்பு என்ன நடந்தது?

பதில்: வீட்டிற்கு வந்தேன். அதற்கிடையில் எனது எதிரிகளால் மூட்டப்பட்ட பொறாமைத்தீ சுவாலை விட்டு பிரகாசிப்பது தெரிந்தது. முஸ்லிம்கள் மத்தியிலிருந்து அவிழ்த்து விடப்பட்ட பொய் வதந்திகளை தமிழ் சகோதரர்கள் நம்பத் தொடங்கியதை என்னால் எனது கண்ணாலேயே தரிசிக்க முடிந்தது. எனது சூழலிலுள்ள தமிழ் சகோதரர்கள் என்னைச் சந்தேகக் கண்களுடன் பார்த்ததை என்னால் தாங்க முடியவில்லை. இந்த சூழ்நிலையில் தொடர்ந்தும் நான் எனது இல்லத்தில் இருந்தால் உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்படலாம் என்பதை உணர்ந்தபோது ஊரை விட்டு வெளியேறுவதே உத்தமமென்ற முடிவிற்கு வந்தேன்.

கேள்வி: அப்படியென்ன பெரிய வதந்திகள்?

பதில்: நான் கல்முனை வர்த்தகப் பிரமுகர் ஒருவருடன் காரில் கழுவாஞ்சிக்குடி அதிரடிப்படை முகாமிற்குச் சென்று அதிரடிப்படை வீரர்களை அழைத்து வந்ததாகவும் எனது தூண்டுதலிலேயே அவர்கள் காரைத்தீவை தாக்கியதாகவும் - நான் அவர்களுக்கு சாப்பாடு போட்டதாகவும் - இருபதினாயிரம் ரூபாய்க்கு சாராயம் வாங்கிக் கொடுத்ததாகவும் இப்படி நிறைய வதந்திகள்.....

அதுமட்டுமல்ல - நான் கடத்தப்பட்டதாக வதந்திகள். நிறைய டெலிபோன் செய்திகள் - என்னை கவனமாக இருக்கும்படி.

கேள்வி: யார் இந்த வதந்திகளை உருவாக்கினார்கள்?

பதில்: நான் சந்தேகித்ததைப் போல நிச்சயமாக முஸ்லிம்கள் சிலர்

தான் இக்கதைகளை உருவாக்கியிருந்தார்கள். தமிழ் சகோதரர்களுக்கு அன்றைய சூழ்நிலையில் இக்கதைகளை விசாரித்து உண்மையா? பொய்யா? என்பதை அறியும் வாய்ப்போ நேரமோ, இருக்கவில்லை. என்னைச் சுற்றி ஆயிரம் சந்தேகக் குறிகள்? எனது தமிழ் ஆசிரியர் ஒருவரே நான் இப்படி யெல்லாம் நடந்தது உண்மைதானா என்று அச்சந்தர்ப்பத்தில் விசாரித்திருக்கிறார்.

கேள்வி : நீங்கள் ஊரை விட்டு வந்ததன் பின்னும் வதந்திகள் பரப்பப்பட்டது உண்மையா?

பதில் : ஆம். பொறுப்புள்ள அரசியல்வாதி ஒருவரே அவரைச் சந்திக்கச் சென்ற தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளிடம் இவ் வதந்திகளை ஊர்ஜிதம் செய்துள்ளார். நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள். காரைதீவுவுள்ள தமிழ் மக்களின் கிணறுகளில் போடுவதற்காக எனது கைகளால் சயனைட் வில்லைகள் விநியோகிக்கப்பட்டதாகவுமல்லவா சொல்லியிருந்தார்கள்.

கேள்வி : இந்த வதந்திகள் உருவாக வேண்டியதற்கான காரணம் என்ன?

பதில் : கல்முனைப் பிராந்திய அரசியலில் எனது எழுச்சியை விரும்பாத தீய சக்திகளின் வேலைகள் தான் இது. கல்முனைப் பிராந்திய தமிழ் மக்களின் மத்தியில் அரசியல் ரீதியாக ஆகக் கூடுதலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முஸ்லிம் நான் என்பதை இவர்கள் தெரிந்திருந்தார்கள். எனவே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எனக்கிருந்த மதிப்பை உடைத் தெறிய செய்யப்பட்ட முயற்சிகள்தான் இது.

கேள்வி : நீங்கள் கொழும்புக்கு வராமல் தொடர்ந்தும் கல்முனையில்

இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்குமென நினைக்கின்றீர்கள்?

பதில் : இன்று என்னை நீங்கள் பேட்டி காணமுடியாத நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கும். சிலவேளை நான் உயிருடனே இருந்திருக்க முடியாது.

கேள்வி : அவ்வளவு மோசமா?

பதில் : கல்முனைக் கலவரங்களுக்கு முன்னேயே எனது உயிருக்கு உலைவைக்க தீய சக்திகள் முயன்றிருப்பது இப்போது வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளது. எனக்கு அசிட் வீசுவதற்கும் கூட 'சதி' நடந்தது இப்போது அம்பலத்துக்கு வந்துள்ளது.

கேள்வி : இது பற்றி பெல்லாம் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையா?

பதில் : எடுத்திருக்கின்றேன். ஆகப்பெரிய நீதிமன்றத்திடமும் உலகம் முழுவதற்குமே நீதி செய்யும் அல்லாஹ்விடம் எனது முறையீடுகளை தாக்கல் செய்துள்ளேன்.

கேள்வி : தமிழர்கள் இன்னும் உங்களை சந்தேகிக்கிறார்களா?

பதில் : நிச்சயமாக இல்லை.

கேள்வி : 1985 ஏப்ரலில் கல்முனையில் நடைபெற்ற தமிழ் முஸ்லிம் குழப்பத்தின் போது நீங்கள் ஊரை விட்டு ஓடிப் போய் விட்டதாகவும் - மக்களை கைவிட்டு விட்டதாயும் கூறுகிறார்களே? இது பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பதில் : இது ஒருவகையான வெறுத்தேகிய யாத்திரை. பயந்தொதுங்கிய பபணம் அல்ல.

இஸ்லாமியர்களை ஒருமைப்படுத்தவும், முஸ்லிம்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கவும் - ஒரு முஸ்லிம் கட்சியை உருவாக்கவும் நான் முயன்றது தான் அதிகாரத்திலுள்ளவர்களையும், அதிகாரத்திற்கு ஆசைப்பட்டவர்களையும் என் பகைவர்களாக்கியிருக்க வேண்டும். கடைசியாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸை உருவாக்கி அர்ப்பணம் செய்தது பக்கவாத்திய அரசியல்வாதிகளுக்கு என்மேல் பகை உணர்ச்சியை முழுமைப்படுத்தியது.

என்னை எதிரியென்று நினைத்து மனப்பிராந்தியில் மாய்ந்தவர்களும், என் ஆதரவினால் அடையாளங்கூடிய ஊழிக் கொடுக்கும் நண்பர்களும் என் வீழ்ச்சியை விரும்பிக் கொண்டிருந்ததை நான் அறிவேன். என் சட்டத் தொழிற்துறையிலும், இன்னும் எனக்கு இறைவனால் வாலாயமாக்கித் தரப்பட்ட இன்னோரன்ன துறைகளிலும் நான் திடமாகவே இருந்தேன். உழைப்பால் உயர்ந்தவர்களிடம் மதிப்புள்ளவன் நான். கடின உழைப்பு பலன் தந்தது என் அனுபவப் பாடங்களாகும். மனித மனத்தில் ஹஸது பொறாமை எல்லாம் உண்டுதானே. என் வீழ்ச்சியைக் கறுவிக் கொண்டிருந்தவர்களும் என் எழுச்சியை விரும்பிக் கொண்டிருந்தவர்களும் என்று எனக்கு கட்சிக்காரர்கள் இருந்தார்கள்.

எதேச்சையாக 85 ஏப்ரல் இனக் கலவரம் கிழக்கில் முஸ்லிம்களிடையே வெடித்தது. என் கிராமத்துக்கும் இடையில் கசப்பான சம்பவங்கள் நடந்தன. இருதரப்பிலும் அப்பாவிப் பொதுமக்களின் உயிரும், பொருளும், மதிப்பற்றப் போயின.

தமிழ் பேசும் இனங்களிடையே ஏற்பட்ட இந்தக் கலவரம் எவ்வாறெல்லாம் அடையாளம் காட்டாத நீச்சக்திகளினால்

உக்கிரமடையச் செய்யப்பட்டது என்பதைக் கண்ட போதுதான் நான் கலவரமடைந்தேன்.

இன் விடுதலைப் போராட்டங்களை இந்தக் கலவரம் எவ்வளவு தூரம் பின்தள்ளும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனது அரசியல் எதிரிகள் எனக்கு எதிராக, தலைகீழாக உண்மையைப் புரட்டிப் பாவித்தார்கள்.

சில ஏவல் நாய்களைக் கொண்டு என் உயிருக்கு பயமுறுத்தினார்கள். வரவேண்டிய போது மரணம் வந்தே தீரும் என்பதில் பூரண நம்பிக்கை கொண்டவன் நான். இவர்களது சவ சலப்புக்கு நான் அஞ்சவில்லை.

இவர்களது பிரச்சாரம் எல்லை கடந்தது. எனது நண்பர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் இஸ்லாமிய கோஷத்துக்கு எதிரானவனாக என்னைக் காட்டி என்னிடமிருந்து பிரித்தார்கள். கலவரத்தைத் தூண்டியவன் நான் தான் என்று தமிழர்களுக்கு மத்தியில் பயங்கரப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். 1984ன் சர்வகட்சி மகாநாட்டில் மாகாண சபை கோரிக்கைக்கு நான் காரணியாகவும் ஆதரவாகவும் இருந்ததை தமிழ்ச் சோதரர்களிடம் திரித்துக் கூறி தமிழர்களிடமிருந்து என்னை பிரிக்க முயற்சித்தார்கள்.

இவர்களுடைய பிரச்சாரத்திற்கு என் ஆதரவாளர்களும், தமிழ்ச் சோதரர்களும் பலியானதை நினைத்து என் மனம் மிக வேதனைப்பட்டது.

தமிழர்கள் 77ல் கூட்டணிக்காக நான் பட்ட கஷ்டங்களை

மறந்தார்கள். முஸ்லிம்களின் விடிவுக்காக எனது நேரத்தையும், பொருளையும், வசதிகளையும், நான் செலவழித்ததை முஸ்லிம்கள் மறந்தார்கள், இதனால் நான் வெறுப்புற்றேன். தமிழர்கள் என்னை எதிரியாகக் கருதும் போது முஸ்லிம்கள் சரியான வழிகாட்டலை பின்பற்ற தயாரற்ற நிலையில் இருந்தனர். மாறாக அதிகாரத்திலுள்ள அரசியல்வாதிகளுக்கு வால்பிடிக்கும் மனோபாவம், பயபக்தி உணர்வுகளையும் மீறி நின்றது. இந்த வெறுப்பே நான் எனது ஜாகையை கொழும்புக்கு மாற்றக் காரணமாய் அமைந்தது. இந்த வகையில் எனது அரசியல் எதிர்க்கட்சிக்கும், நயவஞ்சகாக்கும் ஒரு தற்காலிக இடைக்கால நிம்மதி ஏற்பட்டது- அந்த வகையில் எனக்கு திருப்திதான்.

ஆனால் அல்லாஹ் பெரியவன். அவன் மனிதர்களின் சிந்தையை நோக்கமிட்டவனாக இருக்கிறான். அவனருளால் நான் இங்கு சகல சௌகரியங்களோடும் மேலான திருப்தியோடும் இருக்கின்றேன். நமது சுகத்துக்கான எனது பணிகளை என்னால் முடிந்த அளவு செய்து வருகின்றேன்.

கேள்வி: தமிழர்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

பதில்: தமிழர்களும் அல்லாஹ்வின் சிருஷ்டிகளே! அவர்களின் உயிர்களையும், உரிமைகளையும் மதிப்பது இஸ்லாமிய தர்மமாகும். அவர்களும் கண்மூடித்தனமாக நடக்கக் கூடாது. முஸ்லிம்களின் உயிர்களுக்கும் உடமைகளுக்கும் தமிழர்கள் கண்ணியம் செலுத்த வேண்டும்.

கேள்வி: கிழக்கிலங்கை தமிழ் முஸ்லிம் உறுவு பற்றி என்ன சொல்ல நினைக்கிறீர்கள்?

பதில் : கிழக்கிலங்கையில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் சகோதர வாஞ்சையடனும் அன்புடனும் வாழும் நிலையை மீட்டெடுப்பது இரு சமூகங்களைச் சார்ந்த சமாதான விரும்பிகளின் பொறுப்பாகும்.

கேள்வி : இரு தடவைகள் உங்கள் வீட்டிற்கு தமிழர்கள் தீ வைத்த பின்னும் - இன்னும் தமிழ் பேராட்டத்துக்கும் தமிழர்களின் உரிமைகளுக்காகவும் ஏன் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்?

பதில் : தவறாக வழி நடாததப்பட்ட ஒரு சிவரின் செய்கைக்காக நாம் ஒரு சமூகத்துடன் கோபிப்பது முட்டாள்தனமாகும். எனது சொந்த இழப்புகளும், உணர்வுகளும், சிக்கல்களும் ஒரு போதும் எனது சரியான சிந்தனைகளிற்கு தடையாக இருக்கக் கூடாதென்பதே எனது பிரார்த்தனையாகும்.

இது -

ஒரு வகையில் அரஃபியல் அஞ்ஞாதவாசந்தான். ஏனென்றால்-

அது முடிவுறும் காலத் தருணத்தை வரலாறு எல்லைப் படுத்தியிருந்தது.

அந்தவேளை- வந்தது.

1986 ம் ஆண்டின் தொடக்கம்; பெப்ரவரி மாதம் 23ம் திகதி.

இதுவும் ஒரு இரவு!

கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது; அஷ்ரஃஃப் வந்து கதவைத் திறந்தான்.

அங்கே-

ஒரு கூட்டமாக சிலர் நிற்பது தெரிந்தது.

கதவுகளை விரியத் திறந்து அனைவரையும் உள்ளே அழைத்தார்.

அது அவரது பண்பு. எதிரியே ஆனாலும் தமது வீடு தேடி வந்தால், அவர்களை உபசரித்துத்தான் மற்றவை பின்பு.

வந்தவர்கள் பன்னிரண்டு பேர் மட்டில் இருப்பார்கள். அவர்கள் உடனடியாக முன் வைத்த வேண்டுகோள்—

"நீங்கள் ஊருக்குத் திரும்பவேண்டும்."

"கருமங்களைச் செய்ய தொண்டர்கள் நாம் இருக்கிறோம் தலைவன் வேண்டும்—"

"அந்தத் தலைவனைத் தேடித்தான் இங்கு வந்தோம்!"

அஷ்ரஃப் புன்னகைத்தார்.

இது என்ன புதுக்கதை!

இதுவும் ஒரு தீர்மான வேளையா—

அல்லது - ஏலவே தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவா.

முடிவுகளை எடுப்பதில் அஷ்ரஃப் மின்னலை விட வேகமானவர் என்று இன்றைய இலங்கை அரசியல் பரப்பில் பேர் பெற்றிருக்கிறார்.

அன்றுமட்டும் சோடைபோவாரா—

துணைவியாருக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை தாண்டிக் குதிக்க வேண்டி இருந்தது—

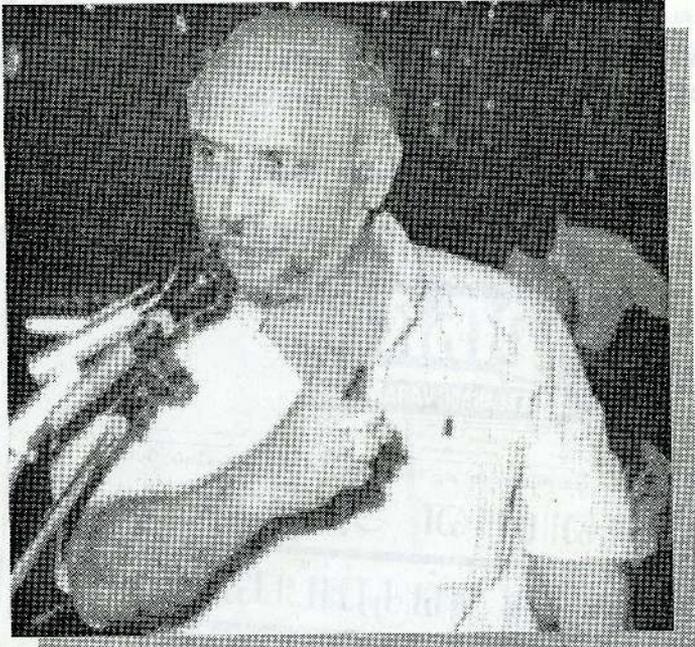
இன்னுமொரு வாக்குறுதியைப் பெறவேண்டியும் இருந்தது.

அது-

"இதில் திரும்பி பார்க்க எனக்கு இனி எதுவுமில்லை. நீங்கள் திரும்பிப் பார்ப்பீர்களா....? அது மரணமாக இருந்தாலும்..... இல்லையென்றால் எனக்கு எழுத்தில் தாருங்கள்....நான் முன்னே செல்கிறேன்...."

தலைவன் எழுந்து விட்டான்.

அவர்கள் கையெழுத்திட்டார்கள். அது சத்தியப்பிரமாணம். தொண்டர் படை திரண்டிவிட்டது. புதியதொரு வரலாற்றுக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தயாராகிவிட்டது.

இதில் திரும்பிப் பார்க்க எனக்கு இனி எதுவுமில்லை.....
அது மரணமாக இருந்தாலும்... தலைவன் எழுந்துவிட்டான்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ், போர்முகம்

"இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கென முதல் தடவையாக ஓர் அரசியல் கட்சி நேற்று கொழும்பில் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. பல காலமாக முஸ்லிம்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்கென இயங்கிவந்த ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தனது 6வது மாநாட்டில், அரசியல் கட்சியாக தன்னை பிரகடனம் செய்தது."

முன்பக்கத் தலைப்புச் செய்தியாக 'ஈழநாடு' 30-11-86ல் இதனைப் பிரசுரித்தது.

ஈழநாடு
EELANAOU YARAMALAI

முஸ்லிம்களின் வடிகால் அரசியல் நலக்களம் பேண
தலியான அரசியல் கட்சி
நேற்று அங்குரார்ப்பணம்

(கொழும்பு)
இலங்கை முஸ்லிம்களின் நலனைக்காக முதல் தடவையாக
தேர்தல் செய்துகொடுக்க அரசியலமைப்பு செயல்படுத்தப்பட்டது.
1986-11-30

மூலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் 6வது மாநாடு 29-11-86ல் கொழும்பு பாஷாவிலாவில் வரலாறு படைத்தது.

மாநாடு 9.30 க்கு ஆரம்பமாவதாக பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் கொடுத்திருந்தது முஸ்லிம் காங்கிரஸ். அதற்கு முதல் நாளே மண்டபம் தயார் நிலையில் இருந்தது. நானூறு கதிரைகள் வரவழைக்கப்பட்டன.

எதிலும் முன் அவதானம் வேண்டாமா?—

"முதலில் ஐம்பது கதிரைகளை மட்டும் போடுங்கள். தொடர்ந்து மக்கள் வரத்தொடங்கினால் அதற்கேற்ப கதிரைகளைப் போடுங்கள்" என்று ஆலோசனை வழங்கியிருந்தார் அஷ்ரஃபி.

மண்டபம் நிறைந்த கதிரைகளைப் போட்டு ஆட்கள் இல்லையென்றால், வெட்கம்! இதைத் தவிர்க்க நினைத்தார் . அதற்கேற்ப ஆசனங்களை படிப்படியாக அதிகரிப்பது நல்லதென்று பட்டது.

தலைவர் காத்திருந்தார். மணி ஒன்பதாகிவிட்டது. தொலைபேசி தலைவரையும் பார்த்துக் கொண்டு அமைதியாக இருந்தது. உள்ளூர ஒரு பதட்டம், உடல் வியர்த்து, மனசும் கனத்தது—

என்ன நடந்திருக்கும். எதிர்பார்த்தவர்கள் கூட வரவில்லையா? நோட்டீஸுகள் அடித்து விநியோகித்தோம் அல்லவா? முக்கியமானவர்களுக்கெல்லாம் அழைப்பிதழும் அனுப்பியிருக்கிறோம். பத்திரிகையில் வேறு விளம்பரம்.....!

என்ன நடந்திருக்கும்?

தொலைபேசி அலறியது, எடுப்பதற்கு யோசனையாக இருந்தது.....

"ஹலோ...."

"சேர்! மண்டபம் நிறைந்து வழியது, நீங்கள் தான் இன்னும் வரல்ல....."

ஒரே இரவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு. மறுநாள் செயல்திட்டமாக மாறியது.

கொழும்பு வந்து ஒன்றரை வருடங்களுக்கும் மேலாகிவிட்டது. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பும் மறந்து போகும் நிலை. முஸ்லிம் மக்களுக்கான ஒவ்வோர் பிரச்சனைகளின் போது மட்டும், கவலைகள் அவரின் மனதை இருட்டடிப்புச் செய்துவிடும்.

மனசு அனைத்தையும் மறந்து போக நினைக்கும். நடந்ததெல்லாம் கனவு என்றும் நினைக்கத் தோன்றும்.

மனம் மறந்து....மரத்து.... புதியதொரு தளத்தில் வாழ்க்கை தடம் பதிக்கும் தருணத்தில்-

அந்தச் சந்தர்ப்பம் மீண்டும் வந்து, அவர் வாழ்க்கையின் வாசல் கதவைத் தட்டியது.

அதுதான் அந்த இரவு....!

தொண்டர்கள் 'சத்தியபிரமான்ம்' எடுத்ததும்; தலைவன் தயாரானதும்.

செத்துக் கிடக்கும் அமைப்புக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுக்கவேண்டும்.

இது என்ன செப்படி வித்தையா? கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில்

விட்டால் கூட பரவாயில்லை. இது-

உள்ளத்தைப் பறித்து, உணர்வுகளைக் கிள்ளிவிட்டு, ஊரைவிட்டு வந்த ஒரு மனிதனின்- தலைவனின் இதயத்து ஓசை கேட்கிறதா என்று முதலில் பார்க்கவேண்டாமா?

ஓசை கேட்கிறது; பட்டமரம் என்று நினைத்தது, பசுமையை தக்கவைத்திருக்கிறது.

இனி என்ன செய்யலாம்.....?

வாழ்க்கையின் ஒவ்வோர் இடறல்களிலும், திருப்பங்களிலும் அவருக்குள்ளிருந்து ஒலிக்கும் 'அந்தக் குரல்' இம்முறையும் அவரை ஏமாற்றவில்லை.

"மாநாடு ஒன்றை நடத்துவோம்" என்றார்.

"மாநாடா.....!!?" தொண்டர்கள் திகைத்துப் போனார்கள்.

மாநாடா....! வெறும் அறிக்கைகளினாலும், கருத்துக்களினாலும் அவ்வப்போதான 'இல்லக் கூட்டங்களினாலும்' முன்னெடுத்து வரப்பட்டிருக்கும் ஓர் அமைப்புக்கு மாநாடா.....

தலைவரே கூறிவிட்டாராம்....அப்புறம் என்ன.....!

அழைப்பிதழ்கள் அச்சிடப்பட்டன. துண்டுப்பிரசுரம் ஒன்றும் மக்களிடையே விநியோகிக்கப்பட்டது.

பத்திரிகைகளுக்கும் விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வேது மாநாடு!

ஐம்பது கதிரைகள் போடலாம் என்று உத்தேசித்த இடத்தில், நானூறு கதிரைகளும் போதாமல் போய்விட்டது.

"இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றில் இதுகாலவரை இருந்து வந்த பெருங் குறையொன்று நீக்கப்பட்டுள்ளது....."

பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்த செய்தியில் அவர் இந்தக் கூற்றை முன்வைத்தார்.

அடுத்த நாள் தினகரனின் முன்பக்க தலைப்புச் செய்தி, 'முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியல் கட்சியாகப் பிரகடனம்' என்றது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தினகரனுக்கு மட்டுமல்ல, பல்வேறு தேசிய தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில பத்திரிகைகளுக்கு அன்றைய தினம்—

‘முஸ்லிம் காங்கிரஸ்’ தான் விசயதானம்.

காசிம்

திருச்செங்கல்பட்டி 2010 ஆம் ஆண்டு
 1986 ஜனவரி 15
 1986 ஜனவரி 15
 1986 ஜனவரி 15

**உலக உயர்வான மனமான் சிந்தனைகளை
 ருவி சாதனைகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை**

உலக உயர்வான மனமான் சிந்தனைகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை
 உணர்வோடு உணர்வுகளை

மாநாட்டின் அன்றைய தினமான 29-11-86ல் கட்சியின் பிரசாரச் செயலாளரான மருதூர்க்கனி, 'முன்னேற்றப் பாதையில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்' எனும் கட்டுரையொன்றை வீரகேசரியில் வரைந்திருந்தார்.

"அரசியல் அடிமைத்தளைக்குள் செலுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களை விடுவித்து, சுதந்திரவானில் பறக்கச் செய்வதற்கான பல உத்திகளையும், உபாயங்களையும் காலத்துக்குக் காலம் முஸ்லிம் சமூக முன்னோடிகளும் இளைஞர்களும் கைக்கொண்டு வந்தனர். சேர்ந்து செயற்பட நினைத்த அனைத்து ஆலோசனைகளும், முயற்சிகளும் ஆகாயக் கோட்டையாயின....."

முடிவில் விடுதலை உணர்ச்சிகளை ஒருங்குதிரட்டி முஸ்லிம்களுக்கென ஓர் அரசியல் இயக்கத்தை உருவாக்க சட்டத்தரணி எம்.எச். எம்.அஷ்ரஃப் முன் வந்தார்....."

தினகரனில் 'இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றில் இன்று மைல்கல் ஏற்படுத்தும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்' எனும் தலைப்பில் சாய்ந்த மருதூர் ஸஹாப்தீன் நிஜாமுதீன் -

"சுய மகுடம் தாங்கிய எங்கள் போலிகள் எதற்கும் தயாரானபோது. இலங்கை இஸ்லாமியர்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். உயரிய எண்ணங்களுக்காக ஒன்றுபட்டார்கள். அந்த வகையில் எம்மை ஒன்றுபடுத்தவும், உண்மையாக நாம் பிரச்சனையில் எங்கிருக்கிறோம் என்பதை தெளிவுபடுத்தவும், ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம், காங்கிரஸும், அதன் தலைவர் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்களும், அளித்த பங்களிப்புகளும், அர்ப்பணிப்புகளும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியற் கட்சியாக இருப்பதற்கான அருகதையை நிதர்சனமாக்குகிறது."

இலங்கையின் அரசியல் களத்தில் ஓர் அதிர்வை உண்டாக்கியது ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அரசியல் கட்சிப் பிரகடனம். எந்தளவுக்கு அதிர்வு அலைகளை எழுப்பியது என்றால்,

தேசிய மட்டத்தில் பேசப்படுகின்றனவுக்கு, பேரினவாத கட்சிகளுக்குள் இருந்த ஒவ்வோர் 'முஸ்லிம் தேசியத் தலைவரும்' விழுந்தடித்துக் கொண்டு பத்திரிகைகளுக்கு கருத்துத் தெரிவிக்க முண்டியடிக்கின்றனவுக்கு உயரக் கிளம்பியது.

இலட்சக்கணக்கில் கொட்டினாலும் பெறமுடியாத ஒரு பிரபல்யத்தை ரொம்பச் சுலபமாக, அஷ்ரஃப் தமது எண்ணக் கருவில் விளைந்த 'முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆறுவது மாநாடு' என்ற நிகழ்வுக் கூடாக உருவாக்கினார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் - அஷ்ரஃப் - இதுவரையான வெற்றிகளின் இன்னுமொரு பகைப்புலம் என்னவென்றால் -

அதை நோக்கி எழுந்த சகலவிதமான எதிர்ப்புகளையும், அந்ரஃப் தமது தனித் திறமையினால், கட்சிக்கு உரமாகவும், உத்வேகமாகவும் மாற்றியதுதான்.

தம்மை நோக்கி வந்த ஒவ்வோர் 'வேகப்பந்தையும்' அந்ரஃப் அவர்கள் வெகு லாவகமாக 'கட்சி' பண்ணி, அவர்கள் எதிர்பார்ப்பின் சிக்ஸர்களையும், பவுண்ட்ரிகளையும் தவிர்ந்து, ரன்களைக் குறைத்து, ஒவ்வொருவரையும், கிளீன் அவுட்டாக்கிக் கொண்டிருப்பதுதான்.

இது அவரது அரசியல் வெற்றிகளுக்கெல்லாம் 'பெரும்' பக்கபலம்!

இந்நாட்டின் ஒவ்வோர் கட்சியும் உழைப்பையும், பணத்தையும் கொட்டியே தனது கணிசமான வளர்ச்சிக்கு நீண்ட கால எல்லையை எடுத்திருக்கிறது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசிய மட்டத்தில் பேசப்பட்டது இலங்கையின் வரலாற்றில் ஒரு கனதியான சாதனைதான்.

கலாநிதி பதியுதீன் மற்றழுத் அவர்களிடம் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பற்றி வினவியபொழுது-

கே :- அஷ்ரஃப் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் முஸ்லிம் களுக்கான கட்சி பற்றி தங்கள் கருத்தென்ன?

ப :- நான் அதிலில்லை. அதுபற்றி நாங்கள் இன்னும் பேசிக்கொள்ளவும் இல்லை. அதனால், அதுபற்றி எதுவும் கூறமுடியாதுள்ளது.

கே:- தேசியப் பெரும்பான்மை கட்சிகளால் முஸ்லிம்கள் அலட்சியப் படுத்தப்படும் போது, முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு கட்சி காலத்தின் தேவை என்கிறார்களே அதன் அமைப்பாளர்கள்?

ப:- அது தெரிந்தவிடயம், அதுதான் நடப்பும், தொடர்ந்தும் அப்படித்தான் நடக்கும்.

கே:- தீர்வொன்றை அடைவதற்கான முயற்சிகளில், முஸ்லிம்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை என்று நம்புகிறீர்களா?

ப:- நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டோம். எல்லா விவகாரங்களும் தமிழ்-சிங்களம், சிங்களம்-தமிழ் என்பதாகவே இருந்தன. அத்தகு சந்தர்ப்பத்தில்தான் நாங்கள் செயற்படத் தொடங்கினோம். ஒரு சிறுபான்மை மக்களுக்கான பிரச்சனைத் தீர்வில், இன்னுமொரு சிறுபான்மைச் சமூகம் பலியாகக்கூடாது.

அன்றைய கல்முனை எம்பியான ஏ.ஆர்.மன்கூர் இதுபற்றிக் கூற வருகையில் -

11-01-1987 Island

Adaptability, the answer

Mr. A. R. Mansoor, MP for Kalmunai is central to the issues involving the Muslims in the Eastern Province.

Mr. Mansoor said that as an MP of the Eastern Province, he knows that the major problems of the Muslim youth are those of unemployment and economic factors, etc., which had to be solved.

However, there are interested parties making capital out of the situation to achieve their own ends, he said.

Mr. Mansoor said his house was attacked by Muslim youth, who were obviously set up.

"It is a fact that Mr. Ashroff who has formed the Sri Lanka Muslim Congress was a TULF supporter.

He has been in almost all political parties, and lost on the TULF ticket, Mr. Mansoor said.

He added that the future of the Muslims in the Eastern Province depends on their adaptability.

"I feel there has been a politicising of the issues which are fundamental. The issues have to be resolved gradually, and a sincere effort has to be made by everybody towards that end", Mr. Mansoor said.

"கிழக்கிலங்கையின் ஓர் எம்.பி என்ற வகையில் அம்மக்களின் பிரச்சனை என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். தொழில் வாய்ப்பின்மையும் பொருளாதாரமுமே அவர்களின் முக்கிய பிரச்சனை. அவைகள் இன்று தீர்க்கப்படுகின்றன. எது எப்படியோ, இருக்கின்ற இன்றைய நிலவரத்தை வைத்து சுயலாபம் தேடுபவர்கள்தான் இவ்விதமான விவகாரங்களை (முஸ்லிம் காங்கிரஸ்) செய்கிறார்கள்."

நிதானமாக அவதானித்துப் பேசுவர்கள் ஒருபுறம். நிதானமற்றுப் பேசுவார்கள் மறுபுறம் என அஷ்ரஃப் பலதரப்பட்ட எதிர்ப்புகளுக்கும் முகம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஒரு தனிக் கட்சி அவசியமா என்ற கருத்துக்களும் மேலோங்கின.

வீரகேசரி

தனி முஸ்லிம் கட்சி அவசியம் இல்லை என்கிறார் அமைச்சர் எம்.எச். முஹம்மது

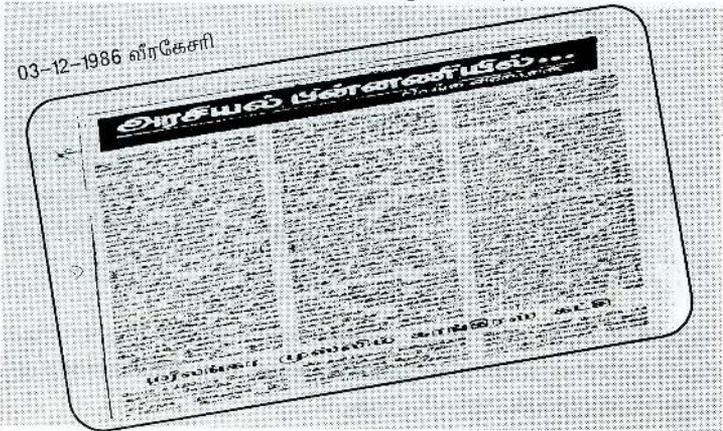
தலைவர்கள் பதி, அவுஸ் மௌனம் அனுஷ்டிப்பு

(தி. கோ. சி. சி. சி.)

இவ்வகை வாரம் முஸ்லிம் மக்களிடையே தனி இலாபமான அர்ப்பணம் உட்கொண்டுவரவேண்டும் என்று தீவிரமாகப் பரிந்துரைக்கிறார் அமைச்சர். இவ்வகை 20-ம் நாளில் தலைவர்கள் பதி, அவுஸ் மௌனம் அனுஷ்டிப்பு செய்தனர்.

நாடளாவிய ரீதியில் முஸ்லிம்களின் தனித் தன்மையை காப்பாற்றிக் கொள்ள முன்வரும் கட்சியின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. நடைமுறைச் சாத்தியமானதா? - செய்தி வினோதன். (3-12-86)

அஷ்ரஃப் தமது ஆரம்ப அரசியலில், தனிப்பாதையில் வகுத்த கொள்கைகளையே இம்மாநாட்டிலும் முன் வைத்தார்.

"முஸ்லிம்களின் இன்றைய தேவை அரசியல் கட்சியும் தனிமாகாண ஆட்சியுமே" என்றார்.

"முஸ்லிம் மக்களின் பெரும்பான்மை மாகாணத்தை மனச் சாட்சியுள்ள தமிழர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள்" என்றும் குறிப்பிட்டார். ஐ.தே.கட்சியின் அரசில் அமைச்சராயிருந்த எம்.எச்.முகம்மத் ஒரே வார்த்தையில் தமது கருத்தை தெரிவித்தார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ்! - Nonsense "(அர்த்தமற்றது)"

அவருடனான பேட்டியில் பத்திரிகைகாரர்களின் ஒவ்வோர் வினாவுக்கும் அவர் அடுத்தடுத்து கையாண்ட வார்த்தை 'அர்த்தமற்றது' என்பதுதான்.

Communal party nonsense - Mohamed

Minister of Muslim Religious Affairs

Q. - Many Muslim factions have expressed fear that the government would ignore the Muslims in arriving at a solution to the Tamil Problem.

A. - They were asking for a separate Muslim Provincial Council with non-contiguous land.

Q. - That was not feasible. Where have three non-contiguous units existed under one administration. Look what happened in East and West Pakistan. The result was Bangladesh. What was the necessity for a Muslim Provincial Council?

A. - In particular, the new Muslim party

confidence in such a man. In that type of situation there were many who would want to take advantage. But the Muslims were not glibble.

Q. - A consensus of a good number of Muslim leaders seems to be that the Muslims had been discriminated and that Muslim representatives in national parties had done nothing about it.

A. - There was no ideal situation. Everybody felt discriminated. Even the Sinhalese felt discriminated. One could feel discriminated by the other.

People who advanced such arguments were playing up petty differences, paying petty politics.

Q. - There were off cases, cases in point. For instance, colonization in the Batticaloa district.

A. - The Gal Oya-Kalmitota area constituted a large scheme. What was the grouse in settling people in those areas?

Q. - Was the convergence of factors in the East and the Muslim community's sense of grievance in being ignored there naturally resulted in a Muslim party?

A. - What could a Muslim Party achieve? What had the Muslim League achieved in India. Muslims faced persecution, ouster of a Muslim party in India.

Q. - Some felt there was nobody to speak up for the Muslim community as the Muslim MPs had a conflict of interests between party and

கே:- தேசியக் கட்சிகள் முஸ்லிம்கள் மீதான அக்கறையை அவட்சியப் படுத்தியதன் விளைவு தான் ஒரு முஸ்லிம் கட்சியின் உருவாக்கம் என்று நம்புகிறார் அதன் தலைவர் அஷ்ரஃப் அவரின் கருத்துப்படி தேசியக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் எம்பிகளின் தவறான பிரதி நிதித்துவந்தான் இதன் காரணமா?

ப:- அது அர்த்தமற்றது. முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஏதாவது செய்யப்பட முடியுமென்றால், அது தேசியக் கட்சிகளுக்குக் கூடாகத்தான் முடியும். முஸ்லிம்களின் உயர்வுக்கு நிறைவான பங்களிப்பினை தேசியக் கட்சிகள் ஆற்றியிருக்கின்றன. முஸ்லிம்களுக்கான கட்சியின் உருவாக்கமானது அவர்களைப் பாரிய அளவில் பிளவெடுத்துவதையே செய்யும்.

கே:- கிழக்கிலங்கையில் தமக்கு பெரும் செல்வாக்கு இருப்பதாக முஸ்லிம்களுக்காக எழுந்து நிற்கும் புதிய கட்சி கூறுகிறதே.....?

ப:- அது அர்த்தமற்றது. முஸ்லிம்கள் முட்டாள்களல்ல. செல்வாக்கு இருப்பினும், தேசத்தின் எட்டுவீத மக்களைக் கொண்டு உங்களினால் சாதிக்க முடிந்தது என்ன?

கே:- கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் மக்களின் விகிதாசாரம் 33 வீதம். ஆகவே அம்மக்களின் துயரங்களை சுட்டிக்காட்ட வல்லவராக அஷ்ரஃப் விளங்குவாரல்லவா....?

ப:- அஷ்ரஃப் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியில் இருந்தவர். அவர்களின் தமிழ் ஈழத்திற்காக பிரசாரம் செய்தவர். இப்போப்பட்ட ஒருவரில் மக்கள் நம்பிக்கை வைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? இம்மாதிரியான விவகாரங்களைக் கொண்டு பயன் அனுபவிக்க பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் முஸ்லிம்கள் முட்டாள்களல்ல.

‘குறுகிய காலத்துள் பலரது கருத்தையும். கவனத்தையும் ஈர்த்துக்கொண்ட சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவர் ஜனாப் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் சட்டத்தரணி அவர்களை நாம் சந்தித்த சமயம் அப்போதுதான் ஒரு கருத்தரங்கில் கலந்துவிட்டுத் திரும்பி யிருந்தார். முன்னைய காலப்பகுதிகளில் தீவிரமாக அரசியல் நோக்கும், வேகமான நடவடிக்கைகளும் கொண்டிருந்த அஷ்ரஃப் தற்போது இஸ்லாத்தில் பூரணமாக நுழைந்தவராக ஆழ்ந்த ஞானப்போக்கும் உறுதியானதும், சரியானதுமான முடிவுகளை செயற்படுத்தும் ஒரு தலைவராகத் தென்படுகிறார்.’

கே:- இலங்கையில் இதுவரை ஆரம்பிக்கப்பட்ட சகல முஸ்லிம் கட்சி/இயக்கங்களும் சிங்களப் பேரினவாத அலையில் அடிபட்டு அல்லது அள்ளப்பட்டுப் போன நிலையில் மன விரக்தியடைந்துள்ள முஸ்லிம்களுக்கு உங்கள் காங்கிரஸ் அளிக்கும் உத்தரவாதம் என்ன.....?

ப:- இதில் முக்கியமாக குறிப்பிடக்கூடிய சில விசயங்கள் உள்ளன. முதலாவது முஸ்லிம் கட்சி ஒன்று கல்முனையில் 1957ல் உருவானது. ‘இஸ்லாமிய ஐக்கிய முன்னணி’ என்ற பெயரில் ஜனாப் எம்.எஸ்.ஹமீட் இதை உருவாக்கினார், பின்னர் ஜனாப் எம்.எஸ்.காரியப்பா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு செயற்பட்டது. ஜனாப் ஹமீத் செயலாளராக இருந்தார்.

முஸ்லிம் லீக்கூட பதிவு செய்யப்பட்ட கட்சியாகும். கட்டுப்பணச் சலுகைக்காக இது பதியப்பட்டது. இ.ஐ.முன்னணிக்கு உதய சூரியன் சின்னம் கிடைத்தது. இவற்றைத் தவிர முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியும் அரசியல் இயக்கமாக செயற்பட்டது. 77ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் ஈடுபட்ட கட்சி இது.

முன்றாவதாக வந்துள்ளது ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்.

இந்நான்கு கட்சிகளிலும் முஸ்லிம் லீக் இப்போது இருந்தாலும்கூட அதன் அரசியல் அங்கீகாரத்தை இழந்துவிட்ட நிலையில் இருக்கிறது. அவ்வாறு மு.லீக் ஏன் அரசியல் அங்கீகாரம் பெற்றது என்பது விந்தைக்குரியது. ஏனெனில் இது ஒருபோதுமே தோர்தலில் குதிக்கவில்லை. இ.ஐ.முன்னணி பதிவு செய்யப்பட்டபோதும் மு.லீக்கட்சிக்கு ஒரு சின்னம்கூட வழங்கப்படவில்லை...இதிலிருந்து நாம் கூறக்கூடியது என்னவென்றால், ஐ.தே. கட்சியிலிருந்து முஸ்லிம்கள் ஒடிவிடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு கவர்ச்சியை (முஸ்லிம் கட்சி என்று) ஏற்படுத்தினர்.

எனவேதான் மு.லீக் ஐ.தே.கட்சியினால் விழுங்கி ஜீரணிக்கப்பட்ட பின் வெளிப்பேவந்து விழுந்த விழாம் பழமாக இருக்கிறது. முஸ்லிம்கள் ஐ.தே.கட்சியிலிருந்து ஒடிவிடாமல் இருப்பதற்காக உபயோகிக்கப் படும் ஒரு மந்திரக் கோல்தான் மு.லீக். தேவைக்காக உண்டாக்கி தேவை முடிந்ததும் சுருட்டி வைத்து விடுகின்றனர்.

அடுத்த மு.ஐ.முன்னணி 1976களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதனை ஆரம்பித்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். மு.ஐ.முன்னணிக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய சவால் என்னவென்றால் உடனடியாகவே அதுவொரு பொதுத் தோர்தலைச் சந்திக்கவேண்டி வந்தது. இது ஒரு துரதிர்ஷ்டமான் ஒரு நிகழ்வாகும். இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயல்பட்ட காலகட்டம் இக்கட்சி முஸ்லிம்களுக்கு சேவை செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டதா அல்லது அதன் அபேட்சகர்கள் பாராளுமன்றம் செல்ல உபயோகித்த ஒரு வழியா என்பதை சரியாகத் தீர்மானம் செய்ய தடையாய் இருந்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் அதில் நான் ஒரு பேச்சாளனாகவே இருந்தேன். இது தோன்றிய வேகமும், த.வி.கூட்டணியோடு இணைந்த தீவிரமும் விட்டுப்பிரிந்த துரிதமும். மறுபடி ஸ்ரீ.வ.சு. கட்சியோடு இணைந்தவேகமும் எதைக் காட்டுகிறதென்றால், பாராளுமன்றம் செல்லவை விரைவு படுத்தத்தான்.

ஆனாலும் மு.லீக்கை உருவாக்கி ஐ.தே.கட்சி வைத்திருந்தது போல் மு.ஐ.முன்னணியைத் த.வி.கூ. உருவாக்கவில்லை. இது தன்னிச்சையாக உருவானதால் பேரினவாத அலையில் அடிபட்டுப் போகவில்லை. மாறாக பாராளுமன்ற ஆசனங்களை மட்டும் சிந்தித்தவர்களால் தான் (நீங்கள் சுயநலவாதிகள் என்று குறிப்பிடுகிறீர்கள்) அடிபட்டுப்போனது. மு.ஐ.முன்னணி ஸ்ரீ.ல.ச.க. மேலிடத்தைச் சந்திக்கப் போனவர்கள் அங்கேயே சங்கமமாகி விட்டது பெரிய ஆச்சரியம். சந்திப்பின் முடிவைத் தெரியப்படுத்தக் கூட ஒரு கூட்டம் கூடாமலேயே முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி காற்றோடு காற்றாய் மறைந்து விட்டது. நான் அன்று மு.ஐ.முன்னணியில் பேச்சாளானாக இருந்தபோதும் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் வாக்களிக்கப் பிரசாரம் செய்யவில்லை. மு.ஐ.முன்னணிக்கே வாக்களிக்கும் படிதான் உரையாற்றினேன் என்று திடமாகக் கூறுவேன்.

இதே பத்திரிகையில், முஸ்லிம் மக்களிடையே தோன்றி வரும் இளைய தலைமுறையின் தீவிரவாத இயக்கங்களைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்ட போது அதற்கு அவர் அளித்த பதிலும் காத்திரமானது.

".....ஆயுதங்களை தரிப்பதன் முன் இளைஞர்களை அரசியல் மயப்படுத்தவேண்டும். அரசியல் இலக்கு பற்றி, தெளிவுற்ற பின்னர் அந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கு ஆயுதம் அவசியமா என்பதை பின்பு யோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்....."

அந்நரஃப் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்த எதிர்ப்புகள் ஆனது ஒரு முனைப்பட்டதல்ல.

ஒன்று -

பிறிதொரு சிறுபான்மை இன தலைமைத்துவம் ஒன்று தோன்றியது பேரினவாதத்திற்கு தலைவலியே. அதை மழுங்கடிக்க உள்ளூர் எடுத்துவந்த நடவடிக்கைகள்

இரண்டு -

இதுகாறும் பேரினவாதக் கட்சிகளுக்குள்ளிருந்து 'முஸ்லிம் தலைவர்களாக' தம்மை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த பாராளுமன்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவங்களின் எதிர்ப்பு. இவர்களை பேரின வாதமும் மறைவிலிருந்து தூண்டிவிட்டது.

மூன்று -

சிறுபான்மை தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இதுவரை காலமும் வடக்கே தோன்றிய தலைமைத்துவத்திற்கு அப்பால் இன்னுமொரு தமிழ்பேசும் மகன் - ஒரு முஸ்லிமாக கிழக்கே எழுந்து வந்த தனித்துவம் விளைவித்த காமுபுனர்ச்சியும் இன்னுமொருவரை எதிர்ப்பலைகளைத் தோற்றுவித்தது.

நான்காவது -

அவரது சமூகத்துக்குள்ளேயே தோன்றிய வெளிச் சக்திகளால் தூண்டிவிடப்பட்ட எதிர்ப்புகள்.

பெரும்பாலும் அஷ்ரஃப் அவர்களின் வளர்ச்சி இந்தளவுக்கு வரும் என்று எதிர்பாராதவர்களும் இந்த வளர்ச்சியினால் தமக்கு ஆபத்து என்று நினைத்தவர்களாலுமே. எதிர்ப்புக்கள் பல்வேறு திசைகளிலிருந்தும், காட்டாறு என கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன.

இதற்கு இன்னுமொரு கவையான சம்பவத்தை இங்கே குறிப்பிடலாம். முஸ்லிம் காங்கிரசை அரசியற் கட்சியாக பிரகடனம் செய்த மறுவாரத்திலேயே, அஷ்ரஃப் ஒரு பத்திரிகையாளர் மாநாட்டைக் கூட்டினார்.

இது 6-12-86 அன்று, ஹோட்டல் இன்டர்கொண்டினன்டில், மாலை 4.30 க்கு நடப்பதாக இருந்தது. ஹோட்டலில் இதற்கான மண்டபமும், நேரமும் ஏற்கனவே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், முஸ்லிம் காங்கிரசை குறித்த நேரம் வரை உள்ளே செல்ல அனுமதிக்காத ஹோட்டல் நிர்வாகம், கடைசி நிமிஷத்தில்—

‘அரசியல் அல்லாத பேச்சுக்களை’ நிகழ்த்துவதானால், உள்ளே அனுமதிப்பதாகக் கூறியது.

அஷ்ரஃப் ஆடிப்போனார். வெளியே பத்திரிகையாளர்களும், ராய்டர், பி.பி.சி செய்தியாளர்களும், பிரமுகர்களும் மக்களுமாக ஒரு பெருங் கூட்டம். உள்ளே செல்ல ஹோட்டல் நிர்வாகம் அனுமதிக்காத தருணம்.

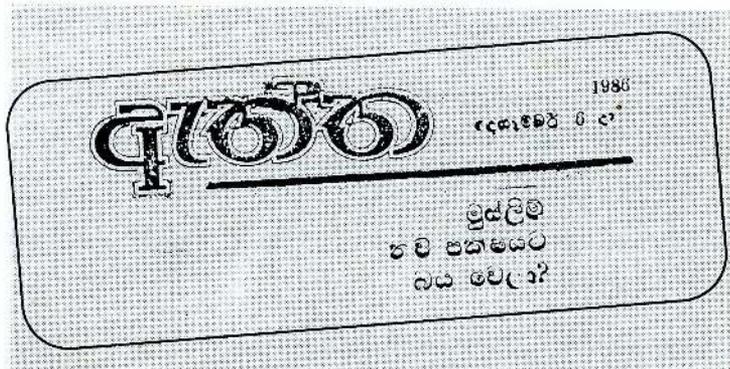
அனைத்தும் அனைவரும் நடுத்த தெருவில் என்ற நிலை. ஏதாவது ஒரு உடனடி ஏற்பாட்டைச் செய்தாக வேண்டுமென்ற நிலை—

எதிரே இருந்த சிலின்கோ ஹவுஸின் ஆகாசக் கடையில் கூட்டத்திற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஆனால் பத்திரிகையாளர், இதை விட்டு வைக்கவில்லை. தவச, திவயிள போன்ற பத்திரிகைகளில் இது முன்பக்கச் செய்தியாக வெளிவந்ததோடு கம்யூனிஸ கட்சிப் பத்திரிகையான ‘அத்த’ “முஸ்லிம் கட்சிக்குப் பயமா?” என்ற தலைப்பிலும் செய்தியை வெளியிட்டது.

இங்கு உரையாற்றிய அஷ்ரஃப்,

தமிழுக்கும் உத்தியோகபூர்வ அந்தஸ்த்து தேவை. தமிழும் , ஆங்கிலமும் பாடசாலையில் கட்டாயபாடமாக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தினார்.

இங்கு வந்திருந்த வீரகேசரி பத்திரிகையாளரான அன்டன் எட்வர்ட் அவ்ரஃப் அவர்களிடம் சில கேள்விகளைக் கோட்டார்.

இதற்கு மறுநாள், 7-12-86ல் அது 'செய்தித் தேடவில்' என்ற அம்சத்தில் 'தனி முஸ்லிம் கட்சி அமைப்பாளரிடம் சில கேள்விகள்' என்னும் தலைப்பில் வெளியானது.

அதன் ஆரம்பத்தில் -

முஸ்லிம் மக்களின் தன்மானத்தைக் காக்க, அடிப்படை அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுக்க என்ற கொள்கையுடன் புதிய அரசியல் கட்சி ஒன்று உதயமாகியுள்ளது.

'ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்' என்ற மேற்படி கட்சி நட்சத்திர ஹோட்டலில் நடத்தவிருந்த பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டை வேறிடத்திற்கு மாற்ற வைக்குமளவிற்கு அவர்களின் செல்வாக்கு கூடியுள்ளது போல் தெரிகிறது. என்று எழுதிய எட்வேட் தமது கேள்விகளைத் தொடர்கிறார்.

கேள்வி : வட - கிழக்கு இணைப்பை நீங்கள் ஆதரிக்கின்றீர்களா?

பதில் : எதிர்ப்பதோ, ஆதரிப்பதோ எமது நோக்கமல்ல! எந்த தீர்வு வந்தாலும் முஸ்லிம் மக்களின் நலனை அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதே எமது நோக்கம்.

கேள்வி : எனது கேள்விக்கு உறுதியான பதிலை நீங்கள் தரவில்லையே !

ஐனாப் அஷ்ரஃஃ : சில கேள்விகளுக்கு உறுதியான பதில் கூறுவது கடினமானதே !

கேள்வி : ஐம்பதுக்கு ஐம்பது முதல் - தனிநாடு வரை அரசியல் போராட்டம் நடத்தியவர்கள் தமிழர்கள் ! இன்று தீர்வு உருவாகும் வேளையில் நீங்களும் அதில் பங்கு கேட்கிறீர்களே!

பதில் : நீதி கிடைக்கும் போது எமக்கும் நீதி உண்டாகட்டுமே !

கேள்வி : இன்றைய நெருக்கடி நிலை தொடர்பாக?

பதில் : இன்றைய சூழ்நிலையில் முஸ்லிம் சமுதாயம் சமாதான தூதர்களான செயற்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். தமிழர்களுக்கும் - சிங்களவர்களுக்கும் நல்லுறவை ஏற்படுத்தும் பாலமாக முஸ்லிம்கள் இருக்க வேண்டும். தமிழ்மொழி உத்தியோக பூர்வ மொழியாக்கப்பட வேண்டும். தமிழும், ஆங்கிலமும் கட்டாய பாடமாக்கப்பட வேண்டும்.

கேள்வி : யாழ்ப்பாணத்திலும் முஸ்லிம்கள் உள்ளனரே!

பதில் : தமிழர்களின் நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

குறுக்குக் கேள்வி: அப்படி பென்றால் தமிழர்களின் நிர்வாகம் சிறப்பாக என்று கருதினால்....

அஷ்ரஃப்: (உடன் குறுக்கிட்டு) புத்திசாலித்தனமாக வழிமறிக்கிறீர்கள்! யாழ்ப்பாணத்தில் நீதி கிடைக்குமென்று சிறப்பாக முஸ்லிம்கள் கௌரவிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் கூறியதை இணைப்புக்கும் முஸ்லிம் தனி மாகாண சபைக்கும் தொடர்பு படுத்த பார்க்கின்றீர்கள் அல்லவா?

கேள்வி: உங்கள் கட்சி அங்கீகரிக்கப்பட்டு விட்டதா!

பதில்: இது தொடர்பான முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றது.

இதுசம்பந்தமாக பாராளுமன்றத்திலும் சர்ச்சை எழுந்தது. அத்தனகல எம்.பி.லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி கேள்வி எழுப்பினார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூட்டத்தை தடை செய்தது ஏன்?

-லக்ஷ்மன் கேள்வி

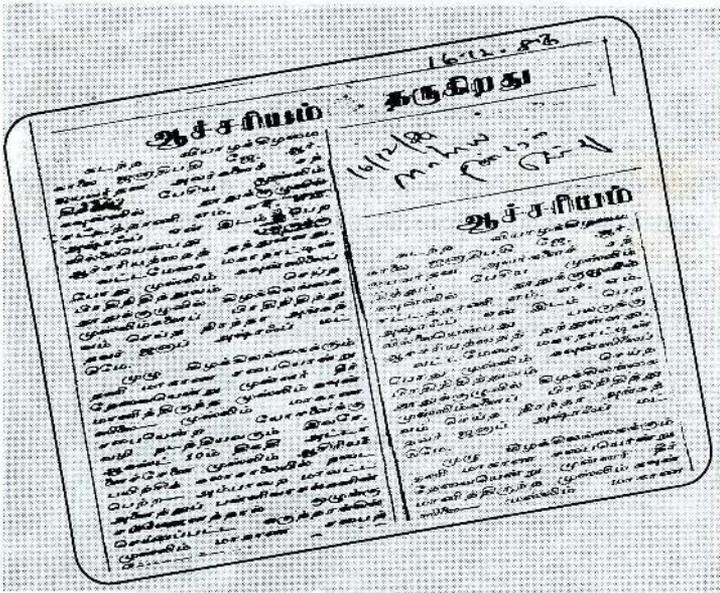
கோட்டை திட்டம் கொண்டு நடைபெறவில்லை. இதுக்காக முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தடை செய்திருக்கலாம்.	அத்தனகல எம். பி. ஜெயக்கொடியை பாராளுமன்றத்தில் குத்தியெறியும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தடை செய்திருக்கலாம்.	
திட்டம் சார்பாக அமைக்கவில்லை. சமூகநீதியைக் கொண்டுவரவில்லை. இவ்வைய குடிநீரில் முஸ்லிம்களுக்குப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கியிருக்கலாம்.	இன்னும் சர்க்காரின் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை. இச்சமூகப் பத்திக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பத்திரிகையை உருவாக்கியிருக்கலாம்.	

"முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூட்டத்தை தடை செய்தது ஏன்?"

அஷ்ரஃப் அவர்கள் ஹோட்டல் நிர்வாகத்திற்கெதிராக நஷ்டஈடு கோரி வழக்கு தாக்கல் செய்யும் நிலையும் எழுந்தது.

இந்தச் சந்தடியில் இன்னுமொரு விவகாரமும் நடந்தது. முஸ்லிம் கவுன்சிலுடன் பேச்சுவார்த்தை ஒன்றில் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் கலந்து கொண்டார். இதில் ஏற்கனவே, கிழக்கிலங்கையின் நிரந்தர உறுப்பினராக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்த எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் தவிர்க்கப்பட்டார்.

இதை 16-12-86 தினகரன். வீரகேசரி என்பன-

‘ஆச்சரியம் தருகிறது!’ எனும் தலைப்பில் கட்டச் செய்திகளைப் பிரசுரித்தன.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ்- அஷ்ரஃப் - எந்தளவுக்கு இலங்கையில் அரசியல் களத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டது அல்லது தள்ளிவிட முயற்சிக்கப்பட்டது என்பதை வெறுமனேயாக இந்த ஒரு சில

சம்பவங்களுக்குள் அடக்கிவிட முடியாது. கட்சிக்கெதிரான-
தமக்கெதிரான- அத்தனை எதிர்ச் சக்திகளையும் வெகு கவனமாக
கடந்து செல்லவேண்டி இருந்தது. அத்தனையும் விஷம்!

இந்தவிஷ மழையினின்றும் அவரைக் காப்பாற்றியது, இதுவரை
காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பது, அவரது உறுதியான கொள்கைப்
பிடிப்பும்; நேர்மையான அணுகுமுறைகளுமே!

ஐ.தே.கட்சி அரசு நீண்டகாலத்துக்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கையில்
உள்ளூராட்சி தேர்தலுக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தது.

அரசியல் கட்சியாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருந்தும், அங்கீகாரம்
பெற்ற அரசியல் கட்சியாக இருக்கவில்லை. எனினும் ஸ்ரீலங்கா
முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சுயேச்சை குழுவாக கிழக்கிலங்கை முழுவதும்
போட்டியிடத் தீர்மானித்தது. இதற்கிடையில்-

புலிகளின் 'வரும் தேர்தலில் எவரும் போட்டியிடக்கூடாது' என்ற
அச்சறுத்தல் எழுந்தது. ஆனால் இந்த அச்சறுத்தலை மீறி முஸ்லிம்
காங்கிரஸ் போட்டியிடத் தீர்மானித்தது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆரம்பகால வளர்ச்சியென்பது மிகவும்
நிர்க்கதியானது.

கட்சியில் சேர்ந்துகொள்ளவும் அதன் கூட்டங்களில் பங்குபற்றவும்
மக்களுக்குப் பயம்! பேரினவாதத்தினதும் போராளிக்குழுக்களின்
அச்சறுத்தலும் மிகவும் இறுக்கமாக இருந்தது.

84 களில் கட்சியை புனர்நிர்மாணம் செய்து, முதல் கூட்டம்
போட்டபோதே எட்டுப் பேர்தான் இருந்தார்கள்.

இருந்தாலும், மக்களிடையே ஆதரவு இருந்தது. அதனது அரசியல் கட்சிப் பிரகடனத்தின் பின்னர், மேற்கொண்ட கட்சிக்கான நிதியுதவி திரட்டலில், மக்களிடையே பலத்த வரவேற்பு கிடைத்தது.

இது மிகவும் இக்கட்டான, தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே பெரும் குழப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த கால கட்டம்.

மின்கம்பத் தண்டனைகளும். நாளாந்தப் படுகொலைகளுமாக நாட்கள் நகர்ந்தன.

இந்தத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இறங்குவதா இல்லையா என்ற நிலை தோன்றியது.

87 யூலை மாதம் 25ம் திகதி தலைவரிடமிருந்து ஒரு அவசர மடல் வருகிறது.

"கொழும்புக்கு வரவும்....."

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களை கொழும்புக்கு அழைக்கும் ஆணை அது. மாளிகாவத்தை Y.M.M.A யில் கூட்டம் நடந்தது; விவாதமும் எழுந்தது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ், தேர்தலில் இறங்குவதா? கூடாதா?

அஷ்ரஃப் அவர்கள் ஒரு கட்டத்தில், "சாகத் துணிந்தவர்கள் கை உயர்த்தவும்" என்றார்.

உயர்த்தாத சில கைகளும் அங்கே இருந்தன.

அவர்கள் மெதுவாக எழுந்து நழுவத் தொடங்கினார்கள்.

உண்மையில் புலிகளின் அச்சுறுத்தல் முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கு ஒரு ஊக்குவிப்பாகவே இருந்தது.

அண்ணல் நபி பெருமானார், சஹாபாக்களின் வரலாறுகளை அஷ்ரஃப் எடுத்துக் காட்டினார்.

"நீங்கள் சிந்தும் இரத்தமே. இந்த போராட்டத்துக்கான அத்திவாரம்" என்றும் சுட்டிக் காட்டினார்.

அன்றைக்கு முதல் 'பையத்' - சத்தியப்பிரமாணம் - எடுக்கப்பட்டது

ஆனால்-

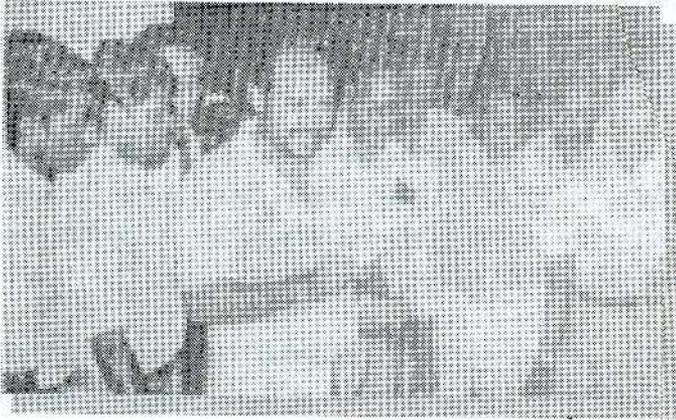
அன்று நழுவிச் சென்றவர்களும் இன்று உயர்பதவிகளும் வகிக்கிறார்கள் என்பது அஷ்ரஃப் அவர்களின் பெருந்தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டு!

"பேரினவாதக் கட்சிகளில் இனியும் தங்கி நிற்காது, இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது சொந்தக் காலில் நிற்க முயற்சி செய்வதை நிரூபிக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பமாகவும், நாம் இத்தேர்தலை கருதுகின்றோம்..." என்றார் அஷ்ரஃப்.

பல்வேறு இடர்களுக்கு மத்தியில் நட்டநடுராத்திரியில் சைக்கிள்களில் புறப்பட்டுச் சென்று வேட்பு மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. அனைத்து வேட்பாளர்களுக்கும் மரண தண்டனைகள் புலிகள் அறிவித்திருந்த தருணம்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மறுபுறம் பேரினவாதக் கட்சிகளின் சதி முயற்சிகள். இவை அத்தனைக்கும் நடுவில், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தன்னந்தனியாக போராடியது. ஆனாலும்- இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்துடன் இந்தத் தேர்தல்கள் பின்போடப்பட்டன.

அணி திரளும் சக்தி!
ஹோட்டல் இன்ரர் கொன்டினன்டலுக்கு வெளியே
பத்திரிகையாளர்களுடன் தலைவன்

அரசியல் அதிர்வுகள்

"இஸ்லாமிய சித்தாந்தம் முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமல்ல, முழு மனுக் குலத்திற்கும் உரித்தானது....."

தேர்தல் ஆணையாளருக்கு இஸ்லாம் குறித்த முதல் விளக்கத்துடன், அஷ்ரஃப் இப்படித்தான் ஆரம்பித்தார்-

'முஸ்லிம் காங்கிரஸை' ஏன் ஒரு அரசியல் கட்சியாக அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும், என்ற விளக்கத்தை, இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு, அலுப்புச்சலிப்பில்லாமல் அஷ்ரஃப் முன்வைத்தார்.

தேர்தல் ஆணையாளருக்கு கேள்விகளை எழுப்ப சந்தர்ப்பமே இல்லை. பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததுதான் அவர் செய்த காரியம். முஸ்லிம்களின் ஆதி வரலாறு தொடக்கம், அவர்களின் இன்றைய அரசியல் பிரச்சனை வரை அஷ்ரஃப் ஒரு 'பிடி' பிடித்தார்.

கட்சி ஒன்றை அரசியல் கட்சியாக அங்கீகாரம் பெறச் செய்ய,

அன்று -

நான்கு வடச ரூபா வங்கிக் கணக்கிருப்பு காட்டப்படவேண்டும்.

ஆகக் குறைந்தது எட்டாயிரம் அங்கத்தவர்களைக் காட்ட வேண்டும்-

உடனடியாக அவ்வளவு தொகை ஒன்றை தேடுவது கஷ்டமாக இருந்தது.

பணம் கடன் வாங்கப்பட்டு, வங்கியில் இடப்பட்டு, தேர்தல் ஆணையாளர் எதிர்பார்த்த வங்கிக் கணக்கிருப்பு காட்டப்பட்டு,

அதற்கு மறுநாள்-

உரியவருக்கு வங்கியிலிருந்து மீளளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

எட்டாயிரம் அங்கத்தவர், சேர்க்கப்பட்டு, அதன் படிவங்களும், பதிவு செய்யப்பட்டன. இரு புத்தகங்களும் தேர்தல் ஆணையாளர் அலுவலகம் கொண்டு செல்லப்பட்டது.

அதிலும், ஒரு குழப்பம் இடையே குறுக்கிட்டது. ஆட்டோவிலிருந்து இறங்கிய அவசரத்தில்,-

கடைசி நிமிஷம் வரைக்கும் இந்த வேலைகள் நடைபெற்றதால் எல்லாவற்றிலும் ஒரு பதட்டநிலை இருந்தது-

ஒன்றிலிருந்து நாலாயிரம் வரை பதியப்பட்ட புத்தகமும். இதர படிவங்களும் அப்படியே 'ஆட்டோவில் காணாமல் போயின'

இப்போது-

எதை தேர்தல் ஆணையாளருக்கு காட்டுவது!?

ஆனால். அஷ்ரஃப் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்தில். ஆழ்ந்து போயிருந்த ஆணையாளருக்கு, இருந்த புத்தகத்தை தூக்கிக் கொடுத்தார்.

எம். எச். எம். அஷ்ரஃபீ - வாழ்க்கை வரலாறு

நாலாயிரம் தொடக்கம் எட்டாயிரம் வரை பதிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் பெயர்கள்; விபரங்கள்.

"இன்னும் வேறு ஏதேனும் வேண்டுமா?" என்றார் அஷ்ரஃபீ பவ்யமாக.

"இவை போதும்" என்றார் ஆணையாளரான சந்திரானந்த டி சில்வா, ரொம்பத் திருப்தியுடன்.

1988 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 11ம் திகதி, ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியல் கட்சியாக அங்கீகாரம் ஆனது.

கட்சி பற்றிய விளக்கம் கட்சிப் பிரமுகர்களுடனும், பத்திரிகையாளர்களுடன் தலைவன்.....

எண்ணங்கள்; இலக்கை நோக்கி

இலங்கை அரசாங்கம் இந்திய அமைதிப்படையின் உதவியுடன் வட-கிழக்கே நடத்திய மாகாண சபைத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சாதனை படைத்தது. கிழக்கிலங்கையில் 17 ஆசனங்கள்; தென்னிலங்கையில் 12 ஆசனங்களுமாக மொத்தம் 29 மாகாணசபை உறுப்பினர்களை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கொண்டிருந்தது.

வட-கிழக்கு மாகாணசபையில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சியின் பாதுகாப்பு சிக்கலில் பிரச்சனை தோன்றியது. வரதராஜபெருமாள் உருவாக்கியிருந்த 'தமிழ் தேசிய இராணுவம் (TNA)' பல்வேறு அடாவடித்தனங்களில் ஈடுபட்டது.

இந்த இராணுவமே காரைதீவின் 42 பொலிசாரையும் சுட்டுக் கொன்றதாக குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. இதுதவிர பல்வேறு அர்த்தமற்ற படுகொலைகளும்; கொள்ளைகளும்.

இலங்கைப் பொலிசார் அவர்களுக்கு கொழும்பிலிருந்து வந்த கட்டளையின் பிரகாரம் நிலையங்களுக்குள் அடங்கிக் கிடந்தார்கள். இலங்கை இராணுவம் ஒதுங்கி நின்றது.

மக்களுக்கு எங்கே முறைப்பாடுகளை செய்வது என்று தெரியாத மயக்க நிலை. இவற்றைச் செய்பவர்களோ இந்திய அமைதிப்படைக்கு நண்பர்கள்.

"இலங்கை அரசும், இந்திய அரசும் வட-கிழக்கு பகுதிகளில் முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்புக்கு உறுதியளிக்கவேண்டும். அதுவரை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாகாண சபையில் கலந்து கொள்ளாது. பதவிப்பிரமாணம் செய்யாது" என அஷ்ரஃப் பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கைவிட்டார்.

10.12.88ல் நடந்த எட்டாவது மாநாட்டிலும் அஷ்ரஃப் அவர்கள் இதனையே வலிந்துரைத்தார்.

"முஸ்லிம்களும் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடத் தயார். சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு இல்லையென்றால்...."

இதற்கு முன்னரே 25.1.88ல் நடந்த முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஏழாவது மாநாட்டில், தேசத்தின் அன்றைய தேவை என்னவென்பதையும் அவர் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

"வட-கிழக்கில் நிரந்தர சமாதானம் காண இலங்கை, இந்திய அரசுகள், விடுதலைப்புலிகளுடனும், கிழக்கு மாகாணத்தின் உண்மையான முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளுடனும் பேசவேண்டும்."

அதேவேளை முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவம் என்னவென்பதையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார்.

"இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரிக்கமுடியாத அங்கமே முஸ்லிம் சமூகம். முஸ்லிம் சமூகத்தின் உணர்வுகளும் அபிலாஷைகளும், தமிழினத்தின் எண்ணங்களிலும் உணர்வுகளிலிருந்தும் வேறுபட்டவை. எனவே முஸ்லிம் சமூகத்தின் தனித்துவத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும்."

காரைதீவுப்படுகொலைகளைத் தொடர்ந்து அஷ்ரஃப் வட-கிழக்கின் முதலமைச்சர் திரு வரதராஜ பெருமாள் அவர்களை சந்திக்கச் சென்றார்.

இவர்களைக் கண்டதும் முதலமைச்சர் அழுதார். அவரது கண்ணீர் வடிக்கும் விழிகளினுள் கருணையைத் தேடினார் அஷ்ரஃப்.

"நான் இப்ப என்ன செய்யவேண்டும்"—முதலமைச்சர்

"போன உயிர்களை உங்களால் மீட்டுத் தரமுடியாது!"

முதலமைச்சர் அமைதியாக இருந்தார்.

"ஆனால் நீங்கள் ஒன்று செய்யலாம்..."

"சொல்லுங்கள்! என்ன செய்யவேண்டும்..."

முதல்வர் ரொம்பவும் அவசரப்பட்டார். அந்த அவசரம் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கும் ஆறுதலாக இருந்தது. மனுஷன் ஏதாவது செய்ய ஆசைப்படுகிறாரே. அது போதும்!

"இதற்காக பணமும் பொருளும் வாங்கிப் போக நான் வரவில்லை. ஒரு தானை எடுத்து மூன்று வரி எழுதுங்கள் அதுபோதும்....."

"என்ன?" என்பதைப்போல அஷ்ரஃப் அவர்களை கூர்ந்து நோக்கினார் முதல்வர்.

"நடந்துபோயிருக்கும் இந்த நிகழ்வுகளுக்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகின்றேன்; இதைக் கண்டிக்கவும் செய்கின்றேன். சம்பந்தப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகின்றேன்...."

முதல்வர் பேச்சற்றுநின்றார். அவரால் பேனாவைத் தூக்க முடியாது; தூக்கினால் எழுதமுடியாது; எழுதினாலும் அதை அஷ்ரஃப் அவர்களின் கரங்களுக்குத் தரமுடியாது.

சம்பவத்தில் "கோரத்தாண்டவம்" ஆடியிருப்பவர்கள், அவரது ஆட்சி உறுப்பின் சகபாடிகள். அவர்களுக்கு எதிரான ஒன்றை அவர் முன் வைக்க முடியாது.

அஷ்ரஃப் மேலும் விளக்கினார்.

"இதை இன்று இரவு வானொலியில் ஒலிபரப்பினால், ஒரு ஆறுதல் ஏற்படும். மக்களுக்கு ஏற்படும் ஆத்திரம் ஓரளவு மறையும்...."

அவர் ரொம்ப பரிதாபமாக தலையசைத்தார். "முடியாது!"

"இதுதான் தமிழர்களின் தலைமைத்துவங்களின் மிகப்பெரும் குறைபாடு" என்கிறார் அஷ்ரஃப்.

"இன்று நான் பேசுகிறேன். இதை நூற்றுக்கு நூறுவீதம் முஸ்லிம் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் என்பதல்ல, ஆனால் அதுதான் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பேச்சு. இது மக்களுக்கும் தெரியும்...."

அபிவிருத்திசபை- அம்பாறை- தேர்தலிலும், ஒரு முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தை அங்கீகரிக்க முடியாமல் போனது இதனால்தான் நேரடியாக எழுந்து மக்களின் கருத்து என்னவென்பதை முன்வைக்க முடியாமல் இருந்தது தமிழர் தலைமைத்துவம். இது அவர்களது பலவீனம்.....

தந்தை செல்வா அவர்களின் நிலைப்பாடு முற்றிலும் வேறுபட்டது. அவரது 'குரல்' எதுவோ, அதுதான் தமிழ் மக்களின் குரல்!

89ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம் மக்களின் 75 வீதமான வாக்குகளைப் பெற்றாலும், விகிதாசார தேர்தல் சட்டங்களுக்கிடையே, மிகக் குறைந்த வாக்கு வித்தியாசத்தில் இரு ஆசனங்களை இழந்தது. இருந்தாலும்-

அந்தக் காலகட்டத்தில், பாராளுமன்றத்தின் 225 ஆசனங்களில் தமக்கு கிடைத்த 4 ஆசனங்களை மட்டும் வைத்து அவர் நடத்திய அரசியல், ஒவ்வோர் சிறிய-சிறுபான்மை-கட்சிக்கும் முன்னு தாரணமாகும்.

இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை குறித்தும் அஷ்ரஃப் தமது தெளிவான கருத்துக்களை முன்வைத்திருந்தார்.

"விடுதலைப்புலிகளும், ஏன் சிங்கள மக்களும் எதிர்க்கும் இதை நடைமுறைப்படுத்துவது அர்த்தமற்றது."

இத்தனை எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை கையெழுத்திட்டு, அமுல்படுத்திய ஜேஆரால், 84 களிலான சர்வ கட்சி மாநாட்டில், சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஒரு நியாய பூர்வமானதீர்வை வழங்கியிருக்க முடியும்.

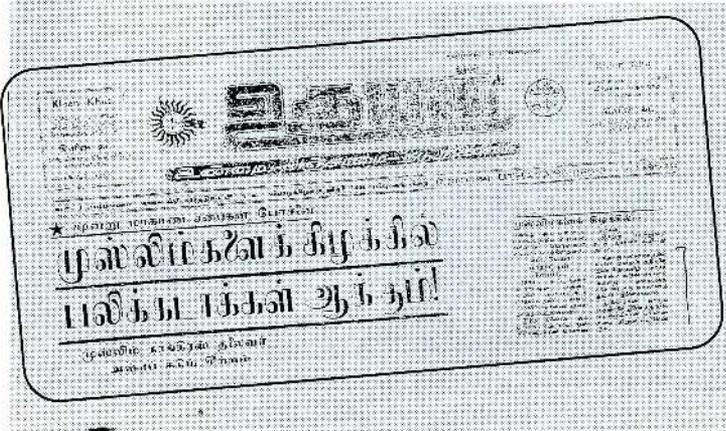
ஆனால், அத்தகு மனநிலை பேரினவாத தலைவர்களிடம் இல்லை என்பதன் நிதர்சனம்,

அந்த சர்வகட்சி மாநாட்டின் விரயத்திற்கு, தோல்விக்கு ஜேஆரின் தலைமைத்துவ வீம்பு, தான் காரணம் என்ற அஷ்ரஃப் அவர்களின் கூற்றில் வெள்ளிடைமலையாகிறது.

"துப்பாக்கி முனையில் அமுலாகும் ஒப்பந்தம் அர்த்தமற்றது" என அவர் குறிப்பிட்டதற்கேற்பவே இந்திய ராணுவம் வாபஸ் பெறப்பட்டது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது. இதே காலச் சூழலில், அவர் ராஜீவ் காந்திக்கும், ஜேஆருக்கும் சமர்ப்பித்த மகஜரிவிருந்து-

'வட-கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்களின் எதிர்காலத்தை கருத்தில் கொண்டு ஒரு பெரும்பான்மை முஸ்லிம் மாகாணசபையை ஏற்படுத்த வேண்டும்' என்ற கோரிக்கை மென்மேலும் வலுப்பட்டு வருவதையும் நாம் அவதானிக்க வேண்டும்.

தன்னைச் சுற்றி எத்தனை கூச்சலும் குழப்பமும் இருந்தாலும், ஓர் தீர்மானத்தைக் குறித்து தெளிவு காண்பதிலும், எதிர்காலம் பற்றிய தீர்க்க தரிசனத்திலும் அஷ்ரஃப் அவர்கள் வெகு நிதானமாக செயற்பட்டிருக்கிறார். ஜேஆர் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைகளில் முன்வைத்த மூன்று மாகாணசபைகள் யோசனையை அஷ்ரஃப் கடுமையாக எதிர்த்தார்.

"கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள தமிழ்ப்பகுதிகளை இணைத்து தமிழ் மாகாணசபையை உருவாக்கலாம் அல்லது தமிழ்ப் பகுதிகளை வடக்கு மாகாணத்துடன் இணைக்கலாம்.

முஸ்லிம்கள் வாழும் பகுதிகளை இணைத்து முஸ்லிம்களுக்கான மாகாணசபை நிறுவப்படவேண்டும்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள சேருவில பகுதியை வடமத்திய மாகாணசபையுடன் இணைக்கவேண்டும்.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள பிந்தனை சிங்களப் பகுதியை ஊவா மாகாண சபையுடன் சேர்க்க வேண்டும் இதன் மூலம் மூன்று இன மக்களும் நூறு வீத சுதந்திர உணர்வுடன் வாழ முடியும்."

என்பது அவர் கருத்தாக இருந்தது.

'புதிய வெளிச்சங்கள்' பாடல் ஒலிப்பதிவுப்பேழை வெளியீட்டு விழாவின்போது...
அன்னைக்கு ஓர் அன்பு முத்தம்!

சதியின் கதை

இந்திய சமாதானப் படையின் வருகையிலும். இலங்கை அரசின் பயங்கரவாத தடுப்பு நடவடிக்கைகளிலும் பல்வேறு அசம்பாவிதங்களும் நடந்துகொண்டிருந்த காலம்—

தடைசெய்யப்பட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரின் முறுகல் நிலையும். தேசம் பூராவும் ஒரு பரபரப்பை தோற்றுவித்துக் கொண்டிருந்த தருணம்.

கைது செய்யப்படுவோரும். காணாமற்போவோரும், அவ்வப்போது படுகொலை செய்யப்படுபவர்களுமாக மனித உரிமை மீறல்கள் மலினப்பட்டிருந்த வேளை—

மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி கட்சித் தலைவரான தினேஷ் குணவர்தன அவர்களிடமிருந்து முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு ஒரு மடல் வந்தது.

‘மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தமாக கட்சிகள் கூடிப்பேசலாம் உங்கள் சமூகமும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது’

இந்தக் கட்சிகள் பேச்சுவார்த்தையில், ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரகட்சி, மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி, விபரல் கட்சி, மக்கள் விடுதலை முன்னணி, (JVP) முஸ்லிம் காங்கிரஸ், றுக்மன் சேனநாயக்காவின் ஐக்கிய

இலங்கை மக்கள் கட்சி, அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ், ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ், ஆகிய எட்டுக்கட்சிகளும் கலந்து கொண்டன. இதுவே ஜனநாயக பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியாக (DPA) உருவானது.

அஷ்ரஃப் இந்த முன்னணியின் கூட்டங்களுக்கு சென்றார். சிறிமாவோ அம்மையாருடன் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினார்.

பொது வேலைத்திட்டம் ஒன்று தயாரானது. தேசம் பொதுத்தேர்தல் ஒன்றுக்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. இரவு பகலாக செயற்பட்டு தேர்தலுக்கான விஞ்ஞாபனம் ஒன்றும் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. அஷ்ரஃப் அவர்களின் பங்கு இதில் கணிசமானது, ஜனாதிபதி முறையை நீக்குவதும், விஞ்ஞாபனம் உள்ளடக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

ஒவ்வோர் கட்சிக்கும் எத்தனை ஆசனங்கள் என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பத்து ஆசனங்களைக் கேட்டது. எத்தனை என்றாவது கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். கட்சிக்கான பாராளுமன்ற ஆசனங்கள் எத்தனையென்பது தீர்மானிக்கப் படவில்லை. ஆனால், பொது வேலைத் திட்டத்தில் கையெழுத்திடும் நாளைக் குறிப்பிட்டு, டாக்டர் சாணக்க அமரதுங்கவின் இல்லத்திற்கு கட்சித் தலைவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

அஷ்ரஃப் அவர்களும் அன்று காலை சென்றிருந்தார். அரசியல் தில்லுமுல்லில் எப்போதும் போல அங்கே ஓர் ஆச்சரியம் காத்திருந்தது.

மாதக் கணக்காக எழுதிய விபரங்களை உள்வாங்கிய கோப்புகள் எதுவும் அங்கு இல்லை. மாறாக, இருந்த அம்சங்களில் சிலவற்றை அப்புறப்படுத்தி, புதிய சில அம்சங்களை உள்வாங்கிய புதிய கோப்பு ஒன்று அங்கே கையெழுத்திடு முன் இறுதிப்பார்வைக்காக கட்சித் தலைவர்கள் முன்னே வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அஷ்ரஃப் விவாதப்பட்டார். நேரம் சென்றது, தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று வந்தது. சிறிமாவோ அம்மையாரிடமிருந்து.

"பத்திரிகையாளர்கள் ஈறாக எல்லோரும் தயாராக இருக்கிறார்கள். சுபநேரம் நெருங்கி விட்டது. உடனே வரவும்".

'உடனே வரவும்' என்றால் எப்படி ? 'சுபநேரம்' கடப்பதற்குள் கையெழுத்தும் போடவேண்டும்.

எல்லோரும் எழுந்து விட்டார்கள், அஷ்ரஃப் எழுந்தார். இதுவொரு இக்கட்டான நிலை.

எல்லாமே முரண்பாடாகி இருக்கிறது. முரண்பாடுகளை பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் இப்போது வந்து கையெழுத்துப் போடுங்கள் என்கிறார்கள். எப்படி...?

இவ்வளவு காலமும் எத்தனை நம்பிக்கையோடு செயற்பட்டோமோ, அதை, அப்படியே ரொம்ப சர்வ சாதாரணமாக தூக்கி எறிந்திருக்கிறார்கள்.

அஷ்ரஃப்புக்குள் எப்போதும் போல் அந்த எச்சரிக்கை உணர்வு தலைதூக்கியது. அஷ்ரஃப் சொன்னார்-

"எனக்கு இதுவல்ல சுபநேரம். இன்று வியாழக்கிழமை. நாளை வெள்ளி, கொத்பாவிற்கு பின்னர்தான் எனக்கு சுபநேரம்"

"சரி" என்று மற்றவர்கள் கிளம்பி விட்டார்கள்.

அஷ்ரஃப் அன்றிரவு சுதந்திரக் கட்சியின் பல்வேறு மேல் மட்டங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டார். அனுரா பண்டார நாயக்காவுடனும் பேசினார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

" ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. அம்மாறை மாவட்டத் தேர்தலுக்கு நீங்கள் தான் முகவர். எல்லாவற்றையும் நீங்கள்தான் முன்னின்று கவனிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லப்பட்டது.

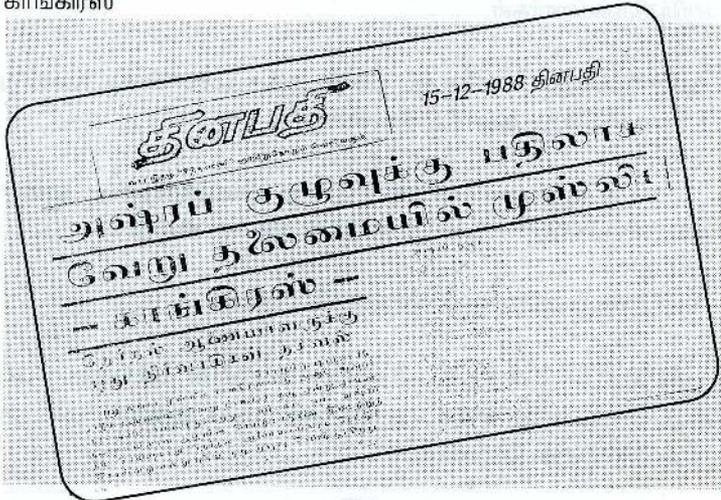
பொழுது புலருகையில் செய்திகள் வரத் தொடங்கின.

அம்மாறை, அட்டாளைச்சேனை, நிந்தவூர் எல்லாம் போஸ்டர்கள் ஒட்டப்பட்டும் விட்டது. இனிஆகப் போவது எதுவுமில்லை.

அஷ்ரஃப் அவர்களை பயன்படுத்தியே எல்லாவற்றையும் முடித்துவிட்டு, தூக்கியெறியும் நிலை. சுதந்திரக் கட்சிக்குள் இருந்த முஸ்லிம் தலைவர்களை வைத்துக் கொண்டு புதுக் கட்சி ஆரம்பிக்கவும் தயார்!

பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்தது.

'அஷ்ரஃப் குழுவிற்குப் பதிலாக வேறு தலைமையில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்'

முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்குள்ளேயே பிளவை உண்டாக்கும் சதி!

அஷ்ரஃப் அதைச் சமாளித்தார். பத்திரிகைகளுக்கு மறுப்பு அறிக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டு இந்தக் கதை என்ன வென்பதைச் சொல்ல 'சு'தந்திரக் கட்சியின் கதை' என்ற சிறு நூலும் அச்சடிக்கப்பட்டது.

பேரினவாதக் கட்சி ஒன்றுடன் கிட்டிய இந்த அனுபவம் அஷ்ரஃப் அவர்களின் வாழ்க்கையில் இன்றும் மறக்க முடியாதது.

ஆனால் இதில் புதிய மாற்றம் ஒன்று வந்தது. அது இன்னுமொரு புதிய அனுபவத்தை அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு கொண்டு வந்தது.

அதுதான், ஐக்கிய தேசியக் கட்சிப் பக்கமிருந்துபெற்ற தொலைபேசி அழைப்புகள்.

அஷ்ரஃப் இந்த அழைப்புகளுக்கு செவி கொடுக்க விரும்பவில்லை. இப்போதுதான் ஒரு நாடகம் முடிந்திருக்கிறது. திரும்பவும் இன்னுமொரு நாடகமா....

தொலைபேசி அழைப்புகளும் நேரிடை அழைப்புகளுமாக பல. "உங்களைப் பிரேமதாஸ கூப்பிடுகிறார், வாருங்கள் நாங்கள் கூட்டிக் கொண்டு போகிறோம்" என்றெல்லாம் ஏகப்பட்ட விண்ணப்பங்கள்.

இது ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு வெகு அண்மித்த காலம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக பிரதமரான ஆர் பிரேமதாஸ தெரிவாகியிருந்தார்.

அஷ்ரஃப் எல்லா அழைப்புகளையும் மறுத்தார். 'பிரேமதாஸாவை சந்திக்க வேண்டிய தேவை தமக்கு எதுவுமில்லையென்றும்' எடுத்துரைத்தார்.

இவரைப் பற்றி ஏற்கெனவே 'சமத்துவத்தில்' அஷ்ரஃப் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆர் பிரேமதாஸ பிரதமராக் பதவியேற்கும் தருணத்தில் அதனை எழுதியிருந்தார் என்று ஏற்கெனவே நாம் கூறியிருந்தோம்.

"..... எமக்கிருக்கும் ஒரேயொரு நிவாரணம், சில சிங்களத் தலைவர்களின் தனிப்பட்ட ஆளுமையில் நம்பிக்கை வைப்பது தான்"

தம்மை மேலும் நெருக்கிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி நண்பர்களுக்கு அவர் இறுதியாகச் சொன்னது இதுதான். "அவருக்குத் தேவையானால் என்னுடன் பேசட்டும். அவருக்குத் தானே தேவை. எனக்கு எதுவித தேவையும் இல்லை....."

என்ன ஆச்சரியம்!

இலங்கைத் திருநாட்டின் பிரதமரும் எதிர்கால ஜனாதிபதியுமான ஆர் பிரேமதாஸாவிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது.

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசிய மாநாட்டில்,
முன்னாள் ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாஸா,
மற்றும் அரசியல் பிரமுகர்களுடன் தலைவர்....

ஆர்பியின் அரசியல், அஷ்ரஃப்பின் சாணக்கியம்

"ஹலோ! சுகமா இருக்கிறீர்களா.... நான் உங்களை சந்திக்க விரும்புகின்றேன்..." என்றார் ஆர்.பிரேமதாஸா.

"சந்திக்கலாம்... தேர்தல் முடிந்த பின்னர் சந்திக்கலாம். இப்ப என்ன அவசரம்.." - அஷ்ரஃப்.

"இல்லை தேர்தலுக்கு முன் சந்திக்க வேண்டும்..."

"ஆனால் ... அது சாத்தியப்படாது போல..."

"ஏன்! அப்படிச் சொல்றீங்க..."

"இல்லை அம்மையாரிடம் இருந்து கருமம் ஆற்றி விட்டு உங்களை எப்படி..... திடீரென வந்து சந்திப்பது.."

"அம்மையார்தான் உங்களை ஏமாற்றி விட்டாரே பிறகென்ன..?"

"அவர் ஏமாற்றியது வேறு விடயம். அதற்காக வரவேண்டிய அவசியம் இல்லையே...ஆனால், ஒன்று செய்யலாம்...."

"என்ன...?"

"நிபந்தனை இல்லாத ஒரு சந்திப்பிற்கு நான் உடன்பாடு..."

"என்ன நிபந்தனை..."

"எந்தக் காரணம் கொண்டும் உங்களுக்கோ ஐ.தே.கட்சிக்கோ வாக்களிக்க நீங்கள் எனது கட்சியைக் கோரக் கூடாது."

"ஏன் அப்படி..."

"எனக்கு என்ன நடந்தாலும் பரவாயில்லை. நான் அம்மையாரிடம் செயலாற்றிவிட்டு, மக்களுக்கு திரும்பவும் சொல்ல முடியாது ஐ.தே.கட்சிக்கு வாக்களியுங்கள் என்று"

"சரி பரவாயில்லை நாங்கள் சந்திப்போம்.."

"ஆனால் எனக்கு உறுதியளிக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக பேச்சு இல்லையென்று.."

"சரி உறுதியளிக்கின்றேன்... வாருங்கள்.."

"எங்கே சந்திப்பது..."

"கச்சரிதவுக்கு வரமுடியுமா .."

"மன்னிக்கவும். அது உங்களுடைய வீடு .. பொதுவான இடத்தில் சந்திக்கலாம்..."

"சரி அப்படியென்றால் பிரதமர் அலுவலகம்..?"

"ஆனால்... இப்போது மணி ஏழு. நான் கூட்டம் ஒன்றில் கலந்துவிட்டு வர இரவு 11 மணியளவிலாகும். அலுவலகம் மூடியிருக்குமே..."

"அது உங்களுடைய பிரச்சினை சேர்."

"ஓகே! அதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்கின்றேன். நீங்கள் என்னைச் சந்தியுங்கள்..."

ஐனாதிபதி தேர்தல் ஐரம் மும்முரமாக ஏறிக்கொண்டிருந்த வேளை அது. அனைத்து வேலைகளும் ரொம்பவும் கரூராக நடந்து கொண்டிருந்தன.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு இது ரொம்பவும் இக்கட்டான தருணம். அம்மையார் ஏமாற்றி விட்டார். பத்திரிகைகளிலும் வந்தாகி விட்டது. அஷ்ரஃப் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து செயற்படுகின்றார் என்று... இனி எப்படியோ...

இரவு 9.30 மணிக்கு ஏ.ஜே.ரணசிங்க அஷ்ரஃப் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார்.

கறுவாக்காட்டு - டொரிங்டன் - பொலிஸ் நிலையம் சென்று சாவி எடுத்து பிரதமர் அலுவலகத்திற்குள் உள்ளிட நேரம் 10.45.

சரியாக 11 மணிக்கு ஆர்பி, லலித் அத்துலத்முதலி, ரஞ்சன்விஜேரத்தின ஆகியோருடன் உள்ளிட்டார். ஐ.தே.கட்சிக்கு ஆதரவு தர முடியாத தமது நிலையை அஷ்ரஃப் எடுத்துரைத்தார்.

கடைசியாக ஆர்பி கேட்டார்.

"எனக்கு ஒரு உதவி செய்யுங்கள். நீங்கள் சுதந்திரக் கட்சிக்கு - ஸ்ரீமாவிற்கு வாக்களிப்பில் ஈடுபடாமலிருந்தால் போதும்..."

"இதை யோசிக்க வேண்டும்.. அப்படியே இதைச் செய்வதாக இருந்தாலும் சுமமா செய்ய முடியாது. எமக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்" என்றார் அஷ்ரஃப்.

ஆர்பி இம்மாதிரி விவகாரங்களில் ரொம்பவும் சுறுசுறுப்பு என்பது நாடறிந்த விடயம். எதையாவது தூக்கியெறிந்து காரியத்தை முடித்தால் போதும்!

"என்ன செய்ய வேண்டும்..?"

"முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பாதிக்கும் சில அம்சங்கள், அரசியல் யாப்பில் இருக்கிறது. அவற்றை நீங்கள் நீக்க வேண்டும்".

'சா!...என்னவோ நினைத்தோம். மனுசன் என்னவோ கேட்கிறான். ஆனால் ஒரு சமூகத்தின் தேவையை உணர்ந்து நிற்கும் தலைவன்... இதற்கு நாம் செவிசாய்க்க வேண்டும்' என்று நினைத்தார் ஆர்பி.

"பொதுத் தேர்தலுக்கான 12.5% வெட்டுப்புள்ளியை 5% மாக குறைக்கவேண்டும். மாகாணசபைத் தேர்தலில் காட்டப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்புள்ளியை முற்றாக இல்லாமல் செய்யவேண்டும். விகிதாசாரத் தேர்தலில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட வலையங்களை இல்லாமல் செய்யவேண்டும்."

"இதை நான் நிறைவேற்றித் தந்தால், உங்களால் நான் கேட்டதைச் செய்ய முடியுமா...

"முதலில் செய்துவிட்டுக் கேளுங்கள்.." என்றார் அஷ்ரஃப் அழுத்தமாக.

அதற்கு அடுத்த நிமிடமே ஆர்பி வேகமானார்.

இரவு 1 மணி..

சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கூப்பிட்டார். சட்டத் திருத்தங்களை காலை ஏழுமணிக்கு தயாராக வைத்திருக்கும்படி பணித்தார்.

கடைசியான பாராளுமன்றத்திற்கு இன்னும் பத்து நாட்களே இருந்தது. அதற்குள் காரியம் முடிந்தாக வேண்டும். 2/3 பெரும்பான்மைப் பலமும் அவசியம். மறுநாளே உயர் நீதிமன்றம் போய், சட்டத் திருத்தங்களை ஒப்புதல் பெற்றால்தான் பாராளுமன்றம் கொண்டு செல்லலாம்.

அடுத்த ஆறு நாட்களுக்குள் லலித் அத்துலத்முதலி, திருத்தங்களைப் பிரேரித்து அதற்கான காரணங்களை முன்வைத்தார். எத்தனை காரணங்களை முன்வைத்தாலும் உண்மைக் காரணங்கள் வரலாற்றுக்குள் அமிழ்ந்து கிடக்கிறது.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்ட திருத்தங்களின் முக்கியத்துவம் என்ன?

சிறுபான்மைக் கட்சிகளுக்கும், சிறிய கட்சிகளுக்கும் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கவேண்டிய பிரதிநிதித்துவம் வலுப்பட்டது.

இது அஷ்ரஃப் அவர்களின் சாணக்கியம்.

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சாதனை.

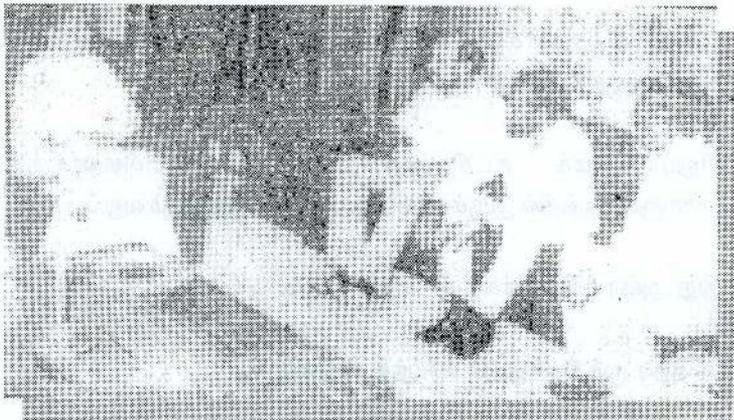
சிறப்பாக சிறுபான்மை மக்களுக்கான பாதுகாப்பை மேலும் வலுப்படுத்தியது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இது ஜே ஆரின் ராஜதந்திரம்! எதிர்காலத்தில் அனைத்து சிறுபான்மை சிறிய கட்சிகளும் பேரினவாதத்தின் கால்களில்தான் விழுந்து கிடக்க வேண்டும் என்பது.

அவ்வாறு அவர்களின் இந்த முன்கூட்டிய அவதானத்தை அவர்கள் 'சமத்துவத்தில்' இருந்த காலத்திலேயே எழுதியிருக்கிறார்.

'சிறுபான்மை சமூகங்களின் பாதுகாப்பு அரசியலமைப்பின் தும் சட்டத்தின் தும் நீதிமன்றங்களின் தும் கரங்களில் ஓயாடைக்கப்பட வேண்டும். அது தனிப்பட்ட ஒரு மனிதன்தும் கரங்களில் இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதல்ல என்பதை சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதிகளும் தலைவர்களும் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதை...'

தலைவரின் தலைமையில் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தூதுக்குழு ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாஸா அவர்களை சந்தித்தபோது...

அரசியலில் ஒரு ராஜ தந்திரி

முஸ்லிம் காங்கிரசின் எட்டாவது மாநாட்டில் ஆர்பிக்கான தனது கடமையை நிறைவேற்றினார். அஷ்ரஃப் அவர்களின் ஒரு கப் நீர் கூட அருந்தாத மிக நீளமான பேச்சும் இதுதான். மூன்று மணித்தியாலங்களும் பதினைந்து நிமிடங்களும், இம்மாநாட்டில்தான் அஷ்ரஃப் முன்கூட்டிய இன்னுமொரு தீர்க்கதரிசனத்தையும் முன்வைத்தார்.

"பூர்மாவோ பண்டாரநாயக்க இந்த நாட்டின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்கும் தகுதியை நிரந்தரமாக இழந்துவிட்டார் என்பதை நான் இத்தால் பிரகடனம் செய்கின்றேன்.."

அஷ்ரஃப் காலத்திற்குக் காலம் இவ்விதமான முன் நடப்புகளை தமது பேச்சில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் அமைப்பை முதல் முறையாக காத்தான் குடியில் வைத்து அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்துப் பேசும்போதும் அவர் கூறினார்.

"இந்த அமைப்பு ஒரு தேசிய கட்சியாக மாறுவதுடன் இதற்கான தலைமைத்துவக் காரியாலயம் தலைநகரான கொழும்பில் அமையும்..."

ஆண்டுகள் பல கடந்தும் அந்த எண்ணக் கருக்கள் விதைத்த நம்பிக்கை வித்துக்கள் இன்று முளைவிட்டு, கிளைபரப்பி தலைநிமிர்ந்து வருவதை காண்கின்றோம்.

மாநாட்டில் முஸ்லிம் மக்கள் யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்பதை அஷ்ரஃப் சூசகமாக வெளிப்படுத்தினார்.

"ஸ்ரீலங்கா (சு)தந்திரக் கட்சி செய்த துரோகம் முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு செய்யப்பட்ட துரோகம். இதை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்தவொரு முஸ்லிமும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு வாக்களிக்க மாட்டான்... ஜனாதிபதி தேர்தல் முன்னே நிற்கிறது. இங்கே இன்னும் இரண்டு முக்கிய வேட்பாளர்கள் (ஆர்பி, ஓஸி அபேகுணசேகர) இருக்கிறார்கள். எனக்கு பிரேமதாசாவை அவ்வளவாகத் தெரியாது. கடந்த சில நாட்களாகத்தான் தெரியும். இருந்தாலும் நமது பேச்சுவார்த்தைக்கிணங்க அவர் சிறுபான்மைச் சமூகங்களிற்கான முக்கிய கோரிக்கைகள் சிலவற்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்... முடிவை நீங்கள் தான் எடுக்க வேண்டும்."

அஷ்ரஃப் கழுவுகின்ற நீரில் நழுவுகின்ற மீன். ஆனால் சந்தர்ப்பவாதியல்ல. இதுகாறும் நீங்கள் படித்து வந்திருக்கும் சம்பவங்களிற்கூடாக இது துலங்கும். தனது சமூகத்தின் தேவைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். தம் கொள்கைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். மனச்சாட்சிக்கு விரோதமான நியாயங்களிற்கு கட்டுப்படமுடியாது. இதற்கெல்லாம் ஒரு மனிதன் என்ன செய்யலாம், அதைத்தான் அஷ்ரஃப் செய்தார்.

இந்திய இராணுவத்தின் நுழைவு குறித்து ஜே ஆர் அம்சமான கருத்தொன்றை முன்வைத்தார்.

"பிரச்சினைகளை (புலிகளை) ஒரு வழிக்குக் கொண்டு வர

வேண்டுமானால், பிசாகடனும் நான் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளத்தயார்.....".

அது ஜே.ஆர். அரசியலில் நரி. ஆனது எதுவுமில்லை.

இது அஷ்ரஃஃப். மனிதாபிமானமாகச் சிந்திக்கும் ராஜதந்திரி! ஆக்கங்கள் நிறைய உண்டு. நிறைவேறவும் இருக்கிறது....

மாகாண சபைத் தேர்தலில் மரத்துக்கு வாக்களித்த நூறுவீத மக்களும், ஜனாதிபதித் தேர்தலில் யானைக்கு - ஆர்பிக்கு வாக்களித்தார்கள்.

ஆர்பியின் வெற்றியின் வெற்றிப் புள்ளியை அவருடைய எதிர்ப்பாளர்களின் வெற்றிப் புள்ளியிலிருந்து கழித்துப் பாருங்கள். அதுதான் அவரது வெற்றிக் கணிப்பு! அவரை வெற்றிக்குத் தூக்கிவிட்ட ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் முஸ்லிம்களின் வாக்குகள் - கரங்கள்!

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆர்பிக்கு எதிராக எழுந்த 'குளறுபடியான தேர்தல்' என்ற குற்றச்சாட்டிற்கும் பதிலடி கொடுத்தது அஷ்ரஃஃப் அவர்கள்தான்.

இதைத் தொடர்ந்து நடந்த பொதுத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வெற்றியீட்டியது. மிகக் குறைந்த வாக்கு வித்தியாசத்தில் சில ஆசனங்களை இழக்கவும் செய்தது.

இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு ஆர்பி ஏதாவது செய்வார் என்று அஷ்ரஃஃப் தவிர்ந்த இதர கட்சிப் பிரமுகர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், மந்திரிசபையில் மீண்டும் பழைய மன்கூர், மஜீத், முஸ்லிம் தலைமைகளே இடம்பெற்றன.

அஷ்ரஃப் அவர்களிற்கு ஒன்று புரிந்தது. ஆர்.பிரேமதாஸா அரசியல் செய்கிறார். அந்த அரசியலுக்கு நாமும் ஈடுகொடுக்க வேண்டும்.

இது அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு முதலாவது பாராளுமன்றம். ஒரு கட்சித் தலைவர் என்ற ரீதியில் அவருக்கு முன் வரிசை வழங்கப்பட்டது.

அஷ்ரஃப் பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மான் கூறி- அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்திற்கு - தமது முதலாவது கன்னிப் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

"இந்த நாட்டின் வரலாற்றில் முதற் தடவையாக...."

"கூய்" என்ற சத்தம் பாராளுமன்றத்தில் பல்வேறு திசைகளில் இருந்தும் வந்தது.

அவர் திரும்பவும் தமது பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

"இந்நாட்டின் வரலாற்றில்...."

திரும்பவும் அதே கூச்சல்! கூச்சல்!! கூச்சல்!!

சபாநாயகர் தெரிவின் பின், கட்சித் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவராக எழுந்து நின்று சபாநாயகரை வாழ்த்துவது பாராளுமன்ற சம்பிரதாயங்களில் முக்கியமான ஒன்று. இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் முஸ்லிம் ஒருவர் கட்சித்தலைவராக எழுந்து நின்று சபாநாயகரை வாழ்த்தும் முதற்தடவை இது. அஷ்ரஃப் அவர்கள் சொல்ல வந்ததும் இதைத்தான்.

இலங்கையின் வரலாற்றில் முஸ்லிம் மக்களுக்கென்ற ஒரு தனிக்கட்சி ஸ்தாபனம் செய்து, அதன் தனித்துவம் பழுதுபடாமல் அதை பாராளுமன்றம் வரை இட்டுச் சென்ற தலைமைத்துவம் அஷ்ரஃப் அவர்களையேயாகும். அதிலும், இப்பேர்ப்பட்ட கட்சியின் தலைவர் ஒருவர், இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் பாராளுமன்றத்தின் நாயகர் - சபாநாயகருக்கு வாழ்த்து கூறும் அரிய சந்தர்ப்பம் இது. இதுவரையும் வேறு எந்தவொரு முஸ்லிம் தலைவருக்கும், கிடைத்திராத இத்தகைய சந்தர்ப்பம் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு கிடைத்ததையிட்டு - அவரே அதை உருவாக்கியதையிட்டு, இந்நாட்டின் முழு முஸ்லிம் சமூகமும் பெருமை கொள்ளத்தக்க அம்சமாகவே அது அமைந்தது.

அன்றைய சபாநாயகர் எம்.எச் முகமட். பாராளுமன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் நினைத்திருக்கவேண்டும், எம்.எச். முகமட் அவர்களையே முதலாவது முஸ்லிம் சபாநாயகராக வாழ்த்த நினைக்கும் அஷ்ரஃப் அவர்களின் அரசியல் 'அறியாமைக்கு' நல்ல பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று, விளைவு; இருபக்கங்களில் இருந்து எழுந்த அந்தக் கூச்சல்.

அஷ்ரஃப் அவர்களின் 'கன்னிப் பேச்சை' குறுக்கீடு செய்ய ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. பாராளுமன்ற சம்பிரதாயப்படி எந்தப் பிரதிநிதியினதும் கன்னிப் பேச்சை குறுக்கீடு செய்ய முடியாது. அஷ்ரஃப் அவர்களின் ஆரம்பப் பேச்சை மட்டும் தட்டி விடுவதன் மூலம், அவரது போராட்டத்தை பலவீனப்படுத்தலாமென நினைத்து வந்தவர்கள், பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்தை மீறுவதை 'பெருங்' குற்றமாக கணித்திருக்க முடியாததுதான்.

கூச்சலுக்கு மத்தியிலும் பேசிய அஷ்ரஃப் அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுத்தான், அவர்களுக்கு, தாம் 'எங்கே? இருக்கிறோம்' என்பது விளங்கியது.

அஷ்ரஃப் அந்தப் பாராளுமன்றத்திற்கு இன்னுமொரு கூற்றையும் முன்வைத்தார்.

"இந்த நாட்டின் பிரச்சினையே இதுதான். ஒருவர் பேசுவதைக் கேட்கவும் கூட இந்தப் பாராளுமன்றம் தயாராக இல்லை. பொறுமையாக இருந்து செயற்பட்டால் இந்நாட்டின் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் தீர்ந்துபோகும்..."

"இந்த நாட்டின் வரலாற்றிலேயே முதற்தடவையாக இன்று முஸ்லிம் ஒருவர் சபாநாயகரை வாழ்த்துகிறார்.".... என அஷ்ரஃப் அவர்கள் கணீரென்ற தொனியில் பேசத் துவங்கியதும், கரகோஷம் எழுப்பிக் கூச்சவிட்டவர்கள், வெட்கத்தால் வாயடைத்துப் போயினர்.

ஆர். பிரேமதாஸவுக்கு இன்னுமொரு பிரச்சினையும் எழுந்தது. அது ஆகப் பெரும் பிரச்சினையான 'இம்பீச்மென்ட்' எனப்படும் 'மதிப்பிழப்பு' பிரேரணை. அவருக்கெதிரான ஆட்சி அதிகாரத் திலிருந்து அவரை அப்புறப்படுத்தும் திட்டம் இது.

காமினி திசநாயக்கா, லலித் அத்துலத் முதலி போன்றவர்கள் இதற்கு முன்னிலையில் நின்றார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாஸாவிிற்கும், முஸ்லிம் காங்கிரசிற்கும் இடையிலான உறவுகள் அவ்வளவு நன்றாக இல்லை. ஒரு கட்டம் வரை முஸ்லிம் காங்கிரஸை பயன்படுத்தி விட்டு, அப்புறம் அதைக் கைவிட்டநிலை.

ஆனால், ஒரு கட்டத்தில் அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க... 'முஸ்லிம் காங்கிரசுடனான உறவுகளை எவ்விதம் பேண வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நீங்கள் உங்களுக்கு அளிக்கப்படும் வாக்குகளைக் கொண்டு உங்களது 'பலம்' என்ன என்று நிரூபியுங்கள்'.

பலம் ஆர். பிரேமதாஸ அறியாததல்ல. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முதலாவதாக போட்டியிட்ட மாகாண சபைத் தேர்தலில் வாக்களித்த மக்களைக் கொண்டுதான் ஆர். பிரேமதாஸவுக்கான ஜனாதிபதி தேர்தல் சாதிக்கப்பட்டது. பின்னரும் அதை நிரூபி என்பதில் என்ன என்ன நிலைப்பாடு.....?

ஆனாலும் அடுத்து வந்த பொதுத் தேர்தலில் அஷ்ரஃப் அதை நிரூபித்துக் காட்டினார். இந்த நினைப்பில் தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முக்கிய உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். எதிர்பார்த்தது, அமைச்சரவை பொறுப்புக்கள் ஏதாவது கிடைக்கலாமென்று. பேரினவாத கட்சிக்குள்ளிருந்து செயற்பட்ட முஸ்லிம் தலைவர்களின் செயற்பாடாகக் கூட அது இருக்கலாம். நிர்மாணிக்கப்பட்ட அமைச்சரவையில் தொடர்ந்தும் அவர்களே இருந்தனர்.

அஷ்ரஃப் அவர்கள் இதைக் குறித்து அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவருடைய மனப் போக்கின்படி -

"எனக்கு அன்று ஒரு அமைச்சுப் பதவி தரப்பட்டிருந்தால், என்னைப் புடம் போடுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் போயிருக்கும். இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குள்ளே நெருப்புக்குள்ளே ஊடாடித்தான் என்னைப் புடம் போட்டுக் கொண்டேன். அதனால்தான் இன்று ஓர் வெற்றிகரமான தலைமையை வழங்கக் கூடியதாக விருக்கிறது."

ஆர்பி மிகவும் இக்கட்டான நிலையில் இருந்தார். தனக்கு எதிராக கையெழுத்து போட்டவர்களை 'கண்டுபிடித்து' சலுகைகளும், சன்மானங்களும், அள்ளிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அஷ்ரஃபை சிலர் நெருக்கினர்.

"மனுசன் ரொம்பவும் அதிர்ந்து அல்லாடிப் போயிருக்கிறார். அவரிடம் போய்ப் பேசங்கள்..."

அஷ்ரஃபிற்கு இது பிடிக்கவில்லை. 'நமக்கு என்ன தேவை இருக்கிறது திரும்பவும் அவரிடம் சென்று பேச...?'

அஷ்ரஃப் அவர்களிடம் இப்படிக்கேட்டுக் கொண்டவர்களிற்கு தேவைகள் இருந்திருக்கலாமோ என்னவோ...?

"சரி...ஒரு கோலாவது போடுங்களேன்" என்று திரும்பவும் வற்புறுத்தப்பட்டார். மெப்தான்! ஒரு கஷ்டத்தில் இருப்பவனுக்கு ஆறுதலாவது கூற வேண்டாமா....

அஷ்ரஃப் 'கோல்' எடுத்தார்.

ஆர்பிக்கு பெரிய சந்தோஷம். தன்னை வந்து காணும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தார். அந்த அழைப்பை தட்ட முடியவில்லை. அன்றிரவே ஆர்பியைச் சந்திக்க ஏற்பாடானது. சந்திப்பில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன்னாள் தவிசாளர் சேகு இசுஹும் கலந்து கொண்டார். ஆர். பிரேமதாஸா மிகவும் மன வேதனையுடன் பேசினார்.

"என்னோடு மனக்குறை வைத்துள்ள நண்பர்களே என்னைக் குத்திவிட்டீர்கள். எனக்கு எதிரானவர்கள் என்னை வஞ்சம் தீர்க்கும் தறுவாய் இது. நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்...?"

மனக்குறையின் காரணமாக கையொப்பம் வைப்பதை நியாயப்படுத்துவதென்றால் குற்றப் பத்திரிகையில் நான்தான் முதலாவதாக கையெழுத்திட்டிருக்க வேண்டும். அப்படியே நாங்கள் செய்தாலும், நீங்கள் எந்தக் குறையும் சொல்லியிருக்க முடியாது. ஏனென்றால் நீங்கள் நீதியாக நடந்து கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும்...."

ஜனாதிபதி அமைதியாக கேட்டார். அவரது இதயத்துக்கும் வேதனை புரிந்திருக்கும்.

"நான் இப்ப என்ன செய்யு?"

இது பிழை செய்துவிட்ட ஒரு மனிதனின் வெளிப்பாடு.

"நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். நாங்கள் எந்தவகையிலும் மாறவில்லை. நாம் உருவாக்கிய ஜனாதிபதியை பாதுகாக்கவே திரும்பவும் வந்திருக்கிறோம். எங்களால் முடிந்ததைச் செய்வோம்."

அவரது விழிகளில் கண்ணீர்ப் படிமங்களாக..... இதைத்தான் ஆர்பி, பின்னரான தமது அரசியல் கூட்டங்களிலும், தனிப்பட்ட கருத்துக்களிலும் தெரிவித்தார்.

"எனது அரசியல் வாழ்க்கையில் முதற்தடவையாக ஒரு மனிதரைச் சந்தித்தேன்—"

அரசியலை சாக்கடை என்கிறார்கள். அழுக்கும், அசிங்கமும் பொங்கிப் புரளும் பணமும், படாடோபமும், ஆசைகளும், அதிகாரமும் அலைகளென எழுந்து ஒன்றையொன்று விஞ்சிச் செல்கையில், அரசியலில் 'மனித நேயத்தை' தக்க வைப்பதென்பது அத்தனை கலபமானதல்ல.

ஆர். பிரேமதாஸா அதை, அதற்கே உரிய தனிப் பாணியில் இட்டுச் சென்று வெற்றி கண்டவர்.

ஒரு காரியம் நடக்கவேண்டுமானால் அதற்கு என்ன 'வில்லை' கொடுத்தாவது அதை நடக்க வைக்கும் வல்லமை பொருந்தியவராக ஆர். பிரேமதாஸா இருந்தார் என்பதை இலங்கையின் அரசியல் வரலாறு மறுதலிக்க முடியாது.

அந்த 'வில்லைக்குள்' அடக்கமுடியாதவராக அஷ்ரஃப் அவர்கள்

இருந்தது. ஆர். பிரேமதாஸாவின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் ஒரு கரும்புள்ளிதான்.

அந்தக் 'கரும்புள்ளி' ஒரு மனித நேயத்தை புரிய வைத்து, அந்த மனிதநேயத்திற்குரிய 'மனிதனைக்' காண்பித்தது. இலங்கையின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியான ஆர். பிரேமதாஸா அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் மறக்க முடியாத ஒரு விடயம்தான் இந்த நிகழ்வு!

அதுதான், 'முதல்தடவையாக ஒரு மனிதனைச் சந்தித்தேன்' என்கிறார் ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாஸா

இந்தச் சந்தர்ப்பம் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசிற்கு சரியான ஒரு வாய்ப்பு. எது கேட்டிருந்தாலும் எவ்வளவு கேட்டிருந்தாலும் கிடைத்திருக்கும்.

அவ்வாறும் அவர்கள் அதைச் செய்வில்லை. அந்தளவு அவர் இறங்கிப் போக மனம் ஒப்பவில்லை.

சந்திப்பு முடிந்து திரும்பியதும் சுமமா இருக்கவில்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டமும் படித்தவரல்லவா... சட்டப்புத்தகங்களை புரட்டினார். மூளையை கசக்கினார். ஏதாவது செய்தாக வேண்டாமா.....

லலித், காமினி குழுவின் எதிர்பார்ப்பு வேறுவிதமாக இருந்தது. குற்றப்பிரேரணையை தாக்கல் செய்திருந்த தினத்திலிருந்து. பாராளுமன்றத்திற்கு பதினைந்து நாள் அவகாசம் இருந்தது. அதற்குள் பாராளுமன்றத்தை பாவித்து, ஜனாதிபதியை - ஆர். பிரேமதாஸாவை பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே தூக்கி வீசலாம் என்பது திட்டம்.

ஒரே வழி பாராளுமன்றத்தை இடைநிறுத்தம் செய்வதுதான் என்று பட்டது.

பாராளுமன்ற அவகாசத்தை வழங்குவது அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் வாய்ப்பாகவே முடியும் என்று புலப்பட்டது. இதற்கிடையிலுள்ள கால அவகாசத்தில் ஏதாவதொரு சட்டக் கருவைக் கொண்டு இதை உடைத்து விடலாம் என்றும் பட்டது.

இரவு 12.30 க் மீண்டும் கோல் எடுத்தார் அஷ்ரஃப். ஜனாதிபதி லைனுக்கு வந்தார்.

"நீங்கள் ஒரு காரியம் செய்யலாம்...."

"சொல்லுங்கள்....."

"பாராளுமன்றத்தை இடைநிறுத்தம் செய்யுங்கள். இது உங்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்..."

ஜனாதிபதி மறுமுனையில் மௌனம் சாதித்தார்.

"இப்போதைக்கு உள்ள ஒரேவழி அதுதான். பாராளுமன்றத்திற்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கும் தொடர்பை துண்டித்துவிடவேண்டும்., இந்த அவகாசத்தை பாவித்து மற்ற வழிகளை யோசிப்போம். இன்னும் இரண்டு நாட்கள் கழித்து தொடர்பு கொள்கிறேன்...." என்றார் அஷ்ரஃப்

10றுநாள் காலை; காலைச் செய்தியே அதுதான்;

பாராளுமன்றம் இடைநிறுத்தப்பட்டது. அடுத்த இரண்டு நாட்களில் அஷ்ரஃப் சும்மா இருக்கவில்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டத் தரணிக்குள்ள நுட்பங்களுடன் அரசியலமைப்பை திரும்பவும் படித்து கிண்டிக் கிளறினார்.

இரண்டு நாள் கழிந்து, மீண்டும் கோல்.

ஆர். பிரேமதாஸா மறுமுனையில் தொற்றினார்.

"சேர்! சட்டப்படி இது செல்லுபடியாகாது....."

"எப்படி...?" ஆர்பிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்திருக்க வேண்டும். குரலில் அது தெரிந்தது.

"ஐனாதிபதிக்கு எதிராக, சட்டரீதியாக ஒரு குற்றப்பிரேரணையைக் கொண்டுவர பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு முடியும். அதற்கான உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் சதித்திட்டம் ஒன்றைச் செய்து, அதற்கு குற்றப்பிரேரணை எனும் வடிவம் கொடுக்க முடியாது."

"நீங்கள் திரும்பவும் அதைக் கூறுவீர்களா..... மெதுவாகச் சொல்லுங்கள் நான் குறித்துக் கொள்ளவேண்டும்....."

அஷ்ரஃப் தம்மால் கிண்டியெடுக்கப்பட்ட சட்டக் குறிப்புகளை மெல்ல...மெல்லக் கூறினார்.

ஆர்பி அக்குறிப்புகளை எழுதிமுடிய அஷ்ரஃப் சொன்னார்....

"இரண்டு நாட்களாக இது சம்பந்தமாக என்னால் எழுதப்பட்ட சட்ட விபரங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் வேண்டுமென்றால் படித்துப் பார்க்கலாம்..."

பத்தாவது நிமிடம் ஒரு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் அவர் வீட்டு வாசலில், அவற்றைக் கொண்டு செல்ல. அவை கொண்டு செல்லப்பட்டு, ஒரு மணித்தியாலத்துக்குள் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு தொலைபேசி அழைப்பு.

"அருமையான சட்ட நுணுக்கங்கள். நீங்கள் ஒரு ஜனாதிபதி சட்டத்தரணியாக இருக்கவேண்டியவர்..... நானும், எனது கட்சியும் முக்கியமான அரசியல் அமைப்பு சட்டம் சம்பந்தமாக ஆலோசனை பெறும் சட்டவல்லுனர்கள் உள்ளார்கள். அவர்களிடம் உங்கள் கருத்தைச் சொன்னபோது! அற்புதமான இக்கருத்தை சொன்னவர்தான் என்று என்னிடம் கேட்கிறார்கள்."

தமது சட்டவல்லுனர்களோடு நடத்திய ஆலோசனையில் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தை ஆர்பி இங்கே முன்வைத்தார். அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கும் ஒரு விடயம் நினைவுக்கு வந்தது. அதை அவர் நகைச்சுவையாக ஆர். பிரேமதாஸாவிடம் கூறினார்.

"சேர்! நானும் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தேன்.... நீங்கள்தான் என்னை நியமிக்கவில்லை."

"சா! ஏன் எனக்கு அதைக் கூறவில்லை. கட்டாயம் நான் தந்திருப்பேன்".

"சேர் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி பதவி கெஞ்சிப் பெறுவதல்ல. நீங்கள் சுயமாக தீர்மானித்திருக்கவேண்டிய ஒன்று"

"ஸொறி! மன்னியுங்கள்"

"நீங்கள் கவலைப்பட அவசியமில்லை. ஏன் கிடைக்கவில்லை யென்றும் எனக்குத் தெரியும்..."

அஷ்ரஃப் அவர்கள் விண்ணப்பித்தபோது இருபது வருடம் பூர்த்தியாகவில்லை. பதினெட்டு வருடங்களே பூர்த்தியாகியிருந்தது. ஒரு ஜனாதிபதி சட்டத்தரணிக்கு 20 வருடங்கள் பூர்த்தியாக

வேண்டும். இருப்பினும், இதற்குமுன் இந்தப் பதவிக்கு விதிவிலக்குகள் இருந்திருக்கின்றன.

ஆனால் ஆர். பிரேமதாஸாவோ அதையாவது கைமாறாக செய்ய நினைத்தார். அஷ்ரஃப் அவர்களோ, 'இப்போது வேண்டாம்' என நாசக்காக மறுத்துவிட்டார்.

இதைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசியலில் சில புதிய அதிர்வுகள் தோன்றின—

லலித் காமினி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றம்.

வெளியேற்றத்திற்கு எதிராக உயர்நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டும் தோற்று, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிகளை இழந்தனர்.

லலித், காமினியின் புதிய கட்சி ஆரம்பம்.

தொடர்ந்து வந்த மாகாணசபைத் தேர்தல்—

மாகாணசபை தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பெரும் பொருளாதாரத் தட்டுப்பாட்டை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது. கட்சியின் பொருளாதாரமும் மிகவும் குன்றியிருந்தது.

ஐ.தே.கட்சியின் எதிர்பார்ப்பு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தொண்டமாணப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது. கட்சி ஒரு புறமிருக்க யானைச் சின்னத்திலேயே போட்டியிடுவது.

அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கு எப்போதும் எதிலும் சுயமரியாதை அதிகம். கட்சியின் இன்றைய நிமிர்வுக்கு மாத்திரமல்ல, அவரது தக்க தலைமைக்கு அதுவும் ஒரு சக்தியே!

காங்கிரஸுக்குள்ளும் அந்தக் கருத்தே ஒலித்தது. ஐ.தே. கட்சியிலேயே கேட்போம். முஸ்லிம் காங்கிரசின் முன்னால் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான புகார்தீன் ஹாஜியார் - தொழிலதிபர் ஐ.தே.கட்சி ஆதரவாளராக இருந்தார்.

"உங்களுடைய முடிவை ஐ.தே.கட்சியின் பக்கம் எடுங்கள். பணப்பிரச்சனையை என்னிடம் விடுங்கள். எத்தனை கோடியே என்றாலும் சரி கொண்டு வந்து காலடியில் குவிக்கின்றேன். தனியாக போட்டியிடுவது என்றால் ஐந்து சதமும் தரமாட்டேன்." எனக் கர்சித்து எச்சரித்தார் புகார்தீன் ஹாஜியார்.

அந்தக் காலத்தில் ஆர்பியின் அரசியல் என்ன வென்று மக்களுக்குத் தெரியும். அவரது சித்து விளையாட்டுக்கள் தேசப்பிரசித்தம். ஆகவே-

ஐ.தே கட்சிக்கு சார்பாகவே முடிவை எடுக்கவேண்டும். இல்லை யெனில் அது அஷ்ரஃப் அவர்களின் உயிருக்கும் ஆபத்தாக இருக்கும் என்று பேசப்பட்டது.

இறுதியாக தலைவரே முடிவை தீர்மானிக்கட்டும் என காங்கிரஸ் தீர்மானித்தது. தலைவரே முடிவைத் தீர்மானித்தார். கட்சியின் உறுப்பினர்கள் இல்லாது போனாலும், அது சைபர் நிலைக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை. ஐ.தே.கட்சியுடன் கூட்டு இல்லை. இதுதான் முடிவு!

இதைக் கேள்விப்பட்ட ஆர். பிரேமதாஸா அநுராதபுரத்திலிருந்து தலைவரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார்.

இது ஆர். பிரேமதாஸாவுடனான கடைசிப் பேச்சு.

“சேர் மரச்சின்னத்தில் தனித்துக் கேட்கவே நான் விரும்புகிறேன்....”.

“ஓ அப்படியா...! ஓகே!”

குரல் கொஞ்சம் அழுத்தமாக இருந்தது. அவரிடம் மற்றவர்களுக்கு எப்போதும் ஒரு ‘உறுத்தல்’ இருக்கும். அந்த ‘...றுத்தல்’ இதிலும் இருந்தது.

இந்த சம்பவம் நடந்து மூன்றாவது நாள் அதாவது மே 1 ந் திகதி,

1993 தொழிலாளர் தினம்!

ரணசிங்க பிரேமதாஸா! இலங்கையின் நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்ட இரண்டாவது ஜனாதிபதி, பாரிய குண்டு வெடிப்பொன்றில் அகால மரணமானார்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் அஷ்ரஃப் அவர்களின் ஒவ்வோர் முடிவிலும், ஒரு தனித்துவம் இருக்குமென்று. அவரது ஒவ்வோர் முடிவிலும், காரணத்தின் நிகழ்வும் போக்கும் கவிந்து கிடக்கும்.

-முதற் பகுதி முற்றும்-

முன்னுரையிலிருந்து.....

- ★ முஸ்லிம்களின் அரசியல் உரிமை இரண்டாம் தரமானதல்ல. முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஏனைய இனங்களைப்போல் அரசியல் உரிமையும், சட்டசபைப் பிரதிநிதித்துவமும் வேண்டும் என்பதை முதன் முதலாகச் சுட்டிக்காட்டி சித்திவெப்பை வாதாடினார். அன்றுமுதல் இன்றுவரை படிப்படியாக ஒலித்துவந்த முஸ்லிம் இனத் தனித்துவத்தின் முழுவுடிவமாக முஸ்லிம் காங்கிரஸும் எம். எச். எம். அஷ்ரப் என்ற மனித சக்தியும் தோன்றியமை ஒரு நீண்ட வரலாறு.
- ★ அங்கொன்றும், இங்கொன்றாமாகப் பட்டுத் தெறிக்கும் அஷ்ரப்பின் கருத்து வெளிப்பாடுகள் சுயநலம் கடந்த இனநலனோடும், தேசிய நலனோடும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஒரு தலைவன் உருவாகின்றான் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க ஒரு சமுதாயமே தலைவனைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதை இந்த நூலின் மூலம் பல்விதமாக உணர முடிகின்றது.
- ★ சிறுபான்மையின் அரசியல்வாதிகள் வரிசையில் தோன்றிய பலர் கழுவுகிற நீரில் நழுவுகிற மீனாகச் செயற்பட்டமை துரதிர்ஷ்டவசமானது. கொள்கைப் பிடிப்போடு மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடக்காது சமூகத்தின் தேவைகளை உணர்ந்து அவற்றைத் தீர்க்கும் இலட்சியங்களோடு செயற்பட்டவர்களை விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம். இந்த வரிசையில் எம். எச். எம். அஷ்ரப்பிற்கு இடமுண்டு என்பதை அவரது கடந்தகால அரசியல் செய்வெறியில் ஒவ்வொன்றும் துலாம்பரமாகக் காட்டுகின்றது.
- ★ இந்த நூல் ஒரு அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் வாழ்வுத் தடங்களின் ஊடாகப் பேரினவாத அலைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் சிறுபான்மையின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் மனப்பதிவு. இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் எதிர்காலச் செய்வெறியை வழிப்படுத்தும் மீகாமனாக எம். எச். எம். அஷ்ரப் தன்னை உருவாக்கிக் கொண்டமை தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. இது ஒரு காலத்தின் தேவை.